

**Veelderhande gheestelicke liedekens, ghemaect uut den
ouden ende nieuwen Testamente : nu nieus anderwerf
ghecorigiert, verm. ende verb., met meer ander godlicke
liedekens, die noyt in druck en zijn gheweest, ende zijn op den
A B C by den anderen ghevoecht**

<https://hdl.handle.net/1874/34035>

9
Veelderhande ghee
stelicke Liedekens, ghemaect wt den
ouden ende nieuwen Testamente, nu
nieus anderwerf ghecorigiert / ver-
meerdert en verbeteret / met meer
ander godlicke Liedekens / die
noyt in druck en zijn ghes-
weest, ende zijn op den
A / B / C / by den
anderen ghes-
uoecht.

Coloss. 3. c. 16.

Het woort Christi woone in v rijckelick in
alderley wijsheyt: Leeret ende vermanet mals-
kanderen, ende singhet met Psalmen ende
lofsanghen ende gheestelicke liedekens
in ghenade den Heere in
uwten herten.

Ghedrukt int iaer.

An. 1558.

De Drucker aen den Christelicken Sangher.

NA den male ick van sommighe aenghesproken ende vermaent ghesweest zy, dat ick een Liedekens boeckē, voor de ionckheyt ende oock voor ander die welcke meer verstants in liedekens ghemaect wt der Schrift dan in de Psalmen hebben (want die somswijlen duyfter zijn) soude willen wt andere exemplaren oude ende nieuwe te samen vergaderen, ende in druck wtgeuen. So heb ick dese hare begheerte niet afgheslaghen maer bē haer te swille willen wesen, ende heb so wt oude en̄ nieuwe de beste ende die my meest stichtende docht ē, te samen by een gebracht (waer van sommighe zijn die met partijen gesongen moghen werden) tot stichtinghe ende opbouwinghe der ghemeente Christi. Ende bidde verhaluen alle Christlike Sangers, sy wille desen mynen slechten arbeit voor goet aennemē, ende oft ick mocht eenighe ander goede Liedekens hier in vergheten hebben, dat sy my dat ten besten afnemen, want wy wilent op een ander tijt verbeteren so ons dat de Heer toe laet. Hier met den Heere beuolen, ende den woorde zijnder ghenaden.
Amen.

Mijn verwerf is God;

En liecken op de wijse. Waer zijt ghy
lieftten troost en raet.

A Dieu solaes en melodijen snel
Daer ick der bruechden rel
In schiep dooz dans en spel
Adien daer wijlet bruecht plach te
Dieu mijn alder vermaenste wel (syns

Nb moet al ons hooftstel

Verkeeren in ghequel

Dooz Babels dicnaers balsch van schijne

Die mijn bloet soecken ten desen termijne

Te storten met pijn, om Christus woort

Adieu mijn broeders hoort

Draecht al tijt goet accoozt

Adieu goet en eere, en weertlick bermijde sijn

Om een lieuer lief, moet nb ghescheyden zijn.

Om een lieuer lief moet ick voozwaer

Loopen so hier so daer

Beancxst met druck en baer

Als een misdader quaet van manieren

Maer so Moses koos openbaer

Lieuer in droefheyt swaer

Met Gods kinders eenpaer

Dan inder weerelt solaes thantieren

Es is my een bruecht al vees dangieren

Met sijn Drinchieren, eens t syne ghetelt

Want trijcke Gods ghestelt

Voortwaer dat lijdt ghewelt

Al ist wat lastich en in daerbeyden pijn

Om een lieuer lief moet nb ghescheyden zijn.

Al valt my t scheyden wreet en onghier

Van t sweerelts blischap fier

Dooz beruoighinghe bytenthier

Ick achts al kleene, dien druck en lijden

Want t sweerelts bruecht die lietmen schier

Wergaen heel met dangier

Waren loon is thelsche vier

Esaie. 56

Ps. 10. 1.

Roman. 5

Psalm. 84.

Hebr. 11

Matt. 11

Luce. 16

Esaie. 40.

Sirach. 14

Jacob. 4

Sal ick dan in haer solaes verblifden
Al moet ick als Abraham sonder vermijden
En alle zijden, bluchten mijns vaders lant
God is mijn onderstant
Die sal my stercken want
Die in hem hopen, wilt hy gheleyden sijn
Om een lieuer lief, moet nu ghescheyden zyn.

Psalm, 56.

Adieu mijn vader en moeder bekent
Al doch tot trooste went
In Gods woort excellent
Weest kloeck ghemoet, en wilt niet trueren
Adieu mijn broeders en susters gent
Schaft wijsheyt totten ent
En bzeest gheen nyders blent
Adieu mijn vrienden adieu ghebueren
Adieu nu late ick al sweereits kueren
In alder bzen, adieu solaes en buecht
Adieu schoon ionghe iuecht
Die smenschen sin verhuecht
Daer ick in schtep mijns herten gesweyde sijn
Om een lieuer lief moet nu ghescheyden zyn.

Prince liefde dit bedrjuen doet
Want als ick oueruloet
Schaffe op Gods liefde goet
Hoe hijt met Christum ons al heeft ghegetien
Dan segghe ick inwendich als Paulus soet
Het eenen kloecken moet
Druck sweert noch teghenspoet

Roman, 8.

Roman, 8.
Actum, 20.

Wach ons scheyden van Gods liefde verheus
O broeders bidt voor my hier in dis leuen
Dat ick sonder sneuen, voleyndden mach den
strijt

Want om der waerheyt wijt
So koemt al desen nijt
Dies seg ick adieu, tis wel tghereyden mijn
Om een lieuer lief, moet nu ghescheyden zyn.
Wzeest den heere.

4

Op de wijse, Adien Hieronne, ende Tero-
roane. Of Bagart de
France.

Ach Heer v moet ick klaghen
Eghene dat ick sie ghebueren
Hoe men in dese daghen

Dijn schaepkens liet verschueren

Dooz Spaus errueren

So loopen sy verdwaelt

Haer herders die haer stueren

Hebben den wech ghefalt

Allet Baals papen

Babels religioen

Die Christus arme schapen

Met dreck van menschen voen.

So sy in Dantels tijden

Merlierden grouwel leerden

Dooz menschen fantasten

Het simpel volck berkeerden

So lietmen ons gheleerden

Dat selue werck bestaen

Maer so sy doen vermeerden

So salter noch vergaen

Allet Baals papen

Babels religioen

Die Christus arme schapen

Met dreck van menschen voen.

Sy maken haer afgoden

Die doen sy volck aenbeden

Dwelck God klaer heeft verboden

Int woort na Moses reden

Sy bruycken vreemde leden.

Rechts na haer droomen bij

So haer boorzaders deden

Ewoort Gods verlaten sy

Allet Baals papen

Babels religioen

Ezech. 34

Daniel. 14.

Sapten. 12

Exodt. 20

Deute. 4.

ende. 27

A ij

Die

Die Christus arme schapen
Het dreck van menschen boen.

Sy drijuen t'volck met hoopen
Op eyghen duecht saem wercken
En stellen te verkoopen
Den hemel so wy mercken
Dit zijn Spaus klercken
Die t'volck so leyden blent
En Christus dienstich stercken
Wort onder haer gheschent
Allet Waals papen
Wabels religioen
Die Christus arme schapen
Het dreck van menschen boen.

Lof God tis beter komen
D'woort kan haer swel regieren
Haer doodelicke verdomen
Dat liet men gantsch mineren

Apoca. 14. 18
Elate. 21.
Jerem. 51

Is is haer tlamenteren
En ons door Christum buecht
O kinders wilt gaudieren
Int lustich licht verhuecht
Allet Waals papen
Wabels religioen
Die Christus arme schapen
Het dreck van menschen boen.

Al haer vermoort versteren
Is nu int openbare
Den Prince der Princhieren
Stelt haer boenerie int klare

Apoca. 18

Haer dierhaer ware
En wert niet meer ghesocht
Coemt wech bliet Wabels schare
Crecht is ons wederbrocht
Allet Waals papen
Wabels religioen
Die Christus arme schapen

Elate. 52.
2. Cor. 6.

Met

Met dreck van menschen voen.

Daniel. 14

Wee b ghy blinde ghuylen
Baals valsche Prophten
Waer onder wilt ghy schuylen
Dijn decksel wert versleten
Dijn mate is b ghemeten
Ghetelt wort uwen loon
Gods woort heeft by na gheten
Esyraet van Babels kroon
Allet Baals papen
Babels religioen
Die Christus arme schapen
Met dreck van menschen voen.

Elate. 47
Apoca. 18

Steit b soupuels practijcken
By dwoort der waerheyt reene
En liet of sy ghelijcken
Dozdeelt na dwoort allene
Reen, daer sydy te kleene
E wort goet ghemaect niet kracht
Dus loopt ghy dan als eene
Moet willich in de gracht
Allet Baals papen
Babels religioen
Die Christus arme schapen
Met dreck van menschen voen.

Matth. 15

Weel meer had ick gheschreuen
An haer ghedroomde ioghen
Maer elck heeft wel beleuen
Hoe dat sy weynich doghen
Schont nb na dijn vermoghen
E fennj bout op Gods woort
Want dwoort, en Babels soghen
En draghens gheen accoozt
Allet Baals papen
Babels religioen
Die Christus arme schapen Met dreck ec.
Pince die so gheuoelen

Endwoort der waerheyt pynen
Wilt haren dreck afspoelen
Laet v van Christo wijlen
Op dat ghy int berrijlen
Het Christo onbenieckt
Gewich moecht verioijlen
In heerlickheyt pfect
Allet Baals papen
Wabels religioen
Die Christus arme schapen
Het dreck van menschen boen.
Azeest den Heere.
Ma de wijse. Een Venus
dierken heb ick.

Esaië. 46.
Baruch. 6.
Dantel. 14.

ACh Heer hoe sietmen der Heydenen godde
Op schouderen dragen, al om int lant
Wels papen leeren, en bieden met gebode
Men false ceren, als goden playfant
Waer door, nu wort verdupstert te hant
Den wech des leuens in alder vren
Het gheswelt sy tvolck tot haren dienste no-
den

Matth. 23.
Luce, 11

Och Heere sal dit noch langhe dueren.
Sy verchieren die grauen der ouder Pros-
pheten

Baruch. 6.
Esaië. 46.
Psalm. 115.

En syn den beelden na dswelen van lien
Die doen sy vereeren, ghelijck elck mach wetē
Het gout met siluer, noyt booser gheschien
Daer booren (als God) sy buyghen haer knē
Die nochtans strom zijn om spreken te leeren
O wonderlick werck, seer wreet en ongheme-
ten

Sapien. 14

Nu sietmen de dooden, de doot vereeren.
Veruloeckt zijn sy, en met haer diese maken
En diese aenbeden om hulpe oft raet
Van God ghehaet, zijn sy in dese saken
Den maker en tbeeldt, oock afgrijselick quaet

Sy

- Sy sullen te samen int eewich verwaet
 Veel straffinghe en pijnne lijdē Sap. 14
 O dswalende hoop, wilt eenmael recht op wa-
 ken
 Stiet hoe v herders dy leen bezijden. Ezech. 34
 O verblinde sinnen, die v so laet berleyden
 Door duyuels bonden, en menschen opsedt Esa. 29
 En coemt in moetheyt v redene verbzeyden Mat. 15
 Tot die gheen siele heeft, noch roerende ledt Marc. 7
 Ghy maect metten dooden een ydel vermet
 En soect ghesontheyt tot ws ghenesen Sap. 13
 Aen houten, aen steenen, die sy daer toe berey-
 den
 Is dat niet wel eens duyuels wesen.
 Sy zijn van niet, wie can haer sleuen genē Esa. 41
 Ja die haer maken zijn wint en stof
 Ydel en boos, te samen in desen leuen Esa. 44
 Dat tuyghen selue haer werckmeesters grof
 Sy hoozen, noch sien, noch gheuen gheen lof Psal. 115.
 Sy bliuen so sy eerstmael waren Esa. 44
 Sy moeten tot schande vergaen, die haer aen Sap. 15
 sleuen
 Want vloon der afgoden, is thelsch beswaren Galat. 5
 Wildy ghelijcken den Heere alder virtuyten Esa. 46
 Ghy aderen ghebroetsel, by siluer of gout Mat. 23.
 Daer alle hemels niet en connen beslayten 1. Reg. 8
 Noch oock begrijpen zijn heerlicheyt stout
 Ghy maectse tot Godes spijte van hout Sap. 14
 En tot eenen valstrick alder creatueren
 O wee v, en wee, ghy vermoecte spruyten 4. Esd. 16
 Wat naect v droefheyt, en eewich trueren. Sirac. 41
 Wiet dit geslachte, ghy Princelicke sinnen Mat. 23
 Schout haer ghemeynschap, vreesst sulc senijn 2. Cor. 6
 Ontspringt den slaep, t'is tijt wilt nu beginnē Rom. 13
 Wert uwe weghen, oft sy recht zijn
 Ghelooft gheen menschen, noch schoone schijn 2. Cor. 11
 Na dwoort des Heeren richt v ganghen Galat. 1

Want niemāt is beloest, leuē noch ouerwinne
Dan den die Christum alleene aen hanghen.
A reest den Heere.

Ma de wijse Christus den lustelic-
ken Hey playsant.

ACh menschen nu eicken den Heere prijst
Aan zijne groote weldaden
Die hy syne wtuercozen bewijst

1. Cor. 1. Int berclaren zijnen wille ende raden
Want alle die hy heeft boozien
Heeft hy oock gheroepen by dien
Ende gheordinneert ten desen
Rom. 8 Christum ghelijckformich te wesen.

Dit moechdy aenschouwen o broeders wel
Aen eenen Christene van Vlaender gebooren
Gheheeten Mout, maer een recht Nathanael
Also ghy hier na moecht hoorzen
Want na dien hem God hadde verlicht
Heeft hy goet noch maechschap gheswicht
Heb. 11 Maer vertrack na vzeemde landen
God dienende in smaect ende schanden.

Anno seuenēhijftich door Gods wijs berae
Besochte hy syne vrienden ghehuldich
Maer int weder comen was hy gheuaen
Als een dief, maer beuonden onschuldich
Dus hebben sy hem na zijn gelooue geuraecht
Al door zijn bzeuen, en hy sprack onuersaecht
Ick salt v belijden, niet aenfiende schaden
Maer desen nacht wil ick my beraden.

Den seluen nacht so heeft hy vterich gebeen
Binnen Brugge daer hy sadt gheuangen
Ende sdaechs na dien zijn ghelooue beleen
Booz vier muenicken niet om verstranghen
Die examineerden hem al op dat pas
Ten eersten wat het bande oorzbiechte was
Maer hy bewees hen thaerder oneere
Mat. 15 Dat die selue was een menschen leere.

10
Een tweeden vracchden sy met onb eschee
Hoe veel Sacramenten datter waren
Hy seyde die Schrift die trycht my van twee
Als Doop ende Nachtmael, ick moet verclare **Mat. 16**
Welcke seghelen zijn seer hooghe vermaert **Mat. 26.**
Maer door Christus zijn ghenade ons vclaert **1. Pet. 3.**
Maer dander vijue, dus en wilt niet streuen
Hebdy selue den name ghegheuen. (maet

Al door zijn sprekē warē sy vswondt bouen
Om dat hy gheen tijtele en boerden
Van Doctoor, Meester, ofte Licenciaet
Ende so op elck punct dat sy roerden
Metter Schriftuere hy haer dede bewijs
Dies sy doen dochten niet goet adujs
Te vertreckene tot op andere stonden
Want sy gheen betere en bonden.

Ab hoorjt hoe dat sy twolck hebben holdaen
Die daer stonden hoor den steen by hoopen
Ende vracchden of hy was af ghegaen
Sijn ghelooue ick moet ontcnopen
Seyden, in dien hy niet senē dupuels in heeft **Mat. 12**
So en weten wy niet wte dat hem gheeft **Joan. 8.**
Eghene dat hy ons brenghet voor ooren
Want een lantman is hy ghebooren.

Niet eens en hebbē sy dese spzoecke bedocht **Mat. 11.**
Daer Christus dancket zijnen Vader vheuen
Dat hy dese wijsheyt heeft ontknocht
Den simpelen, so daer staet gheschreuen **1. Cor. 1**
Maer vborge voor de wijsle des werelts groot **1. Cor. 1**
Also oock Paulus seght met woorden bloot
Maer deden als Isabels adherenten **Regum**
Segghende, tis teghen de mandementen.

Noch so zjnse coirts gecomen permant
Om hem te winnene met loose treken
Maer meest om hem te leueren inde hant
Al banden Ballin alsoot is ghebleken
Van menich Artikel hebben sy gheroert
Maer

Maer Stout en wilde niet wesen vernoot
Denckende dat Christus seght sond' vernijde
Math. 10 Salich zijne die om mijnen name lijden.

Doen so brachden sy noch, wass niet eē spot
Of die heylighen niet en waren warachtich
Woorspraken ende middelaers by Godt
Was dat niet Gods lasteringhe crachtich

Dus Stout doen sprack met ialocrsheyt reyn
1. Joan. 2 Christus die is onsen middelaer alleyn
Dus acht icht afgoderie tuswer schanden
Doen riepen sy, men moet hem branden.

Op dese schoone bekentenisse eerbaer
Het meer ander artikelen ten sijne
Hebben sy hem veroordeelt allegaer
Aen een stake ghebrant te zijne
Dies Stout doen sprack, ick en sterue niet
Als ketter of muymaker dit aensiet

Maer om tghetuyghen Christi ons beradere
Colos. 3 Sittende ter rechterhant van synen Nadere.

Princelicke broeders staende int vier gestaē
Heeft hy God met luyder stemme aengeroepe
Doen die coorde was onstucken ghegaen
Ende zijn bles van zijn beenen was gedrope
Dies het niet hem gheen doot en scheen
Dus neemt aen hem moet en wilt v beraen

Joan. 5. Denckede dat Christus segt, die in my betrou
wen

Die en sullen de doot niet aenschouwen.

Ma de wijse. B ijck God wie
sal ick claghen.

A Ch God aenhoort ons claghen
A cuddeken nu bestaet

Diemen nu siet veriaghen

Wt Antwerpen door nijdighen haet

Van Bels gheslachte seer coene

Die Pharao zijn verslaemt

Om v hoopken te nieuwe te doene

12
O Heere maectse doch beschaemt.
Want ghy door v ghenade
A Ghemeynte hier hebt gheplant
Beschermtse broech ende spade
Wy betrouwen op v, o God valliant
Dat ghy niet en sult ghehinghen
Al lndt v cleyn hoopken verdriet
Dat zijt te niente sullen bringhen
Want ghy haren raet aensiet.

Luc. 12

Wy bekennen o God verheuen
Dat onse sonden die schulden zijn
Dat wy dus worden verdreuen
O Heere wilt v aenschijn
Van onse sonden keeren
A ghenade ons aenschout
Alwen lof sullen wy vermeereren
Hoe seere wy worden benout.

Psal. 51.

Sterct ons met uwen gheeste
Op dat wy tot alder tijt
Egghen die Babilonische beeste
Azomelick gaen al inden strijt
A cracht laet in ons blijcken
Wy die v handtwerck zijn
En laet ons gheensins wijcken
Van v edele woorz dinst.

Ap. 13. 17
Dan. 7

A werck in ons begonnen
Wilt o Heere volbringhen wel
Dat Antechrist mach zijn verwonnen
Die v hoopken aen doet ghequel
Wy zijn bereyt o Heere
Alwen name te belidene hier
Al ist dat sy ons ledemens teere
Aerdrukken door sweert ende vier.

Phil. 2.

Al heetmen ons te wesen
Opzoeders muymakers quaet
Om den name dijns soons ghepresen
Aerdzaghen wijt broech ende laet

2. Cor. 5

Den

Den knecht tot gheenen sonden
Beter dan synen meester en mach zijn
O Heere vergheeft haer hare sonden
Ous veruolghers tot elcken termijn.

2. Coz. 5

Noch zijnder die teghen ons spreken
Segghende met woorden opstinaet
Dat wy die ouerheyt verstecken
Doende teghen des Keyfers mandact
Den Keyser willen wy gheuen
So ons Christus doet bermaen
Dat hem toe behoort in dit leuen
Gods ghebot bouen al moet gaen.

Princelick God vol minnen
Onderricht ons alle ghemeyn
Op dat wy moghen berwinnen
Ous vianden door uwe woorden reyn
Wy bidden v alle ghelijcke
U woort in ons herte pient
So en sal ons sweerelts practijcke
Niet letten, noch haer tozment.

¶ Na de wijse. O Spon wilt
v bergaren doet blinc.

Mat. 16

ACh broeders wilt v toch wachten
Al hoor den deesem der Pharizeen

Mat. 10

Want sy Gods woort verachten
Ende tsimpel volck berleen

Luc. 24

En zijn niet dan valsche Prophten
So ons in Mattheus staet

Mat. 24

Die der wedeswen huysen doozeten
Dooz haren valschen raet.

Joan. 10.

Het zijn niet dan valsche berleyders
Die de schaepkens bzinghen ter doot

Esa. 53.

Sy zijn der waerhepts afscheyders
Dooz sweert, dooz biant, dooz doot

In haer is niet goets bevonden
So Joannes ons doet vermaect
Ezijn dieuen en moordenaers bevonden
Die niet ter rechter dooz in gaen.

Rom.3

Ick ben een goet herder verheten
Spreekt Christus de here gent
Ick laet booz mijn schaepkens mijn leuen
Ende maech haer mijn rycke bekent
Alle die desen herder bekennen
Die moeten hem volghen sijn
Om gheen tozment van hem wennen
Al komen wy in druck ende pijn.

Joan.10.

De Coninghen ende Princen der eerden
Sijn teghen ons op ghestaen
En teghen Christum vol weerden
Als Dauid ons doet vermaen
Ghelijck als arm slachtschapen
So moeten wy sijn bereyt
Al van Babels knapen
Werden wy ter doot gheleyt.

Psalm. 3

Rom.2.

Psal. 44

Rom.8.

Psal.79.

Den tijt is nu ghecomen
Na Joannes tuyghen claer
Dat sy ons sullen verdomen
God meynen te dienen boozwaer
Sy sullen ons veriaghen
Daer toe in banden slaen
Dit sietmen van daghen te daghen
Onder Gods kinders aen gaen.

Joan.16

Mat. 24.

Marc.13.

Luc.12

Woeders wilt doch wt Babel scheyden
Ende volghen Christus leer
Ende laet v doch niet verleyden
Dooz valsche menschen leer
So wilt ick by v wouen

2. Cor.6

2. Tim. 3

Esa.35

Spreekt

Rom. 5 Spreect Christus die goede heer
Tot v so wil ick haestich comen
Apoc. 22 Blijft vast aen mijne leer.

Alle die Christus willen volghen
Moeten haer versaken sijn
Inc. 14 Ende nemen haer cruyce onuerbolghen
Ende draghent tallen termijn
Math. 10 En wilt gheen menschen vreesen
So Christus ons doet vermaen
Hy sal ons haest ghenesen
Dus en wilt van hem niet gaen.

Wrees niet die dlichacm dooden
Daer Christus tuyghen claer
Ist dat sy ons dit leuen ontbloeden
Wy verwachten een beter hier naes
So laet ons bymoedich stryden
Al is het vleesch swaer beiaen
Mat. 28 Christus is by ons tallen tijden
Ende wil niet van ons gaen.

O God Vader ende heere
O Conincklike maecteyt
Vertrouost ons nu in onsen seere
Wy die nu om dijne waerheyt
Seer deerlick ligghen gheuanghen
Daer toe in lijden groot
Haer boghen die zijn in ganghen
Om ons te schieten ter doot.

Die dit liedeken eerstmael dichte
Jan A is was synen naem
Wt liefden wast dat hijt dichte
Daer hy Chantwerpen lach gheuact
Ghesloten in yseren banden
Al om de waerheyt soet
God gheue hem als den ballanden
Totten eynde goeden moet,

Na de wijse / Des eersten is ghelijck
begint.

Al mijn ghepeynen doen my so wec
God moet ic clagen mijn swaer verdruct

Als die baren van de wilde zee

Gods volck men nu oueruallen siet

O God al tijden dat ons gheschiet

Gheeft cracht dat wijt moghen verdragen

Cain Abel neerstelick bespiet

Om doot slaen sonder verslagen.

Ismael Isaac verdruct en quelt

Hy en mach niet leuen met vreden

Abimelech wort Rechter gheselt

Een bastaert vol van quade seden

Die van Sichem gheuen hem accoozt

Ghelt wten tempel sonder toenen

Sijn broeders op eenen steen hy vermoort

Daer toe huerende loose boenen.

Om dat Jacob soect dat beste lot

Coopende die eerste gheboorte

Van zinen broeder Esau seer sot

Die versteken is met zijn soorte

Van tghedenedijen zijns baders soet

Dwelck als hij niet en can ontfanghen

Jacob veruolcht hy rasch metter spoet

Om dooden hem sact zyn verlanghen.

Pharaos schincker wort den hercher gaet

Maer Joseph moet gheuanghen bliuen

Los wort ghelaten Barrabas quaet

Maer Christum die moet men onthien

Hoereerders, bronckaerts zijn sonder noot

Al spreken sy van de Schriftuere

Maer die Gods woort wort beitenen bloot

Die en gheeftmen brede niet een vze.

Pharao de kinderen Gods bemijt

Om dat sy wassen en vermeerren

Gene. 4.

Hebre. 11.

Gene. 21.

Gala. 4.

Reg. 9.

gene. 25.

gene. 27.

gene. 40.

Mat. 27.

Mat. 15.

Luc. 23.

Exo. 1. 2.

- Exod. 1. 3** Al dat manlick is doet hy door spijt
 Dooden van zijn knapen en heeren
Math. 2. Herodes coemt oock seer stout int velt
 En soect te dooden met practijcke
 Christus daer toe doet hy groot geweld
 Verleende tberlies van zynen rijcke.
- Num. 14** Om dat Caleb en Josue
 Schoone landt van beloften prijsen
 En moet gheuen met neersliche
 Die van het in nemen afgrisen
 En haer voorhouden des Heeren woort
 Widdende dat zijt niet verleenen
 Op haer gelijc roept al tvolck verstoort
 Dese twee mannen salmen steenen.
- 1. Reg. 11** Mahas die Ammoniter seer sel
 Serpentic vol tootenaers treken
 Belegt Iabes en Gilead snel
 De welcke hem om vrede spreken
 Maer hy en wilt maken gheenen peys
 Tot gheen accoort wil hy hem pooghen
 Ten sy dat hy met seer veel ghecreys
 Wt steken mach haer rechter ooghen.
- 1. Reg. 22** Om dat Achimelech David spijt
 En raet door hem bracht den heere
 En hem een sweert gheeft, Saul verwyft
 Achimelech met cleynder eere
 Wifentachtentich mannen met hem
 Die alle lynen rocken droeghen
 Doet dooden op eenen dach Saul slem
 Om dat sy David niet en woeghen.
- 1. Reg. 22** Saul door zijn afvallen ontsint
2. Reg. 15 Wil hem altijts aen David wreken
2. Reg. 16 En van Absalon zijn eyghen kint
17. Wort David benijt en verstecken
 Na hem wort Semei opstinaert
 Steenen, en vloect hem met quaey woorden
 Achitophel gheeft subtijlen raet

Om David met liſte te vermoorden.

Wanneer de man Gods coemt te Bethel 3. Reg. 13

Teghen den outaer propheteren

Zerobeam gheeft terſtont beuel

Hem te grijpen om perſequeren

Aſa den Coninck leet Hanani

Den ſtender int gheuanghenesse

So laen hy coemt vrymoedich by 2. Cro. 16

Doende woꝝ Gods beuel een leſſe.

Jeſabel heelt macht en heerſchappye 3. Reg. 18

Om Gods Propheten te vernielen 19.

Het haer eten en drincken blye

Haer prietſers die vol boosheit crielen

Al lichten moeten, oft ſteruen de doot

Die haer knien niet en willen buyghen

Wooꝝ Baal, Abdia met arbeyt groot

Werbercht en ſpijſt Chriſtus ghetuyghen.

Achab begheert met ſeer ſchoonen ſchijn 3. Reg. 21

Phabots wijngaert tot zyn der baten

Om maken eenen coolhof, Phaboth ſijn

En wil zyn erfdeel niet verlaten

Den Coninck Achab daerom heelt druck

Jeſabel die doet hem becruen

Den wijngaert door eenen looſen truck

Dies moet Phaboth onſchuldich ſteruen.

Om dat Micheas anders boozſecht 3. Reg. 22

Dan al Achabs valsche propheten

En waerſchout hē door Gods woort oprecht

Gheuanghen woꝝt hy en gheſmeten

Om dat Jeremias anders pzeert

Dan die Coninck en tboick wil hoozen

In eenen diepen put men hem ſteect

Door woꝝretheyt, en nijdich verſtoozen.

Wanneer die Prophete Azarias

Wooꝝlegt dat quaet dat ſtaet te gheſchieden

Joachim ghebiet opt ſelue pas

Hem te dooden, dies kiest hy tblleden

Jere. 38.

Jere. 26.

- Na Egypten, Joachim ontstelt
 Sendt dienaers nae hem sonder draelen
 Het tswceert zijn preken hem verghelt
 E lichaem doet hy oock smaet behalen.
- Amos. 7.** Amalia door Sconinckx ghebodt
 Verbiet Amos zijn preken crachtich
 Maer Amos blijft onderdanich Godt
 En vercondicht zijn woort warachtich
- Eron. 24** Zacharias met Gods gheest bereent
 Om dat hy strakt tbolex quade manieren
 Wort door tbeuel des Coninck ghestkens
 Accoozt zijn sy in dit bestieren.
- Dan. 3.** Sidrach, Misach, en Abdenago
 Om dat sy niet en willen aenbeden
 Nabuchodonosors beelde, so
 Hocten sy nae den ouen treden
 Diemen seuen weruen heeter maect
 Dannen te boozen plach te doene
 Maer God die Heer booz hemlien waect
 Dies zijn sy bymoedich en coene.
- Dan. 6.** De Princen en Landruochden me
 Om dat sy niet en connen vercloecken
 Daniels gheest en ghestadiche
 Dorlaeck om dooden hem sy soecken
 Sy doen teekenen den Coninck blent
 Een mandement niet om verscherpen
 Waer doer sy Daniel excelent
 Jnden knyle der Leeuwen werpen.
- Cob. 1.** Om dat Tobias arbeyt en slaect
 Om Gods volck troosten, spijisen, en cleeden
 En die verslagghen neerstich begraeft
 Sinnacherib niet om verwoeeden
 Gebiet datmen dacrom dooden sal
 En herooft hem van alle zijn goeden
 Zijn wijf, zijn soon, en hy vluchten al
 Maect berchtmen hem om tijt te behoeden.
- Jud. 5. 6.** Om dat Achioz opzecht verhaelt

Gods groote wonderlicke daden
Holofernes hoochmoedich betacit
Het wreetheyt hem zijn wijs leraden
Sijn groote heeren dincken ghemeen
Hem te dooden om zijn vermondten
Handen en boeten eer sy van hem scheen
Worden aen eenen boom ghebonden.

Chien duyft pont siluers presenteert
Haman om mandement te verwertuen
Sijn hooueerdye hem daer toe mouceert
Israël wil hy heel verderuen
Het listen den Coninck hy vertoocht
Dat noodich is so te gheschieden
Den Coninck ghelooft hem, en ghedoocht
Dat hy so hy wil mach ghebidden

Antiochus den wreeden tyrant
Wil wt roepen al Gods gheboden
En oprechten int beioefde lant
Sijn valsche versierde Afgoden
So wie dat Gods beuel houden wil
De doot seer straf moet hy beslueren
Veroerte maect hy, en groot gheschil
Gods volck doet hy sammerlick trueren.

Om dat Susanna gheen ouerspel
Het de Priesters en wil hantieren
Dooz gramschap, en nijdich ghequel
Raet om haer te dooden sy versieren
Om dat Joannes Herodes wreet
Verispt van zijn schandich hoereren
Inden kercker met seer cleyn bescheet
Moet tswaert door zijnen hals passeren.

Om dat die teghen Stephanum staen
Gods gheest niet en connen verwinnen
Die door hem spreekt, maer worden ghetuacn
In haer seifs reden sy ontsinnen
En maken valsche ghetuyghen toe
Om daer dooz aen hem te doen wzake

Hest. 3.

1. Mac. 1.

2. ma. 6. 7

Dan. 13.

Mat. 14.

Mar. 6.

Luc. 9.

Actuū 6.

Actuū. 7

En steenen hem met verstoorden bloe
Gheen ghehoor gheuende zijn sprake.

Act. 9. Als Paulus hoort des Heeren vermaen

Ende verlaet zijn scherp veruolghen

Die hem beminden die worden saen

Act. 14. Om hem verstoort ende herbolghen

2. Cor. 6. Ghegheestelt, ghesteent, gheuaen, benijt

Rom. 5. Wespote is hy van groot en cleene

Maer in zijn tyden hy hem verblift

Door troost die coemt van God alleene,

Gal. 6. Als Herodes siet dat tvolck behaecht

2. Cor. 1. Zijn persequeren ende banghen

Act. 12. Doodende Jacobum onuersaecht

Teruolch gaet hy terstont verstranghen

En vangt Petrum, den welcken hy

Doet met twee ketenen beswaren

En stelt daer seshien dienaren by

Om den kercker wel te beswaren.

Apoc. 13. Coopen noch vercoopen niemant en mach

Wil hy het teecken niet aenueerden

Van de beeste die Ioannes sach

Opgheclommen hier vander eerden

Oyt hoorhoort oft inde rechter hant

Dats int gheloute oft in wercken

Vrijdom en heeft hy aen gheenen cant

Die haren dienst niet en wil verstercken.

Apoc. 12. De drake die schiet strang wt haer bloet

Om de vrouwe me te verlmoozen

Die inder wildernisse bluchten moet

So saen als haer kint wert ghebozen

Dwelck inden hemel opghenomen es

Om met Christum te conuerseren

Strijt maect teghens tsaet des wijsks expres

De draeck oock sonder cesteren.

Apoc. 13. Elck is verwondert nu van dit beest

Dat vander zee is opghelommen

Sy bidden haer aen minst ende meest

Ontsiende

Ontsiende huer macht niet om sommen
 En segghen wie is dit beest ghelijck
 En wie can teghen haer gheuechten
 Sy blasphemert en lastert Gods rijk
 Macht hebbende om te doode Gods knechte.

Walack Wileam neerstich ontbiet
 Om Gods volck te vermaledijden
 Wederstaen so en can hijt niet
 Het omringt hem aen alle zijden
 Na tbeloefde landt met lijdt saemheyt
 Lijende gheweit sy henen trecken
 Rüste heeft haer God daer toe gheseyt
 Clams bloet reynicht al huer vlesken.

De draeck, de beest, de valsche Propheet
 Laten nu gaen wt haren monden
 Drie duuetsche gheesten, die tsecret
 Doerfoecken met subtijlen bonden
 Als bofschen roepen sy kweert en bzant
 Deertsche Coninghen sy vergaren
 Een strijde, o God doet ons bystant
 Wilt uwen naem door ons verclaren.

Ghelijck tgout beproeft wort int forneys
 Worden gheproeft Gods wtuercozen
 Alerstecken, veracht, is Christus boys
 Lueghens begheertmen nu te hooren
 Wie van zijn boos leuen af wil staen
 Tot den roof moet hy hem begheuen
 Aleruolghinghe moeten sy ontsaen
 Al die Godsalich willen leuen.

Om dwtuercozen nu God vercozt
 De daghen, so hy heeft voorsproken
 Tbloet der heylighen men nu wt stort
 Seer cozts werdet van God ghewroken
 Tghetal veruult onder den outaer
 Seer fel so rasen nu de heyden
 Gods volck door list en tozmenten swaer
 Waert moghelick louden sy verleyden.

Num. 22
 2. Act. 2.

Mat. 11.
 Psal. 94.
 Heb. 4.
 Heb. 10
 1. Joan. 1
 Apoc. 16.

Ecci. 2.
 Sap. 3.
 4. Eld. 16
 4. El. 14.
 Esaie 59.
 2. Tim. 3.
 Sap. 4.
 Mat. 24.
 Mar. 13.
 Psal. 79.
 Luc. 18.
 Apoc. 6.

Psal. 2.

- Doylof aen elck die Gods woort beint
 Mat. 24. En blijchap in die werelt rapen
 Sy moeten lyden dit wel berint
 apo. 7. 14 Al die bloedich lam willen knapen
 Welck ghedoot is van swerelts beghin
 Apoc. 13. Somen in de Schrifft mach aenschouwen
 1. Pet. 4. Gript moet, wapent v met Christus lin
 Ghy wert vroom in al v benouwen.

Na de wyse / Te Nerp als alle die
 voghelen singhen.

- A**Enhoort een liet ghy Adams saet
 Siet dat ghy hem niet na en gaet
 Sijnen val heeft Christus ghenesen
 Gene. 4. Wilt ghy hoozen na Christus raet
 So suldy salich wesen.
 Ioan. 3. Al wat banden vleesche is ghebaert
 Dat is vleesch, so ons Christus verclaert
 Also wy moghen hoozen
 D menschen bedwinct toch uwen aert
 Wort wt den gheest herbooren.
 Ro. 8. Want vleeschelick ghesint te zijn
 Dat is Gods vianichap, hoozt wel mijn
 D mensche neemt dit booz ooghen
 Weet dat wy in al sulcken schijn
 God niet behaghen en moghen.
 Rom. 8. Die vleeschelick zijn, alsomen vint
 Die zijn vleeschelick ghesint
 Men leest van deser saken
 Een vleeschelick mensch is so verblint
 Hy en can niet gheestelick smaken.
 Die wijsheyt Gods, so wy verstaen
 In gheen quaetwillighe sie en wil gaen
 Sapi. 1. Noch in gheen lichaem mede
 Dat der sonden is onderdaen
 Hierom staet na den brede.
 Sapiē. 1. Int boeck der wijsheyt moghen wy sien

Dat

Dat Gods gheest den gheueynsten sal blien
Wilt nu na Petrus segghen
Gheueynstheyt en list te desen tijen
Beghinnen af te legghen.

1. Pet. 2,

Creect wt den ouden mensche claer
Met zinnen quaden wercken allegaert
En wilt daer niet op slapen
Doet aen den nieuwen mensch eerbaer
Die na God is gheschapyen.

Col. 3.

Legt af alle onreynicheyt nu
En alle boosheyt weest nu ichu
En wilt v herte niet verherden
Maer met saechtmoedicheyt laet in v
Gods woort gheplantet werden.

Col. 3.
Iaco. 1.
Heb. 3. 4.
Iaco. 3

D menschen alle hoort dit bediet
Tot uwer liefden sing ick dit liet
Die liefde detet my dichten
En dat wt sulcker meyninghen siet
Oft yemant mochte stichten.

Na die wise / Ontwaect nu Israel
doet op v ooren.

A Enhoort ghy menschen hier opter aerde
Wilt v begheuen, tis nu den tijt
Gods woort met hrolicheit te aenueerde
Heft op v hooft des seker zijt
Wilt v bekeeren, spoet v met blijt
En houdt nu op van sonden swaer
Wilt Gods woort doorlesen, so sal v siel ghe-
Dyinct van dit leuende water claer.

Joan. 4.
Mat. 3.

Bekeert v van uwen boosen leuen
En wilt niet langher volghen tswereits raet
Wilt v tot die gherechticheyt begheuen
Want het sal wesen v eyghen baer
Besiet wat daer gheschreuen staet
Coemt al tot my die beladen zijt
Coemt sonder bepen, wilt v sonden beschreuen

Mat. 11.

W v Spreect

Spreect Christus de Heer ghebenedijt.

Hierom en wiltse niet gheloouen

Die tot v comen in blijden schijn

Die nu Gods woort seer gaen verdoouen

Die in Balaams tempels regeet bers zijn

Want sy seer schieten met haer fenijn

Al op ons Christenen zijt dit wel broet

Joan. 10. En wiltse niet hooren, oft ghy blijft verlozen

Want sy niet en soecken dan deertsche goet.

Daeró ghy menschen wilt v doch wachten

Al van die Afgoden dienaers set

Die nu Gods woort seer gaen verachten

Sy brenghen haer seluen in groot ghequel

Die nu triompheren met die hoer van Babel

Ende bidden aen dat ghecroonde beest

Apoc. 13. Wilt haer leeringe schouwen, oft ghy moecht

2. Cor. 6. Wel grouwen

Apoc. 18. Alcomen in Apocalypsis leest.

Och menschen wilt v toch bekeeren

En wilt niet volghen haren valschen raet

Doorsoect die Schriftuere hoe sy v gaet leert

Keert v tottē Vader die niemāt en versmaet

Joan. 5. Wolbrenghet zijn gheboden al metter daet

Eccl. 2. Het sal v siel wesen een medecin

Joan. 14. Wāt Christus is cleuē, so daer staet geschreue

Joā. 3. 6. Wie in hem ghelooft sal salich zijn.

D Princelicke God wilt hem bewaren

Die dit liedeken heeft ghestelt

Wilt hem beurnen van de helsche seharen

En dat hy vādē boosen niet en worde gequelt

Op dat hy mede een mach worden gheteit

Apoc. 7. Handen gheteekenden so daer gescreue staet

Matth. 6. Wilt hem te deghen, stueren in uwe weghen

Beschermt hem Heere voor alle quaet.

Een ander.

A Enhoort o God van Israel

Ons deerlich groot ghequel

W schaep-

O schaepkens loopen rebel
 Wāt sy die stēme haers herders niet en hoorē *Regum.*
 Die valsche enapen Jezabel, Domicianus sel *Machab.*
 Die veruolghen ons leer snel
 O Heer bewaert v wtuercozen
 Wy bidden v Heer een booz al
 Helpt ons wt haer gheschal
 En maect ons bant getal van uswer weyden
 En laet ons inder eewicheyt
 O Heer van v niet scheyden.
 Wie sou nu moghen zijn verblift
 Al hier int eertsche crijt
 Ten siende nu den tijt
 Hoe deertlic dat Gods woort nu wort verscho
 uen
 Wie nu die waerheyt openbaer belijdt
 Die wort so leer benijt
 O Heer toch ons beurijt
 Van Sabels macht die uswen tempel coemt *Apocal.*
 beroouen
 O Heer wilt altijt booz ons staen
 Doet ons door uswen gheest vermaen
 Die booz ons sal gaen
 Om ons den wech te bereyden
 En laet ons inder eewicheyt, o Heer van ee.
 Ghedenct toch Heer in onser noot
 Vlet doch des vyants hoot
 Met allen zijn ghenoot
 En uswe Goddelicheyt laet Heer op ons dalk
 Dat vette schaep wort nu ghedoot
 En oock gheschozen bloot
 Dat maghet blijft inder noot
 Want sy ons dat salich broot onthalen
 Die Schriftruere wel verstaet
 Des menschen leer versmaet
 Om haer eyghen baet, ist dat sy ons berleyde
 En laet ons inder eewicheyt, o Heer vā v ec,
 O Prince

Ipsoc.

O Prince Godt omnipotent
Ons altijd zijt present
Sendt ons ghetrouwe dienaers gent
Die ons nu leyden op die rechte banen
A goddick woort toch in ons pzent
Schoert Babylons conuent
En laet ons ongheschent
Want sy ons tot ydelheyt bermanen
Hebt liefde int ghemeen
Ghelooft in Christum alleen
Het is den rechten steen
Die wy moeten verheyden
En laet ons inder eewicheyt, o Heer van u
niet scheyden.

**Nae die wijze / Nupre de
vous.**

4. Efd. 16 **A** Enhoort o Israel, mijn volck wtuercoze
Want siet den dach der tribulatiën, die is
nu hier.
Bereyt u snel, den strijt comt u te horen
En breeft niet haer temptacië, sweert noch te
Want siet u Heer, o Sion teer (bier
Sal u verstercken, op hem wilt merken
Zijn eewich woort, is een confoort
In zijn oprechte klercken, o God toont u aen
O Heere wilt in ons wercken. (schijn
Wie tot int end volckadich blijft sal salich zijn
Nu moetē veel, die rechtuerdighe lieden
Maer God die heer, seer krachtelic, zijn volck
bewaert
Hier int eertsche prijcel, salmen u benyden
So de SCHRIFTUER sendachtelick, ons open
baert
Des vyants macht, door Christus kracht
Is ouerwonnen, die doot verslonden
1. Cor. 15. Die helle wreeet, victoey breeet

Is ons

Is ons van God ghesonnen, breeft haer niet
al ist v pijn. *Math. 10. Joan. 21.*

Wie tot int endt volstādich blijft sal salich zijn. *Mat. 10.*

Breeft niet ghy kleyne schaer, tis mijns va
ders wel behaghen. *Luc. 2.*

Te ghenen v na desen tijt, zijn eewich rijck
Seyt die fonteyne klaer, ghy sult hier weene
en klaghen *Joan. 16.*

Om mijnen naem verlaghen, wijt v al gelijk
Want siet den knecht is niet met recht *2. Tim. 3.*

Wouen synen Heere, Dit is Gods leere *Ro. 13. 15.*

Salomon broet, ghetuycht seer soet. *Ecl. 12.*

Breeft God gheeft hem de eere, blijft getroost
op dit termijn *Apo. 14.*

Strijt bromelick o ghy teere
Wie tot int endt volstādich blijft sal salich zijn *Mat. 10.*

Princesse siet, daer alle tēpeesten op vallen *Esa. 54.*

Ick wil dijn foudamenten schoon vercierren

En versaecht v niet, dijn God is een vader
van allen. *Ephe. 4.*

Laet v den raedt van synen soon, bestieren

Om ons misdaet, veracht verlaet *Esa. 53.*

Gheheel ghebroken, tis ons boosproken

Vent cruyce bloot, ghesmaect den doot

Ghelijck een roose ontloken, neet exempel sijn *Joan. 19.*

Die boosheyt laet onghewoken *Rom. 12.*

Wie tot int endt volstādich blijft sal salich zijn *Mat. 10.*

1. Cor. 1.

Ma de wise, Sv lieten my daer

alleene staen.

AEn siet uswen roep al te samen

Liene broeders en susters int ghemeyn

Niet veel rijcke nae tbetamen

Noch edel van skate reyn

En zijnder gheroepen in hemels pleyn

Die lust hebben in die werelt

En Gods woort achten so kleyne.

Niet

1. Coz. 1. Niet veel wijse naden diecelsche
 En zinder gheroepen boozwaer
 Matthy. 5 Waer die arme zijn van gheeste
 Die sullen verblijden hier naer
 En die verstoeken zijn hier en daer
 Heeft God al wtuercozen
 Luc. 12. En wilt niet breefen ghy cleyne schaer,
 Dinct hoe veel datter waren
 Weurjt en behouden booz scha
 Doen doe zijn achster ghinck baren
 Genes. 7. En die werelt berginck om die qua
 En als die vijf steden van Sodoma
 Gen. 19 Met den vier verghinghen
 Exo. 12 En wasser maer dzy door Gods ghenas.
 Van ses hondert duyfent perfoonen
 En quamender maer twee int lant
 Van belosten seer schoone
 Num. 13. Dat was seer triumphant
 Dwelck is een figure baet dit berstant
 Al op dat eewich leuen
 Dat eewich is en playsant.
 Sy en waren niet al aenghename
 Die met Gedeon souden slaen
 Reg. 7. Van dzy hondert eerfame
 Die wter hant lecten saen
 Die beureest waren hietmen thuyfwaert gaes
 Want sy niet en zijn bequame
 Om teghen die vianden te slaen.
 Zacha. 13 Zacharias wilt dit mercken
 Schijft in zijn derthienste daer
 Dat Gods volck in twee percken
 Sal ghestelt zijn, is openbaer
 En dat derdendeel sal noch moeten boozwaer
 Gheproeft zijn booz den biere
 Ghelijck dat gout moet zijn seer claer.
 4. Esd. 7 Een stadt vol goeder dabem
 Wees den Enghel Esdras goedertier

En den wech van deser paden
Is maer eens menschen voet hieet fier
Op deen syde is water, en dander syde bies
Hoe condt ghy daer in gheraken
Ghy en doorgaet dat nauwe eerst hier.

Noch schrijft Esdras gheprezen
Int vierde boeck int achste hoofwaer
Datter veel gheschapyen sal wesen
Maer weynich behouden hier naer
En ghelijck datmen vint veel aerde swaer
Om aerden vaten te maken
Maer luttel om gouden, dits claer.

4. Esdr. 8

4. Es. 9.

Ghelijck die groote bloeden al
Meerder zijn dan een druppel soet
So is der Goddeloosen ghetal
Meerder dan Gods kinderen goet
Och hoe claghelick ist, zijt dies wel broet
O menschen wilt v bekeeren
Ende niet meer sonde en doet.

Dock spzeect Christus berheuen
Dat den wech is smal en cleyn
Die daer leyt totten leuen
En luttel binden hem certeyn
Dus wilt v maken van sonden reyn
En leuen na t'woort des eeren
Op dat wy comen by Christum ghemeyn.

Matth. 7

Luc. 13.

Den wech is groot en wijden
Die ter hellen leyt, wilt dit verstaen
Sy gaen derrewaerts aen allen zijden
So die Schriftuere ons doet vermaen
Want die helle heeft haer wijt open gedaen
So wy in Esaias lesen
En veel zijnder die daer in gaen.

Matth. 7

Esaias 5.

Noch stater claer wilt hoozen
Datter veel gheroepen zijn
Maer weynich wtuercozen
Spzeect Christus verstaet wel mijn

Mat. 20.

22.

Want

- Want sy niet en trecken al enen liss
 Maer heminnen die duysterheden
 Meer dan die clare sonne schijn.
 Schickt v na die behoorte
 Spreekt de Heere verstaet dit al
 Dat ghy al door die poorte
 Ingaet die daer is seer smal
 Want daer vele na arbeiden sal
 En sullender niet kunnen in komen
 Om dat sy niet en zijn van tgetal.
 Cis tijt heeft Petrus gheleuen
 Dat doordeel ons sal komen aen
 Ist dat zijt hier hebben beleuen
 Wie Gods kinderen zijn eersaem
 Ja dat den rechtuerdigen nau en sal staen
 Int thoeck des leuens ghepresen
 Hoe salt dan metten onghelouighen gaen.
 Woeders en susters reene
 Wilt hoer my so doe ick hoor by
 Op dat wy alle ghemeene
 Hoghen gaen door desen wech by
 So sullen wy hier naemais wesen by
 Als wy by een bergharen
 Daer niet dan eswig he vruicht en sy.

Ma de wyse / Het was een Jo-
 den dochter.

- Als zijn v goeden hier kleene
 Ghy kerstenen en weest niet veruaert
 Troost v in God alleene
 Want hy en anders gheene
 Is die siele ende lijf bewaert
 Die haer tot ghiericheyt keeren
 Sy doen Afgoderie
 Want niemant en mach twee Heeren
 Seyt Christus wel dienen noch eeren
 Die in alanderen zijn partye.

W erp

Werpt in God al v sorgghen
Hy sal v seyt Dauid boozsien
Sozcht heden niet booz mozghen
Want wil ons God niet bozghen
Wy en zijn niet versekert van dien

Mat. 6.
Psal. 55.

Die boghelen wilt aenmercken
Wandcr locht minst ende meest
Hy en saeyen, sy en mayen noch wercken
God voertle ooz combich den clercken
Waer boozen zijn wy dan beureest.

Mat. 6.
Luc. 12

Ghy Chrittelicke sinnen
Merct doch die lelyen an
Hy en weuen noch sy en spinnen
Maer in Salomons thzoon binner
En was noyt haers ghelijck nochtan.

Mat. 6.

Gheeft God schoonheyt onghemeten
Dat heden is schoon ende blanck
Ende mozghen inden ouen wert ghesmeten
Hoe soude hy ons dan bergheten
Hoe blijft v ghelooue dus cranck.

Mat. 6.

D menschen boosch als scheruen
Wat mach v baten dat
Dat ghy crijcht al tswereelts eruen
Als ghy laet v siele beteruen
Ende verliest den hemeischen schat.

Luc. 9.

Int Euangelie puere
Staet van eenen rijcken Baroen
Die hadde sulck auentuere
Dat hy meerderen moest zijn schuere
Soude hy zijn vuchten in doen.

Luc. 12

Aensiende al zijn tresoozen
Clauens als hy te bedde lach
Hy sprack, o siele vercozen
Wilt nb solaes ozboozen
Want ghy hebt al datmen hebben mach.

Maer hy en heeft Gods boys ghepresen
Niet ghehoort die riep, o arm dwaes

C A siele

Die siele sal midts desen
Te na: h't noch van v genomen wesen
Wooz dit tijttelicke solaes.

Luc. 12.

Die doot die is ghecomen
Al inder seuer nacht

En heeft zijn siele wech ghenomen

Rom. 18.

Wat hielpen zijn riedemmen

Ende daer toe zijn sterke macht.

Soeet God in al zijn paden

Is dat God ons bystact

Rom. 8.

Wie mach ons seyt Paulus schadens

Stel ende is sal t y verladen

Leeft alijt na zijnen raet.

Ma de wijsse. Adieu ick moet
v laten.

Gen. 2.

AEnhoort ghy menschen opter eerden
Die van God gheschapen zijt
Wilt nu Gods woort aenueerden

Wetert v leuen tis meer dan tijt

Mat. 3.

Want die bijle, hier wel op let

Luc. 3.

Is aen die wortel der boomen gheset

Daerom elcken boom die hier

Gheen goede vruchten en brenghet niet

Sal worden af ghehouwen niet

Ende ghesworpen int eewich vier.

Coemt tot my om te drincken

Joan. 7.

Al die met dorste zijt belaeen

Apoc. 22.

Om niet sal ict v schincken

Wijn en melck om te verlaen

Wie in my gheloost certeyn

Ghelijck die Schriftuer tuycht gemeyn

Van diens lijf sullen bloeyen soet

Uloeden des leuende waters reyn

Joan. 7

Dit sprack Christus vanden geest alleyn

Die sy ontfanghen souden niet oormoet.

Joan. 11

Ick ben spreect Christus verheuen

Die

Die verrijfensisse en blienen bloot
 Wie in my gheloott die sal leuen
 Ende niet sien den doot
 Ende so wie daer leeft
 En in my gheloouet heeft
 Die en sal niet steruen eewelick
 Maer wie in mijn gheboden sreeft
 En hem daer niet toe en begheeft
 Die sal beruen mijn eewich rick.

Mat. 7
 Luc. 13.
 4. Ebd. 7

Den wech die is seer inghen
 Die daer totten leuen leyt
 Weynich zijnder die daer door dzinghen
 So Christus ons claerlick seyt
 Maer den wech die is seer bryct
 Die daer totter hellen leyt
 En veel zijnder die daer op gaen
 Want sy niet en bekenden tsecret
 Manden Heere diet al regeert
 Daerom sullen sy loon na wercken ontsaen.

Mat. 16
 Rom. 2.

Christus laet ons oorbozen
 Ende spreckt niet woorden sijn
 Datter weynich zijn wtuercozen
 Maer veel die gheroepen zijn
 So wie dat hem niet ont en keert
 Gheijck een kint hem seluen verneert
 Ende van nieus ghebozen wert
 Die en sal niet worden gheordineert
 By den Heere, maer zijn onteert
 En sal ontfanghen die eewighe smert.

Mat. 20
 22.
 Math. 18
 Ioan. 3

Ick banck v. Vader ende Heere
 Des hemels ende der aerden broet
 Sprack Christus in zijn leere
 Dat ghy die verberghen doet
 Voor die wijse des werelts groot
 Die v dienen in eenen schijn deuoot
 Maer ghy openbaert metter spoet
 Den armen ende ootmoedighen bloot

Mat. 11.
 Luc. 10

Die v aenroepen in allen noot
Ja vader want dat is hoor v goet.

Joñ. 8. 12. **Ick ben spreek Christus gheprezen**

Dat licht der werelt claer
Wie my na volcht sonder breefen
Die en sal niet wandelen hoor waer
Inder duyfsterne sie blient
Daermen my niet en bekenet

Mat. 4. **Maer hy sal dat licht des leuens sien**
Marc. 1. **Wetert v leuen spreek Christus ient**
Dat hemelrijck is v by ontrent
Gheen tijt der boeten sal hier na gheschiet.

Sach. 45 **Keert tot my al te samen**
Jere. 15 **Spreek God int openbaer**
Sach. 1. **So moecht ghy worden bequame**

Malac. 3. **Om te becruen mijn rijcke claer**
Amos 5. **Wilt af laten van dat quaet**
Psal. 34. **En doet dat goet broech ende laet**

Soect brede tot allen tijden
En weest niet bedroeft noch desperaet
Al ist dat v die werelt versmaet
Maer wilt v daer in verblijden.

4. Eed. 16 **Hooft seyt die Heer verheuen**
Wijn wtuercozen weest bereet
Want den dach is hier beneuen
Der tribulatie wreect

Maer van dien sal ick v laen
Verlossen hoor doch mijn vermaen
En breefet noch en wanckelt niet
Want ick die Heere sal v bystaen
Dat v geen quaet en sal comen aen
Ende helpen v wt alle verdriet.

Mat. 5. **Salich so sult ghy wesen**
Luc. 6. **Als ghy veruolghinghe lijdt**

Om mijnen naem gheprezen
Ende haten v al tijdt
Ende lasteren v hoor quaet

Daer

Daer aen lieghende metter daet
Wilt v verhuueghen metter spoet
Want uwen loon dit wel verstaet
Sal wesen groot booz dien ontfaet
Van mijnen Vader inden hemel goet.

Mat. 5.
Luc. 6.
Gen. 4.
3. Reg. 18
2. Cro. 16
Jere. 38.

Want also hebben moeten lijden
Alle die Propheeten ient
Die gheweest zijn booz uwen tijden
Ende hebben mijnen naem bekent
Sy zijn veruolcht met vier en swaert
En ghedoot vanden boosen aert
Ghelijck die Schryft ghetuyghet broet
Daeromme en weest oock niet veruært
Als ghy mijnen naem berclaert
Maer troost v in mijn woorden loet.

2. Cor. 1.

Ghelijck ghy zijt deelachtich
Des lijdens ende teghenspoet
So sult ghy worden veruult crachtich
Met troost, ende worden behoet
Al booz die ewighe pijn
En verlossen v wt tijden dijn
Dat den Godloosen sal gheschien
Want haren woorme op dat termijn
Die en sal niet steruende zijn
Noch haer vier gheblust na tchryfts bedien.

El. 66.
Mar. 9.

Salich zijn sy in desen
Die Gods gheboden houden altijd
Want haer macht die sal wesen
Int hont des leuens wijt
Want sy lieden sullen ingaen
Dooz die poorte des leuens saen
Want buyten zijn die honden quaet
Die tooenaers ende die doot slaen
Die hoereiaegers en afgoden dienaers plaen
En die loghen beminnen metter daet.

Apoc. 22.

Gen ander.

E ij

Jens

Job.

Aenhoort o God mijn suchten en kermen
Alle mijn ghebeenten zijn onghesont
Verout en verrot, o God wilt mijns ontfermen

Inwendich ben ick totter doot ghewont
Och God verhoort my nu terstont
En maect my dijnen Goddelicken wille cont
Erecht in my v onbegrijpeticke ghenaden
Die ghy den bedrueten sondaren doet
Och God verlost my van allen quaden
Want v hermherticheyt is eewich goet.

Bedroeft benout och God wilt my aehoore
Want ick ben v hantwerck van v ghemaccke
Therte verflout, maect my dijn wtuercozen
Al ben ick o God van duechden naect
Doet dat mijn herte in v liefde blaect
Ende dat uwen geest in mijn binnenste daect

Mat. 6.

En rekent niet mijn groote mildaden
Oft ick moet al inder hellen gloet
O God verlost ons van allen quaden
Want v hermherticheyt is eewich goet.

Die werelt heeft my heel versterken
Om dat ick v lieuer hadde dan haer
God staet my by doet therte van my spreken
Mijn mont sal beliden v cracht eenpaer
Wals wt alte mijn ghebreken swaer
Creect my dat ick v in ick volghen naer
Mijn hongerige siel wilt niet v woort versade

Mat. 6.

So dat ick mach teuen by v vruchten soet
O God verlost ons van allen quaden
Want v hermherticheyt is eewich goet.

Wie swaer en scherp snijt oē hāt door tlaēge
Och God v roede proeft my wel (dueren
Mer God ghy zyt by hemlieden die trueren
Inden rijt des noots creect ghy wt ghequel
Salich zijne die v niet en zijn rebel
Mer louende dancken uwen name snel

Ghelijck

Ghelijck inden hemel als in deertſche paden
Mader uwen wille gheschieden moec
O God verlost ons van allen quaden
Want v barmherticheyt is eewich goet.

Mat. 6

Dat v mishaecht in my, wilt dat sot plenen
En schept in my enen nieuwen gheest
Ghy ionſte dinccht al die v woort bemanen
Ghy en ſultſe niet laten o God beureest
Maer beſchermen voer des doots tempeest
Ghy hebt ons gheopent dijns herten keest
Ghi zijt ons toculicht, o God wilt os berade
Op al in al sydy alleene voet

Mat. 6.

O God verlost ons van allen quaden
Want v barmherticheyt is eewich goet.

Ick bidde v hier Mader ick arm geuangen
Dat ghy my no terſtant by ſtaet
Seer goedertier zijt ghy, boedt mijn berlangē
Den pijn des doots heeft my omuaet
Den Goddeloosen viant soect ſcherpen raet
Om my te benauwen met zynder daet
Om cleynē cause soecken sy my te schaden
Stort in my dynder ghenaden bloet

Mat. 6.

Och God verlost ons van allen quaden
Want v barmherticheyt is eewich goet.

Dozlof hier mede blyft al in God geprefen
Ende en wilt hem nimmermeer afgaen
Cyperen inder ſtede daer ick was berwelen
Men ſach my daer mijn hoeft af slaen
Egheimeynte was met compaſſien beuaen
Ende weenden ſo menighen bitteren traen
Al voer mijn arm ſiele als dat sy baden
Om dat sy beſitten ſoude Gods rijke soet

Mat. 6

Och God verlost ons van allen quaden
Want v barmherticheyt is eewich goet.

En ander.

Al dool ick inder wouden
Aelck heeft zynen tijt

E tijt

Wax

Waer sou ick my onthouden
Waer ick Gods woorden quijt
Nv spreek ick als die bouden
Al wordet van veel benijt
Sijn woort blijft ewelick sonder ophouden
Dies heeft mijn herte loijt.

Nv laet ons eens ghedincken
Wat ons van hem is gheschiet
Die ons zinnen sone ginc schincken
En berloste ons gans om niet
Ghy hadt moeten berdrincken
Ende danssen na Pharaos liet
Al wil v die werelt crincken
Sonder hem zijn sy als niet.

Exodi.

Rom. 8.

Niemant en mach ons deeren
Is nv met ons die Heer
Sijn woorden willen wy leeren
En schouwen der menschen leer
Een licht dat wy begheeren
En worpen wy niet daer neer
Maer settent hooghe op met eeren
Om datment sou achten te meer.

Mat. 5.

Al wil v de werelt dwinghen
En dreyghen met groot ghewelt
Wilt den Heere altyt lof singhen
Want v hayzen zijn al ghetelt
Niemant en mach berdringhen
Een bloem en wt dat belt
Een is by Gods ghehinghen
Al dus heeft hijt ghestelt.

Dus Prince en wilt niet beuen
Als ghy lijdt om sheeren woort
Wie vrolick in Christo wil leuen
Die moet beruolch hebben dit hoort
Als Paulus heeft beschreuen
Mer blijft v in des Heeren woort
Wat mach v die werelt gheuen

Als

Als v siel in sonden verluooft.

Een ander.

Alle die Gods woort beminnen
Wilt beghinnen, vruucht tontfaen **Joan. 1**

Dicht is ghecomen ter werelt binnen

Die de duysterheyt doct vergaen

Ma schrijfts vermaen

Dies wy gheloonighe coen, op dit say soen **Luc. 2.**

Al met den herderkens vruucht bestaen.

Israel wilt nu niet duchten

Van v suchten, nu ceesteert

Doude serpent dat moet nu bluchten

Een kindeken cleyn nu triumpheert **Apo.**

Verinbileert

Hy is die sterre verheuen, wilt vrolick leuen

Daer Balaam af heeft ghepropheert.

Als crachtich regent, het oude serpent

Heeft hy ghebrocht al int verduet

Duyuel en doot heeft hy gheschent

En heeft ons al verlost om niet

Dus eer hem biet

Wilt vast betrouwen, sonder verflonwen

Door hem is ons ghenade gheschiet

Syt al tsamen met Christo besneden **Luc. 2.**

Al boose seden nu wt roeyt

Hy heeft zinnen Vader ghestelt te vreden

Hy is de fonteyne die ewich bloeyt

Dus druck verfoeyt

Hy sal ons beurjen, om ons verbljen

Hy is den wijngaert breet ghegroeyt.

Dincelicke nacie, tot deser spacie

En zyt niet meer van herten swaer

Ghy zyt verlost van uwer dolacie

Gods sone is ons ghebozen eenpaer **Luc. 2.**

Ons middelaer

Dus wilt ontfanghen, sonder verlanghen

Van ons broeders dnieuwe Jaer.

C v

Pa

Na de wāse / My droomde te nacht
so swaren droom.

A Enhoort ghy Christenen ouer al
Denmerct wat ons die Heere betoont
Azeest hem die siele en iijf oordeelen sal
Want God die Heere en woort niet gehoont
Wilt wel berstaen, hoozt mijn vermaen
Hoozt Gods woort, en willet gheerne lesen
Hebt ghijt ontsaen, tmoet zijn ghedaen
Wilt ghy Gods kinderen wesen.

Crēcke Gods en is niet indz woorden siet
Als wy al te samen belhden
Maer inde duecht oft cracht, als Paulus be-
Dat wy ons sunnelicheyt bestrijden (dick
Gods wercken ongheschent, aldaer ontrent
Die wten ghelooue altijt spruyten
So werden wy bekennt, als op Christū gent
So laten wy die liefde wter mynten.

Wrobers laet ons waken tot alder tijt
Want God wilt zijn ghebeden
Laet ons batten en bidden wie dat ghy zijt
Want wy worden seer bestreden (heeft gedaē
Oft God sal ons vermaen, als hy die Joden
Die godloosen die sullen ons berwinnen
Men sietter plaen, willen wy niet bergaen
Wy moeten wercken des gheloofs beginnen.

Zijn wy niet gheplant, net op een sant
So en sal ons wint noch water deeren
Wten vruchten te hant, worden wy becant
En laet ons Gods gratie begheeren
In hem verbiijt, tot alder tijt
Hy en sal ons niet verlaten
Wy zijn gheuynt, van allen sonden quijt
Hebben wy die duecht der caritaten.

Matth.

Laet ons niet zijn als den ypocrijt
Die God al metten monde prysen

Dns

Ons hoort oock tot alsulek berwijst
 Ist dat wy die liefde niet en bewijzen
 Den armen anderen snel, verstaet my wel
 Onse vrienden alleene niet beraden
 Een is gheen spel, en wort niet rebel
 Die rycke brasserpen wilt versmaden.

Ghy Pre dicantē, die Gods woort planten
 Wilt goet exempel gheuen
 Die nu wort ghehoort, als nieuwe santen
 Verbeteret altyt v leuen
 Na Gods ghebot, en wort niet sot
 En laet v duechden ouer al lichten
 Dit is tslot, so leert ons Godt
 So moechdy veel menschen stichten

Nu bidde ic v allen die Gods woorden prō
 En in Gods woort hem alleen verblinden
 Ist dat ghy met Christo wilt verrijzen
 So moet ghy met hem ijden
 En na zijn vermaen, v cruys ontfaen
 En v alleen op hem verlaten.

Al seluen vermaen, en zijn exempel aengaen
 Met Christus en sal v niet baten.

Och broeders wilt toch eendrachtich zijn
 En onder malcanderen niet kijuen
 Die duyuel saeyt nu tquact senijn
 Al om die liefde te verdujuen
 Weest doch broet, en volghet goet
 Wilt wt die simpelheyt niet vallen
 Die Heer is soet, na zijn woorden doet
 Want hy heeft verlost ons allen.

Op de wijse / Minne herten sin is
der ioncheyt vol.

Blaest de trompetten in Syon reyn
 Ghy Godes wtuercozen
 Ontspringt den slaep groot en cleyn
 Ghy kinderkens nieu herbozen

Jer. 4. 5.
 Osee. 5.
 Johel. 2.
 Rom. 13.
 Ephe. 5.

De

De Princen braecht
De Woerden daecht
Wilt al het volck bergaren
Maent nu ten strijde ionck en oudt
Arm en rijcke, cloeck en stoude
Wilt hier in niemant sparen.

Jere. 4.
ende 31.
ende 51.

Steect op een teecken in Syons stadt

Laet de banieren waeyen

Verheft de veruallen standaerden pladt

Doetse op de hooghten laeyen

Op dat elck knecht

In zijn gheuecht

Ghemoet sou moghen werden

Esai. 2.

Weest neerstich en cloeck in dijn labeur

Jere. 31.

Segt dat sy gheloopt, tot Sconinc faucen

Psal. 122.

Clamen naer Syon terden.

Uertrect wt Babel o volcken al

Jere. 51.

Coemt Syon helpen bouwen

2. Coz. 6.

O kinders verlaet dien ouden wal

Apoc. 18.

Wilt Syons berch aenschouwen

Ephe. 6.

Coemt wel gherust

Met cloecken iust

Men salder wel betalen

Haer Coninck is rijcke en wel gheleit

Haer huylen die zijn vol goet en gheit

Niet een en salder falen.

Coemt herwaerts o kinderkes bigoerens

En bzeest booz gheen gheruchten

Den Coninck is Christus victorieus

Die nu zijn cracht laet luchten

Coemt al ghelijck

Coemt siet zijn Rijck

Noyt schoonder stadt op eerde

Apoc. 3.

Sy is ghebout, hooch inde lucht

ende 21.

Sy bzeest tempeest noch oock gheruche

Sy is van hoogher werde.

Apoc. 21.

De stadt is gheboudt, van louter goudt

Ghelijck

44

Ghehijck den glaze schoone
Haer bercierfel lustich, die haer aenschoude
Haer maecksel seer ydoone
Haer peerlen fijn
Die daer in zijn
Sijn vanijnen coralt
Haer straten die raeyen van claerheyt groot
Haer gheboutte gaet bouen den goude root
En bouen den cristale.

Haer claerheyt blinct, als reyn cristael
Seer lustich om taenstene
Haer mueren die zijn seer triumphael
Weerdich om te bedient
Daer vloeyt certeyn

Apoc. 22.

Sleuens fonteyn
Seer schoon aen allen zijden
Haer poozten die staen, alrijt ontbaen
Dooz welcke, de wtuercooznen gaen
Die Christus recht beijden.

Apoc. 21.

Hoozt ghy die Spon noyt hebt ghesien
Wilt tlamen opswaert trecken
Daer sal sulcke een triumphhe gheschicn
Als noyt in gheender plecken
Daer sal de bruyt

Eclate. 2.

Psal. 122.

Jere. 31.

Woozt comen wt
Werchiert met reynder cleeren
En sal den Coninck in zijn ghemoet
Comen met al haer maechdekens soet
Om hem daer te bereeren.

Daer sullen sy met grooter cracht
Babels gheswelt verstooren
Haer vienaers die sullen dach en nacht
De bazynen laten hoozen
Hier om vergaert
En wozt ghepaert
Coemt wilt ons dienstich wesen
Wilt v ten strijde, naer Sconinck beuel

Jere. 51.

Apoc. 18

2. Tim. 1. Al die gheheylsicht zijn, die comen snel
en heb. 3 Naer Syons stadt gheprelen.

Jer. 51. Grypt spiesse en sweert, tis meer dan tijt

Den Coninck is te lande
Vereyt de gheschutten, iet desen scrift
En breeft noch druck noch schande
Doet op dit pas

Jer. 50

De schutters ras
Schieten met een corage
Beclint haer mueren, beloopt haer werck
Belegt haer poorten, breeft manlick sterck
Slecht haer als een bofrage.

Esa. 21.

ende 47

Apoc. 18

Sy moet veruallen, den dach is by
Haer eynde is ghecomen
So sy ghedaen heeft Gods kinders by
So salmen haer verdomen
Eick ionne haer scha
Sonder ghena
Eis so Seenninx begheeren

Jer. 50

Cloeksmich als kinders, sterct haer aē brāt
Maect van haer crage, een ledich lant
Wilt haer tot niet berteren.

Wince ghy Godes kinderen hoort
Die hier toe zijt gheropen
Weest cloeck ten stride, neerstich int woort
Coemt by de stadt staet open
In Christo wast
In God vertraet
Van d'woort wilt alijt spraken

Jer. 51

Apoc. 18

Op dat ghy Babel moecht wederstaen
En also een eynde van haer ontsaen
Want trecht is so ghestreken.

Breeft den heere.

Esa. 38.

Ma de wisse / O schoon mondken roet.
Berept d'ijn hups. m'ijn broeders sijn
Want ghy moet steruen

Wcck

46

Wēest cloeck ghemoet, wilt neerstlich zijn
In dit versoek, en pijn
Want wy op dit termijn
Niet el verweruen
Eis ons een spieghel en claer bewijs
Dat hy den zynen naer zijn aduys
Alues tonnen wilt het paradys
Des leuens schoone
Eck hef hem op, bidt ende waect
Want zijn toecoemste ons naect
Wel hem die dwoort Gods smaect
Van herten ydoone.

Mat. 26

Ghelucksalich zijn de broeders hier
Die zijn ontslapen
Sy leuen met Christus onsen prins hier
Aenschijn aen aenschijn fier
Weurjt al van dangier
Als rechte enapen

1 Cor. 14

Maer den die bliuen sal de Heer
Proeuen in menighen druck en seer
Benauwen inden lichaem teer
Dooz zijn versoeken
Maer eerst haelt hy die zijn bereyt
Al ooz hem in heerlicheyt
Dies den die bliuen schreyt
In allen hoecken.

Zach. 13.

Sap. 18.
Rom. 8.

Och zynen thoozn groot en woect
Sietmen op rijlen
Onder zijn kinders, dwelck my groot leet
Id maect in mijn ghesweet
De sonde is telner bescheet
Van dit aenwisen
Den bliuenden naect noch groot verdriet
Wat Christus meent dat weetmen niet
Met deser straffe die ghehiet
In deser huereu

Rom. 26

Dacc

Daer is eer lanck noch wat booz heest
Datmen in Embder lant
Verouen sal playlant
Godes schriftueren.

Gen. 19. Eerst slaet hy zijn wtuercozen ge
Dooz het onthalen
Dan sal hy ons straffen sonder ghens
Dooz grooten druck en scha
Als die van Sodoma
Hy sal niet falen

Hooch is verheuen zijn bierich sweert
Duer dat landt dwelck altijt deert
Zijn wtuercozen hooch en weert

Exod. 1
ende 5. Zijn Pharaons zeden
Hy legghen lasten menichsout
Dwelck therte seer benout

2. Coz. 11 Van die Christusum zijn ghetrou
Als eyghen leden.

Den troost ten leuen faelt ons booztaen

Als zijn bercozen

Den wech des leuens boozen gaen

Wat troost soumen ontsaen

Anders dan doochkens dwaen

In sulck ozbozen

Ons vaste stucnen onthaelt de heer

Daer op dat wy betrouden seer

Die Godes thoozn swerhouden meet

Dan thien pilaren

Gen. 7. Soot ghebleken is aen Noe claer

ende 19. En Lot tis openbaer

So langh sy bleuen by haer

Sachmense sparen.

Wel moghen wy verhueghen by

Als zijn ghenooten

Dat hy ons haelt wt dit ghespe

Daer altijt trueren by

Droefheyt en swaer ghestre

Dns is ontsloten

In deser werelt so zijn wy bzent

Landloopers ouer al bekent

Die altijt soecken ons woonstadt tent

So langhe wy leuen

En dwalen hier als schaepkens gaer

Onder de woluen swaer

Die ons soecken voorszwaer

Te bringhen in sneuen.

Al zijn wy hier seer cleyn gheacht

In dit benouwen

Wy zijn nochtans dooz Christum bzicht

Got zijn heerlicke macht

Al dooz zijns lichaems cracht

Mannen en vrouwen

Wy zijn dooz zijn wonden gheswelt

Borghers en huyfghenooten ghetelt

So Paulus ten Ephesen melt

Der stadt Gods reene

Wy gaen nu thuyts daer wy altijt

Sullen met groot iolijt

Dns droefheyt swerden quijt

Dooz Christum alleene.

O broeders wilt doch desen ganck

Met buecht aenueerden

Dat wy altijt der buechden sanck

En dat lustich gheclanck

Hoghen met blyschap lanck

Hoozen vol sweerden

Tusschen het ieuen en de doot

Staet onse buecht en blyschap groot

Dies weest ghemoet in desen noot

Ewert haest te doene

Dan sullen wy hoozen alsulck gheschal

Dat mensche in desen dal

Be grepen heeft noch sal

In gheenen sayloene.

1. Cor. 4.

Apo. 22

Psal. 44

Rom. 8

2. Cor. 9

2. Pet. 1

Ephe. 2.

Apo. 22

Apo. 5

Esa. 64.

1. Cor. 2.

D

Dorlof

Dozlof mijn broeders, dit is ghedicht
 Tot uwen troostz
 De Heer gheue dat wy seer licht
 Van hier worden ghericht
 Waer sy oock zijn ghesticht
 Supt, West, oft Dolste
 Wilt onse zwacheyt Heer aensien
 Dat wy booz doot verschrieken noch blien
 Laet dijnen wille in ons gheschieten
 In dees ellende
 Dat wy dy offeren een lichaem
 Dat altijt dijnen naem
 1. Pet. 2. Behoude, Heere eerlaem
 Tot aen het eynde.
 Azeest den Heere.

Mat. 6
 Luc. 11
 Rom. 12.
 1. Pet. 2.

Een ander.

Broeders alleen bemint den Heere
 En volcht hem na sonder respijt
 Haet alle boosheyt, volcht Christus leere
 Verdoeft niet, en stelt gheenen tijt
 Al wozt ghy vander werelt benijt
 En wilter niet op achten
 Want die so moeten wy verwoachten
 E is so boozseyt na Schriftuers bedien
 Souden wy metten Heere verblien
 Sijn glorie sien
 So moet ons oock veruolch gheschieten.
 Salich zijt ghy als die mensche v versmak
 Veruolghen, sprekē van v alle quaet
 En daer aen lieghen om Christus naem
 Verbiijt, verhuecht v, niet en verslaet
 Want uwen loon wert inden hochsten graet
 So hebben sy die Propheeten
 Veruolcht, dit moet ghy weten
 Die booz uwen tijden waren sijn
 So moeten wy drincken met pijn

Mat. 5
 Luc. 6.

Op dit termijn

Den seluen dranc, souden wy salich zijn.

Mat. 24

Den vijgheboom staet nu en groeyt

Mar. 13

Dat Euangelium wort nu ghepreect

3. Con. 22

Sijn tackens sietmen claer ghebloeyt

3. Con. 28

En Achab nu Gods woort versteect

Mat. 27

Jezebel nu haer valscheyt wreect

Op Naboth, sonder ghenade

Want hy wort nu verraden

Pilatus laet hem hier verleen

Al van die selle Phariseen

Maet en onreen

O God vertroost v hoopken cleen.

Herodes gaet nu in alle steden

Mat. 26

Het zijnen knechten, rasende sel

Mat. 27

Om te veruolghen Christus leden

En Judas die speelt nu zijn spel

Dat volck kiest Barrabam seer snel

Het berout Petrus seere

Dat hy verloochent zijnen Heere

Dus aenmerct nu elck Gods woort playlant

Ghy sullet binden waer aen cicken cant

Widr om verstant

God salt v ghenen seer triumphant.

En wilt niet vzeelen die dat lichaem doon

Mat. 10

want sy aen die siel niet en hebben daer naer

Luc. 12

Mer veel meer vzeest hē tucht scriftuer scod

Die siel en lijf mach allegac

Worpen inde helle by die boose schae

Dus belijt Christus woorden al te samen

In die werelt, so en sal hy v niet schamen

Woorz zijnen Vader ghebenedijt

Maer wie Christum niet en belijt

In swereits beuyt

Die wert ghebannen wot dat ewich iolijt.

Wincelicke broeders weest niet verlaecht

Al gheeft v die werelt eenen swaren stoot

Dij

want

Want al die God hebben behaechte

Mat. 24.

Die moesten al lijden druck en noot

En bliuen volstandich tot inder doot

So wilt hyse ontfanghen

Ende wasschen van haren wanghen

Cranen, lijden, en al swereits bedwanck

En dan sullen sy met blieden sanck

Apo. 7. 21

Sonder verlanck

Singhen al metten Enghelen, God danck.

Maede wijse, Vanden Samaritacn.

BRoeders die nu gheroepen zijt
Ondersoect die Schriftuer, tis nu de tijt

Wilby wesen Gods wtuercozen

So moetty al na den water subijt

Al na den gheest int eertsche crijt

Het Christum zijn nieu herbozen.

Wten gheest herbozen willet baten

Dat wy ons sondich leuen moeten laten

Ma dat wy die kennisse hebben ontfacen

En wandelen so voort in allen staten

Al na den gheest en het sal ons baten

En des byants stricken sullen wy ontgaen.

Te geter noch wet, noch besnydenisse puec

Anders dan alleen eenen nieuwen creatuer

Ghelijck ons Paulus heeft beschreuen

Den ouden Adā moet steruen met zijn natuer

Soudē wi berrylen met Christū na scriftuer

Het den Heere in vrechden leuen.

Die sondē mogē wi n3 onderdanich bliuen

Soudē die berrylenisse in ons bechuen

En leuen met Christum in vreden

So moeten wy alle boosheyt van ons drijuen

Die wet Gods al in ons herteken schijuen

Weest bierich in al v ghebeden.

Wat batet Schriftuere ghelesen sijn

Als wy daer door niet ghebeter en zijn

Hoe verren sy dat pont acnueerden

Sy en doen gheen profijt tot gheenen termijn
Dus wil hem naken die ewighe pijn **Mat. 25.**
Sy begraven t'pont inder eerden.

Die ons dit liedeken heeft ghestelt
Metten ouden Adā was hy also seer gequeelt
Widt hoor hem tot allen tijden
Op dat de liefde Gods in hē toch n3 en smelt
Maer zjn herteken tot zjnen naesten helt
So mach hy hem hier na verbljden.

C Na die wijse. Ghy Adams generacie.

B Abel is nu ghuallen **Apo. 14.**
Haer cooptieden crjten so seer **18.**
Haer heerlicheyt met allen **Esa. 21**
Die leyt nu gants ter neer **Iere. 51**

Es openbaer, sy en can haer waer
Gods volck bereoopen niet
Laet baren die Hoere van Babylon
Sy leyt nu int verdziet.

Die wjn en wort niet gedroncken
Die sy te schincken plach
Christus heeft ons gheschoncken
Een fonteyn op desen dach
Wy drincken om niet, so Christus gebiet **Esa. 55.**
Sijn gratie sonder ghelt **Apoc. 21.**
Laet baren die Hoere van Babylon **22.**
Haer macht en is niet ghetelt.

Wee v ghy ypocrjten

Ghy eet der weduwē huys **Mat. 23**
U leeringhe sal noch splyten **Mar. 12**
Want Gods woort is v een crups
Dat mercken wy wel, aen v opstel
Ghy maect so grooten misbaer
Laet baren die Hoere van Babylon
En coopt van haer gheen waer.

Coemt menschen allegader

Die met sonden zjnt belae **Mat. 11**
Tot Christum onsen Vader

Hy sal b so wel ontfaen
Wy dancken hem seer, van zijnder leer
Want sy is goet en schoon
Laet baren die Hoere van Babylon
Ontuallen is haer die croon.

Apo. 18

Haer coopliden dat zijn Woorden
Sy ghebruycken macht ende gheswel
Maer bloet ist dat sy dorsten
Sy brycken dat recht om ghelt
Dooz Wabels raet, doen sy groot quaet
Noch willen sy haer Gods beroemen
Laet baren die Hoere van Babylon
Want God die salse verdoemen.

Apo. 18

Dat bloet is in haer gheuonden
Dat sy te storren plach
God sal verfoecken haer sonden
Als coemt den laetsten dach
Want sy versmoort, dat Goddelick woort
Dat sal sy noch wel weten
Laet baren die Hoere van Babylon
Met al haer valsche Propheten.

Apo. 6

Die dooden heeft sy al verflaghen
Die daer ligghen onder den outaer
En roepen met grooter claghen
O Heer almachtighe Naer
Wilt wreken ons bloet, in coxter spoet
Dat Wabel heeft doen verghieten
Laet baren die Hoere van Babylon
Gods woort wilt sy vernieten.

Apo. 6

Witckende cleederen schoone
Haer van God ghegheuen zijn
En gheantwoort van Gods throns
O wtuercozen mijn
Wilt b doch lijdē, een weynich tijden
So wort ghy gheswoken van desen
Laet baren die Hoere van Babylon
Sy sal vernedert wesen.

Een weynich ghy v noch lyden sult
 En vertoeten dien termijn
 Tot dat v broeders ghetal is vernut
 Die noch ghedoot sullen zijn
 Om dat sy leeren, dat woort des Heeren
 Eghetuyghenisse van Christo soet
 Laet baren die Hoere van Babylon
 Sy is schuldich in alle dit bloet,

Apoc. 6

Wee v ghy dochter van Babel
 Die nu sittet in rusten groot
 Al ist met v ter werelt so wel
 Nu naect eerst uwen noot
 Ghy schinct uwen wijn, in heyligen schijn
 Onder tdecrsel van Goddelicheden
 Laet baren die Hoere van Babylon
 Gods tempel heeft sy bertreden.

Apoc. 18

Ghy Hoere quaet van gheeste
 Met v drinckvat inde hant
 Al triumphheert ghy nu op v beeste
 Ghy moet noch inden byant
 Want ghy versmoort, met een accoort
 Gods heylighen al te samen
 Laet baren die Hoere van Babylon
 Met al haer lasterighe namen.

Apoc. 17

Als een God is sy ghecomen
 So ons Paulus openbaert
 In Gods tempel sonder schromen
 Houen Keyser en Coninck vermaert
 Sy spreekt leer stout, en onuerflout
 Ick en sal gheen weduwe wesen
 Laet baren die Hoere van Babylon
 Sy blijft verdoemt door desen.

2. Thes. 2

Wilt v wt Babel scheyden
 Spreekt die almachtighe Heer
 Op dat sy v niet en berleyden
 Met alle haer menschen leer
 Want wie daer gaet, na haren raet

Apoc. 18

Apoc. 18
Iere. 50.
5'

Wort delectlich haerder sonden
Laet baren die Hoere van Babylon
Met al haer loose bonden.

Apoc. 19

Wabel is nu ter schanden
So ons Apocalipsis verclaert
Inden poel die van solfer branden
Daer die valsche Propheet in vaert
Die teekene dede, en wonderliche
Waer door wy al waren bedroghen
Laet baren die Hoere van Babylon
Haer leeringhe is al gheloghen.

Apoc. 21

Wenschout dat nieuwe Jerusalem
Vanden Hemel neder ghedaelt
Hebt lief uswen God, en betrouwt in hem

Mat. 20

Ghy wort inden wijngaert betaelt
Ghi sult wezē eē bruit, eē schoō supuer spruit
Door Christum nieu verlesen
Laet baren die Hoere van Babylon
So sult ghy salich wesen.

O Heer v moet van ons allen
Lof, prijs, en eere gheschien
Dat ghy Wabel hebt doen vallen
Want wy uswe claerheyt sien
Weest nu verblijft, tot alder tijt
Ghy alle Gods wtuercozen
Laet baren die Hoere van Babylon
Sy heeft haer macht verlozen.

Ma den boys. Bloepende inecht.

BEpeynst ende befest
Ghy edel Christen siele

Dat ghy al tijt verheft

Al in des werelts wtele

Den Prince van uswer salicheyt

Sach. 9.

Die tot v coemt so Zacharias seyt

Dotmoedich in allen saken

Om voor ons te strijden is hy bereyt

Gewich blijft den stoel zinder Waie seyt

Wilt

Wilt broech al om hem waken.

Pro. 8

56

Hy wilt in alder stont
Om ons te helpen pooghen
Sijn oordeel en verbont
En machmen niet verdroogen
Hy en wilt de doot der sondaren niet
Maer dat hy hē keere, so ons scriftuer bediet
Tot hem, van zijnen weghe
Want den geueynsden naket groot verdriet
Den nederen helpt hy wt den stofte liet
Ewaer scha datment hersweghe.

Eze. 37

Psal. 113.

Ero. 20

Siet ick ben de Heere v God
Man allen vleessche coene
Mach my yet int slot
E swaer zijn te doene
Ick wil v vergheuen v boosheyt obstinaet
Keerdy tot my, en v leuen afgaet
Dit spreekt die Heere der Heeren
Weljdy v sonden, so en werdy niet versmaet
Ghy wert metten wijn der salicheyt verslaet
Wildy tot my bekeeren.

Esa. 48

Esa. 45.

Roeyt nu met Isracl
Heere God aenhoort mijn bede
Opent ons seer snel
Die fonteyne die haer toe dede
Dooz Adams ouertreden seer hoos
Doen de liefde Gods in hem veruroos
Opent weder die conduyten
Man uwer ghenaden die ons eens verroos
Wilt doch dijn cracht ouer mijn mēsch; broos
In deser tijt ontslyten.

Prince wilt ontfaen
Hy in v gracie puere
En wilt doch niet versmaen
Al sels creatuere
Al ben ick dooz mijn sonden verneert
Dooz uwen naem seer gheapprobeert

D v

So

So wilt my wederom ghenesen
Al heb ick v gheboden seer gheuolcert
Dooz v barmherticheyt gheexaltcert
Verlost my Heere gheprezen.

Cnade wijse. Och God van hemels
rijcke die onser alder trooster zijt.

Beswaert ben ick van binnen
Mijnen gheest is in grooten noot
Het vleesch wilt my berwinnen
En bringhen mijn siele ter doot
Het bestrijt my bouen maten
Ick en cans niet wederstaen
Die werelt coemt hem ter baten
En die duyuelen die my haten
Ende daghelicx my omme gaen.

Dese wachten van vren tot vren
Oft sy tot eenigher stont
Mijn siele mochten verschuren
Ende werpen inder helien gront
Die mijn vrient behoorde te zijne
Dat is mijnen meesten viant
Dwelck is mijn vleesch ten sijne
En brenghet my gheheel te ruïne
Ick en cans ontuluchten aen gheenen cant.

Wilde tvleesch met my eens wesen
So en soude ick de werelt niet een haer
Noch duyuelen niet breezen
Al maken sy groot misbaer
Maer nu ist mijn meeste partye
En doet mijnen gheest meest ljdens aen
Die werelt oock tot allen tye
En den duyuel met grooten nye
Hout my in zijn ghewelt gheuaen.

Maer heere ghy hebt selue gesproken
Een rijcke dat ghedeelt sou zijn
Dat dat sal werden ghebroken
Van zyn vianden in cozten termijn

Mat. 12.

Marc. 3.

Luc. 11.

Dus

Dus en weet ick my troosten o Heere
Ghy hebt anders gheenen troost gheleyt
Dan die verwinnen met snellen keere
Ghelijck ghy verwonnen hebt seere
Dien hebt ghy bereypt v salicheyt.

Dus en weet ick nu wat bedrijuen
Ick ben gheheel crachteloos
Ick moet gheheel tonder blijuen
Ick en weet gheen hulpe altoos
Wilt ghy o Heere gheprezen
Mij selue nu niet bystaen
Ende den verwinder wesen
Maan mijn vianden midts desen
Hoe sal ick haren handen ontgaen.

Want daer en is o Heere vol weerden
Die bouen al crachtich zijt
Niemand so machtich opter eerden
Die v wederstaen can teentigher tijt
Want ghy connet al tonder bringhen
Dooz v woort, d'welck seer crachtich is
Want alle gheschapien dinghen
Man breeken dooz v op springhen
Dooz uwen boys die seer machtich is.

Ps. v

Na de wijse. In t'smeys beghinnen
met blijden sinnen.

Beswaert my Heere
Tot elcken keere
In uwer liefden tot alder stont
Wilt toch vermeeren, v weghen leeren
Dus die met sonden zijn doozwont
Maect my Heere dooz v goetheyt ghesont.

Want ick vol sonden
Nu ben ghebonden
Mijn moeder heeft my daer in ghebaert
Tot allen stonden, hoozt mijn vermonden
Ben ick metter brooscher natueren beswaert
En hebbe deen quaet op dander vergaert.

Want

Want wy ons leuen
Hebben ghegheuen
Tot sonden en ouertredinghe swaer
Heere berheuen, wilt nu bergheuen
Ons misdaden vermhertighe daer
Maect nu u goetheyt aen ons openbaer.

Wy zijn verladen
Met ons misdaden
En dinct doch Heere ons boosheyt niet
Want wy vol quaden, dus om ghenaden
Bidden wy Heere ons doch aensiet
En ghedenct doch niet, watter is gheschiet.

Wie mach staen bliuen
Maer Davids schrijuen
En ghy met ons int oordeel wilt gaen
Wy knoo catjuen, met siel en lijuen
Souden int ewich vier moeten bzaen
O Heere wilt ons in ghenaden ontfaen.

Wilt doch nu spanen
Maer Schrifts vermanen
Dat oude leuen leer hoos en quaet
Beweent met tranen, en wilt niet wanken
God sal bergheuen al u misdaet
Want hy is doch selue ons aduocact.

Wilt niet verflouwen
Maer vast betrouwen
Op Christum onse boorspraecke goet
Die ons van rouwen, en swaer benouwen
Verlost heeft door zijn liefde soet
Met dat wtstorten van zijn roode bloet.

Coemt al ghemeene
Die licht in weene
Bekwaert met groote packen nu
Want hy alleene, boor groot en cleene
Sijn bloet ghestort heeft met grooten gra
Uoor onse sonden dat segghe ick u.

Heere gheprezen.

Ghy wilt gherefen

Al ons crancheden in coxter tijt
Hier om by desen, also wy lesen
Roept ghy alle die beladen zijt
En maect ons van al onse sonden quijt.

Wie soude nu trueren

Als wy van bueren
Weten dat onse sonden zijn betaelt
Onse humueren, en swaer volueren
Heeft God door zijn lijden afghehaelt
Dus siet dat ghy hem te danckē niet en faelt.

Laet doch niet lijen

Enighe tijen
Christum te dancken van zijn liefde groot
Want hy quam lijen, om ons beurnien
Van duyuel, sonde, helle ende door
En verlost al tsamen wter noot.

Lof al te gader

God ende Vader
En seght hem lof en danck tot alder tijt
Hy is die ader, en ons berader
Die zijnen sone ghebenedijt
Wooz ons allen ghesonden heeft inden strijt.

Ma de wijse. Hoozt toe ghy doch-
ters graciens.

BRoeders en susters allegaer
Hoozt toe ende en wilt v niet versaghen

Mat. 10

Al ist dat ghy coemt in lijden swaer

Om dat ghy in God hebt v behaghen

Gene. 4.

Chceft so gheweest int beghin der daghen

2. Bar. 24

Bleect by Abel ende Zacharias broet

Die sonder cause slozotten haer bloet

Dies ons Christus segt vooz wijf en man Joan. 16.

Dus en verwondert v niet in desen

Men sal v dooden ende doen inden van

En dat al om mijn woort gheprezen

Esa. 59

Ja so wie hem keert van zijn boos wesen

Seght

- Esa. 59** Seght Elaias niet zijnde doof
1. Tim. 3 Hy moet wesen alle mannes roof.
 (Welcke Papius oock te kennen gheeft
2. Tim. 3 Op dat ghyt ghedenct in sulcke tijden
Luc. 21 Segghende so wie Godsalich leeft
Marc. 13. Die moet hier persecutie ijden
 Ja twijf die sal den man beugden
Math. 10 Ende den man het wijf ick moet verbeeren
Marc. 14 Ja den Vader thint om mijnen name reem.
Mat. 10 Want Christus die segt met woordē weert
 Ick en come niet om te maken brede
2. Tim. 2 Maer comende so breng ick tswert
 Dus boecht v daer toe in elke stede
Mat. 24 Niemand en wert ghecroont, tis waerhede
Mat. 10 Dā die strijt en vswint, spreekt Christus sijn
 Totten eynde, en hy sal salich zijn.
Math. 16 Maer so wie zijn leuen hier bemint
 Salt verliesen naer tscrifts ontbinden
Mat. 17 En so wiet verliest, wel dit versint
Mat. 10 Om mijnen name, hy sallet binden
 Dus niet en breeft die tbleesch verflinden
Luc. 12 Maer breeft die de siele sonder verdrach
 Hett en lichaem eswich verdoemen mach.
Mat. 5. Ende en reket booz gheen ongheluck
Joan. 15 Al zijdy ter werelt nu vertreden
 Wehoorde ghy haer, sy en deden v geen druck
 En wilde ghy haer Goden bede aenbeden
 Dus dient den Heere met biericheden
Rom. 8 Want alle tijden ter werelt expres
Mat. 10 Wy Gods glorie niet te ghelijcken en es.
 Dus en schaemt v niet binnen dit rosier
 Al achtmen v booz een misdadere
Luc. 9. Want so wie dat my nu schamen hier
 Dien sal ick schamen voor den VADERE
Luc. 12 Dus niet en breeft ghy Christenen te gaders
2. Tim. 2 Want verlaken wy hem al in dit pleyn
 Hy sal ons verlaken booz den VADERE reyn.

Doch segt ons Christus wilt dit bevroen **Mat. 10**
 So wie vader oft moeder meer beminnen
 Wif oft kind dan sy my doen **Luc. 17**
 Hy en sal mijn rijcke niet ghewinnen **Mat. 16**
 Ja so wie niet verlaect wilt dit versinnen
 Alle dat hy heeft, en my volcht naer
 En mach mijn discipel niet zijn voorszwaer. **Mat. 16**
 Maer so wie hem hier toe wt liefde went **Mat. 19**
 Dat sal ick hem hier naemaels loonen
 Ja hondertfout bin swerelts conuent **Apoc. 3**
 Ende op Syons berch sal ick hem croonen
 Dus stryft ghewillich, tsal v verschoonen
 Want die God vercozen heeft al in zijn rijck **Rom. 8**
 Moeten Christus beelde wesen ghelijck.
 Dus broeders verblift v op dit pas **Luc. 6.**
 Al coemdy hier in groot verrijcke
 Want Christus Jesus selue arm was **1. Cor. 8**
 Op dat hy sonde maken rijcke **Phil. 2**
 Al niet behoeuende bin gheenen wijcke
 Want al hadde hy v ghedoruen, dit is den sin
 Zijn glorie die en ware niet te min.
 Dus v niet en verschyct ofte verlaecht **Mat. 10**
 Al coemt ghy om zijn woort in blame
 Want salich zijnde so Christus ghewaccht **Mat. 15**
 Die zijn veruolcht om zynen name **1. Pet. 2**
 Ja noyt ooghe en schande vrienden eersame **Esa. 64**
 Doch herte versinde ofte besief **1. Cor. 2.**
 De glorie hoor die hem hebben lief.
 Die dit liedeken eerst selde liet **Mat. 5**
 Was eenen broeder ionck van taren
 Eypere gheuanghen in groot verdriet
 Al om de Gods woort so sy oyt waren
 En midts dat hy hem heeft laten paren
 Maer Gods ordonnancie hoor dit vermaect
 God wil hem helpen wt allen quaen. **Mat. 6**
I Na de wyse. Rijck God wie
 sal tet claghen,

Broeders

- B**roeders wilt v verblijden
 Int leuende woort Gods playsant
 En wilt als nu ten tijden
 Daer na leuen aen elcken cant
 Want hy ons heeft gheboden
 Te houden minst ende meest
Exodi. Te dienen gheen vzeemde afgoden
 Maer te leuen naer den scriftueren keest.
 Christus ginc tot zijnen iongeren gewagen
Joan. 15 In zijn Auentmael seer plat
 Wilt liefde tot malcanderen dzaghen
 Ghelijck ick v lief heb ghehadt
 En wilt malcanderen beminnen
 Engaet in ionsten boort
 Daer aen salmen v kinnen
 Dat ghy leeft al na Gods woort.
Jacob Wilt niet wercken die liefde betoonen
 Gheeft aelmoessen groot ende cleyn
 Want sy sullen v hier naer verschoonen
 Al booz Gods aenschijn reyn
 Want Jacob laet ons weten
Rom. Dat die liefde sonder dwerck en is niet
 En Paulus in zijn secreten
 Wyset dwerck der liefden siet.
Luc. 7 Fenmeret Centurio warachtich
Mat. 15 En het Cananeetsche vrouken daer by
Tobias Den blinden Tobias eendzachtich
Gen. 7 En Noe metter Arcken by
Genesis. En Lot oock niet versweghen
 Des Heern diernaer excellent
 Sy hebben alle ghenade vercreghen
 En dat door haer ghelooue present.
Daniel Wilt niet Daniel vast betrouwen
 Op dat ghy niet en wort verdaen
 Van die leeuw in swerelts aenschouwen
 Ende wilt op Christum staen
 Want hy heeft v beswesen

Met Schijfnerre also groot
Dat hy aenden cruyce ghepreken
Wooz ons is gheskruen die doot.

Mat. 17

Wilt b tot penitentie gheuen
Dooz die bootschap van Jonas goet
Op dat ghy hier naer moecht leuen
Met die lieden van Ninuen broet
Want God die is ghenadich
In allen zyn wercken bloot
Leest wel ende ghestadich
Vermeerdert Gods lof minioot,

Jonas.

¶ Een ander.

Broeders laet ons aenbeden
Den Vader inden gheest
En inder waerheyt meden
Sulck ghebet verhoort hy meest
Laet ydel woorden schouwen
Dat heydens ydel gheschal
En vast op God betrouwen
Dat hy ons verhooren sal.

Joan. 4

Mat. 6

Ons Vader in hemelrijcke
Aensiet v kinderen al
Die wonen op eerderijcke
In dit droete tanner dal
Ghy zijt allene ons hope
Ons troost, ons toecriact
Willen wy Babylon ontlopen
Wy moeten doen uwen raet.

Mat. 6

Luc. 11.

D Vader uwen name
Die moet gheheylight zijn
Sonder lachter ofte blame
Dooz Christus leeringhen sijn
Dat wy v alle louen
Dancken, ende gheuen prijs
Uwen name gaet verre te bouen
Alle andere namen wiss.

Phil. 3.

Heb 1

Act. 3.4

Corcomende sy ons v Rijke

¶

D milde

- D** milde **V**ader soet
 Daer door wy **B**abylon bezochten
 Het haren hooghen moet
 Sterct ons met uwen gheeste
 Verlicht ons door v' woort
Apoc. 13. Teghen die **B**abylonsche beeste
 ende 17 Weest onser sielen confoort.
Dan. 7 **U**wen heylighen wille o **V**aders
Gheschiede op eerderijcke
Onder ons alle gadere
Gheijck in hemelrijcke
Al wilt ons bleeschs partien
Gal. 5. Hoecken zijn eyghen lust
Rom. 7. Doet onsen gheest verblijen
In uwen wille gherust.
D **V**ader wilt ons gheuen
Heden ons daghelick hoot
Op dat wy moghen leuen
En weeren tbleeich den noot
Wilt meest ons siele spijlen
Het t'woort van uwen mont
Op dat wy veriofsen
Wt al onser herten gront.
Wilt ons misdaet verghen
Psal. 51. **B**armhertich **V**ader goet
Op dat wy niet en beuen
Uoor deewighe helsche gloet
En laet ons oock niet wzeken
Van dat ons is misdaen
Haer ander lieden ghebzeken
Guwer eeren ten besten slaen.
Ghetrouwe lieue **V**ader
En wilt van ons niet scheen
Weest alijt ons berader
En laet ons niet verleen
Het **B**abylonsche rijcke
Isa. 9. 13 **B**esozmt ons ouer al

De duyvelsche practische
Necnt ons te bzinghen int heltsche dal.

Verlost ons vanden quaden
Dat ons ront ont beuanct
Want by des duyvels raden
Egheloque wert seer ghecrant
Men liet de liefde flouwen
De broosheyt ncent douerhant
Die werelt is vol ontrouwen
Dus noot is aen elcken cant.

Mat. 24.
Ela. 10
4. Edo. 13

Id laet ons al te samen
Den Vader gheuen prijs
En singhen hem danckelick Amen
Hy is almachtich ende wys
Hy is alleene ons Heere
Ous Keyser, ende ons Coninck
Sy zijn al buyten keere
Die hopen op ander dinck.

Rom. 7.

Ma de wijse. Vanden lustelicken Hey.

Broeders in dees werelt present
Malcanderen wilt liefde bewijzen
So sal den soon seer excellent

Woozinnen Vader v' prijsen
Hy sterf voor ons den doot
Ende al wt liefden groot
Sijn trou die liet hy blijcken
Hier beneden in aertrijcken.

Mat. 27

Was dat niet liefde minsoot
Want wy daer deel af lesen
Hy halp den menighen wter noot
Die crancken heeft hy ghenesen
Die beswaerden ghinck hy outlaen
Cruelpelen debe hy gaen
Men mochte se roepen horen
Die stom en doof waren ghebozen.

Mar. 2. 3.

Hy berweete Lazarum vier daghen doot
Dat huys was vol grooten rouwe

Mar. 7
Mat. 12
Joan. 11

- Mat. 9. Een Princen dochter wt haer selfs noot
 Mat. 5. Een maecht een schoon ioncfrouwe
 Luc. 8. Voorby een stadt hiet Nain hy ghinck
 Luc. 7. Daer droechmen eenen dooden ionghelinc
 God gaf hem weder dat leuen
 Die moeder dancte God verheuen.
 Mat. 15. Dat vrouken die haer leek by een hont
 Haer dochter die worde ghenelen
 Luc. 7. En Centurions knecht tot een ander stons
 Dat gheloof was daer gheprezen
 Jo an. 5. Die achtendertich iaer iach iam
 Sijn bedde dat hy seuer nam
 En heeft na huys ghedraghen
 Was wonder voor diet laghen.
 De Heer die voor ons steif aent cruyss
 Luc. 19. Noyt sondaer heeft hy vergheten
 Blinden clynnen Sacheus huys
 Daer ghinck den Heer ten eten
 Een blinden by den weghen sadt
 Jo an. 9. Om zyn ghesicht wast dat hy badt
 God heeft zyn ooghen bestreken
 Die blind was die heeft ghekeken.
 Noch supuerde hy een verborde hand
 Luc. 8. God was wonderlich in zyn wercken
 Mat. 8. Noch herdzeeft hy den helschen viant
 Marc. 5. En hy iacchdese inden vercken
 Luc. 17. Man die Malaetschen thien
 So en quammer niet meer dan een
 Om God te danken ende te louen
 Een Samaritaen verschouen.
 Prince Heer mijn Advocaet
 Dit is tot uwer eeren
 In al mijn noot Heer coemt my te baet
 Heer zijt ghy bouen alle Heeren
 Mijn arm sondaer onswijs
 Gheeft my d Paradys
 Luc. 23. Als ghy die Hoordenaer deden

Die maer eens en heeft ghebeden.

Na de wijze. Syt onbeureest
ghy capiteynen meest.

Boeders hebt doch moet
Al loctmen hier v bloet

Estoyten om Gods woort soet

Al zijn wy hier gheacht, dul, sot en ontroet

Ja ghetorden onder die voet

Al zijn die Goddreefende nu gheplaccht

Vanden Goddetooscu onuerfaccht

Dat spel sal saen omme keeren

Want also de wijze man gheswaecht

Sy sullen sien staen die sy hebben verlaecht

Sap. 5

Het betrouwen byden heere.

Dan sullen sy eerst

Van benaetheyt des gheest

Weuen, en zijn beureest

Segghende, siet die wy met swaer tempeest

Sap. 5

Hebben beuolghet meest

Al staen sy by Gods kinders ghetelt

Die wy hier doodden met gheswelt

Ja achten haer leuen raserien

Dese zijn die wy hebben ghequelt

En met nide ter neder gheuelt

Al sietmensc verbluen.

Het blijt boorzwaer

Dat wy weghe swaer

Hebben ghewandelt, maer

Wy zijn ghedwaelt banden wech eenpaer

De Sonne der waerheyt claer

Die en is ons niet op ghegaen

Wy zijn moe ghesworden, hoort dit vermaen

Inden wech der berdoementissen

Die waerheyt en hebben wy noyt verstaen

Dus sullen wy deewighe doot ontsaen

En Gods blijschap missen.

Wat hebben ter noot

E ij

Die

Die rijckdommen groot
Ghebaet inder doot
Want gelijc de pijn die eē sterc schutter schoot
Snel vlyecht door die lucht bloot
Ja subtyler dan den roock bergaet
So is al onse eere, macht ende staet
Bergaen ghelijc der schouwen
Wy wtsinnighe menschen quaet
Hebben ghenoycht des duyuels raet
Nō bliuen wy in rouwen,

Sap. 5

Sulcke woorden sijn
Sullen op dat termijn
Sprieken die inder hellen sijn
Wy sijn bergaen snelder dan den rijn
Nō bliuen wy inder pijn
Maer die wy hiden vooz dwale sien
Moeten wy nō by den heere sien

Mat. 13.

Als die Sonne staen blincken
Haer en can oock gheen droefheyt gheschien
Wāt God heeft haer handē wech doen. blien
Niemant en machle crincken.

O oppersten Princier
Die de uschier
Beproeuē wilt int hier
Als wy sijn venout, oft in eenich dangier
Dan roepen wy tot v schier
En ghy helpt ons in cozter tijt
Want ghy doet recht die hier onrecht lijt
Dus en breeft gheē tribuleren
Hy heeft ons ghestelt hier inden strijt
Wie dat al verwint, hy sal subijt
Metten heere triumpheren.

Ma die wijse. Met Venus tracl
hen ick ghewont.

Beminde Chyisten broeders goet
Wilt doch om hooren sijn gheneghen
Hoe datmen penitentie doet

En

En waerse in is ghelegghen
Hoe der sonden aflaet wort vercreghen.

De penitentie en is al niet
In vzel wtwendighe saken
Het Magdalena de sonden wtswolet
Dooz bidden ende waken
So mach v dat rijcke Gods ghenaken.

Luc. 10

Ghy vast dat v dat hooft daer af draeyt
En wilt v sonden so wt planen
Op die v misdaen heeft blijft ghy mispaeyt
Al schuldnaers gaet ghy manen
Ghy en weent niet dan gheueynsde tranen.

Het vasten is goet en doock oprecht
Men mach het vasten niet blameren
Maer ghy en hoozt niet wat Christus secht
Die tvastek meest vseren
En van sonden niet en abstinieren.

Mat. 6

In vasten, in luchten, in weenen zwaer
Wadt David met die Minuiten
Maer quam dooz tghelooue wt liefden daer
Daer in leyt des gheests profijten
Christus en verhoort gheen ypocrijten.

Regum,
Jonas.

Hebt ghy eenich onrechtueerdich goet
Willet hierdobbels weder keeren
Gheeft deen helft van v goeden metter spoet
Den armen ter Gods eeren
So Zacheus dede om duchts vermeeren.

Luc. 19

Als ghy vast, het ghene dat ghy verstaert
Willet Christus arme leden draghen
Die ligghen in benautheyt bezwaert
So muecht ghy God behaghen
En heplich maken alle v vasten daghen.

Leyt in v huys te gaste voort
Den armen, en wilt hem spijzen
Al bedinghe wort voor God verhoort
Hy sal v vasten prijsen
Al licht sal als de mozghensterre rijzen.

Prince ghelick ghy v leden gaect
Ter sonden, pijn oock die te laten
Din doen niet siele niet ijue slaect
Wercken van charitaten
Sulcke penitentie sal v baten.

Chade wijse. Die Mey staet nu
schoon ghebloeyt.

Christelike broeders van herten Is-
berael
Weest nu Gods woort althit obe-
dient

Joan. 13 Hebt malcanderen lief, dat is het principael
Want liefde moet wesen van v dat fondamēt
So Christus sprack in present
Daer zijn Apostelen waren ontrent
Hebt malcanderen lief ick beueel v dat
So ick v lief hebbe ghehadt.

Mat. 10 Hoozt wat Christus sprack die Heer ghebe
nedijt
Vercondicht mijn woort waer dat ghy henen
gaet
So wie mijn woort al booz die menschen bes-
lijt

Die sal van deser werelt zijn ghehaet
Maer niet in en verlaet
Mijn gratie v bystaet
Mijnen Vader sal v behoen
En vzeest booz gheen menschen misdoen.

Joan. 3 Als ghy van alle menschen zijt verlaet
Lijdt in v herte daeromme gheen verdriet
Die duyfsterne heeft althit dat licht ghehaet
Die claerheyt des lichts can sy gedooogen niet
Somen nu daghetter liet
Dat daer alsulcx gheschiet
Laet ons God bidden al
Ick hope dat eens beteren sal.

Daerom menschen wilt al tot Christu loopen

Hy is die duere diemen totten Ader gact Joan. 10. 72
Sijn Goddelicke gratie en die staet alint opē
Want hy ons arme sondaren niet en versmaect
Hy is ons Advocaet
Daer al onsen troost aenstaect
Wy zynen hemelschen Naer
Dat segghe ick v voorwaer.

Ick ben de wech, de waerheyt, en dat leuen Joan. 14
Niemāt en coēt tottē Ader, dā alleē dooz my
Wooz my en derfdy suchtē noch ooc niet beue.
Want ick alleene bekenne dat herte dyn
Wilt allegader comen tot my
Ick ben v Medecyn
Ick ghenele v sondich fenijn
Al sonder wece oft sonder pijn.

Christus die heere sprack tot zynen Apo: Mat. 10
Luc. 10
stien loet

Ick sende v als schapen midden onder de wol
uen hier

Weest voorsichtich als die serpentes vzoet
Ende lompel als duyuen goedertier
Wacht v voor die menschen fier
Sy sullen v leyden hoozt dit bestier
Wooz Princen en Coninghen groot
En veroordeelen v totter doo .

Noch sprack Christus die leeraer der rech: Joan. 15
ter leer

Gedēct mijns woorts dat ick v heb verelaert
Hoe dat dē knecht niet beter en is dā zyn heer
Noch dē discipel bouē zynē meester vermaert Mat. 10
Hebben sy my veruolcht versmaect
So sullen sy v oock, weest niet veruact Joan. 14.
15. 16.
Ick sal v senden mijnen gheest
Om v te troosten alder meest.

Dit heb ick tot v ghesproken dat ghy v niet Joan. 16
ergheren en sout

Sy sullen v inden banne doende zyn

E v Den

Den tijt sal comen dat so wote v dooet stout
Sal meyne te doen eenē dienst den Heere sijn
Maer en breeft niet op dat termijn
Sy en comen v maer een corte pijn
Ghedoen door haren schalcken raet
Die v vernolghen seer opstinaet.

Ghy cleyn schare en weest niet beureest

Luc. 12 **E**s mijns Vaders behaghen v te geue mijn
ewich rijck

Joan. 14 **I**c sal v senden den trooster den heyligē geest.
Dat hy by v bliue nu ende ewelijck
Blijuet in my alle ghelijck

Joan. 15 **S**o sal ick in v tot alder tijt
Want sonder my en vernuecht ghy niet
Te volbringhen mijn gheboden siet.

O Princelicke God, o ewighe wijsheyt

O hemelsche Vader sendt neder uwē gheest
Op dat v Goddelick woort door ons mach
worden ghebreyt

Apoc. 12 **D**at daer so langhe verbeten is gheweest
13, 16, 17. **M**an dat ghecroonde beest.

Daermen so veel af leest
Die hoere van Babylonien set
Men kent haer treken wel.

En Pa de wijse. De vs gelkens inder mytē.

Chent al van Suyden ende Oosten

Die met sonden zyt belaeen

Ick sal v wel vertroosten

Joan. 6. **M**et mijn vleesch sal ick v versaeen

Ick ben die fonteyne verheuen

Die dorst heeft die come naer

Die daer wt drinct sal ewich leuen

Spreekt Christus die Heer int openbaer.

Luc. 9 **I**ck en ben hier niet ghecomen

O menschen zyt dies wel broet

Dat ick v soude verdomen

Maer verlossen al met mijn bloet

Ick

Ick begheer in d'ijn herte te woonen
Daer en moet gheen ander in
Alleen moet ghy op my scoonen
Oft ghy en coemt niet daer ick bin.

Ick ben den wijnstock wt ghesproten
Spreekt Christus verstaet mijn woort
Wijft vast in my ghesloten
Ghy sult bringhen goede vruchten voort
Maer laet ghy v berleyden
Dat ghy menschen troost aensiet
So suldy vanden wijnstock wordē gescheyde
Alle v vruchten en sullen dooghen niet.

Joan. 15

Hebt lief en wtuercozen
Die v ter werelt doen quaet
Die v boosheyt legghen te bozen
Widt daer booz, tis Christus raet
Want God heeft selue ghesproken
Venden cruyce met luyder stem
Och vader en latet niet zyn ghesproken
Ick bid v bergheniet hem.

Mat. 5
Luc. 6

En breeft niet al te saemen
Mijn woort booz die werelt belijt
Oft ick sal v beschamen
Wooz mijnen Vader ghebenedijt
Al dus en wilt niet breefen
Maer strijt met herten vro
Laet den knecht ghelijck den meester wesen
Het belijft den Vader also.

Luc. 12

Mat. 10
Luc. 12

Ic ben een goet herder wter maten
Ick gae mijn schaepkens booz
Ick begheer mijn leuen daer booz te laten
Ick ben die rechte dooz
En laet v niet berleyden
Van die daer buyten der dooren passert
Ezijn dieuen en moordeners beyden
Spreekt Christus so hy ons leert.

Mat. 10
Joan. 13
Joan. 10.

Nienant en coemt totten Vader

Joan. 14

Dan

Dan door den sone Gods alleen
 Hy bidt voor ons allegader
 Weest toch met Christum te vreen
 Witt vast op hem betrouwen
Mat. 21 Hy is die verworpenen steen
 Doet ghijt niet het sal v berouwen
 Als ghy van hier sult scheen.
 Dince God aensiet ons ellende
 Hier in dit eertsche dal
 Wilt uwen gheest hier neder senden
 Die ons vertroosten sal
 So moghen wy v die eer gheuen
 Al inden hemelschen thron
 Door Christum, hy is ons leuen
 Wy verwachten van hem die croon.
 Na die wijse. Het quam een
 man schelde.

Mat. 28 Christus is verresen
 Ghedoot heeft hy de doot
 En ons verdient nudts desen
 Sjns Vaders rycke groot
 Hy heeft die hel, sel, snel
 Den viant verwonnen en niemant ei.
Gen. 2. Wat Eva hadde bedouen
 En Adam heeft verbuert
 Heeft Christus peys verwouen
 Verbont heeft hy gheschuert
 Vbiants schacht, cracht, macht
 Is heel triumphelick tonder bracht.

Gen. 3 Serpent dat is vertreden
 Dat deerste lueghen looch
 Sijn hooft met allen den leden
 Veracht dat ons bedrooch
 Vbiants list, mist, quist
 Hy blijft verwonnen die maecte t'wist.
 Vbiants scepter is ghebroken
 Sijn croon die is ontwee

Als Sathan wonder wou coken
Wacks hem zijn mes int schec
Hy wert bespot, bot, lot
Dat hy hem stelde teghen God.

Dat vleesch wou Sathan hulpes
De werelt wou wonder doen
De sonde dat leelick wulpen
Wiet dat venisoen
Ten hiely int crijt, spijt, nijt
Christus verrijzen wan den strijt.

Ma laet ons Christum louen
Onsen verlosser, want
Hy ons verwerft hier bouen
Sijns Vaders rijck en lant
Dus weest met my, bly, ghy
Christus triumphe maect ons bry.

Ma die wyse. In mijn ionghe mecht
quam my te booren.

Coemt al tot Christum die zijt beladen **Mat. 23**
Met sonden, tse cleyn oft groot
Neet gheen wtstel, wilt niet verismaden
Den boys Christi, noch zijn woorden bloot
Want hy boorwaer, alleen dats claer
Mach sonden swaer
Al wasschen reyn, door zijn dierbaer bloet
Sijt rasch te voet, met herten goet
Al leuen quaet, en scupuels ract
Al tsamen laet

En wilt aenhoort Gods woort dat edel saet. **Joan. 1**
Gods woort is crachtich en vol ghenaden
Dooz diet aenhoort en bewaert certeyn
Want t'woort is God, en om ons beraden
Jst vleesch ghe worden in swerelts pleyn
Dooz sheplich geelst cracht, en niet mensche
macht

Hier wel op acht
In Maria, naer schrijfts bediet

Doch

Doch niet meer bliet, tot afgoden siet
Want hy alleene, int dal van weene
En inden hemel reene
Is God warachtich, ende anders ooc gheene.

Verualedijt is tallen stonden
Den mensche, so Jeremias leert
Die niet en hoort tgheloonich vermonden
Gods woort in alder tijt ghereet
Dus al moet ghy lijden, wilt v verblijden
In swerelts betruisten
Want salich zijn sy, vaet Christus raet
Niemen hier bindt, en in boeyen slaet
Dooz Christus name, die tonker vrame
Heeft gheleden blame

Mat. 10

Van zijn ghebuerchap ick by dit rame.
Hy zijn seer haestich so slaet bescreuen

Regum

Dit bloet te storten openbaer
Iezabel wreet gheen wreeder besuen
Veruolcht Sathorh met liste daer
Die Pharizeusen vweerde, en scrift geleerde
En swerelts gheerde

Sijn die veruolghen Gods leeringhe soet
Om deertsche goet, zijn sy verwoet
Verblint van binnen, berooft van sinnen
God wilsse beminnen
Op dat sy moghen zijn rijcke ghe winnen.

Mat. 10

Wijft doch ghesadich al voeghet v pijn
Die veruolcht zyt dooz die waerheyt hier
Roeyt, strafte die sonden tallen termijne
Op dat ghy zijt een dispensier
Van t'woort des Heere, twelc ghy moet leere
Ende oock vermeerren
In swerelts ronde, so Christus belijt
Op dat elck sy ghebenedijt
Van God den Vader, die allegader
Als gheen versmader
Wilt v salich maken dooz der liefden adere.

Wouen

78
Wonen den meester is niet gherelen
Den knecht, daerom niet truerich zijt (len Mat. 10
Hebbē sy dē meester veruolgt, ter doot berwe
Ueruolgt sult ghy zyn breet en swijt.
Strijt eenen strijt, en vrolick ijt
Ende v verblift

In veruolghinghe, tsal haest bergaen
Uoor loon sult ghy Gods rijke ontfaen
Daer tallen tyden, staet vruick besyden
En ghebenedyden

God die salighe sonder vermijden.
Princelick woort wilt doch verghueuen
Die veruolghen Gods dienaers nu
Op dat sy ewich moghen leuen
Als elck moet comen staen by v
Uoor donbekende, en siende blande

O God sonder ende
Ick hier nu bidde naer v vermaen
Wilt niet vermaen die my houden gheuen
So sal ick onuerschouen, v God daer bouen
Altijt louen

Al moet ick smaken des lydens prouen.

Ma de wise. Van Munster.

Christus kercke weest wel ghemoet
Al ist hoopkē cleene, en weest n3 beroert
Meret wat daer staet ghescheuen

Weel gheroepen, en weynich vercozen goet Mat. 20
Nemant en wilt hem tot lyden gheuen.

Int lyden hangt al ons salicheyt
Christus en heeft anders niet toe gheseyt
Dan bedruet te zijne tallen tyden
So wie mijn tongher wesen wilt
Ueruolghinghe moet hy lyden.

Mat. 24

Christus spreekt niet woorden sijn
Wilt er yemant mijn discipel zyn
Die moet hem seluen eerst versaken
En nemen zyn cruyce op dit termijn

Mat. 10

Dis

Die werelt moet hy laken.

Mijn cleyn cudeken en weest niet bearec
Al hoorde hier ter werelt tempeest
Het cruyce wert op gherecht oen allen zyden
En laet v daer doze niet verleen
Haer wilt Christum vrometick belijden.

Mat. 27. Want Christus ghinc vooz inden stryck
Om dat wy souden werden ghelyck
In patientie wilt dit versinnen
Die vrachtyen winnent met volijt
Het lant van beloften nemen sy inne.

Sy en sparen schat, goet noch gheist
Het rycke der hemelen lyt gheweit
Alsomen siet van daghe te daghen
Het ghetal der broeders wert betruult
Die onder den outaer isghen.

Apo. 6. Als slachschaeptes moeten wy staen bereyts
Ous ghebueren tot eenen spot gheleyt
Tot een gaepspel zyn wy bedeghen
Al dus worden wy ter doot gheleyt
Alsoo Gods vrienden pleghen.

Mat. Salich zyn si die hier inden pijn
Om mijnen name, spreect Christus sijn
Sy sullen het rycke Gods becruen
Al worden si vernielt metter doozijn
Men sietse om die waerheyt steruen.

O bernihertighe God, die alle herten kent
Creectse tot v die zyn verbient
Datse v goetheyt moghen aenschouwen
Die tot uwen woorden worden ghewent
Sy en connen hen van v niet onthouwen.

O Christelike maesteyt
Ghy zyt groot van machte breyt
Nemmermeer en suldy ghy mineren
Als die kinderē des weerelts makē geschreyt
Dan sullen wy ewich trium pheren.

¶ Op

Op de wijse. **O** Venus
schoon Goddinne;

DEn Heere wil ich prijsen
Sijn lof is alrijts in mijnen mont
Mijn siele sal dies vertolijlen
Dat den bedroefden mach hoorzen
goet ront

Op dat sy verblijden in alder stont
Drijset met my den Heere der Heeren
En laet ons zynen name maken cont
En onder ons vermeerren
Want groot is hy vol eeren.

Doen ich hem sochte alleene
Verhoorde hy my in mijnen noot
Die in hem hopen reene
Werden verlost van wederstoot
Haer aenschijn liet gheen schande groot
Want als de bedroefde kermen
Verhoort hy haer in dit conroot
En helptse wt al haer zwerimen
Van druck can hysse ontfermen.

Den goeden Enghel des Heeren
Onmeleghert die hem vreesen coen
En helptse wt haer verzeeren
Dies smaect en liet in elck saysoen
Hoe soete den Heer is in al zyn doen
Salich zijns die in hem betrouwen
Vreeset den Heere wilt themwaert spoen
Die zyn gheboden houwen
Ghy vertoren mans oft vrouwen.

Want die den Heere vreesen
En lyden gheen gebreck bonzwaer
Hy laet haer niet als weesen
Den rycken sal behoeven hier naer
Want die den Heere soecken cenpaer
En sullen gheenen hongher lyden
Dies herwaerts o mijn kinders cenbaer

Psal. 34
en 6. 7.

Esa. 28.
Rom. 9.
Psal. 35.
Gen. 19.
2. Reg. 6.
ende 19.
Esa. 37.
Psal. 34.
1. Pet. 2.
Psal. 2.
Jere. 17.
Sirach 7
Prouer. 3

Psal. 55.
Mat. 6
Luc. 12.
Psal. 34.
Luc. 1.

F

Wilt

- Strac. 7.** Wilt v van equaet vermijden
Prou. 3. Weeset den Heere aen allen zinden.
Psal. 34. Wie ist die lust te leuen
1. Petri. 3. En wenscht goe daghen te sien certeyn
 Die moet zijn tonghe berheuen
1. Pet. 3. Bedwinghen van alle quaet onreyn
Jacobi. 1. En zijn lippen dat sy in dit pleyn
 Van gheen bedroch en spreken
Psal. 27. Staet af van v weghen alle ghemeyn
Esaie. 1. Soect vreed, wilt haer naer steken
1. Pet. 3. Die en sal v niet ontbreken.
3. Joā. Want de ooghen des Heeren
Psal. 34. Sien althijt op den gherechten sijn
1. Pet. 3. En zijn ooxen wilt hy keeren
 Op die hier schreyen en truerich zijn
 Haer thoornich aenschijn des Heeren dijn
 Staet teghen die quaet hantieren
 Dat hy haer deel in alder termijn
 Met al haer boos versteren
 Eewich wt sal roepieren.
 Als de bercozen schreyen
 Den Heer (met troost) hem tot haer wens
 En verlostte sonder beyn
Acto. 5. Wt allen druck, leet, en torment
 Hy staet haer vast by tot inden ende
Prou. 24. Die oprecht van herten wesen
 En helpt die ootmoedich zijn bekens
 Al zijn sy hier mispreken
 Wt als can hyle ghenesen.
 Wince hy can behouwen
 Al haer ghebeenten buyten dangles
 Dat sie niet en verflouwen
Esa. 66. Noch gheschent en werden in noot onghes
Strac. 7. Den quaden verzwacht dat eewich vics
Psal. 34. En die zijn bercozen haten
 Sal hy beschuldighen buyterthier
 De zijne coemt hy ter baten

Al die op hem verlaten.

Wreeft den Heere.

C Op de wijse. Coute le nact.

D En slaep ontwaect
Die nu in sonden leuen
Rijst op en smaect
Gods goetheyt nu ghegheuen

Esa. 60.
Rom. 13
Eph. 5.
1. Thel. 5

Den winter cout

Den reghen wreeft en stont

Is ghepasseert

Dicht domineert

Jerusalem ghepresen

Is nu gebout, daer in ons vruecht moet swejt

Apoc. 3.

De bruyt verchiert

Reyn ghemaniert

Is onder ons ghesonden

Wijnschap anthiert

Haer vruchten biert

Apoc. 14.

Als dienaers tallen stonden

In liefden blaect.

Haer claerheyt groot

Apoc. 21.

Werschiynt in alle hoecken

De heydens bloot

Daer salicheyt in soecken

Esa. 60.
Apoc. 21

Haer mueren zijn

Van Jaspis steenen sijn

Seer triumphael

Cobie. 13
Apoc. 21

Als claer Cristael

Is sy reyn van beschouwe

Haer straten die zijn van louteren gouswe

Apoc. 21

Haer fundament

Seer excellent

Is vierbaer van ghesnijden

Eph. 2.
1. Cor. 3.

Wie is so blent

Oft onbekent

Die haer nu stelt bezijden

Om Babel smoot.

Isal. 136.

Salich zijn sy

f 9

Die

- Apoc. 21.** Die binnen haer hemieren
 Sijn staende by
Psal. 122. Gheen leet sal haer aentueren
 So sy met byuecht
 Verschijnt in alder duccht
2. Cor. 5. Moeten oock staen
Gal. 6. Die daer in gaen
Rom. 6. Nieu inden gheest herbozen
Ephe. 5. En strijtbaer zijnde, totten strijt ghecozen
Tit. 3. Die Dlam bekant
1. Pet. 2. Volghen playsant
2. Tim. 2. Sijn maechden sonder blecken
Apoc. 14. Die sullen stant
2. Cor. 11. Int lustich lant
Sap. 3. Crijghen sonder bertrecken
Psal. 30. Met blijshap by.
 Christus eerbaer
 Is haren tempel reene
 Gheen licht boozwaer
 Behoest haer groot noch cleens
Esa. 60. Want Dlam certeyn
 Can haer verlichten reyn
 Dach ende nacht
 Staen by bedacht
 Altijt haer poozten open
Psal. 84. O wel salich zyn sy, die daer in lopen
Psal. 35. Daer bloeyt de bloet
 Des leuens soet
 Midden op haerder straten
 De boomkens goet
 Die draghen broet
 Haer bychtkens sonder laten
 Rustich en claer.
 Princelick saet
 Wilt dit considereren
 Schaft wijlen raet
 Die dit van my opteren

Want uwen sluere
 Staet nu in schoon baluen
 Dies doet densoz
 Desen thjesoor
 En mach niet elck beruuen
 Aengrijpt he nu oft ghy moet ewich sterue
 Gheen twist noch rijt
 Noch boos verwoijt
 En mach daer binnen comen
 In desen strijt
 Staet ons ter tijt
 Behouden of tverdomen
 Dies schuwet tquaet.

Rom. 8
 Jere. 13.
 Apoc. 21

Weest den heere.

Op de wijse. Den gheest is ghe-
 willich, maer tbleesch is.

40

DEn gheest ontspringt, die licht en truert
 In Babels dienst gheuanghen
 Rijt op met Christo, int woort labuert
 Den Dogst is hier, wilt vruecht outfanghen
 Het licht schijnt inder duysterheyt wriet
 Den dach is nu int clare
 Werpt wech als Achab dijn sondich cleet
 Het desen nyenwen iare.

Mat. 9.
 Joani.
 Reg. 21.

Elck die in Babel noch dienstich staet
 Wilt voort aen nieu ackers ploeghen
 Verlaet dijn saeyen, in doornen quaet
 Saeyt inden gheest, naer Scrifts gheuoegen
 Besnijt dijn herre, quaen lust wilt doon
 Coemt vry int openbare
 Stoot wt de dienstmaecht, en haren soon
 Het desen nyenwen iare.

Jere. 4.
 Gal. 6.
 Jere. 4.
 Johel. 2.
 Gen. 21.
 Gal. 4.

Trect wt den ouden Adam boos
 Nieu inden gheest weest nu herbozen
 Wandelt als kinders, int licht altoos
 Allet allen twist, gries, leet, en thoren
 In vaken ghelooue Christum belijt

Gal. 4.
 Ephe. 4
 1. Pet. 1
 Joani. 12
 Mat. 10

- Als** Godes eruen sonder bare
 Nuchtbarich in goede wercken zijt
Joan. 15 Het desen nieuwen iare.
- Gheeft** eenen rueck als **Libanus** soet
Sir. 29. Als rooskens reyn, wilt lustich bloeyen
Psal. 143 Weest eenen lofsanck, den hoochsten broet
 Laet dijns herten fonteynkens bloeyen
 Gheeft dijnen Coninck lof, prijs, en eer
 Anders belijt zijn lof te gare
 Verbreyt zynen name meer en meer
 Het desen nieuwen iare.
- Dient** Christus alleene, verlaet den **Bel**
Josua 24 Wilt niet meer simuleren
1. Reg. 18 Laet dijn lichten, naer zijn beuel
Joan. 15. In desen wijngaert, wilt laboreren
2. Pet. 3. Wast inder ghenade Christi perfect
 Venuangt dees blijde mare
 Cloecksinich te samen naer **Spon** treck
 Het desen nieuwen iare.
- Hantiert** ghenoechte, solacs en vruecte
Esa. 49 Wilt inden gheest wilt v verhuueghen
 Dient Christus in dees bequame inoecte
 In al v doen, bliet **Wabels** sueghen
 Weest heyligh in wandel, bequaem en reys
 Datmen in dy werbe ghe ware
 Het licht des leuens vooz elck certeyn
 Het desen nieuwen iare.
- Princelike** broeders in Christus sijn
 Wilt swerelts dienst versaken
Ephe. 6 Doet aen als alle bercozen sijn
 Het harnas Gods, wilt neerstich waken
1. Pet. 3. Heylicht den Heere (soet wel behoort)
 In uwer siele, als sijn dienare
 Stelt sin en wille, in sijn ewich woorz
 Het desen nieuwen iare.
- Weest** den Heere.

Dan die wijse. Ick roep v o
hemelsche Vader aen.

Dat licht der werelt is opghestaen
Ghy ghelouighe wilt v verbliden
Dapuel helle en doot zijn hem onderdael
Hy vertroost zijn lekens saen
Wilt nu brucht ontfaen, die zijn in lyden.

Wooz hent, wooz hem die ghelouighe hier

Is hy armoedich ghebozen

Hy heeft verwonnen dat Wabels dier

Dooz zijn Goddelick bestier

Sijn vianden putertier, sal hy verlsruozen.

Hy heeft die werelt also bemint

Al en heeft zint niet willen vaten

Hy heeft ghesonden zijn eyghen kint

Die duyfkernis antrint

Maer sy waren verblint, t'woort hebbe sy ver
Ghy hoopken cleyn, weest niet verlaechte

Al wiltmen v veruolghen

Want onsen God also behaecht

Hy was wooz v gheplaecht

Al an de duyfsterhz veriaecht, weest nu vbolgt.

Onse ooghen sien nu ons salicheyt

Wy met Symeon singhen

Die hy zijn lekens heeft bereyt

Daerom niet meer en schreyt

Maer den Heer verbeyt, wilt na hē verlinge.

Hy is der ghelouigher licht woozwaer

Ghelijck daer staet gheschreuen

Sijn woort heeft hy ons ghegheuen claer

In dit vrolick salich iaer

Soot blijt int openbaer, den viant verdrent.

Sijn barmherticheyt bouen al vloeyt

Seer rijck is zijn ghenade

Dooz groote liefde heeft hy ons ghegoeyt

Die laghen in sonden verfoeyt

Heeft ons bespoeyt seer wijs van rade.

Apoc.

Rom. 8
Joan. 1

Mat. 24.

Luc. 2.

Rom. 3

Wt ghenaden ghy salich ghesworden zyt

Het is alleen Gods gaue

Dus ghy gheloonighe zyt verblift

Die waert van Christus wijt

Sijt nu beuirt, niet meer der sonden slauē.

Dus zyn wy met Christo leuedich gestelt

Al in een hemels wesen

In ons verdriuen des viants gheswelt

Gheset des wets gheuelt (nesen.

Die waren met vleesch gequeit, heeft hy ghe

Ghy Princelike broeders rept

Wilt Goddelicke liefde draghen

Is den bant der volcomenheyt pleyn

Hoort alle groot en cleyn

So suldy ghy certeyn, den Heere behaghen.

¶ En ander.

Die Heere is die herder mijn

En my en sal ghebreken niet

Hy laet my weyden sonder pijn

In volder weyden sonder verdriet

Sijn Godlike gonst hy my altijt biet

En maect ons door zynen geest bequaem

Sijn ooghe op ons allendighe siet

¶ God gheheplich sy uwen naem.

Hy vermaect mijn siele door zynen raet

Om zyns seifs wille also hy leyt

En leytsē op die gherechtighe straet

Want hy is ons gherechticheyt

Door hem seluen heeft hijt ons al bereyt

Dat hy uwen tempel heeft afghegaen

Dus ist te recht van ons verbreyt

¶ God gheheplich sy uwen naem.

Al wandel ick in een duyster dal

So en breeke ick niet tot gheender tijt

Want ghy eenen stock zyt voor mijnen val

Ghy Heere ewich ghebenedijt

Den hemel is v. al is hy wijt

Mat. 6

Mat. 6

In alle die eerde en is gheen raem
Dies wort te recht van ons belint
O God gheheylight sy uwen naem.

Mat. 6.

Een tafel brengdy my Heere God
Egghen alle mijn vianden int openbaer
Mijn herte lustert na v ghebodt
Dat ghy ons schenct seer claer
Al goetheyt door gratie gaet ons naer
Al mijn leuen dat is befaem
Nemet broeders voor blijde maer

O God gheheylight sy uwen naem. (rebel Mat. 6)

Ghy princelicke broeders sweest hem niet
In allen v wercken zijn woort aenhoort
Bijst in zijn huys so doedy wel
Ghelooft in hem met recht accoort
Leest rechtueerdich onghestoort
En loopt niet inder byesschen baen
Al hebben de sommighe zijn woort misboort
O God gheheylight sy uwen naem.

Mat. 6

Ma de wijse. Mijn sinnekens
zijn my ontoghen.

Die werelt heeft my bedzoghen
Des lādt mijn herteken groote pijn
En van die waerheyt ghetoghen
Dies mach mijn siele wel droeuich zijn
Mijn conscientie gaet my quellen
Ick ben in grooten noot
Want alle creatueren Gods vertellen
Dat my slaet die wet ter doot.

Ick mach wel suchten ende kermen
Oyt verbeyde van mynen God
Tot dat hy my eens wilt ontfermen
Och die werelt heeft my bespot
Dies wil ick mijn bedde nu wasschen
Met tranen op elcken nacht
Ende eten mijn broot in asschen
Gods wet beneemt mijn cracht.

f v

Ick

Ick wyl onerdencken alle mijn iaren
In grooter bitterheyt
Hoe ick hem heb laten baren
Die my den hemel heeft bereypt
Ick heb die creatueren booz hem vercozen
Mijn hert ghetuycht teghen my
Die Wet oordeelt my verlozen
Doot ende verdoemenis is by my.
Ick ben ghecroont al totten ende
Al mijn ghebeenten zijn ghestoozt
Helpt Heere in dese allende
Eer dat mijn siele versmoozt
De wateren staen aen de kele
Alwen thoozn is den swaersten last
Mijn vianden zijn seer vele
Och Heere helpt eer de doot my verrast.
De doot is mijn gheselle
Mijn bedde en vertroost my niet
Mijn siele leyt inder helle
Midts droomen crijcht mijn hert verdriet
Al pylon hebben my doorsteken
Al weldaet mijn siele verschriet
Laet v ghenade my niet ghebreken
Eer dat mijn arme siele verstiet.
Mijn vrienden zijn my teghen
Al ander werelt word ick versmaet
Mijn vianden hebben oorsaeck ghecreghen
Sy veruolghen my met nijdighen haet
Ick ben mijn ghebueren tot rwiſte
Croost my mijn Heere mijn Godt
De viant veruolcht my met list
Gheeft dat ick mach houden v ghebodt.
Heere hoe muecht ghy my dus veruaren
Ghy kent wat ghy my hebt ghemaect
Wilt v belofte mijn siele verclaren
Dat mijn gheest die gratie smaect
Want sy zijn al af ghewecken

Piemant

190
Niemand en doeter goet
Ghy kent Heer mijn ghebzekem
Ick valle v Heer te voet.

Ick schrey met Magdaleene
Met Petrus claech ick seere
En metter Cananeescher vrou reene
Bidde ick ghenade lieue Heere
Metten Hoordenacr aent cruys berheuen
So bekenne ick mijn misdact
Och Heere wilt my mijn sonden bergheten
A verloren kint doch ontsaet.

Gheeft my Heere die crachten
Dat ick de sonden mach wederstaen
So wil ick op v ghenade wachten
Ende mijn cruys met blijchap ontsaen
Als een nachtraue wil ick my houwen
Eenich als een pellicaen
En op v Heere alleene betrouwen
Tot dat ghy myn siele sult ontsaen.

Ma de wijse. Ey out grysaert.
Die Propheet is ons verhalich sijn
Door hem hebben wy verstant gecregen
Hy seyt, willen wy saltch sijn
Totten booscn maect gheen weghen
Noch byden spotters zijt niet ghelegghen
Onseker is haertieder wet veraest
Die daer toenerlaet op waent betegghen
Alooswaer hy is verdwaest.

Al op die wet des Heeren acht
So sal v salicheyt multiplieren
Sijt daer met becommert dach ende nacht
Ghy ghelijct den boom aenden rivieren
Die vruchten brengh menighertieren
Een bladt en sal daer niet vergaen
Als dander verbzant sijn metten vieren
In vruechden suldy dan ghebloeyt staen.
Die sonder wet leeft onbedraeyt

Psal. 1.

God

God sal hem van zyn rijke schuren
Licht als den wint tsant op waeyt
Den Godloosen hem sal gheburen
Sy sullen vergaen in coster hien
De ouertreders werden van gheschent
Byden goeden connen sy niet gheduren
Want sy en hebben God niet ghekent.

O Israel weest nu verblijt
Ghy hebt eenen ghenadighen Heere
Slaet v handen tsamen maect solijt
Tot Jacobs God een elck keere
En singt hem lof sonder cessere
En na zyn wet wtuercozen leeft
So en sal v God laten nemmermeere
Inder eewicheyt hy dat gheswozen heeft.

Och Israel dits mijn ghebot
Gheuet ghehoor, elck dat onthouwe
En achtet op gheen vreemde God (vā gouwe
Noch en maectt gheen beelden van siluer of
Aenbidtse niet, noch ick v ontuouwe
Wat dat Jeremias leert
Als ick mijn volck castijden souwe
Gotten Afgoden zyn sy ghekeert. (saen

Die waerheyt wilt door eenē Prince ont-
Schriftuerlick can sy dit liet betoghen
Den Sone is van zynen Vader ghegaen
Maer dese Afgoden hebben ons bedroggen
Sy en sien noch en hoorzen al hebben sy ooghē
Leest Daniele arm ende rijk
Die dese beelden makē en te aenbidde pooghē
Sy sullen te samen vergaen ghelijck.

Ma de wijse. Vanden Hey.
DEN lustelicken Hey Christus playsant (plant
Al alder duechden groene
Is door den heylighen gheest als nu ge-
In alle gheloonighen cocne
Die tot desen Heyboom schrijt

Wort van alle sonden quijt
Sijn vruecht en al zijn leuen
Wilt hem Christus minnelick gheuen.

Het vriesen het sneeuwten is nu al ghedaem
Die winter en mach ons niet dwinghen
Die wet des ouden Testaments is al vgaem
Die liefde moet al volbringhen
Die vast aen Christus liefde cleeft
Ende lief zijnen broeder heeft
Als hem seuen na Paulus leeren
Hy volbrenghet die wet des Heeren.

De vogelkens singen op dat groene hout
So vrolick onbedwonghen
Dat zijn die Enghelkens menichfont
Ende alle gheloouighe tonghen
Dese singhen nu glorie sijn
Moet Christo in die hemelen zijn
Daes mannen ende vrouwen
Die op zijn woort betrouwen.

Die Heybood Christus so iuehdich bloeyt
Het diechden menigherhande
Hy heeft ons met zijnen dauwe bespoeyt
Sijn bloet tot eenen onderpande
Coemt alle die belast zijt ende slaect
Tot my seyt hy, ghy wort ghelaect
Ick sal v ontladen van sonden
Mijn tock is licht beuonden.

Mat. 11

Sijn Godlick woort is een gebloeyet rijn
Daer wy op moeten beetten
Dwelck is beleggelt na Gods adujs
Het, Christus bloedich sweeten
Hy heeft den helschen viant groot
Die sonde ende die ewighe doot
Uerwonnen tot allen daghen
Ende al onsen last ghedraghen.

Coet ter fonteynen die so oueruloedich staet
Wilt handen swater dzincken

Het

Het welck tot in dat ewich leuen gaet
Christus wilt ons minnelick schincken
Want daer vloeyt wt Christus buyck
Leuende water tot onsen ghebruyck
Den heylighen gheest eersame
Schenct hy wt liefden tonser vrume.

Gheloeft sy die Heyboom victozicus
Die ons God schanck wt minnen
Wten gheslachte van Juda coragicus
Een Leu niet om berwinnen
Christus den ewighen Hey
Die maect alle herten bley
Het zynen gheeste inechdich
Die hem versoecken bruechdich.

O Prince Jesu Heyboom gebenedijt
So lustelick ontploken
Ontfanghet ons in v armkens wijt
Aent cruyce voor ons ontloken
Ghy zyt onsen troost en al ons bruecht
Alleenlick by uwer duecht
So worden wy delectich
In ws Vaders rijcke warachtich.

Ma de wijse. Hoort toe ghy tonge ges
sellen als ghy dat minnen beghint.

DEn tijt van onsen iaren
Die valt hier coyt en cleyn
Wy moeten al van hier baren
Rijck, arm, ende alle ghemeyn
Deyft by certeyn
Dat wy hier bitterheyt besueren
Enen cleynen tijt
Ten sal niet langhe dueren.

O menschen leert nu steruen
En holcht Christum naer
Ong vleesch dat moet bederuen
Dat segghe ick v hoorwaer
Hier om certeyn

Vermaent dit uswe ghebueren

Dit lijen is cleyen

En sal niet langhe dueren.

Got lijen zijn wy ghebozen

Onderworpen alle gheswelt

Alle Gods wtuercozen

So ons die Schriftuere spelt

Verdraecht by die v quelt

Nb ende in allen byen

Wen tijt is ghestelt

En sal niet langhe dueren.

En latet v niet verdrieten

Al valt v darmoe swaer

Den tijt sullen wy ghenieten

En comen in zijn glozy claer

Want God is ons baer

Maerom willen wy dan trueren

Het is ons leste iaer

En sal niet langhe dueren.

Gods volcken hier beneden

Wert nb te rechte bekent

Daer Christus voor heeft ghebeden

En ons beurijt vant heilich serpent

Die ons nb present

Int vier der armoen wilt pueren

Maer ons lijen ent

En sal niet langhe dueren.

O God al van hier bouen

Die God alder Goden zijt

Men wilt v woort niet ghelouen

Nb noch te gheender tijt

Maerom subijt

Sluyten sy ons tusschen mueren

Eis enen cleyen tijt

En sal niet langhe dueren

Prince Christus onsen broeder

Die voor ons sorghe draecht

Ghy zift ons alder behoefder
Wie isser die nu claecht
So dat v behaecht
Hebt ghy ons willen stueren
Al zijn wy hier gheplaecht
En sal niet ewich dueren.

¶ En ander.

DEN geest is gewilich maer tblees is cras
Dat mach ick my wel beclaghen
Want ick heb alle mijn leuen lanc
Na der werelt mijn ionste ghedraghen
Ick en weet niet wat ick sal bestaen
En ick binde my vol ghebreken
Ick heb haer so menighen dienst ghedaen
Dooz haer wellustighe treken.

¶ Ander werelt en can ick my niet gelnijde
Natuere en willes niet ghedooghen
Vreucht en solaes doet my verblijden
Daenschouwen van mijnen ooghen
Het vleesch dat houdt my int bedwanck
Om dat ick ben onghebonden
Gheen vreucht en dunet my wesen te lanck
Wellust trect my tot sonden.

Die kennisse die ick hadde ontsaen
Heb ick inder eerden ghegrauen
Ghelijck de quade knecht heeft ghedaen
En ben gheworden der sonden slauen
Ick diende de werelt al om haer eer
Dat wort my nu mispresen
¶ Wader ick en ben niet weerdich meer
Dat ick v sone sou wesen.

Die werelt hebby in v gheswelt
Haer machten hebby al benomen
Het huer ben ick so seer ghequelt
Van haer en can ick niet ghecomen
Sy is in my, en ick in haer
Alleene hebbyse verwonnen

¶ Heere

D Heere den strijt halt my te swaer
Ick en hebs noyt begonnen.

D Heere mijn gheest een wapē begheert
Al om de werelt te bestrijden
A Godlick woort tot een vierich sweert
Scherp wiesende aen allen zinden
Een vast ghelooue tot eenen schilt
So mocht ick stryftbaer wesen
En haer verwinnen als ghy wilt
So waer ick gansch ghenesen.

Prince der Princen nu staet my by
Dat ick victorie mach verweruen
Dees dzy vianden bestormen my
Mijn siele willen sy bederuen
De werelt en de duyuel onghereest
En mijn eyghen lichaem mede
Sijn altyts rebel reghen den gheest
Dus is mijn siele tondrede.

Die dit Lieken eerst heeft gheordincert
Sijn herte dat licht bedwonghen
Sijn sinnekens zijn ghecorrumpert
Wt fantasien heeft hyt ghesonghen
Die werelt en can hy niet wederstaen
Widt voor hem tallen tyden
Dat hy rechte kennisse mach ontfaen
Alsou hy daerom tyden.

In de wijle. Hoe ydele o God
zijn alle menschen.

Dits mijn ghelooue rechters eendrachtich
Ghy die my verdoet en noemt verblent
Wy gheloouen in eenen God almachtich
Die welcke ghy selue niet en kent
Scheppere van hemel en aerde present
Met alle dinghen sonder yemants adujs
Dies alle tonghen moeten hem geuen prijs.

Dock so gheloof ick in zinnen Soone
Die hy vander eeswichert heeft ghebaert

Gen. 1.

Coloss. 10

Psal. 3.

Joan. 5.

G

Een.

- Act. 2. Een rechte beelt zijns wesens schoone
 Van zijnder eyghen substantie ende act
- Joan. 1. Waarachtich woort dient verclaert
 Waer doze oock alle dinghen drijn
- Coloss. 2. In hemet en aerde ghescheyen zijn.
- Joan. 1. En sonder hem gheenderhande saken
 En zijn ghemaect, dies hem Salomon reyn
- Psou. 8. Godes wijsheyt noemet sonder slaken
 En den cerften gebozen voor eick gemeyn
- Act. 17. Die welcke God den Madere cerseyn
 Gen. 3. Beloefde Adam en zijn saet cenpaer
 Doen hy loch gheuailen in sonden swaer.
- Gen. 15. Woort Abraham ende David mede
 3. Reg. 7. Heeft hy de selue beloften ghedaen
 Roman. Segghende, als ghy slapen sult in bredt
 Galatas. Sal ick v een saet verwecken gaen
 Dat van twen lijue oppe sal staen
- Gen. 12. Waer doze, so hy boordere belijt
 Alle gheslachten zijn ghebenedijt.
- Rom. 1. Dit so bekenlich te zijn al voren
 Christus Iesus den Sone Gods oprecht
 Die wten sate Davids is ghebozen
- Gal. 3. Ter vdiheyt des tijts so Paulus secht
 Eia. 53. Ende Paulus wt den seluen heessehe
- Rom. 1. Een Sone Davids na den vleessche.
- Heb. 2. Na dien de kinders seght Paulus reene
 Vleesch ende oock bloet wy hebben hier
- Phil. 2. Is hy der seluen mate ghesworden ghemeens
 Col. 2. Dy dat hy door de doot sou nemen fier
 Die des doots ghewelt hadde bin dit rosiere
 Welcke was den duyuel alst is besocht
- Heb. 2. Dies hy ons vant knechtschap heeft gecocht.
- Ephe. 1. Door desen Iesum ken ick emynder vracen
 Col. 1. Verlost te zijne van sonde en doot
 Dies hy gestoruen is, tonser onblaem
- Ephe. 1. Hier oock victorieus verresen mintfoot
1. Joan. 2. Gheen aduocact en ken ick ter noot

Dan den seluen Iesum Christum playfant
 Sittende tot zijns Vaders rechterhant.
 Dock ghelooft ick inden heylighen gheest
 Descenderende vanden Vader en den Soon
 Die voor ons bidt bin hemels forreest
 Ende oock ons versekert van Gods thoon
 Sonder wien nyemant Christus en is ydoon
 Een heere te noemene laest noch eest
 Dan door den seluen heylighen gheest.

1. Cor. 15.
 Gen. 1.
 Ioan. 15.
 Rom. 8.
 1. Co. 12.

Woozt so beken ick wilt dit in pzenten
 Dat ons Christus Iesus wt vaders woozt
 Heeft ingheselt twee Sacramenten
 Te wetene den Doop en Enachtmael hoorzt
 In den Doop zijn wy vlekert tot ons cōfoort
 Dat wy ghereynicht zijn al in zijn bloet
 Welck ons dwatere beteeckenen doet.

Mat. 28.
 Luc. 22

In't Nachtmael wi broot en wijn ontfangē
 Waer in wy leeren dat Christus by dien
 Hem heeft ghegheuen in sdoots verstranghen
 Voor onse sonden, dies het moet gheschien
 In zijnder memorie naer Paulus belien
 Want so wy veel coornkēs zijn eē broot tsaem
 So zijn wy met Christus cen lichaem.

1. Pet. 3.
 Mat. 26
 1. Cor. 11
 1. Cor. 10

Eenen echten staet ick moet verbreyden
 Bekennen wy, dats een man en een wijf
 En om gheen sake sy twee te scheyden
 Dan om fornicatie verstaet tnotijf
 Een verrijfen oock van dit selue lijf
 Ende eewich leuen verzwachten wy hier
 Maer voor den quaden het heilsche vier.
 Coninghen, Princen, en Ouerheden
 Willen wy om Gods wille zijn subiect
 Tol en cijns gheuen in allen steden
 Den quaen als dē goen het moet zijn ontdect
 Maer in dien men ons consciētiē beulect
 Het yct teghen God ons te ghebien

Gen. 2.
 Mat. 19
 Job.
 1. Thes. 4
 1. Co. 15
 1. Co. 2.
 Mat. 25
 Rom. 13
 Math.
 Petri.

Daer in en willen wy se niet aensien.

Act. 4. Gheenderhande leere om leuen noch sterue
En willen wy buyten Gods woort ontfaen
Noch dooz gheen andere salicheyt verweruen
Dan dooz Iesum Christum de stoel der genade

1. Ioan. 2. En na zijn gheboden hoorz dit vermaen
Willen wy wandelen, maer daert ons mist
Begheeren wy ghenade dooz Iesum Christ.

Act. 9. Dozlof hier mede Rechters en Heeren
Ghy die my veruolcht sonder auys oft ract
Wilt hier inne onse ghelooue leeren
En v hielen niet teghen tischeers en slaet
Verlaect met ons Spaus leeringhe quaet
Ende andere ghemeynten, dit wel noteert

1. Cor. 3. Die op Gods woort niet en zijn ghefondeert.
Ma de wijse. Te Mey als alle
die boghelen singhen.

En nieuwe liet wy heffen aen (faen)
D mensch wilt nu Gods woort ont-
En volcht na Gods gheboden
En wilt alleen op Christum staen
Wacht v van vrecnde Goden.

Exod. 32. Neemt een exempel aen Israel
Hoe datse God oock placchde sel
Al in de woestennjen
Hierom en bidt niet aen den Wel
Hy en can v niet beurjen.

Joan. 14. Maer gaet tot Christum dat edel greyn
Joan. 10. Hy is den wech die waerheyt pleyn
Mat. 21. Die duere, en oock dat leuen
Coemt al tot desen verworpenen steyn
Hy en sal v niet begheuen.

Dch mensche wilt God ghehoorzsaem zijn
En wacht v doch booz Wabels wijn
Apoc. 17. Daer van sy heeft gheschoncken
Die Princen ende Coninghen sijn
Die zijn gheworden droncken.

Hierom wilt wt den slape opstaen
En wilt niet meer tot Babel gaen
Want sy soect v te verleyden
Aldus wilt ghy Gods ryck ontfacen
Wt Babel moct ghy scheidten.

Rom. 13
Eph. 5.

Al zynse ghedoot alle ghelijck
Die verlaten hebben Wabels ryck
Hierom en wilt niet vreesen
Want sy sal inder hellen slijck
Noch seer verstootten wesen.

Ap. 18.
Apoc. 6.

O broeders aensiet dese treken groot
De vrouwe is nu in barens noot
Den draeck coemt haer te bozen
Waer dat kint ghebozen bloot
Dat hy dat mocht verschozen.

Apoc. 12.

O dochter van Syon hebt goeden moet
Al is den wech so smal als eenen voet
Die ghy noch sult betreen
Die stadt die is vol alder goet
Maer sy leyt int berneren.

4. Ebd. 7

Bekeert v ghy menschen groot en smal
Die den gherechtighen veruolcht hebt al
Of v sal worden banghen
Als den dach des Heeren comen sal
Groot wee sal v beuanghen.

Esa. 2.
Luc. 21.
Sap. 5.

Die gherechtighe hoozt mijn vermaen
Sullen in groote volstandicheyt staen
En sullen triumpheren
Met Christo op den berch Syons plaen
Daer na staet ons begheren.

4. Ebd. 2.

Als dan sal God oock scherpen wel
Sijn gramschap tot eender speeren sel
Om te beschermen zijn dienaren
Met die wolcken sal hy comen snel
In zijn heerlicheyt openbaren.

Apoc. 14
Sap. 5.
Mat. 24
Apoc. 1.

Dan sullen die quade spreken schier
Dit zynse die wy veruolchden fier

Haer deel is by den Heere
 Wy achten haer leuen raserie hier
 Haer eynde sonder eere.

Die dit bedeken eerstmael dichte
 Begheert dat God zijn herte verlichte
 Dat hy hem mach aenleuen
 Op dat hy zynen naesten stichte
 En God den prijs mach gheuen.

En na de wijse. Ghequetst ben ick.
 Enen strijt heb ick van binnen
 Al in mijns hertsen gront
 Die helle wil my verlinnen

Nb ende tot alder stont
 Waer ick my keere ick blijf gheswont
 Ick en weet mijns lijdens gheen verdrych
 O soete Heere maect my ghesont
 Ghy zijt alleen die my troost gheuen mach.

In my zijn veel rebellen
 Mijnen gheest is in grooten twisf
 Hoe dat ict aen sal stellen
 Den tijt is haest verquist
 De viant soect nauwe list
 Ick blijf verdoelt nacht ende dach
 O Heere leert my ick heb ghemist
 Ghy zijt alleen die my troost gheuen mach.

Mijn bleesch dat gaet my porren
 Te doene dat niet en behoort
 Mijn wercken die verdorren
 Dus blijft mijnen gheest verstoort
 Die wet die gaet haer stellen boort
 Mijn wercken maken groot gheclach
 O Heere berdyft doch dit discoort
 Ghy zijt alleen die my troost gheuen mach.

Die werelt leyt my subtyle laghen
 Ende seer curieus zijn die menschen
 Om malkanderen te behaghen
 Het menigherhande muensen

122

Maer haren raet is troosteloos
Hy grouwelt dat icse oyt aensach
O Heere gheeft my v gracie altoos
Ghy zijt alleen die my troost geuen mach.

Mijn reden mijn conscientie
Die is in my heel gheturbeert
Waer van maect lutter mentie
Mijn vleesch dat lust begheert
Liefde wort van my nu cleyn gheert
Eghelooft is crancker dan een sach
O Heere wilt ghy tis haest verkeert
Ghy zijt alleen die my troost gheuen mach.

E wijfel gheeft my veel hopen
Ter wijle dat ick in lyden bin
Om te soecken ewich hopen
Maer ick bliue in mynen sin
Sonder v mijn Heer is gheen ghewin
Dat ick mach betalen mijn ghelach
O Heere maect doch mijn droefheyt din
Ghy zijt alleen die my troost gheuen mach.

O God Prince der Princen
Staet my by inden stryt
O berouwen opden minschens
Dat wert bermaledyt
O soete Heer diet al beuyt
Ghy zijt die ons tonfermen plach
Die v alleen als Heere belijt
Ghy zijt alleen die my troost gheuen mach.

Pa de wyse. Adieu schoon Janneken.
E En liet van minnen, wil ick beghinnen
Daer in Canticozum af geschreuen staet
Verhuecht van binnen, zyn al mijn sinne
Doo; uswen troost mijn toeueraet
Waer ick by v mijn aduocaet
So waer ick verhuecht in v aenschijn
O lief verheuen ghy hebt ons ghegheuen
Dat wy v broederkens souden zyn.

Noch tijt noch bre, noch soet noch sure
Noch sweert, noch sack, nochte byant
Gheen creatuere, noch sel figure
So cloeck, so wijs, noch so baellant
Enghel noch mensche, santinne noch sant
En mach my helpen in mijn ghepijn
O lief verheuen, ghy hebt ons ghegheuen
Dat wy v broederkens souden zijn.

Mijn eyghen wercken, my niet en stercken
Om te ghenieten mijns hertsen grief
Als ick wil mercken, op hooghe clercken
So werde ick beureest ghelijck een dief
Haer supghet ghy die borsten mynder moe-
der lief

So verandert galle in soeten wijn
O lief verheuen, ghy hebt ons ghegheuen
Dat wy v broederkens souden zijn.

Mocht ick v spraken, by onbeswcken
Wuyten alleene, ick waer ghepaeyt
Die droeue treken, soude ick bergheten
Egheclack ws wooyts mijnē geest verfraeyt
Wan nyemant en soude ick zijn versmaeyt
Waer ick by v die liefste mijn
O lief verheuen, ghy hebt ons ghegheuen
Dat wy v broederkens souden zijn.

Mijn lief ghemeene, ialoers en reene
Ghy soect alijt offer yemant waer belast
Hy soecht alleene, voor groot en cleene
Ghelijck eenen schipper voor zinnen mast
Doenighe liefde staet alijts vast
Hy en aensiet dreck noch gheen fenijn
O lief verheuen, ghy hebt ons ghegheuen
Dat wy v broederkens souden zijn.

Mijn lief vol vreden, eerbaer van seden
Werdrijft van my druck anct en gru
Die persse beneden, hebt ghy ghetreden
En vanden volcke en was gheen man met v

Den truerighen gheest verhuecht hem nu
Dat ghecrooete riet maect ghy nu sijn
D' lief verheuen, ghy hebt ons ghegheuen
Dat wy v broederkens souden zyn:

Ma de wijse. Tous mes amys.

E Ick coemt tot my
Die last draecht oueruloedich

Mat. 11.

Roept Christus bly
Ick wil v troosten spoedich
Behoerich, sachtmoedich
Wilt hy tbedruete volck ontsaen
Staet hem al aen

Gact toe, hy neemt op hem al v sonden

Ende en wilt niet gaen

Gotten valschen waen

In hem wort troost gheuonden.

Hy is den wech

Mat. 11

Die waerheyt, en sleuen

Maect gheen ghesch

Al sonden zyn verghheuen

Om tbeuen

En t sleuen

Der sondaers hy hter neder quam

Die doot aen nam

Dies hy boldede der sonden pijn

Conschuldich lam int bloet verstaen

Om tsondaers troost te zijne.

Kent Gode schult

Hy sal hem ws ontfermen

Door zyn ghedult

Dan hoort hy tsondaers kermen

Den armen, beschermen

Dats Christus swerck, daet mijn bedien

Wilt tot hem blien

En wilt v seluen gansch versaken

Hy sal v belien

Hem seluen blien

G b

Dat

Dat sal v salich maken.
Prince bewijst
Al duecht naer Schriften leeren
Want quade rijst
En wilt tot liefden keeren.
Ter eeren, ons Heeren
Die booz ons aenden crups bol de
Waect in ghebe
En ick als Christen leuen souwen
Sijn bloet hout ste
Dit is ons vze
Stelt daer inne v betrouwen,
C. Pa de wijse. Een meysken heb
ick so seer bemint.

En nieu liet so heffen wy an
Hoozt toe ghy Christenen allen
Van onsen eersten Vader Adams

Gen. 2. Hoe dat hy is gheuallen
Sijn eyghen wijsheyt heeft hem bedroghen
Hy heeft ghevolcht zijns selfs raet
Een mensche die op hem seitten tract
Gods gheest wort hem ontoghen.

Gen. 1. Adam was binnen den Paradijsen
Ghestelt van onsen Heere Godt
Den boom des weteschaps ginc hy hē wijken
En hy gaf Adam een ghebode
Dat hy daer af niet en soude eten
Adam vernam dooz des duyuels raet
Dat hy soude weten goet ende quaet
Doen heeft hy inden appel ghebeten.

Adam is van Godes woort gheswcken
En so in sonden ghecomen
Doen heeft hy bekent zijns selfs ghebreken
Ende heeft bijghbladeren ghenomen
Maer ten nrecht hem gheenen troost gheuen
Sijn herte dat bleef alijt verstoost
Want alleen by des Vaders woort

Dact

Daer moet die siele by letten.

God die niemant begripen en can
Die hadde den mensche seer wtuercozen
En sach alle de kinder van Adam an
Dat sy moesten zijn verlozen
Doen heeft hy hem een belofte ghegheuen
Dat sy noch een saet souden crijghen
Welck des duyuels hooft sal dooz rijghen
Daer zijn sy vast op ghebleuen.

Die Mader heeft die bruyloft bereyt
Om ons zinnen Sone te gheuen
Die liefde die hy tot ons leyt
Heeft hem daer toe ghedreuen
Dat hy ons booz zijn bruyt wil trouwen
En maken ons alle zijn goet ghemeyn
Dooz tghelouue moet dit gheschien
Dat wy zijn beloften houwen.

Christus is wt zyn glorie ghegaen
En is inden vleesche ghecomen
En heeft die wet booz ons voldacn
Dus en mach ons niemant verdomen
Wy waren daer aen ghebonden
Maer Christus die heeftse nu op gheueu
Want sy en heeft ons niet meer ghegheuen
Dan kennisse van onsen sonden.

Ghelijck wy alle dooz Adam steruen
Als Paulus heeft bescreuen
So worden wy nu dooz Christus eruen
Kinderen van dat ewighe leuen
Wy zijn dooz hem ghenesen
Dooz Adam is die sonde ghecomen
Christus die heeftse weder wech ghenomen
Laet ons danbaer wesen.

Christus heeft doch selue ghesproken
Eer dat hy ontfinc zijn wonden
Dat zijn lichaem sou worden ghebroken
Ende ghegheuen worden booz onse sonden

Ende

Ende mijn bloet wil ick v schincken
Dit is enen put vol ghenaden
So wie zijn siele nu wil versaden
Hier wt so moet hy drincken.

Door Christum alleen moeten wy bestaen
Totten Vader te vergaren
Die van elders in zijn rijke willen gaen
Dat zijn dieuen ende moordenaren
En laet v dit cleyn oock niet beroouen
Die sone des menschen moest zijn verheuen
Op dat sy alle souden hebben dat leuen
Die in zynen naem gheloouen.

1. Pet. 1.
Wy zijn niet verlost door siluer oft gout
Maer door tbloet ons Heeren
Hemel ende aerde is in zijn ghewout
Wat soude hy van ons begheeren
Wort die hemel door wercken verworuen
So coemt de rechtuacrdicheyt door die wet
Van Christo en hadden wy dan niet te bet
Ende waer te vergheefs ghestouen.

Door tgelooft zijn wy in Christo rechtueers
Ende niet door onse wercken (dich)
Maer vā ons seluē zijn wi Gods onweerdich
Op ons en soude God niet mercken
Maer in zynen sone heeft hy behaghen
Hy is sonder ons verdienste tot ons gecomen
En heeft onse sonden op hem ghenomen
Ende is aenden cruyce gheslaghen.

Niemant en mach tot Christum comen
Ten waer hem van God ghegheuen
Niemant en wil hē van zynē gelooue beroemē
Maer bewijst v ghelooue metten leuen
En volght wel na Christus exempel
Leert v seluen altoos versmaen
Ende wilt altoos op Christum staen
Sulcken hert is recht enen Gods tempel.
Laet ons God louen na zyn gheboden

En

En niet den menschen aenclenen
En wilt niet aenbeden vreemde Goden
Want sy en moghen v niet gheuen
God heeft zijn heylighen in grooter weerden
Maer wy en hebben niet dan Iesus naem
Daer wy saticheyt door moghen ontsaen
Inden hemel noch opter eerden.

Laet ons menschen malcanderen vereenen
Ende altoos liefde bewijzen
Weduwen ende weesen bystant verleenen
Ende mildelick den armen spijzen
Wilt alle misdaet vergheuen
Al hebben wy ghesondicht totter wot
Gods barmherticheyt is so groot
Ghy sult comen int eewich leuen.

Och Christenen als ghy van hier moet gaen
Voor wien wilt ghy doch breezen
Christus sal voor zynen Ader staen
Om v voorszake te wesen
Want hy heeft selue ghesproken
Coemt alle tot my die beladen zijt
Ick sal v maken al v sonden quijt
En wilt gheen ander soecken.

Mat. 11.

Ick bidde v alle Christenen sijn
Wilt aen Gods woorden cleuen
En schout quade leeringhen als senijn
Oft ghy wort daer door vergheuen
Venden Phariseus neemt exempel
Van opgeblasenheyt ginck hy hem beroemen
Ende ginck den Publicaen verdoemen
Die achter lach inden tempel.

Luc. 13.

Die dit liedeken heeft ghemaect
God wil hem zijn gratie gheuen
Dat hy niet tot houcerdie en raect
Want daerom zijn verdreuen
Die Enghelen wt Gods rijke
En Dauid is daerom gheplaecht

Regina
Gen. 4

En

Gen. 4

En Adam wten Paradijse gheiaecht
Het zynen kinderen alle gheijcke.

Ma de wijse van Hensburch.

Eck wil hem bedincken
In desen ellendighen tijt

Wacht v booz droncken drincken

So wie dat ghy zyt

En wilt niet drincken in die nacht

Al op des Heeren coemste hout wacht

Wat gaet die Schryftuere belijen

En dronckaert en sal niet bedijen.

Hoe plante de wijngaert rancke

Genesis. So Genesis ons bertreckt

Daer hy so veel af drancke

So dat hy lach ontdeckt

Genesis. Ende Lot verstaet de redene mijn

Die slijp by die dochteren zijn

Wol wijn was hy ghedroncken

Doen Sodomia was versoncken.

Regum Nabal die liet hem dienen

En dronckaert also ick las

Die canne al tusschen zijn beenen

Hoe breeke dat hy was

Al door zijn dronckenschap onwijs

So weygherde hy Coninck Dauid spijs

Dat hy niet en worde bektreden

Dat heeft Abigael verbeden.

Elck wacht hem booz sondich suenen

Regum Hier onder des hemels thron

Amnon liet oock zijn leuen

Al walt eens Coninck soon

Ende Sia Coninck in Israel

In dronckenschap maecte hy quaet spel

Meel houeerdye ginck hy vermeten

Ende doen worde hy doet ghesmeten.

Den grooten Coninck Alexander

Die sloech zynen meestet doot

Korbe

110
Rozdolamoor ende meer ander
Was al in dronckenschap groot
Ende Symon Machabeus me
Olyfernus lach al voor een ste
Al daer ginck hem ontlijuen
Judith die fleur van wijuen.

Machab.

Judith.

Koep Heer coemt my te baten
Tot den Prince in des hemels tent
En drinct doch al by maten
Dat ghy v Heere bekent
Verstaet doch Paulus reden wel
Wie droncken drincken in ouerspel
Dats hier ter werelt tleuen
Die worden van God verdreuen.

Ma de wyse. Ick hadde een
hief wtuercozen.

Eylacen wy arme schapen
Wat sullen wy ter werelt bestaen
Want door ghebot der Papen
En weten wy waer henen gaen
Ons Herders sietmen hier verlaen
Om dat sy ons wt liefden zaen
Van Gods woort nu doen vermaen.

Wy en moghen nu niet eten
Dan menschen dreck een quaet fenijn
Sy zijn terstont verbeten
Die hier Gods woort wt deplen sijn
D Chyriste ons Herder dijn
Sal dit dueren een lanck termijn
So moghen wy wel truerende zijn.

Chyristus seght, coemt eten en drincken
Wijn ende melck en dat om niet
Maer buyle putten die sincken
Graeftmen ons alsomen nu siet
En die daer segghen segghen yet
Vinghtmen seet ras in groet verdriet
Dus niemant ons Gods woort en biet.

Esa. 10

Math. 18

Ierc. 2.

Dus

- Dus zijn veel schapen ghestorven
Ezechiel Door moordinghe en peste quaet
 Door quade secten bedorven
 Stinckende bocken quaden raet
 Ons is benomen eylaes laet
 Gods heyligh woort dat vruchtbaer laet
 Om dat eyghen baet ter neer slaet.
 Christus goet herder gheprezen
 Staet by v ichaepkens nu ter tijt
Joan. 17. Die den Vader heeft wt ghelezen
 En sullender gheen zijn onturijt
 Al zijn sy ter werelt benyt
 Huerlieder lijden seer subijt
 Sal verkeeren in ewich iolijt.
Esaias 1. Ons troost onse iubilacie
 Dat is v heyligh woort seer soet
Psal. 35 Maer door Antechrists generacie
 Licht dat hier nu al onder de voet
 Die woluen zijn dul ende berwoet
 Wilt eenen herder open doet
 Nochtans eick dat wel weten moet.
Rom. 1. Had ons die Heere niet ghelaten
 Zijn heyligh woort seer autentijck
 So waren wy tonset onbaten
Esa. 1. Sodoma hier worden ghelijck
 Dies leght Antechrist menighen strijck
 Op dat hy vermeerdere zijn rijck
 Het valsche leer en menich heretijck.
 Die dit liedeken eerst stelde
 Het bleesch en bloet was hy beswaert
 Die werelt met haren ghewelde
 Veruolchde hem, tis haren aert
Joan. 17. Om dat hy hier Gods woort verclaert
 Dat edel noch onedel en spaert
 Maer elckens sonden openbaert.

Ma de wise. Si
 iay pour vous.

Fy Catins fact, wizeet opftmaet
Hoe daert dijn quaet, in fwerelts graet
Men allen tijden
Hoe wort ghehaet al Jacobs daet

112
Gen. 4
Sap. 10
1. Ioan. 3

Door Claus raet, (dit wel verfact)
Sonder Vermijden
D Spon repn wat moetty tijden
Door Babels nut, gheschiet v strift
Wie sou verblijden
Och herte schuert, druck sinnich spuert
Schreyt, weent en truert, dat sulckx ghebuert
In desen tijden.

Gen. 27
daniel. 7.
Apoc. 11

Hoe wert int lant, door ontierstant
Met druck, met schant, onthalt verbrant
Dijne Propheten
Haer bleesch playlant, dat wort gheplant
Den eicken cant, den dieren te hant
Dat sy dat eten
Sy storten bloet door haer vermeten
Als waterbloen, seer sel en toen
So elck mach weten
Sy richten bloot, met valscheyt groot
Sielen ter doot, dwelck God mijn doot
Niet wil vergheten.

Psal. 3
Psal. 79

D Waerheyt claer, seghe ons boozwaer
Dit schreyen swaer, sal dat by haer
Noch langhe dieren?
Coemt ons doch naer, in desen daer
Met cracht eenpaer, o vast pilac
In alder vzen
De sielen der opzichter creatueren
Door smaetheyt nu, schreyen tot v
Al van dolieren.
Och Heere aensiet, Syons verdoict
Dwelck haer gheschiet, door Babels bliet
Die haer doet trueren.

4. Efd. 6.
4. Efd. 15
Iohel. 3.
Apoc. 6
4. Efd. 3.
Psal. 74
4. Efd. 3

Waer isse by, een volck (hoort my)

Dat

Psal. 102

Psal. 114

4. Ed. 1.

Psal. 62

Dat dijn woort by, hout altijt by
Als Spon gheplesen
Hoe coemt dat sy, dus truert onby
Al scheent dat ghy, haer als party
Liet trosteloos wesen
O Heere wt als wilt haer ghenesen
Op dat den schijn, der booset sijn
Niet segghen ten desen
Wij allauod, door schimp en spod
Waer is haer God, haer sterct en slo
Weyn so ghelesen
Wincelick greyn, stelt haer in treyn
Als liefste reyn, dat sy certeyn
Op lof vermonde
Mer stroyt alleyn, Wabels ghemeyn
Mer claert int pleyn, dijn Spon cleyn
Als wel gheionde
Op datse eick, in deser stonde
Clac en perfect, mach zyn ontdeckt
In swereits vonde
Gheeft haer consoort, door goet accoort
Dat sy dijn woort, mach houden voort
Met rechten gronde.

Waeft den Heere.

En liedeken van Brussel
te Ghent ghesonghen.

FRaey gheestkens reyn, coet alle ghemeyn
Int Ghentische pleyn, totter fonteyn
Solaes en vryecht vermeerere in alder eere
Want tis certeyn, een snoo vileyn
Die dionstich greyn, beracht so cleyn
Waer in datmen mach leere, het recht beheere
Sulck toocht zyn valsche grille
Broeders tuswen spite
Mer maecht om beters wille, alst palk by op
tijt.

Dit goet opstel, bruiel ons wel

Dien

Dies wy seer snel, quamen int spel
 Om trecht vā deser draghē, met ons te draghē
 Want t'woeghen sel, dede ons ghequel
 Door vreedden rel, ons scer rebel
 Daer wy ons door ontslaghē, tot desen daghen
 Den gheest en swicht niet stille
 Maer roept nu met iolijte
 Aerdraecht om beters wille, alst past by apes
 tijte.

Schoone Maecht van Ghent, goet regt
 Hier is ontrent, wijsheyt present (ment
 Goen raet so hebby binnen, en cloecke sinnen
 Al wesen ient, en was noyt gheschent
 Al lof gheprient, blijft ongheent (minnen
 Datmen v' hoozt bekinnen, d'woort Gods wt
 Dwelck ghy sonder gheschille
 Tot salighen profijte (tijte.

Aerdraecht om beters wille, alst past by apes
 Fonteynelick saet, wijs inden raet
 E serpentich quaet, ghy wel verstaet
 Dwelck nu niet veel manieren, leert zijn scho
 Maer lts te laet, ghecomen taet (lieren
 Den dagheraet, nu schoone opstaet (hantieren
 De sonne schijnt broech te bierē, wilt broecht
 Die lazē metten brille

Sijn nu dat doncker quijte (tijte.
 Aerdraecht om beters wille, alst past by apes
 Prince balliant, die conste plant
 Den boeck playlant, toocht zijn verstant
 Wilt hem nu oueriefen, ghy sult ghenesen
 Die Wruessel zant, hier wt Zabant
 Int Ghendtsche lant, daert conste vant
 Het Enteloosken in desen, broeders gepresen
 Al draeyt sulck sot zijn spille

Ons tot eenen herwijte (tijte.
 Aerdraecht om beters wille, alst past by apes
 Ma de wijse, Cant que diuray, en age.

Ghijpt eenen moet, verhuucht in deſen
tijt
Ghy Godes kinders, door ſwoort ge
benedijt

- Psal. 65**
Eph. 5. Door alle tijden, ten rijke Godes voorſien
Singt ende ſpringt, weest vrolick inden ſtrijt
Weest niet cleynmoedich, o broeders wie ghy
zijt
Wuecht en iolijt, ſietmen heensdachs geſchit
Door ſwoorts verclaren
En dopenbaren
Welck wederſtaet
Al souyuels raet
Apoc. 18 Babels verſchijnen
Sietmen verdwijnen
E goet is door handen, het quaet vergaet.
Luc. 12
Phil. 2 Ghy cleynen hoop, Godes wtuercozen ſijn
Rechte Princieren, wilt alijt vrolick zijn
Chriſtus ons Coninck, buyet onder ons zijn
macht
Cor. 4. Wie iſt die vzeest, door eenich quaet ſenijn
Daer wy aenſchouwen, zijn triumphant aen-
ſchijn
Door dwoort diuijn, en zijnes gheestes crachs
Eph. 2.
Col. 2. Hy is ons leuen
Hy heeft verdzenen
Den ſwaren laſt
En wreeden gaſt
Wie ſouder trueren
Eenigher vzen
Daer ſulcken bydom, door Chriſtum waſt.
Exod. 1
Deu. 26 Want ſiet doen wy, in Pharaons ſwaer be-
dwanck
Iagē bedwōghen, heeft ons zijn liefde vranck
Willen ſalueren, wt alſulck ſwaer verdriet
En heeft ghewracht, in onſen bleecſche cranck
Sijn crachtich welen, en warachtich geclanck
Wact

Waer voor hem danck, in ewicheyt gheschiet

D wonder wercken Psal. 104

D diep aenwercken Sap. 17

D goetheyt groot Rom. 11

Die wt den doot

Ons hebt herbozen

En ewich hercozen Sap. 18

Door dijn ghenade in hemels conroot.

W siē wy tquaet, alst traef voor wint vgaē Rom. 13

Het duyster wesen dat woxt nu af ghedaen Psal. 4.

Elicht is ontsteken, in alle herten claer Esa. 13

Wabels ghewelt, is op de leste baen Esa. 46

Wel is vertuallen, met al zijn Priesters saen Esa. 49

Christus vermaen, moet ewich bijuen waer

Wilt triumpheren

Sonder celleren

D kinders cleyn

In Christo reyn

Al zijn beghinnen

Is ons ouerwinnen

De kanse is ghekeert, tot ons alleyn.

Princelich saet, kinderkens virtueus

Stelt druck bezijden, en dwesen doloreus

Wilt bruecht bedriuen in Christu onsen helt

Wout, en betrou, op zijn woort precieus

Rust v ten strijde, als knechten vigoreus Eph. 6

Den camp ioyeus, behouden wy en tveit 1. Cor. 10

Coemt groot en cleene Col. 1.

Dient Christum reene

Ons is den prijs

Haer haer tgherijts

Haer Princen swijcken

Haer dienaers wijcken

Want haer herderuen, wort elcken wijs. Apoc. 17

Uzeest den heere.

Cnade wijse. Ick hadde een
ghestadich minncken.

Psal. 104

Een dancksegghinghe na den eten, op
de wijze. **O** God wy dancken dinner goet.

Ghy o mijn siele den Heere loeft
Die met verchiertheyt hooch luchtet
Sijn heerlicheyt gaet eewich op
Sijn goetheyt de eerde bebuchtet
Dat sy bringt vrucht op berch en dal
Cruyt koozen en alles ouer al
Tot spijse den vee ende den menschen.

Ghy laet dat brood nu ons tot goet
Opwassen al vander eerden
Den wijn oock die vrolick maect den moet
Die olie laet ghy ons weerden
Dijn wonder werken zijn groot in al
Dijn rijcke gauen hebben gheen ghetael
Die de gheheel eerde vernullen.

Alle creatuer wacht op v hier
Dat ghy haer gheeft hare spijse
Als ghy het haer gheeft, dan nement sy
Als v hant haer die doet wijlen
Dan werden sy met goeden sat
Daer teghen crachtloos en mat
Als ghy dijn aenschijn verberghet.

Als ghy haerlieden den geest ontwent
Tot stof sy dan weder werden
Cleeft al als ghy dijn gheest wt sent
Ende wert vernient die eerden
Den Heere al mijn leuen lanck
Wil ich louen met mijnen sanck
Ende singhen *Alleluja.*

Op de wijze. **O** God almache-
tich vader van hier bouen.

Cant. 2

Gheeft my te kennen, och lief vercoozen
Ghy die inwendich mijn siele bemindt
Waer ghy doch weydet, in dijn tresoozen
Maect my volstandich tot dy ghesindt
Het beest met haer priesters ons ouerwindt

Dan. 7.

Al die sy bindt
 Doet sy vermoorden met tormenten groot Act. 7.
 Gheswelt der vercoornen, is hier de doot. Mat. 11.
 Anders en isser doch niet boorschreuen Mat. 10
 Dijn alder liefste, dat druck en verdriet
 Daeromme o kinders en wilt niet sneuen Psal. 3
 Doeft zynen name, hoet oock gheschiet Psal. 104
 Esy bzanden oft drincken, en achtet al niet
 Dijn aenschijn die
 Flooz al haer dreyghen en hebt gheenen baer
 Hy is ons steenrootse, en vasten pilact. Psal. 71
 Gelyck als schaepkens ter slachwaert trecke
 Sijn wy gheschiet, ter doot beswaert
 De wijzen der werelt, ons nu beghecken 1. Cor. 2
 Om dat wy in Christo zijn nieu verclaert. 1. Cor. 4
 Sy brycken aen ons haren valschen aert
 Equaet openbaert
 So sy aen Abels bloet begonnen eest Gen. 4.
 Equaet saet ghesaeyt, schiet noch zynen keest. Mat. 13.
 Men sietse veruullen haers vaders maten Mat. 23
 Doozt storten der rechtneerdighen bloet
 Sy brieschen bloetgierich, in hoecke in strate Act. 9.
 En zuypen dbloet der onnoselen goet Apoc. 16.
 Sy loopen heel droncke als honden verwoet Apoc. 17.
 Anboystich ghemoet
 Och lief op dy, en dijn bztendinne reyn
 Maer so ist den wille dijns Vaders certeyn. Luc. 12.
 Sy roepen, clincken, verwaten en bannen
 Als valsche verleyders sy ons vermaen
 Wy worden ghecoort, verworcht, ghespannen Marc. 13.
 Het grooter schande, noyt sulck aengaen
 Wy vuiden, wy liden met menighen traen 2. Cor. 4.
 Druckich belaeen
 Alder menschen verworpsel zijn wy gheacht
 Wel hem die nu trueren, maer wee die lacht. Luc. 6.
 Ghelijck ghy dijn cruyce hebt ghedrezghen
 A ermaet allendich, vol alder torment

Mat. 10. So moeten wy volghen, in alle weghen
1. Cor. 4. Het cruyce onderworpen tot inden eut
Iere. 20. Het buyken gheslaghen, lantloopers beken
Ghescholden gheschent
Mat. 5. Maer haer vermaetheyt, anxt en druck ontz
Act. 5. swnecht

Verwachtē wt lieter dan al swerelts vruucht

O Princelick lief wtit ons verstercken

Dooz dijs gheests crachten, in alder tyt

Dat wy in al haer spynnighe wercken

Cloecksinlich ouden hier onsen stryt

Phil. 3. Wy verwachten een beter, dats deewich iolgt

Mat. 19. Daer elck verblift

Joan. 12. So ghy beloest hebt dijn vercoren by

Want daer ghy zyt, wildy dat v liefste sy.

Uzeest den heere.

Ma de wyse. Babel is nu
ghevallen.

Ghy Adams generacie

Apoc. 3. Ghy hebt een cleyn cracht

Coemt nu tot deser spacie

Verwint des viants macht

Ephe. 2. Dooz Christum alleen, den warachtigen steen

Mat. 21. Der Propheten en Apostelen gront

Dus wilt hem vast betrouwen

Ende blift in zyn verbont.

Verblift v o Syon gheprezen

U bruydegom is bereyt

Esa. 11. Wt Jesse is hy gheresen

Joan. 8. Een licht ter werelt bryet

Joan. 6. Ewarachtich broot, wt svaders schoot

Dat is ons leuen claer

1. Tim. 1. Hy heeft die doot verwonnen

1. Joan. 2. Het licht coemt openbaer.

Roest God en pyest hem seere

Esa. 41. Ghy Jacobs wormkens cleyn

En neemt van hem gheenen keere

Hy heeft ons gheswastchen rēyn
Met zyn bloet hoozt, dooxt water int swooxt
Sijn ghemeente alionen leest
Sijn lichaem zyn leden teere
Hy ist diet al ghenest.

O Israēl wtuercozen
Neemt uwen roep nō waer
En wilt die stemme nō hoozen
Die tot v roept eenpaer
Wooz v is gheset, hier woe op let
Doot ofte leuen present
En wilt niet murmureren
En zijt doch niet verblent.

Doet op v ooghen al tflamen
Ontspringt nō wt den slaep
Eis nu den tijt bequame
Wort nō een Chyisten cræp
Een nieu creatuer, van sonden puer
Herbozen in eenen gheest
Dooz tgehooz der Schriftueren
Smaect nō wel desen keest.

Azeest niet ghy teere leden
Al schijnt ghy verlaten te zyn
Al zijt ghy nō bertreden
Ick sal v verlossen wt er pijn
In weynich ghequelt, in vrucheden ghesket
Noyt ooghen hebbent ghesien
Wat God huer gaet gheuen
Die hem hier nu bellen.

Blinckende cleederen reenen
Worden haer ghetrocken aen
Salich zynse die hier weenen
Ende op den berch Sions staen
Sy werden ghecroont, met vrueden geloont
Haren Sabaoth is nō hier by
Haren strijt die is ghestreden
Clams bloet dat maect haer by.

120
Apoc. 1.

Ephe. 5.

1. Cor. 12.

Ecl. 15.

nu. 14. 12.

Ephe. 5.

2. Cor. 6.

Gal. 6.

1. Cor. 12.

1. Cor. 2.

Apoc. 6.

Luc. 6.

Apoc. 14.

4. Efd. 2.

Apoc. 7.

Broeders van Christus leden

Wilt doot my tot alder tijt

So doe ick in alle ghebeden

Woot v sonder respijt

1. Cor. 12. Veel leden versacmt, een lichaem ghenacmt

Dootlof hier mede het ent

O Heere maect doch veerdich

Wen naem doot my bekent.

Ma die wijse: Ontwaect sot den
slaep wie dat ghy zijt.

Ghy broeders en susters verblift
Als ghy vernolghinghe lijft

Om Christus naem ghebenedijt

Want dat rijcke Gods sal v erue wesen

Vermaect v met Gods gheest altijt

Want ghy toch salich zijt

Als ghy om dwoort Gods wort benijt

Mat. 5. So wy Matheus int vyfde lesen

Paulus seyt bootswaer

Tim. 3. Twee Timotheum int derde claer

Al die Gods salich hier leuen

Die moet vernolcht worden en verdreuen.

Niet dan tribulatie boort

Heeft hier die Christen nacie boort

Mat. 24. Als Matheus oortboort

Staet int vierentwintichste geschreuen

Met grooter discoort, om Gods woort

Suldy worden vermoort

Van alle menschen verstoort

Alleen om Christus name verheuen

Luc. 9. Lucas int neghende staet

So wie zijn leuen laet

Om Christus nae die salt behouwen

Dus en laet ons va Gods woort niet verflow

Gla. 59. Glatas int negenenbyfste staet

Die waerheyt wort versmaet

Ja leyt gheuallen op der straet

Die claerh3 machmē niet int boozschijnē lefen
Die wachtheyt wort gheuanghen verstaet
En al die banden quaden afgaet
En die boosheyt verlaet

Die moet hier alle mans roof wesen
Als Christus spreekt seer soet
Wort ghy ghehaet metter spoet
Weet dat sy my oock haetten en verdreuen
Joannes int vñfrienste bint ghijt gheschreut.

Joan. 15.

Eylaes het waer my groot verdriet
Seyt Paulus te beroemen yet
Dan int cruyce des Heeren liet
Het staet totten Galaten int selste ghepresen

Gal. 6.

Als Christus thoost selfs niet
Als Lucas hoort mijn liet
Int vierentwintichste bediet

Luc. 24.

Dan dooz liden ghegaen is in hemels wesen
Albus moeten nb na gaen
Sijn leden wilt dit verstaen
Want ons Christus selue gaet leeren (Heere)

Dat die knecht niet meerder en is dan synen
Croost v met God en dit verstant
Dat hy castijt die hy bemint
Ja gheestelt synen soon ofte kint
Eer dat hy hem wilt ontfanghen
Als nb die castijnghe comt ontrint
So weet dat ghy zynen sone bint
Cotten Hebreen ist ghepint

Heb. 12.

Int twelfste hoort toch na mijnen sanghe
Eicken sone die de Mader castijt
Wie nb gheen castijdinghe en lijt
Die sy alle deelachtich waren
Dat en zyn gheen rechte sonen maer bastaren.

Maer laet ons liden om d'woort Gods hier
Want om Gods wille ist beter manter
Dan om het quaet te liden fier
Niller staet Petrus int derde

Pet. 3.

Wang

Want God onderfoect ons altijt schies
Met druck veruolghinghe oft vier
Benhoot doch dit bestier
Oft wy oock in hem sullen volherden
Die nu volstandich blijft sijn
Die sal dan salich sijn

Mat. 24. Matheus int vierentwintich batet verclaren
Dus laet ons hierom stryden alle scharen

Al worden wy veruolghet swaer
Wy lydent al tis openbaer

Cor. 4. Waer wy biddē alser staet tottē Cozinten bies
Cruys dunct die verlozen worden claer
Een sotheyt alst oock blijet voorszwaer
Waer tis die Christen schaer
Oft die salich worden een cracht Gods hier
Almen vint gheschreuen staen

Corin. 1. Cozinten int eerste saen

Act. 24. Actum beertienste dat doet ons blijcken
Dat wy doer veel verdziets moeten ghaen in
Gods rijcken

Dat Rijke der hemelen ljt gheswelt
Wie daer gheswelt om slegt
Die crijghet onuermeit

Mat. 11. Matheus int elfde daer moechdijt binden
Wie teruys des Heeren tonderuel
Oft daer niet van en helt
Die wort vooz God als niet ghetelt

Mat. 10. Als Matheus ons int thiende gaet ontbindē
Wie om dwoort Gods niet en haet
Sijn goet ende leuen niet en vermaect
Die en mach niet wesen Gods kint

Luc. 14. Lucas int beertienste dat ghjt claer vint
Al is die werelt nu so bly

Laet ons met God onsen Prince by
Lijben een weynich ghestry
Hier na sullen wy verbliden met den Heer

Een bronſwe in deſer tijt ſien wy
 Heeft groote ſuerten pijnen en ghelyp
 Eer dat ſy haert hoort my
 Maer als ſy ghebaert heeft
 En ghedenct ſy die pijn niet meere
 So ſalt met ons oock zyn
 Joannes ſectien ſlaghet ſijn
 Romeynen int ſeuente ſtaet ſonder ſwijken
 Dat ons liden by Gods glozie
 Niet en is te ghelycken.

Joann. 16.
 Rom. 7.

Een ander.

Ghy Chriſtinen verſtaet wel mijn bediet
 Die rijke en acht den armen niet
 Dat gaet ons Lucas vertellen
 Die rijke man die leckerlick adt
 Ende die den armen Laſarus vergade
 Die leyt nu begrauen inder hellen.

Luc. 16.

Hy lach gheſtreckt door zyn duer om Godt
 Die rijke hiel daer mede synen ſpoot
 Hy en wilde niet ontbeeren
 Doen quamen die hondē, wilt dit door grondē
 Wan die tafel ghehoopen in corte ſtonden
 Ende lekten Laſarus zyn ſweeren.

Die bedelaer is gheſkoruen die doot
 Wan Gods engelē gewoert in Abrahams ſchoot
 Die Rijke ſterf oock in coxter ſtont
 Hy wert gheuoert inder hellen gront
 Daer niet en is dan luchten ende beuen.

Daer hy lach inder pijnen groot
 Sach hy Laſarus ſitten in Abrahams ſchoot
 Die rijke en wil dit niet berghellen
 Hy hat oft Laſarus mocht come in hellē grōt
 En doen een droppel waters in synen mont
 Om zyn tonge bandē heeten brant te leſſchen.

Wanneer ghy de ſchriſtuere wel dooziet
 So en mochtet hem ghebuaren niet
 Dit was tot zyn der onbromen

Selms

Sent hem dan int huys des vaders mijn
Daer nocht vijf broeders van my zijn
Dat sy in dese tormenten niet en comen.
Abraham antwoorde hem die daer lach ind
berdriet.

Sy hebben Hoyses ende Propheeten hoozen
sy die niet

Men sal Gods woort niet verdoouen
Al waert dat yemant vander doot verrees
Ende die hem dit altemael bewees
Sy en soudens oock niet gheloouen.

Prince God hier mede eynde ick mijn lies
Het is warachtich aldus gheschiet
Lucas die hetiet ons gheschreuen
Die bedelaer die daer badt zijn broot
Die rust nu daer bouen in Abrahams schoot
Die rijke man bleef van God verdreuen.

¶ Een ander.

Ghy Christenen wilt ontwaken, laet
Uwen naesten wilt ontfermen
Draecht last die totten saken, staen
Ghy besorghers vanden armen
Duer tgelouue liefde bewijst
Den naecten cleet, den hongherighen spijst
Meest na dwerck sal braghen
Christus ten laetsten daghen.

Psal. 50. A sacrificie die ben ick moe
Ghy moet v anders bereyden
Alle creaturen die hoozen my toe
Die op de berghen weyden
Den dorstegen laet, door goet bescheet
Herbercht hem die niuwers bluchte en sweet
Meest na dwerck sal braghen
Christus ten laetsten daghen.
A brantoffer en gheer ick niet
Hoozt al na Gods vermonden
Bermherticheyt uwen naesten bies

Wt liefden bedect v sonden.

Merloft de gheuangen en wt den bandē strack

Mertrōost uswen broeder hy leyt so cranch

Heest na dwerck sal braghen.

Christus ten laesten daghen.

Hoozt toe ghy menschelike iuecht

Wiltse ghebenedijden

Die v haten, doet die duecht

Bemintse die v beuinden

Ist dat yemant uswen mantel begheert

Gheeft hē den rock spreekt Christus expect

Heest na dwerck sal braghen

Christus ten laesten daghen.

Het baken doedy v seluen veel ghepyns

Thooft draeyt v ghelijck een coorde

W herte is van binnen vol fenyns

Die prophete schryuet met Gods woorde

Schoert v herte, niet v cleederen bloot

Wwen naesten suldy breken v broot

Heest na dwerck sal braghen.

Christus ten laesten daghen

Ma de wijse: Merubileert ghy

Wenus tongheren.

Gods edel kinderen wilt doch gedachtich
wesen

Wat Christus heeft voor ons voldaen

En dock de liefde die Christus heeft bewesen

Doen hy hē voor ons aendē cruyce liet slaen.

Dooz Adam waren wy al verloren

Waer Christus heeft ons weder ghehaelt

Dooz hem so zyn wy nu nieuwe ghebozen

Wāt Christus heeft ons alder schult betaelt.

Het gout noch siluer noch met ander goede

En heeft ons Christus niet ghetocht

Waer met zynen heylighen dierbaren bloede

Heeft hy ons ter salicheyt als nu ghebrocht.

Och mijn volck wat hebbe ick v bewesen

Wat

Wat dinghen hebbe ick v misdaen
Die doot vooz v gesmaect aeden cruyce geresen
Dat ghy mijn woort niet en cont verstaen.

Wie wasser oyt so hooghe ghebozen
Die ons mocht helpen wter noot
Doe wy al tsamen waren verlozen
Dan Iesus met synen bitteren doot.

Dus en wilt v herte van hem niet wennen
Want Christus claerlicken heeft gheseyt
Die my hier bekent die sal ick oock bekennen
By mynen vader inder eewicheyt.

Hy is een herder dats claer beschreuen
Die vooz zijn schapen ghetrouwelick staet
Want vooz zijn schaepkens laet Christus zijn
leuen

Dics sullen wy alle volghen na synen raet.

Dus laet ons hem nauolghen allegader
Een vast betrouwen met herten by
Want niemāt en mach daer comē tottē Vader
Spreekt Christus die Heer dan dooz my.

Den last vā sonden en wil hy niet gewage
So ons Matthens dat claer beint
Mijn iock is soet mijn last is licht om dragen
Comt al tot my die daer beladen zyt.

Mat. 11.

Ick ben die wech spreekt Christus die waer
heyt en dat leuen

Ick ben die duere ende den inganck
Die dooz my ingaet die en sal ick niet begeue
Soect my so suldy leuen na mynen danck.

Noch spreekt Christus willet wel verkinne
Willen wy gaen den rechten padt
Dat wy malsanderen sullen beminnen
Ghetijck ons Christus heeft lief ghehad.

Laet ons synen gheboden onderhouden
Met broederlicker liefden alsoot betaemt
En niet ghelouue opten Heere vast betrouwe
So sullen wy Gods hinderē zijn ghenamt.

Gods edel kinder die hier soect te behagē
In al v leuen uwen vader goet
 Hoozt zijn gebodē die hy wil sond clagē
 Wan v ghe daen hebben wt liefden soet
 Sonder taenmercken verduet oft boozspoet
 Dooz dese brenge hy v tot v selfs mishaghen
 En tot zijn ghenaden loopen doet.

Eerste is, v Heere uwe God is een alleene
 Gheen ander goden en sullen vooz hem staen
 Hem suldy acubede dienē ende anders gheen **Exodi.**
 En alle goet van zijnder hant ontsaen
 Want alle hulpe en troost moet wt hem gaen
 In al ons twijfelen moeten wij al ghemeene
 Tot hem om raet loopen en ander versmaen.
Tweede is Gods name sult ghy met groot
 ter eeren

In uwen mont nemen al sonder spot
 In geene sakey delick sult ghy v daer toe keere
 Noch om vergancklick goet sweeren by Godt
 Al dat ghy doet sal zijn na Gods ghebodt
 Om synen edelen name alleene te vermeerren
 Niemand ei prijs gheuen vooz een lof.

Derde is wilt decke dz ghy sult heplich ma
 Den Sabbaot of de dach des ruste soet (ken
 Wan v selfs wercken rustende in al v saken
 Gods edel wercken doende metter spoet
 Het vakte betrouwe op tswerck dat God doet
 Siende om tot v selfs verloogenen te geraken
 Jesum met v cruyce volghende in ootmoet.

Vierde is eert vader en moeder eersame
 En weest die hulpsamich daer ghy moecht
 Al zijn sy stranghe tot v ende onbequame
 Weest haer nochtans gehoorlaē in die duecht
 Om Gods wille al verdraghet met vruecht
 Want dit begheert God vā v tot uwer vrame
 Daer vooz belooft hy v des leuens duecht.

E vijfte is met wercken noch met den wils
le ooc (mede

Wt nijt of gramschay en slaet niemant doot
Hebt niet uwen naecten alijt pays en brede
Helpt brient ende viat heeft hy schade of noot
Want Iesus selue is die so gheboot
Aent cruyce ghestoruen om onse salicheden
Die zijn vianden waren door sonden groot.

E sesste is v naecten goet en suldy niet stelem
Noch met bedroch ontrecken wter hant
Ely in bercoopen oft coopen olte spelen
Oft int onthouden eenich loon oft pant
Noch af winnen met listen huys of lant
Haer hem te helpen en laet v niet veruelen
Sonder taensien of tly brient oft vyant.

E seuenste is gheē ouerspelen en suldy hātieren
Noch in oncuysheyt leuen metter daet.
Haer al v leuen als een Gods kint regieren
Keyn ende cuysch beleiden uwen staet
In woorden in wercken volgende Gods raet
Sonder yet tegen Gods woorden te versierē
Want daer wt comt die menschen alle quaet.

E achtste is en wilt gheē vals getuyge geuē
Welck uwe naecte brenge in swaer verdriet
Haer zyt waerachtich oprecht in al v leuen
Gheen lueghen spreken wat v gheschiet
Haer na v herte gheeft des woorts bediet
So suldy God uwen Wader sonder sneuen
Als een goet kint na volghen diet v hiet

E negēste is, v herte en sal oock niet begeerē
Om te misbruycken een ander mans wijf
Haer om haer eere suldy lieuer verteeren
Wollet so ghebueren v goet en lijf

Want Christus selue seyt dit woort seer stijf
Concuys aenstē der bronwē brenge sulc decreē
Dat booz Godt ouerspelen maect sulckē bedriē

E tiēste is, na gheē goet en suldy ooc vlangē
Welck

130
Dwelck uwen etien mensche toebehoort
Noch metter herten begericheyt beuangen
Daer uwen naesten om soude zijn verstoort
Want dit is natuere en oock Gods edel woort
Dat eick een ander sal doen sonder verstrangē
Dwelc hy wil dat hem sal ghedaen zijn voort.

Daer om o menschen bidt Godt om zijn ge-
nade

Want van v seluen hebby cleyne macht
Om te volbrengen al dit na Gods gheest rade
God moet v helpen door zijns seifs cracht
Dooz v gelooue in Godt dwelck hē verwacht
Als dit ghebuert is dat ghy broech en spade
In hē betrouet, en zijn woort niet en veracht.

Ma de wijse: **N**v alle ont-
waect.

Gods woort prijst claer, int openbaer **1. Pet. 1.**
Ghy zijt eenpaer, dooz dwoort Gods her
bozen

Wie niet wort booz waer, wt dit fact eerbaer **Joan. 3.**

Herbozen gaer, sal eewich zijn verlozen
Dit woort Gods maect ons wtuercozen
Dus latet vast aen v beclijuen

Alle vleesch als gras, vergaet seer ras **1. Pet. 1.**
En smelt als was, dwoort Gods sal eewich **Esai. 40.**
blijuen.

Och broom belijdt, dwoort Gods altijt

En daer booz strijt, ghy Christen schare
Dooz t'woort ghy zijt, ghebenedijt
Dus danct met vlijt, Gods woort eerbare

Dwoort Gods helpt ons wt alle vare
Het can v sonden wt wijnen

Alle vleesch als gras, vergaet seer ras **1. Pet. 1.**
En smelt als was, dwoort Gods sal eewich **Esai. 40.**
blijuen.

Het woort Gods smal, laet houden sal
Hier in dit dal, by v allegaren

- Luc. xi.** Godt seyt met schal, salich zyn al
 Die mijn woort sal, hoozen ende dat bewaren
 Dus latet vwoech in v vergaren
 Wiltet in v herte schryuen
- 1. Pet. 1.** Alle vleesch als gras, vergaet seer ras
Esa. xl. En smelt als was, dwoort &c.
 Dat Godlick woort, altoos aenhoort
 Blijft niet verstoort, maer wili zyn vruchten
 smaken
 Met goet accoort, zyn wil oorhoort
 Op dattet boort, v siele mach salich maken
- 1. Thes. 5.** Och wilt niet slapen maer ontswaken
1. Pet. 1. Dit woort wilt in v herte vryuen
Esa. 40. Alle vleesch als gras, vergaet seer ras
 En smelt als was, dwoort &c.
- Joan. 6.** Siet dwoort Gods pleyn, is geest alleyn
Mat. 13. En tleest heel reyn, so stater gheschreuen
 E is tware greyn, een licht ghemeyn
 Den wech certeyn, ten ewighen leuen
 Het is een cracht Gods sonder sneuen
- Ephe. 6.** Ja dat harnas om onse lijuen
1. Pet. 1. Alle vleesch als gras, vergaet seer ras
Esa. 40. En smelt als was, dwoort Gods &c.
Ephe. 6. Dwoort Gods vermaert, so schryft verclaert
Heb. 4. Is tghceestelick twaert, in alle tijden
Apoc. 1. E is scherp van aert, twelck onghespaert
 Can ontteruaert, aen beyde zyden snijden
 Dit woort Gods heeft ons gaen beuijden
 Gheloost mannen ende wijuen
- 1. Pet. 1.** Alle vleesch als gras, vergaet seer ras
Esa. xl. En smelt als was, dwoort Gos &c.
 Ons dwoort Gods goet, berlichten doet
 Die herten soet, tmaect daghen van nachten
 Twoort ons behoet, tdoet vleesch en bloet
 Thoudt cracht met spoet, en oordeelt die ghe-
 dachten
 Tmaect salich alle gheslachten

Het can die gheest verstyuen

Alle vleesch als gras, vergaet seer ras

En smelt als was, dwoort Gods sal ewich bliuen 1. Pet. 1.

Esa. 40.

Ghy vrienden laet, dat Godlick laet

Mat. 13.

In v doen baet, oft ghy sult zyn verlozen

Weest gheē hoorders quaet, doet na Gods raet

Choudt werck en daet, dat ghy zyt niens herbozen

Niet al die roept Heer Heer is wtuercozen 1. Pet. 1.

Maer die Gods wille bedynuen Eesai. 40.

Alle vleesch als gras, vergaet seer ras

En smelt als was, dwoort Gods sal ewich bliuen. 1. Pet. 1.

Mat. 7.

Rechtaerdich zyn, wy alle sijn

Op dit termijn, door t'woort Gods gheprezen

Gheen geneyultheit dijn, noch verdiest hoozt mijn

Noch heyllich schijn, mach v verlossinge wese

Dwoort Gods alleen can ons ghenesen

Dus laet gheen boosheyt aen v cliuen

Alle vleesch als gras, vergaet seer ras (uen. 1. Pet. 1.

En smelt als was, dwoort gods sal ewich bli Eesai. 40.)

Erroost ons o Heer, ons hince seer

A geest sendt neer, laet v woort in ons schijnē

Ons recht begeer, is na dijn leer

Laet nēmermeer, ons vā v woort verdwijnen

Al liden wy om v woort veel pijnen

Al wiltmen ons daer om onthijuen

Alle vleesch als gras, vergaet seer ras

En smelt als was, dwoort Gods sal ewich bliuen 1. Pet. 1.

Esa. 40.

En ander.

Godt help my dat ick mach heffen aen

Wat ons Matheus doet verstraen

An eender heydenscher vrouwen Mat. 15.

Sy is van Chananeen ghecomen

En heeft haer toelucht tot Christi genomen
En heeft haer niet berouwen.

Sy riep Jesus Davids soon aen
Dat was met rechte wel synen naem
Wt grooter barmherticheden
Sy en heeft terstont gheen troost ghecrege
Daer om so en heeft sy niet ghesweghen
Haer bast betrouwen dede haer verbeden.

Sy sprack o Heer ontfermt v mijns
Mijn dochter heeft vandē byant veel gepijns
Wilt my doch ter hulpen comen
Jesus en heeft haer gheen antwoort gegeuen
Nochtans is sy volherdich ghebleuen
Het is na gheschiet tot haerder brouwen.

Die discipelen zijn hoor Jesus ghetreden
En hebben al hoor dat brouken ghebeden
Dat sy hem niet na en soude roepen
Jesus sprack verstaet dit wel
Ick ben gesonden tot die schaepkes vā Israel
Om die verlozen weder omme te soecken.

Dat brouken is wederō tot Jesus gegaen
En heeft haer ghebet ootmoedich ghedaen
Och Heere comt my te helpen
Mijn sonden zijn my van herten leyt
En toont my v groote barmherticheyt
En wilt mijn quellagie skelpen
Jesus sprack tot dat brouken saen
Het en waer niet eerlick van my ghedaen
V wilt dit wel doergronden
Dat men den kinderen haer broot sal nemen
En den breeemde volcke sal gheuen
En worpent so hoor die honden.

Dat brouken sprack laet my genade geschiet
Het is doch die wils wel meer ghesien
Al aender Heeren tafelen allen
En dat de hondkens etent broot
Dat den Heeren kinderen ouerschoot

Die crupmkens die vander Heeren tafel ballē
Jesús sprack tot dat vrouwen mit
U gheschiede also ghy seide wilt
Ghy hebt een groot betrouwen
Daeromme so en wilt v niet versaghen
En wilt v misdaet vooz Jesum beclaghē
Het en sal v seker niet verouwen.

Een ander.

Ghesellekens vander rapen bloemen
Laet ons bediuen vruucht en spel
Gods gheest die sal noch by ons comen
Hy coemt by ons, want hy is snel
Hy en macht niet laten dat sweect ick wel
Hy siet alomme in zijn termijn
Dat scheyden van Gods wtuercozen
Escheyden van dien dats deewighe pijn.
Ghelijck een bloemken seer wjnt ontploken
So moet ons herte nu gheschien
Quaey fantasien laet zyn ghebroken
En wilt v inden gheest verblen
En wilt Gods liefde wel ouersien
En schout verkeerde sinnen als senijn
Dat scheyden van Gods wtuercozen
Escheyden van dien dats deewighe pijn.
Gods woort dat wort nu gansch verheuen
Ghelijck een bloem in haer bloeyen staet
In Gods woort so hanght der sielen leuen
Eis ons soeter dan honich graet
Cracht des vleeschs dit wel vaet
Het licht v schoonder dan een robijn
Dat scheyden van Gods wtuercozen
Escheyden van dien dats deewighe pijn.
Dance mijn Heeren en wilt niet trueren
Al gheuoeldy in v den grooten strijt
Grootte gracie sal v ghebueren
Al hebbens alle dupuels nijt
Ghy wort van alle sonden quijt

Ende Godt sal ons schencken der byuechden
wijn
Dat scheidt van Gods wtuercozen
Tscheidt van dien dats deewighe pijn.

Een ander.

Ghy die niet meer in vleesch en zijt
Maer soect des gheests profijt
Inden bequamen tijt

Joan. 6. Seer hongherich zijt besuen
Weret spijse die nemmermeer en verlijt
Maer blijft ghebenedijt
Int ewich leuen beuyt
Welck menschen sone can gheuen
Dat is zijn edel woort
Woor diet gheloost en hoort
En daer in bliuen
Sullen by God bechuen.

Joan. 1. Inden beghinne was t'woort eerbaer
En t'woort was by God eenpaer
God was dat woort voorwaer
In hem was t'leuen wtuercozen
En t'leuen was dlicht banden menschen clare
Maer die duyfsternisse swaer
En begruipent hier noch daer
Dan die wt God zijn ghebozen
Endit woort in corter stont
Wort vleesch, dwelck by ons woont
Seer groot van prijse

Joan. 6. Den ghelouighen tot eender spijse.

Joan. 6. Ick ben (seyt Christus) dat hemels broot
Ghedaelt wt vaders schoot
Woor den hongherighen mijnoot
Die tot my comen niet lasten
Ghelouende mijn woort wt liefden groot
En om hongher sweert, noch doot
En buyghen in gheender woot

Die en sullen hongheren noch dorsten
Maer leuen met voozspoet
In mijns vaders rijcke soet
Al van ghenaden
Mijn woort can elcken versaden.

Om mijns woorts wille groot ende cleyn
Dat ick v sprack ghemeyn

136
Joan. 15

So zijdy alle reyn
Dus blijft daer in al te samen
Want blijft ghy in my ick blijue in v certeyn
Fondeert v op desen steyn

1. Pet. 2

Om mijns naems wille alleyn
Van mijn woort en wilt v niet schamen

Mar. 8.

Maer dat seer stout belijen
Het sal uswen gheest verblijen

Luc. 9.

En spijse mede
Al in der eewichede.

Cruyt noch plaestere aen gheenen cant

Sap. 16

En ghenas o Heere want
Dijn seete woort playfant
Heeft dat ghedaen alleene

Want het is die fonteyne vol wijsheyt geplāt

Eccel. 1.

Een schilt een vierich brant

Den ghelouighen een onderstant

Om nimmermeer han hem te scheene

Wt liefden hier ghedaelt

Die ons schult heeft betaelt

En de doot verslegghen

1. Cor. 15.

Die wy door Adam al vercreghen.

Prince die Gods edel woort ontsaen

En daer door broom wederstaen

Al sweeretls valsch veraen

En haer cleederkens wasschen bljude

Int bloet des Lammekens dat edel graen

Apoc. 7

Het welcke sal af dwaen

Haer traenkens na tbermaen

Als zijn ghebenedijde

Hongher ende dorst gheschal
Sal hy haer weeren al
Sonder cesserren
Dat Lamnicken sal domineren.

In de wylse. Ghy amoreuse
ontwaect.

Ghy Christen menschen ontwaect
Ende Gods woorden smaect

Niet langhe en slaept

God roeyt ons alle ghemeene

Der werelt byuechden staect

Maer Gods beloefden haect

En v seluen versaect

Coont v ghelooue reene

Want Christus is onsen troost alleene.

Weest byolick allegaer

Tot desen ntewen iaer

Sijt sonder baer

Alle die in Christo zijn herboozen

Sijn iock is licht boozwaer

Volcht zijn woorden naer

Wt liefden openbaer

En laet v ghelooue hooren

Want Christus bemint zijn wtuercooren.

Verblijt v alle in dit kindekijn

En wilt nu byolick zijn

Ontslaet v alle pijn

Hy sidt by den Mader verheuen

Hy is ons medecijn

Hy gheneest ons cranchept sijn

Met oly ende wijn

Wilt hy alle misdaet bergheuen

So sullen wy ewich leuen.

Broeders sijt nu eens sijn ghemoet

Want Christus die is ons goet

Dit kindeken soet

Mat. 11

138

Dat die Vader ons heeft ghesonden
Tot onser sonden boet
Sijt simpel ende vroet
Naer Gods woorden doet
Maect en wort wacker gheuonden
Want die Heer en coemt niet tot allen stonde.

O alderlieffste zijt doch wel bedacht
Ende Christus toecoemt wacht
Dach ende nacht
Is alle die werelt in lijden
Die Propheten werden holbracht
Die duyuel hoor zijn iacht
Christus die toont zijn cracht
Denct om die leste tijden
Ghy wtuercozen wilt v in God verblijden.

Christen mensche neemt dit in danck
Die in die liefde zijt cranck
Gaet nu den rechten ganck
En versoent Christum alle gare
In zijn leden al sonder bedwanck
Sy wachten al na den ontfanck
Ick bid v en toeft niet lanck
Sy hebbens noot hoorware
Versoect Christum tot desen nieuwen iare.

Ma de wijse. Help God my
mach ghelinghen.

Ghy Christen broeders te samen
Wilt aenhooren een liedeken recht
Al hoochrijfelicke namen
Wanden sone Gods gheslecht
Menschout die Schrift al na den gheest
Op dat ghy recht moecht bekennen
Dat hy vant beghin is ghewest.
Inden eersten wilt aemercken
Hoe Christus is dat Goddelicks woort
Daer door zijn Vader ginck wercken

Mich. 5

Joan. 1.
Eph. 3.

In

- Colof. 1.** In den beghin, so wy hebben ghehoort
Gen. 1. Als God hemel ende aerde sondeerde reyn
 So was dit woort by hem verheuen
Joan. 10. Een metten Vader ghemeyn.
14. 17. Wy bekennen na Schrifts belijden
 Elck een met ooren hoorz
Nich. 5. Hy was van ewighen tyden
Esa. 53. Wie can vertellen zyn ghehoort
Sap. 7. Hy is Gods euen beelde alleyn
2. Cor. 4. Dat schynfel zynder heerlicheyt
 Een spieghel zyns welens reyn.
Col. 1. Wten mont des alderhoochsten verheuen
Ecl. 24. Is dat woort van ewicheyt
 En dat woort was by God bencuen
Joan. 1. En God was dat woort, so Joannes seyt
Bar. 3. Hy is alleen die wysheyt Godes groot
Ecl. 24. Ghebozen vanden Vader
 Om ons te verlossen vander doot.
Gen. 3. Als de mensch Gods ghebot had ghebroken
Sap. 1. Door des listighen duyuels raet
 So heeft God tot hem ghelproken
Gen. 3. Ende belouet eenen saet
 Die ons soude verlossen van sviants nijt
 En bryken zyn hooft in stucken
 Hieromme zyn wy verblijt.
Psal. 89 Dit saet vol alder eeren
Esa. 11. Wert Godes bryt hier toe gheseyt
 Van tbegin te genereren
 Door die beloften hoorz dit bescheyt
Mat. 1. Van geslacht tot geslacht so Matheus vclaerd
Luc. 3. Van der beloften in figueren
Ezech. 27 Is die Sone gheopenbaert.
 Dit saet, willet recht aenschouwen
Gen. 21. Wt den ghelooue na den gheest by
Joan. 8. Als eenen waren Ilaac vol trouwen
 Nochtans booz Abraham was hy
 Hy is die wyse Salomon pertinent

Alanden rechten David ghetomen
Vader beloften bekent.

Psal. 132

Hy wert soek David gheheeten
Als een wortel een rechte stam
David noemde hem een heer hermeten
Ter hy op aerden quam
Alle Coninghen waren van hem een figuer
Dat hy ewelick soude regneren
Het zynen scepter puer.

Esa. 11.
Ezech. 37
Apoc. 5.
22.
Psal. 110
Psal. 2.
45.

Desen roede was in Syon gheseten
Als een plantinghe des Heeren wel
Hooch edel bouen alle Propheten
De gherechte Emanuel
Hy is dat woort der gherechticheyt
Eenen rechten vorst des vreden
Als Elatas heeft gheseyt.

Esa. 8.
Esa. 7. 8.

Desen soon vol alder eeren
Die in Godlicker ghedaente was
Die ghinck hem seluen vernieren
Na des Vaders wille te pas
De ghedaente eens knechts nam hy aen
Om ons exempel te wesen
Sijn voetstappen na te gaen.

Esa. 9.
Joan. 1
Phil. 2

Een reyne maghet gheprezen
Van God boorzien en hooch gheacht
Als sy consenteerde in desen
Ontfinck sy door des gheests cracht
Sy ghelooofde Gods woort en is gheswis
Een kint wt haer ghebozen
Ous tot een sone gheghenen is.

1. Pet. 2.
Esa. 7.
Luc. 1.
Mat. 1.
Mat. 2.
Esa. 9.

Desen soon hooch van werden
Van den hemel hemelich somen beuint
Die andere Adam op eerden
Nochtans en was hy niet eertich ghesint
Al vander eerden en was hy niet
Dat woort is vleesch gheworden
Als ons Joannes bedret.

Joan. 3.
1. Cor. 15.
Joan. 8.
Joan. 1

Als

- Mat. 8.** Als hy hem op der werelt berelaerde
 Heeft hy ghetoont zijn Godlike macht
Joan. 5. Zijn Vader hem openbaerde
Mat. 3. Als zijn beminde sone gheacht
Marc. 1. Dit isst broot vanden hemel ghedaelt
Joan. 6. Zijn vleesch is ons een spijs
Esa. 53. Onse schuilt heeft hy betaelt.
Joan. 3. Alle dat hy van zynen Vader hoorde
Joan. 8. Ende wat hy te vooren hadde ghesien
 Dat selfde hy verantwoorde
 Noyt sulcken wonder en sachen gheschien
Joan. 1. 6 Daer en hadde noyt mensch God aenschout
 Dan die eenighe soon des Vaders
 Wel hem die op hem betrouet.
Mat. 11. Die dooden gaf hy dat leuen
Luc. 7. En de blinden haer ghesicht
Mat. 9. De sonden mocht hy verghenen
 Dees wercken bielen hem licht
Joan. 10. Hy is de poort ende rechte baen
 14. Niemand en coemt totten Vader
 Hy en moet door den Sone gaen.
Joan. 14 Dese Soon die mach ons leeren
Joan. 10. Want hy selfs de waerheyt is pleys
 Zijn schaepkens gaet hy informeren
Joan. 14 Door zynen gheest een vertrooster alleys
Mat. 11. Wilt draghen zynen last, so hy ons gheue
 Hy is een fonteyne des leuens
 Zijn gratie gheeft hy om niet.
Esa. 55. Onse sonden heeft hy ghedraghen
Esa. 53. Aeel smerten met grooter noot
 Al van tbeghin der daghen
Apoec. 13. Is dat Lammeken ghedoot
 Voor ons ouertredinghe heeft hy ghebeen
Col. 1. Doen wy Gods vianden waren
Eph. 2. Stelde hy zynen Vader te vreen.
 Dits onse saltchmaker swarachtich
Esa. 53. Een rechte arm van zynen Vader

In hem so woont lÿfachtich
Die volle Godheyt eenpaer
Joannes noemt hem warachtich Godt
Daer toe dat eewich leuen
Dit is die sommighe een spodt.

Col. 2.

12

1. Joan. 5

Laet ons den Vader door Christum bidden
Ende vergaderen in zynen naem
So is hy by ons int midden

Joan. 14

Mat. 18

Joan. 14

Die hem inden gheest aenroepen bequaem
Tot prijs zyns Vaders altijt voorwaer
So hem Thomas heeft beleden
Bekennen wy Christum claer.

Joan. 20

Desen Sone vol van ghenaden
Gaf zynen discipelen de macht
Hy deden wel wonderbaden
Door zynen naem gheacht
Hy beualse te doopen in zynen naem
Alle die hier aen gheloouen
Die zijn daer oock toe bequaem.

Mat. 10

Mat. 3.

Luc. 9.

Mat. 28

Mat. 16.

Al dat daer meer staet beschreuen
Van desen soon excellent
Bekennen wy al beneten
Dat oudt ende nieuwe testament
Hy is God ouer al in eewicheyt
Int neghenste totten Romeynen
Heuet Paulus wt ghelept.

Rom. 9.

En heeft my niet verdrotten
Al om te dichten dit liet
Om mijn rechte medeghenoten
So isser wt liefden gheschiet
En nemet ten besten mijn cozt ghesanck
Soument al van Christo verhalen
Mijn liet viel veel te lanck.

¶ Na de wijse. Tribulatis
en verdriet.

Ghy Christelicke schare
Wilt b in God verblijden
Sonden

Sonder vermijden
Ons ghenaect eenen soeten tijt
Met desen nieuwen Jare
So wilt nu bromelick stryden
Den alle zijden, so zijn wy nu beurht.
Dus scheidt doch nu iolijt
Hier in dit aerstche crijt
Ons is doch nu ghebozen
Den Heere ghebenedijt
Hy is die booz ons strijt
Al heues die viant spijt.
Wt rechter liefde ient
Heeft ons den Vlader gheghenen
Sijnen soon verheuen
Daer door wy hebben ontsaen
Een blijshap excelent
Daer langhe af is ghescheuen
Waer door wy int leuen, banden doot zijn op
ghestaen
Hy is die rechte baen
Al die door hem in gaen
Die sullen salich wesen
Hy heeft booz ons voldaeu
Want tis doch zijn vermaen
Compt al die zijn belaeu.
Alleen zijn woort ghelooft
En schout die Apocryten
Die eyghen profyten
Sijn soeckende salder stont
Door haer woort ghy berooft
Want sy met appetjten
Gods schaepkens verbjten, door haren booslen
Maer houdt Godts verbont (gront
Al wordy dan door wont
Wilt bass int woort betrouwen
So wordy gans ghesont
Al wat Schrifuere vermout

Hout vast in neuen gront.
 O Princelick engien
 Wilt danckelick ontfanghen
 Sonder verstranghen
 Dit vrolick nieuwe iaer
 En loeft den Heere midts dien
 In allen soeten langhen
 Wilt altyt aehangē zyn heplich swoort eerbare
 En hebt doch gheenē vaer
 Voor dongheloouighe schaer
 Die v den Heere wylsen
 Te soecken hier oft daer
 Sijn swoort blijft alleen waer
 En breeft doch niet een haer.

Mat. 24

¶ Na de wijse. Ick hadde een
 ghestadich minneken.

Gods liefde is groot van prijse
 Die hy ons heeft betoocht
 In deerste met aduulse
 Vooren hier toe boocht
 Adam van duechden verbroocht
 Heuet Gods liefde vernomen
 Een hope is hem voorszcomen
 Dus v al tot haer poocht.
 Sy is oock claer ghebleken
 In Abraham voorszwaer
 In die beloften onbezweken
 Sachmen Gods liefde claer
 In Isaac oock daer naer
 Jacob heeftse oock vercreghen
 Sy en is ons niet verksweghen
 Maer gheworden openbaer.
 Wy waren alle ghesweken
 Al van der salicheyt
 Maer ons en mocht niet ghebreken
 Al inder eewicheyt
 Gods liefde daer veel aen leyt

Doen wy noch blianden waren
So is Christus sonder sparen
Voor ons ter doot betoet.
Hier in prijst God zijn liefde
Geghen ons in deser tijt
Dat hy totter doot toe gheriefde
Sijnen sone ghebenedijt
Doen wy waren in Gods rijt
Is Christus voor ons ghetrouwen
En heeft ons paeps verwozen
Van sondyuels strick bevrjnt.
Wilt malcanderen bewijfen
So Christus gheboden heeft
Dat ghy die liefde taet rijfen
In als dat God aenleest
Maer voor die liefde beest
Die de werelt mach behaghen
Want in haer loofe laghen
Hechter so veel ghesneest.
Prince wil dy veruullen
Gods wet goet en oprecht
En laet v niet verdullen
Want sy is al ghehecht
Inde liefde so ons secht
Alle Schrifftueren oorzonden
Sy verwint in allen stonden
Hoe seer mense beuecht.

Cha de wijse. Ontwaect wten
slaep wie die dat ghy zint.

Ghy broeders en susters weest verblijft
Als ghy veruolghinghe ijt

Om Christus naem ghebenedijt

Want dat rijcke Gods sal v erue swelen

Wernaect v met Gods gheest altht

Want ghy toch salich zint

Als ghy om d'woort Gods wort benijt

So wy Mattheus int vijfde lesen

Paulus

146

Paulus seyt boozwaer
 Twee Timothei int derde claer
 Al die Godsalich hier leuen
 Die moet veruolcht worden ende verdreuen.
 Niet dan tribulatie doort
 Heeft hier die Christen natie doort
 Als Mattheus oozdoort
 Staet int vierentwintichste geschreuen
 Het groot discoort, om Gods woort
 Suldy worden vermoort
 Man alle menschen verstoort
 Alleen om Christus name verheuen
 Lucas int neghende staet
 So wie zyn leuen laet
 Om Christus nae die salt behouwen
 Dus en laet ons vā Gods woort niet verflou
 Esaias int negenenbifstike staet
 Die waerheyt wort versmaet
 Ja leyt gheualen op der straet
 Die clacrhēyt machmē n3 int boorschijn Iesen
 Die waerheyt wort gheuanghen verstaet
 En al die banden quaden afgaet
 En die boosheyt verlaet
 Die moet hier alle mans roof wesen
 Als Christus spreect seer soet
 Wort ghy ghehaet metter spoet
 Weet dat sy my oock haetten en verdreuen
 Joannis int vijfthienste bindijt gheschreuen. Joann. 15
 Eylacs het waer my groot verdriet
 Seyt Paulus te beroemen yet
 Dan int cruyce des Heeren siet
 Het staet Galaten int sesste gheprezen
 Dock Christus thoofst selts niet
 Als Lucas hoort mijn liet
 Int vierentwintichste bediet
 Dan dooz liden ghegaen is in hemels wesen
 Aldus moeten ny na gaen

Mat. 10

Idan. 16.

Rom. 8.

Mat. 16

Mar. 8.

Galat. 6

- Sijn leden wilt dit verstaen
 Want ons Christus selue gaet leeren
- Mat. 10. Dat die knecht n; beter en is dā zijne Heeren.
 Croost v met God, en dit versint
- Pro. 3.
 Apoc. 3. Dat hy castijt die hy bemint
 Ja gheesleit zijn soon ofte kint
 Eer dat hy hem wilt ontfanghen
 Als nu die castijnghe coemt ontrint
 So weet dat ghy zijn sone bint
- Heb. 12. Totten Hebreen ist ghepint
 Int tweekste, hoorz doch na mijn sanghen
 Eicken sone die de Wader castijt
 Wie nu gheen castijdinghe en lijt
 Die sy alle deelachtich waren
 Dat en zijn geen rechte sonen, maer bastaren.
 Maer laet ons lyden om dwoort Gods hies
 Want om Gods wille ist beter manier
 Dan om het quaet te lyden tier
1. Pet. 3. Alser staet een Petrus int berde
 Want God ondersoect ons altijt schier
 Met druck, veruolghinghe, oft vier
 Men hoorz doch dit bestier
 Oft wy oock in hem sullen volherden
- Mat. 10
 Mar. 13. Die nu volstandich blijft sijn
 Die sal dan salich zijn
 Mattheus vierentwintich gatet verclaren
 Dus laet ons hierom strijden alle garen.
 Al worden wy veruolghet swaer
 Wy lijdent al, tis openbaer
 Men lastert ons hier en daer
1. Cor. 4. Maer wy bidden alser staet Corinthen vier
 Cruys dunct die verlozen worden claer
 Een sotheyt, alst oock blijct voozwaer
 Maer tis die Christen schaer
 Oft die salich worden een cracht Gods hies
 Almen bint gheschreuen staen
2. Cor. 1. Corinthen int eerste saen

Actum heerthiēste dat doet ons blijckē (rīckē Act. 14.

Dat wy door veel vdiets moētē gaē in Gods

Dat rīckē der hemelen līgt gheswelt

Wie daer gheswelt om stelt Luc. 17.

Die crīghet onuermelt

Mattheus int eīste daer moechdījt binden Mat. 11.

Wie terups des Heeren tonderuelt

Oft daer niet van en helt Luc. 14.

Die woort door God als niet ghetelt

Nis Mattheus ons int thiende gaet ontbindē Mat. 10.

Wie om d'woort Gods niet en haet

Sijn goet en leuen niet en versmaect

Die en mach niet wesen Gods kint

Lucas int veerthienste dat ghīt clær vīnt. Luc. 14.

Al is die werelt nī so bly

Maet ons met God onsen Dīnce by

Līden een weynich ghestry

Hier na sullen wy verblijen metten hees

Een vrouwe in deser tījt sien wy

Heeft groote smerte pijnen en ghely

Ter dat sy baert, hoort ny

Maer als sy ghebaert heeft, gedenct sy die pīn

niet meer

So salt met ons oock zīn

Joannes selthien statet sīn

Romeynen int achste staet sonder zwojcken Joān. 16.

Dat ons līden by Gods gloze niet en is te Rom. 8.

ghelijcken.

¶ Een ander

Gods liefde is ons gheopenbaert

En heeft ons willen ontfermen

Gods woort is nī te recht verclaert

Ende ghepreect den ermen

¶ Is ons een blijde nieuware

¶ Verblījt v alle die droeuich zīt

¶ Ouer alle die werelt wījt

- Met desen niewen iare.**
 Verblift v alle Gods wtuercozen
 Heden in desen tijen
 Die anderweruen zint herbozen
 En dat door Christus lyen
 Sijnen gheest maect ons openbare
 Hoe dat wy waren vermaledyt
 Waer Christus heeft ons weer beurgt
 In en tot allen iare.
 Heft op v herten alle ghemeyn
 En wilt v verbliven met sanghen
 Wy worden salich al door dat greyn
 Dat Maria heeft ons sanghen
 En weest in gheen en vare
 So haer de Enghel heeft ghebrift
 Ende God den Vader heeft belift
Luc. 2. Met desen niewen iare.
 Inde selste maent verstaet
 Was Gabriel ghesonnen
 Noyt en gheschieder meerder daet
 Noch en sal zyn begonnen
Luc. 1. Tot eender maghet elare
 Die Maria was ghenacmt
 Cis God die alle eere betacmt
 Met desen niewen iare.
 In Bethlehem so was hy ghebozen
Luc. 2. Na dat die Propheten beijen
 Veel menschen die sullen hem verstozen
 En teghen zyn woorden strijen
 En vallen in sonden swaren
 Cis ons door menschen leere ghecomen
 Die hebben ons zyn woort benomen
 Al ouer vele iaren.
Elaias. Wat sal tcaef by tcozen doen
 Als Elaias heeft ghesproken
 En wilt Gods woort alleen beuroen
 Ten mach niet zyn ghebroken

Het coemt wter Godliken aren
 Hemel en eerde sal bergaen
 Maer Gods woort sal bijuen staen
 In en tot allen Jaren.
C Ma de wijse. Die blaekens staen schoon.
C Hy Christenen en wilt v bertooruen niet
C Int voozspoet der Godloosen Psal. 36
 Noch en treet aen v gheen verdriet
 Om tweelzaren der boosens
 Want als tgras forsullen sy bergaen
 En haestelick af ghesueden
 Als graene cruyt so werden sy saen
 Verdooret en al vertreden.
 Sedt u wien troost in God alleen
 Keert alle vjnek in diechden
 Wlijft in v lant, wilt alle sweren
 Al int ghelogue berurnechden.
 In God hebt allijt u wien lust
 Wat hy gheeft het sal wel smaken
 In zijn weghen so weest gherust.
 Betrouet hem, hy salt wel maken.
 Al we rechtueerdicheyt als een licht
 Sal hy claerlick openbaren
 Ghelijck die middach al verlicht
 Sal hy onrecht verclaren.
 Hout v aen God wat hy v schinck
 En bertoorent v niet, swijcht al stille
 Als u wien viant voozspoet vinct
 Doende na zijnen wille.
 En grimmet noch en toorent niet
 Wilt goet vooz arbeyt gheuen
 Die God wacht in zijn lant bediet
 Die quaet doet die wert verdreuen.
 Laet noch om cenen cleyuen tijt
 Den godloosen onder winden
 Hy wert ghesocht hreet ende wijt
 Maer niemant en sal hem binden.

Maer die saechtmoedighe dat lant
Met paeyns besitten sullen
Al sonder der Godloosen verbant
Die rasen ende dullen.
Die quaden ouer den goeden raect
Als van sinnen benomen
Maer God houdt hem voor goet verdoect
Want zijnen dach die siet hy comen.
Die Godloose die blooten haer sweert
Ende spannen alle haer booghen
Al om te quellen den goeden weert
Die hem tot duschden wilt pooghen.
Haer sweert sal in haer herte gaen
Haer boghen die sullen brycken
Alle tquaet dat door hem wert ghebauen
Sal in haer herte steken.
Den Christen is beter cleyn goet
Dan hoopen goets der boosen
Want God altoos den weldgender behoet
Den arm die bryect der Godloosen.
God weet swanneer hy sal bestaen
Den ontschuldighen te helpen
Sijn crue die sal veel langher staen
Dan zijn gulden schelpen.
Hem wert de sonde noch een verwyft
Al in quader tyt begheuen
Maer hem wert inden dieren tyt
Ghenoech ghegheuen, om by te leuen.
Al warent Godloosen als schat
Seer hooghe al in die swerelt verheuen
Weel snelder dan een roose blat
Werden als roock verdreuen.
Die godloose brycht gheerne tghelt
Dwelck hy gheerne behilde
Die rechtueerdighe is al bry ghestelt
Warmhertich ende milde.
Die van God wert ghebenedijt

152
Die sal besitten die ertue
Maer die daer wert vermalendijt
Eis wel recht dat hijse derue.

Des menschen weggen zijn gheuoert
Van God in zijn behaghen
Al valt hy, hy wort onberoert
In zijn hant wilt hy hem draghen.

Ick ben van ionckheyt worden oudt
Noyt en heb ick connen baten
Den rechtueerdighen arm oft coust
Noch zijn hinderen verlaten.

Hy is barmhertich nacht ende dach
Al in Gods weggen ghetorden
Sijn laet sal oock al sonder gheclach
Ghebenedijt worden.

Wijet vanden quaden doende duecht
Ende blijft alle eewich leuen
O God die alle zijn heylighen veruruecht
En wiltse niet beghenen.

Eewich in eewich so bliuen sy
Int quade sullen sy verganghen
Die goede dlant besitten vry
Eewich al sonder verlanghen.

Die mont der Christen wijsheyt denct
Gheen onrecht en can hy clappen
Want Godt zijn wet int herte hem schenct
Ende bewegende zijn stappen.

Den Christen die Godloose ontsiet
Dat hy hem mochte dooden
Maer God die en verdoemt hem niet
Maer hy t rect hem swt den nooden.

Merbeyt op God in zijnen wech
Ghy sult dat lant besitten
Die Godloosen verstoort hy wech
Beschickt ten heilschen pitten.

Der godloosen ick eenmael
Sach grouwelick van doene

Machtich groot rijck als admyrael
Ende als den lauwer groene.

Ick ghinck boort ouer ende siet
Ick sach ten allen inden

Ick vracchder na men banten niet
Hy en was niet te binden.

Weest onschuldich ende siet an
Naer die rechtuerdicheit

Want dat leste van sulcken man
Is paeyts ruste ende brede

Die Godloose die sullen vergaen
Clamen cleen metten grooten

En lesten en sal niemant staen
Maer werden wech ghestooten.

Der gherechticheyt ende salicheyt
Is van Godt ende onfermen

Hy wils in alle dierbaerheyt
An ongheluck besehermen.

God salse helpen als hy seyt
In der Godloosen aenschouwen

En brenghen ons allen tot salicheyt
Want sy in hem betrouwen.

Ma die wijse: Die Hey is nu inden
Int met zynen groenen blaeden.

Ghelijck een tortelduyfke hem verhuecht
En in een wout gaet vliegghen

Mijn siel is droetich sonder vruucht
Eghelicht wil my bezieghen

Mijn herteken dat schept berdyet
Aist te recht sy seluen besiet

Dus wilt mynen dyck verhooren
Want veel geroept maer weynich wtuercoere

Mat. 20. Ghedenct dat daer gheschicuen staet
Dat by den wech is gheualen

Mat. 13. Die boghelen des hemels aten dat fact
Dat bediet ons thert vol gallen

Wanner ons dan die vyant quelt,

So zijn wy also seer ontfelt
En dat saet blijft dan verlozen
Van veel geroepen maer weynich wtuercozē.

Hoe soet ballct saet in deser tyt
Ende wort so vele ontfanghen
Wanneermen daer op merckt al sonder respijt

So en hecftet gheen voortganghen
Want dat saet dat blijft alleen
Want het valt op renen harden steen
En die sonne gater versmoren

Want veel geroepē maer weynich wtuercozē.
Noch valt dat saet en groeyt oock wel
In doornen ende in bramen

Want eertment oogst so bergaget snel
Want het en dient niet te samen
Dan comyt die werelt met haren lust
Wel hem die daer niet op en rust

En zijn niet dan diskelen en dozen
Want veel geroepē maer weynich wtuercozē.
Ghetijck als ons die schrijver seyt
So en zijn wy niet dan aiscn

Wel hem heere die ghy hebt bereyt
Daer sal dat saet in wassen
Dus bidt hem groot ende cleyn
Dat hy ons wil bouwen alleyn

So brenghet vruchten te vozen
Want veel geroepē maer weynich wtuercozē.
Dintē dienen niet af en sacht gaen
Marta bloem van alle vrouwen

Die v sacht onder den cruyce staen
Ende sterck voor ons vol trouwen
Wt liefden die hy ons bewijst
Ende daerna in gelozien verrijst

Widt hem hy sal v verhozen
Want veel geroepē maer weynich wtuercozē.
Na die wijse: O bloeyende mecht,
notabel wijs van sinne.

Ghy

Ghy droeten geest, wilt sot den slaep onse
springhen
Winst ende meest, wilt God nu lof toe
singhen

Ghy zijt betrijft
Wooz tsvants nist
Wswen verlosser is ghebozen
Als nu ter tijt
Ni van een maecht vercozen
Wy waren al verlozen.

Luce. 2.

Es al volbracht, dat Balā heeft gesproken
Op den Kerkmacht is den heemel ontloken
Een licht seer reyn
Int sweereits pleyn
Is ons vanden vader ghecomen
Dweick heeft certeyn
Die duyfsterisse haer macht benomen
Dat is tot onser vromen.

Wijn siele geeft lof, de Heere groot geprezen
Ghy certsche stof, ghy zijt nu al ghenesen
Weest niet beladen

Luce. 2.

Met die herders wilt gaen
Aenbidt dat kind tot allen sonden
In Betlehem saen
Leyt Jesus in doecken ghewonden
Es al om onse sonden.

Luce. 2.

Maer Abrahā wet, so is Christus besne
Hy heeft verplet, die helle en doot verreden
Wt liefden goet
Schanck hy zyn bloet
Wooz ons al wt ghenaden
Widt hem in oofmoet
Hy en sal v niet verluaden
Comt al die zijt beladen.

Ghy Israel loeft nu den Heere der Heeren
Doet zyn beuel, wilt v tot hem waert keeren
Van Syon coemt wt

Ghy Christus Bruyt
 Denket v lief hy is so schoone
 Het cen Engels gheluyt
 Quam hy wt hemels troone
 Woor v so is zijn croone.

Prince seer groot, bouen alle Princen be-
 heuen.

Wen gheest minoot, sendt hier ons benue
 Doet ons bystant
 Seer abundant
 Dat wy in sonden niet en verstaen
 A woorit playlant
 Dat wy te recht moghen beclien
 En altijt volstandich bliuen.

Ma die wyse: Ick roepe v O He-
 melche Vader aen.

GOD heeft ons zijn Euangelium broet
 Ghegheuen om dat te lesen
 Maer de werelt en acht sulche schat niet
 soet

Want duer het vleesch en bloet
 So en comt gheen goet, hier gheresen.
 Ten is niet dan bouerij quact
 Die de werelt hier gaet bedriuen
 Al ofter gheen God inden hemel en saet
 Een elck so omme gaet
 Croost v volck desolaet, heer mans en wijne
 Men braecht nu na gheen oprechte leer
 Ghiericheyt heuet douerhant genomen
 De woekerij is nu ter werelt seer
 Verchiert met grooter eer
 Men vermaent van God niet meer, tonser on-
 bromen. (sant

Meel beroemen he van dat Euangelij play
 Maer weynich daer na leuen
 Sy spotten noch voorwaer aen elcken cant
 Duer haer groot onuerstant

Met

Met Gods woort baylant, hoochste verheue,
Hier wotten bedencken sy alle daghe niet
Het zyn godloose netten
Da ghelt en goet, studeert dit ghediet
Donnoolete let verdriet
Duer tghewelt dat hier gheschiet, Heer wilt
op ons letten.

De Christusne royē sy wt, door quapē raet
Den armen die moer noot lyden
Sy sullen noch beclagen hier te laet
Dat sy dat arm saet
So weet en obstinaet, hier comen bestrijden,
Den armen wort verdreuen ouer al
Sijn sweet en bloet wort gheten
Sy cryllichen sy huylen, sy maken gheschal
Haer God betaken sal
Alle dit ghetal, groot int vermeten.

Men braecht nu na God de Heere niet meer
Ghepresen wort ydele glorie
Donghererichheit heeft ghenomen den keer
Ebedoch is nu groot eer

Luegen en is schande meer, in elck memoire,
Waer blijft nu broertlike liefde groot
Die werelt is nu vol dieuen
Die trou ende tghelooue is doot
Met en elck cleyn en groot

En elck slacht nu bloot, als die Dagō shieuē
Die werelt en wilt haer niet verstaen
Gods woort noch doek zyn leeren
Sy en hooren verstant noch ander vermaen
Dan eten en drincken saen
Met schattinge om te gaē, o Heere der Heere.

Haer grootste conste is banketeeren hoozt
In boeueryen studeren
Hier inne gaet sy wter maten wel hoozt
Chout al met huer accoozt
Walscheyt datmen oozhoozt, sonder cesserē

Die blinckende sonne niet meer en can
 Haer claer rayen laten blincken
 Haer verliest haer schijn van nu boort an
 Dus is te recht elck man
 Bedroeft hier vā, o God wilt v volck gedēckē

De Māne en sterren zijn beroert hier by
 Seer deerlick zyn sy in wesen
 Sy soudē der doosheyt gheerne wesen by
 Delementen roepen sy
 Ouer sweerels afgodery, o Heere ghepresen.

Daer om comt nu Princelicken God
 A ghelouighen tot v blien
 Vernielt dat eertrick dat met v spot
 Dat daer hout v volck sot (sche.
 In dit Babels cot, laet den ioncxsten dach ghe

Ma de wyse : Wanden luste-
 licken Mey.

Ghy Christen geesten weest nu verblift
 En wilt vrolick ontwaken
 Ons is ghebozen des seker zift

Luc. 2.

Ons verlosser voor alle saken
 Dus wilt hem lof prijs en eere blien
 Hy heeft ons ellende aenghesien
 Daer wy so deerlick in laghen
 Onsen druck comt hy veriaghen.

Abrahams belofte is nu volbrachte
 Wt Jacob is opgherefen

Gen sterre na dat hebben ghewacht
 Doude vaders also wy lesen
 Heptlich heptlich is hy goddelick saet
 Emanuel een licht d'welck niet en vergaet
 Dat inde duysternisse is ghecomen
 Een licht tot onser vromen

Mat. 1.

Adams val heeft hy opgherecht
 Dus laet ons synen lof vermonden
 Onse sonden aen thoute des cruycen gheheche

ons

Ons ghenefende door zijne wonden
Hy is theghin, d'middel en deynde me
Alpha en o synen eewighen vze
Wilt hy ons minnelick schencken
Laet ons hem te louene ghebencken.

Laet ons louen den Heere groot
Die hem seluen heeft willen verneren
Te steruen voor ons den doot
Om dat hy onsen pays sou confirmeren
Dweick hem oprechte liefde riet
Dus singt den Heere een loffelick liet
Al dat leuen heeft bereghen
Kooft den Heere in alle weggen.

Den oppersten Prince seer excellent
Loeft met Psalmen en ghebeden
Sijn goddelick woort zijt obedient
So cocindy inde hemelsche steden
Daer vruechde is sonder eynde claer
Die voor elcken bereyt is voorwaer
Die ter weereit zijn woort beleuen
Sal hy zijn rijcke gheuen.

¶ Een ander.

God die voor ons sorghe draecht
Also ons Petrus heeft beschreuen
Hy heeft zijnen eenighē sone gheswaechs
Om ons te brenghen van steruen int leuen
Wiens doot alleene ons heeft ghenesen
Wiens roode bloet ons heeft verlost
Wiens berrijssnisse also wy lesen
Heeft des duyuels macht geheel tōder brocht.
Gheeft ons hier af tghelooue bloot
Tghelooue dat is v gheuen alleene
Wy souden segghen meten Apostelen groot
Sterckt ons ghelooue Heere het is so cleene
Maer dat ghebet en waer niet reene
Het fundament en isser niet
Want Christus die dat is al sonder meene

Ons

Ons boldoender en ghenoecht ons niet
 Hy heeft nochtans vooz ons voldoen
 Ende hem inde doot door liefde ghegheuen
 So datter niet meer en dient toe ghedaen
 Dan dat wy int ghelooue sullen leuen
 Haer bouen dien so willen wy neuen
 Wringhen ons eyghen verdiensten groot
 Waer door wy ons belouen deewich leuen
 Ende maken gheheel Gods gratie bloot.

Nochtans als een onweerdich cleet
 Syn al ons rechtueerdicheden
 Niet weerdich niet al ons wercken breet
 Een huerken taenschouwen dat opperste leuen
 En al ons lyden hier bnededen
 En ghelijct niet by de glorie Gods
 Dock in ons lyden die verduldicheden
 En hebben wy van ons niet, maer van Godt.

Wat willen wy ons beroemen dan
 Van die gaue Gods wiens eere wy rouen
 Gheuerckt dat niemant de wet en can
 Volbringhen door zyn eyghen vermoghen
 Ende al waert oock so ten waer gheen loghen
 Die gheheele wet en helpt ons niet
 Al hebben wy ghedaen al dat wy moghen
 Noch zyn wy onnutte knechte lome ons bediet

Laet ons nu met Paulus doort aen
 Int cruyce Christi alleene berommen
 Want daer en is gheenen anderen naem
 Dan den naem Christi den mensche toecommē
 Daer wy ter salicheyt dooz moghen commen
 Hy is alleene ons Aduocaet
 Hy is den wech wy en hebben gheen rommen
 Gorten vader also ons beschreuen staet.

So moeten wy opt ghelooue staen
 Want door tghelooue coemt ons die bats
 Indien op dat wyt wel verstaen
 Dat werckende zij dooz charitate

Niet styfte na de selue mate
 Des werelts diemen ons voor ooghen leyt
 Want daer den gheest is dit eick wel bate
 Daer is die vryheyt so Paulus seyt.
 Since die ons rechtuaerdich maect
 Door ons ghelooue in Christus berrijcken
 Wie te bergheefs heeft die doot ghelmaect
 Den ghenen die haer rechtuaerdich prijsen
 Doet ons gheisoue so beclijuen
 Door liefde tot onsen naesten een paer
 Op dat wy v alleen den lof mogen toeschrijuen
 Niet achtende op ons werckē een enckel haer.
 Op de wijse: Ick roupe v he-
 melche Ader aen.

- G**hy heeren erbaer, wilt hoozen hier naer
 Neemt dees exempelen ter herten
 Ghy die hier bringt in tijden swaer
 Gods wtuercozen claer
Sap. 3. Al om zijn woort boozwaer
 Dus v naecht noch groote finerte
 Moeste hier niet certeyn, taim onreyn
Mat. 24. Een ellendich ballinck wesen
 Om dat hy so vbandich doodde vyleyn
Gen. 4. Den broomen Abel in het pleyn
 God die besochte hem int ghemeyn
 Met ewighe straffe om desen.
Exod. 2. Doch van Pharao, so leestmen soo
 Ghy heeren wilt dit bedencken
 Den welcken Gods volck met herten broos
2. Ps. 24. Die yemant schade beden noo
 Veruolghende al totter doo
 Inde zee moeste hy drincken.
 Was oock Josias niet, verstaet tbediet
 Van zijn eyghen knecht doorsteken
 Die den broomen Zacharias dooden liet
 Om dat hy hier straffede siet
 Die Propheeten die als riet

Hier metten winde weken.

En Ihab suspeckt, tmoet zijn ontdeckt
Hy was met een pijl door schoten **Regum**

En zijn bloet al vanden honden gheleckt
Om dat hy hadde beulleckt **Regum**

En zijn handen wtghestreckt
Ende Naboths bloet verghoten. **Regum**

Het scherpen gheest, merckt claetst en eest **Daniel**

Dy Nabuchodonosors ende
Die welcken hoy adt ghelijck een beest **Mach.**

En zijn hayz wies vaet den keest
Als Vernents bederen meest

Om dat hy Gods volck so schende.
Sonder verdzach, elck wel schromen mach **Daniel**

Het die des Gods straffe saghen
Want hy int belt by den beesten lach **H**

Dwelcke men noyt van Conlck lach
Dus ghy rechters nacht en dach

Hoegt nu al hier wel claghen.
Noch hebt ghy hier, tot exempel fier **Sapient.**

Antiochus Noyt der tyrannen
Wt wiens lichaem croop menich dier **Macha.**

En stanck, so bin dit rolter
Dat hy boyt van pijnen schier

Het zijn edel mannen.
Hoe es oock bergaen, hoort mijn vermaen **Esobius**

Pylato Herony vol van boosheeden
Die menich Christene hebben verbaen

En Marimino wilt dit verstaen
Sy zijn al de selue baen **Eccle.**

Dooz Gods gherecht ghetreden
Andpocletiano blent, in dit conuent

Wochtmen oock sulcx aenschouwen
Die ellendelick by aerde was gheschent **Sapient.**

Om dat hy aen dede toyment
Gods wtuercozen yent **Esobius**

Gods wtuercozen yent
Ja mannen ende vrouwen.

Quam des menschen mal, sulck onghewal
Petri. Den hier in haren daghen
Hoe sullen zyt maken ouer al
Mat. 24. Als den hemel smelten sal
Door den viere int aertsche dal
Ende alle vleesche claghen.
Verlof met iohijt, maer ick rade in tijt
Te wasschene dijn bloedighe handen
Want ghy hebt die aerde veruullet wijt
Metten bloede des seker zyt
Van Gods bruyt ghebenedijt
Dus scaet v sielen te panden.

Ma de wijse: Den luste-
liken Wey.

H Dort ghy sondaers alle ghemeyn
En wilt niet misroostich wesen
Gact alle tot Christu dat edel greyn
Die mach onsen druck ghenesen

So ons die Schrijcure wotteyt
Is God altijt bereyt
Din te vergheuen ons misdaden
Mat. 11. Christus die spreekt, comt al tot my die zyt
beladen.

Wt grooter liefden heeft ons God bemint
Elayas doet ons dat te weten
Al waert dat een moeder haer eyghen kint
Soude moghen bergheten
God en vergheet ons nimmermeer
Spreekt Christus den almoghenden heer
Want wy zijn alle zijn graden
Christus die spreekt, comt al tot my die zyt
beladen.

Magdalena diemen die sonderste heet
Dat mochtmen wel aenschouwen
En van Zacheus toch niet en vergheet
Daer hy zijn maektnt ginck houwen
Noyt sondaer en quam daer so groot

Christus hem zijn sonste boot
Hy roocht hem zijn ghenaden
Christus die spreeckt, comt al tot my die zyt
beladen.

Hy is den wech als daer staet gheschreuen
Een heere voren alle heeren
Die waerheyt is hy en oock dat leuen
Waer wilt ghy v anders keeren
Hy is die duere die open staet
Daer door men tot den Vader gaet
Niemant en wilt hy versnaden
Christus die spreeckt, comt al tot my die zyt
beladen.

Dus wilt betrouwen in God alleen
Wilt zijn gheboden houwen
En wilt buyten den wech niet treen
So suldy zijn rijke aenschouwen
Hont alrijts accoozt
En ghelooft dat Goddelick woort.
Wilt alle treden naer zijn paden
Christus die spreeckt, comt aile tot my die zyt
beladen.

God was booz ons aen teruyce ghereckt
Het zijne ghebenedijde leden
Die Joden hebben hem bespot begheekt
Maer den eenen moordenaer heeft hem gebeden
Het woorde n soctelick
Dies beloeft hy hem zijn rick
Noch en quam hy niet te spaden
Christus die spreeckt, comt al tot my die zyt
beladen.

Prince God inder eewicheyt
O heere comt ons ter baten
Sijn armen heeft hy wijt wt ghespreept
Hy en wilt ons niet verlaten
Dus hem ghebenedijt
Het lof langen nd ter tijt

So sal hy ons wijselick beraden (beloof.)
Want Christus spreekt, coët al tot my die zijt
Die Naede wijs: Het trouwen
en banieren.

Hooft ghy Christen ghemeene
Wat ons salichmaker seyt
Compt tot my alle groot en cleene

Die moede zijt door grooten arbeijt
Het groote packen naer t'schrijfs besmonden
Wilt zijn woort nu verstaen
Doet duecht en laet v sonden
God sal v in ghenaden ontfaen

Mat. 6. Och menschen en wilt niet sorgben
Waer me dat ghy sult zijn verunit
Noch voor den dach van moezghen
Wat dat ghy eten oft drincken sult
Maer soucht alder eerst Gods rijcke
En zijn gherechticheyt
Dese sullen v sekerlijcke
Alle werden toe gheleyt.

Psal. 36. Dauid spreekt soot staet gheschreuen
Ick ben ionck gheweest hooft mijn bedien
En oudt gheworden in dienen
Maer ick en hebbe noyt ghesien
Dat God den gherechtighen heeft verlaten
Noch dock haer saet voorwaer
Seyn broot bidden achter straten
Dat seyt die Schriftuere clare
Wilt v onder Christum verneren

Mat. 10. Al v sorghe werpt op Godt
Want hy sorgt voor ons sonder sekeren.
Dus en breekt niet al sydy int slot
Oft in yseren banden ghesteken.
Al om die wartheyt bloot
God sal selue door v spreken
Als ghy sult staen al inden noot.
Christus seyt dus moechdy kiesem.

Wat

Wat ghy doen of laten wilt
 Die cleuen hier verliesen
 Om mijnen heylighen name misse
 Die sal ewich leuen vinden
 Maer die cleuen hier wilt behouwen
 Die salt verliesen ich moet ontbinden
 Dit seyt Christus tot mans ende vrouwen

Hoe mach ons schouder belofte zijn
 Ghedaen O menschen cranck
 Dan dat ewich leuen sijn
 Weet daer af Christus danck
 Als ghy om zijns naems wille moet liden
 Dan sydy van Christus leen
 Wilt b daer in verbliden
 Als Petrus en Joannis deen.

Act. 4

Ponce God zijt ons ghenadich
 Hier in dit eertsche dal
 Weest ons altyts beradich
 Bewaert ons voor den ewighen val
 Wilt ons int ghelooue stercken
 Door den heylighen Gheest excelent
 So sullen wy voor leucken en Clercken
 A woort maken bekent.

Na dewijse: Edel Marcuristen,
 verblift b nu inden tijt.

Hoort nae my altesamē, die de swaerheyt
 bekent Draecht
 En Gods woort excelēt, in uwer hertē
 En wilt b zijns niet schamen, voor die men-
 schen blent
 Of als sy b veruolgen, en weest niet verlaecht
 Want also ons ghewaecht
 Elapas fier
 De woymen schier
 Sullense eten hier
 Ja met groot dangier
 Sullen sy vergaen

En in dat helsche vter
Gewich torment ontfaen.

God is onsen trooster vooz wte sydy vernaeft
Vooz der menschen kinderen, die doch steruelic
zijn.

En ghy hebt vergheten den Heere die v be-
Die den hemel wt reekt en schiep die erde sijn

Maer den Schepper dijn

Diet al gheschapien heeft

Zee, lucht, en watter leeft

Ja elcken boetsel gheeft

U ergheet ghy ende heeft

Vooz crancke menschen nu

Vooz wien ist dat ghy sneeft

Want God sorghet selue vooz v.

Dus laet God allene v souge sijn vooz waer

En betrouet eenpaer, op Christus den heere goet

En werpt al uwen last, op hem spreekt David

clær

Hy sal v wel besorgen, vooz sijn genade soet

Dus hebt nu eenen moet

En breeft gheen menschen quact

Want Christus vooz ons staet

En is ons Advocaet

Die in elcken graet

Hem gheloouen so tbetaemt

En volghen zynen raet

Die en werden niet beschaemt

Hunce God, Heere sendt ons in alder tijt

Uwen heylighen Gheest, in onser herten sac

Op dat hy ons leere, v weghen breeft en wijt

God ghebenedyt, en wilt ons niet af-

gaen

Al machmen ons versmaen

Om dijn woorts wille liet

Wy en achtens niet

Want

Want tselue is v gheschiet
 Ghy o Heere liet
 Voor ons v leuen bloot
 Is den knecht beter yet
 Dan zijn Heere groot?

C Na de wijse. Ick had een ghes
 stadich minneken.

H De soudick my verblinden
 In al mijn boosheyt quaect
 Want die tot allen tijden

Al naer mijn siele staect
 God ist dien icks verlaect
 En gae naer vrecinde Goden
 Wijckende van zijn gheboden
 En doe der boosheyt raet.

Ick hebbe hooren claghen
 Ouer mijn boosheyt groot
 Want die mijn siele taghen
 Die haerken naer mijn doot
 Daer toe dat herte vloot
 Om ouerspel te bedriuen
 Nocht ick nach troost ghecrighen
 Ick en claechde gheenen noot.

Soude hy mij oock begheuen
 Die eens ghelaten heeft
 Zijn Rijcke ende hier zijn leuen
 Voor my die nu dus sneeft
 En met ander herders leeft
 Woelercende met ontrouwen
 Dwelck my wel mach berouwen,
 Want my mijn cracht begheeft.

Ick wil gaen soecken
 Al inder Woofegaert
 En braghen in alle hoecken
 Naer hem seer onghelpaert
 So Jeremias verclaert
 En laten nu doeleren

Van hout en steen passeren
 Daer dooz my therte beswaert.
 Het staet my al te haten
 Daer ick my op verhet
 En schuwen die hooghe staten
 En volghen hem sonder verdract
 Och wat is mijns ghelchiet
 Dat ick hem hebbe begheuen
 Den Coninck van mijn leuen
 Want buyten hem en leeftmen niet
 De Goden deser weeret
 Sijn boos naer Schrijfts vermaet
 Al zynse net bepecreit
 Sy moeten alle vergaen
 Dus wil ickse al vermaen
 En wederomme keeren
 Tot mijnen bruydegom niet eeren
 Hy sal my wel ontsaen.
 Al dat hier is booz ooghen
 Dats stof en asschen snoot
 Dus wil ick my tot hem pooghen
 Die booz my inde doot
 Ghinck dooz lyden grauot
 En heuet mijn last ghedrachten
 Om mijn schult is hy gheslaghen
 So die Schrift tryghet bloot.
 Prince aenhoort mijn kermen
 Ick come tot v beschaemt
 Ick bidde v wilt mijns ontfermen
 Want v dat wel betaemt
 Want ghy daerom hier quaemt
 Dus wil ick al verlaten
 En houden my na der maten
 Het v in ionken verlaemt.

Na de wijse. Het licht nu al, t'schoon
 iaer is vol v'uechden,

Hoe moghen wy doch o Heere almachtich
 Also totter ydelheyt zyn gheresen
 Dat wy vergheten v goetheyt crachtich
 Die ghy ons ghetoocht hebt, Heere ghepisen
 Want also wy lesen
 Doen wylicn inder doof
 Waren berwelen
 Dooz onse sonden snoot
 So verlostet ghy ons, o Heere groot
 Met v bloet root
 En liet v goetheyt op ons schijnen
 Maer nu so doet die ydelheyt bloot
 Altijts exploot
 Den gheest, want tis groote pijn
 Der ydelheyt onderworpen zijne.
 Dus helpt ons, o God, en wilt nu smecken
 A goetheyt die groot is bouen maten
 Op ons v schepsel, o Heere der heeren
 En coemt ons crancheyt nu oock ter baten
 Want hoe groot van staten
 Sy en vermoghen niet
 Wilt ditte baten
 Sonder v hulpe liet
 Helpt ghy ons niet, in ons verdziet
 Hoozt dit bediet
 So moeten wy gansch berdwijnen
 Wy zyn die Adam in sonden liet
 Cranck als een riet
 O God, want tis groote pijn
 Der ydelheyt onderworpen zijne.
 Wy bidden v o Heere verheuen
 Laet v gracie op ons douwen
 Want wy zyn doch onderworpen blesen
 Der ydelheyt beyde mannen en vrouwen
 Aldus int benouwen
 Sijn wy ghewent
 O God vol trouwen

Doo; tfenijnich serpent
Dus bidden wy v o hoochsten regent
Sijt ons ontrent
Merlost ons van sayuels lijne
Maect uwen naem excellent
In ons bekent
O God want tis groote pijnē
Der ydelheyt onderworpen tziene.
Wy bidden v God, zijt onser ghenadich
En helpt v dienaers nu ten tijden
Want wy zijn ghequeit vant vlees mordadich
Ous sinnen van binnen inwendich stryden
Den sayuel met tijden
Als eenen Leeu seer fel
Van allen zijden
Dingact hy ons seer snel
Om de siele te bringhen int ghequel
Vlees valt rebel
Den gheest tot eicken termijne
Ghy moecht ons helpen, en niemant el
Doo; v beuel
O God, want tis groote pijnē
Der ydelheyt onderworpen tziene.
Prince o God schepet een nieu creatuere
Van in dees vte, na v behaghen
Sent uwen gheest, die ons supuer en puere
En boorts verstercke van daghe te daghen
En sullen wy verdraghen
Allen teghenspoet
Ja sayuels laghen
Met al stonadich gh'broet
Vertreden doo; v hulpe goet
Gheheel onder de voet
En bringhen vleeschs lust te ruine
Doo; v hulpe o heere broet
Die ons bystant doet
Want anderz o God waert groote pijnē.

Der ydelheyt onderwozpen tzhne.

Ma de wijse. In doois ghes
welt lach ick gheuaen.

Huyt weët en scheyt ghy broetsels quaet **Esa. 13.**
Wilt nu de handen wzinghen **Iere. 4.**
Want ons nu baert in Godes raet

Het eynde alder dinghen

Den heylscher stout soect loon

Hy coemt in zynen troon

Het zynder heylschaers crachten

Om elck te richten saen

Maer dat hy heeft ghedaen

In wil oft in ghedachten.

Wee v die Ezaus kinderen zyt

En Judas wercken volghen

Wat naect v droefheyt, camp en stryft

In zynen thoozn verbolghen

Want ghy Godes woorden claer

Verachtet hebt voorwaer

Veruloect zidy den Heere

Om Nabals boose vyucht

Maer neemdy nu dyn vlucht

Wat baet dyn roemen seere.

De Heere coemt met groot gheswel

Om v snel te verderuen

Hy wilt betalen, maer sonder ghelt

Al door een eswich steruen

In zynen thoozn wreec

So suldy zyn gheleet

Al in een bierich branden

Daer sal dynen hoochmoet

Het al tghen dat ghy doet

Merwelen zyn ter schanden.

Maect v by wech ghy Cains sac

Wilt snel v ganghen stieren

In holen kuylen voor Christus staet

Hy coemt met zyn vrinchieren

1. Pet. 4.

1. Ioan. 3.

Psal. 7.

Iere. 17.

Apoc. 2.

Gen. 27.

Mat. 26.

1. Reg. 24.

Esa. 13.

Esa. 66.

Marc. 9.

Esa. 1.

Gen. 4.

Esa. 2.

- Wilt b verberghen suet
 In der aerde wel
 Dsee. 10. Voor het aenschijn des Heerens
 Apoc. 6. Want groot verschrieken naect
 Voor b die hebt verslaect
 Christus met zijnder leeren.
 Esa. 13. Den dach die ons nu is bestemt
 Apoc. 6. Sal alle vleesch ontmoeten
 Esa. 2. Hoe diepe elck inder werelt swoemt
 Oft hier haer lusten boeten
 Jere. 4. Dies scheyt en maect gheslach
 Apoc. 6. In desen droeuven dach
 I naect een bitter trueren
 I naect een groot verdriet
 Gen. 2. Dwelck b de sonde aenbriet
 Rom. 6. Die cause is ws dolueren.
 Esa. 13. Daer sullen dan door drack venou
 Seps. 1. Alle woede handen stouwen
 En alle manlike herten stout
 Versmelten int aenschouwen
 Men sal sulck wee ghelchien
 Alsmen heensdaechs mach sien
 Men een betruchte vrouwe
 Want grouwel groot en sterck
 Num. 16. En wrake is Sheeren werck
 Wanneer hy strakt in trouwe.
 Esa. 66. Dan sal hy zijn vierblammen heet
 Op zijn vianden ghieten
 Zijn donderpijlen sal hy wozeet
 I teghen haer wt schieten
 Onghewallich zaet
 Waer crighdy troost oft raet
 In desen tijt van drucke
 Waer sal dan dijnen spod
 Die ghy hadt teghen God
 I comen ten ghelucke.
 Sap. 5. Dan salter zijn te segghen seer

Wat hebben wy bedzeuen
 Dat wy om lof, oft menschen eer
 De doot hebben verheuen
 Schreyen lullen sy bloot
 En roepen doot en noot
 In dit druckich verzeeren
 O berghen nu vertrect
 En ons voort wech bedect
 Voor tsnel aenschijn des Heeren.

Iroc. 6.

Luc. 23.

Esa. 2.

Dsee. 10.

Herstelt dijn wesen, en maect misbaer
 Och rampsalich gheslachte
 Beschreyt dijn sonden, trect wt dijn haer
 Verschroemt en beeft met crachte
 Want desen droeuen tijt
 Die naect v seer subijt
 Die niemant can valschnijuen
 Hy coemt in zijn bestier
 Als een verteerende hier
 Wie can voor hem staende bliuen.

Esa. 13.

Iroc. 6.

Deut. 4

Heb. 12.

Dies groot en cleyn dit ouerdinght
 Die sulcken anct wilt bluchten
 By name die daer dringht
 Op Nicolaons gheruchten
 Voorliet v voor den banck
 Gods oordeel dat wort stranck
 Welck ouer al sal rommen
 Den goeden thoogher eer
 Den boosen sal de Heer
 Gansch gaer tot niet verdommen.

Ict. 6.

Iroc. 1.

Mat. 13.

Mat. 25

Wzeest den Heere.

Ma de wijle. Damour my plein.

Hoe lustich staet, den Hey nu in saysoene
 Ghebloesent fier, met bloekes gracieus
 Hoe sietmē tlaet, v waerhz scoō en groene
 Wt spruyten schier, door menich amorcus
 Hoe sietmen nu, den bruydegom ioyeus
 Seer glorieus, zijn bruyt ghebenedyden

We

Wie hoorde oyt van tijt so plecteus
Melodicus

Wie ist die leeft, hy en soude verbliden.

Ons is den nacht der duysterhert ontuaert
Den Somer soet verschijnt door Christus ic
Eker herte lacht door Jyons openbaren
Noyt tijt so goet en was ons doch bekent
Babylons cracht sal werden cozts gheschent
Eick is ghe went, om Gods woort te beliden
Den reghen cout, den winter heel verblent
Is ons ablent
Wie ist die leeft, hy en soude verbliden.

Gen. 2

Hoe sietmen sijn, de berckens rustich bloeyē
Dat is Gods gheest, die elcken nu moucērt
De ranckens sijn seer iuechdelick int bloeyē
Dats die nu meest in Sheeren woort sludcērt
Hoe sietmen nu Gods kinders geaccoutreert
Dnghecesseert, tot Babylons bestrijden
Der Sonnen licht, elcken nu reparērt
Hier op loseert
Wie ist die leeft, hy en soude verbliden.

Cant. 1.

Hoe hoortmen bly, de Cozteldupue singhen
Het blyschap groot, tonken troosse valiant

Cant. 2.

Den wyngaert bly, die sietmē nu wt springē
Die drupkens bloot, die grāeyen triumphānt
Den neuen most, is ons nu abondant
Den elcken cant, och noyt lustigher tijden
Hoe hoortmen de druploftbeders te hant
Wanen constant

Math. 22

Wie ist die leeft, hy en soude verbliden.
Hoe bloeyt Gods woort, voor Princen en
Princessen

Psal. 19

Rom. 10.

In dit sayloen, noyt tijt so wel ghedaen
Hoe wort ghehoort, de Predicantsche lessen
Hoe sietmen coen, de Key wjt ontdaen
Hoe hoortmen nu de kinderens ontsaen
Gods recht vermaen, by ons aen allen zijden
Hoe

Hoe spreekt den gheest, coët d'inct by onbelae Esa. 55. 176
Joan. 6.
Apoc. 2
Wilt v verfaen
Wie ist die leeft, hy en soude verblijden.

T Ma de wijse. Hier coemen d'z
ghildekens licht gheladen.

H Dozt toe ghy Christenen scharen
Hoozt, siet, en verstaet
Hoe dat ons sonder sparen

Ons v'ant omme gaet

Als een Leeu onuersadich

Al om een wult fozeest

Loopt seer onghenadich

Al met een groot tempoest

Smaect desen keest

Hem niet en vzeest

Haer alder meest

Door Gods gheest

Doet dat de liefde heeft

Gods liefde siet en blijcken

Want daer sy coemt doorwaer

Daer moet die vzeese wijcken

Dat tucht Joannes claer

Wilt v in haer ghenereen

Maect haer althijt bekent

Laetse in v domineren

En zint toch niet verbleent

Al is absent

En niet present

Croost sonder ent

Efenijnich serpent

Is door Gods doot gheschent.

En vzeest gheen ander saken

Die v moghen aenstaen

Dan der sonden ghenaken

Got haer en wilt niet gaen

Wilt van haer tallen sonden

Als van der slanghen fenijn

Oft anders wert verflonden
Al siel door haren schijn
Bitter als bryn
Is haer gheyn
Crecht ghy die lijn
So suldy dan sijn
Het haer bedrogghen sijn.

Wilt v by Christum verlaten
Die ons bercozen heeft
Doen wy noch swaren ver waten
Quam hy die eeuwich leeft
Om onse boosheyt steruen
En bracht ons door zyn doot
Totter eeuigher eruen
Die Adam vatte sloot
Haer door vexploot
Van Christus bloot
Sijn wy ghenoot
Door zyn macht groot
Ghequel des duyuels bloot
Prince wilt v betrouwen
Op dat ons Petrus seyt
Dat wy by van rouwen
Door Christus werden gheleyt
In triek daer wert gheleken
Duy sent iaer als een dach
Die gisteren is besweken
Dus en maect gheen gheswach
Van tcrusen verdach
Azeest zwert oft slach
Spot noch ghelach
Want van tgeclach
By v helpen mach

Op de wyse. Douche memoire.

Psal. 3. 1.
ende. 69. 5
et. 86. 14.

Hoe zijn de tādē, mīnder viandē bierich
Alp my gewet, O mijn lief delicaet (rich
Om dīnē wille, staē sy als swoluen gie
Riche

Recht teghen my, om mijns verderuen quaet
 Sy berachten my met schanden defolaet **1. Co. 4. 9**
 Haeren vallschen raet, sy teghen my beghinnen
 Lief in dit gherief, sprecck ick dit wel verstaet
 Al ist dees neybs leet, schoo lief ic sal v minne

Coemt my te baten, en wilt my niet begeue **Pl. 34. 2.**
 In mijnen noot, want therte vierich haect **Luc. 17. 5.**
 Rae dijner liefde, ghetrouwich lief verheuen **Ro. 8. 35.**
 Om wien certeyn, therte veel vroufshz smacckt
 Door dees nyders. die my fel ongheraecht **Plal. 3. 1.**
 Met listen naect, heel willen ouerwinnen
 Mer de geest sprecct, tot wie mijn ioste blaect
 Al ist dees nyders leet, schoon lief &c.

Om uwen wille, scheiden sy my ten desen **Mat. 5. 12**
 En kettens quaet, als onghelooouch sod
 Sy legghen stricken om my van v ghepresen **Pl. 34. 7.**
 Ee trecken snel, int Babilonsche kod
 Haer ce wich lief, ghy zijt my theste lod
 Al haren spod, haechtick in dit versinnen
 De meeste bruecht, om ws naems wil o God
 Al ist dees nyders leet, schoon lief &c.

Haer herten branden op my wt paloursije
 Om dat ick, haer niet ben obedient **Pl. 56. 2.**
 Sy zijn mijn siele, cen stranghe partije
 Om dat mijn liefde, tot v lief excelent
 Alcene staet, in ionsten eminent
 Sy souckē vrent, my in des vroufhepts tinnē
 Ee brenghen snel, dies sprecct tot my bekent
 Al ist dees nyders leet, schoon lief &c.

Princelicke prince, getrouwich lief gestadich
 Sterct mijn gheest, met dijnder cracht eenpaer **Luc. 17. 5.**
 Dat ick ten desen, al harem schimp verradich
 Verdraghen mach, in desen tijdt voorzwaer
 O liefste lief, aenliet mijn ionste eerbaer
 Op dat ick claer, mach inwendich van binnen
 Spreken haylant, tot v vzij sonder vaer
 Al ist dees nyders leet, schoon lief &c. **Pl. 34. 5.**

C Na de wijse, & fortunyn wot
maect my veel sorghen.

H Dort menschen die hier in dit leuen
Soeckende zint ruste en ghemack
Wat sekerheyt is v ghegheuen
Dat ghy hier blijft ligghen in sonden brack
Onder hemels dack
Sijt ghy leu en zwack
Om maer te volghen Gods gheboden sijn
Hoe mogen de menschen in sulcken dolen zijn.
Hebby niet gehoort wat ons Paulus toont
Gortten Romeynen bindijt claer
Die vleeschelick leeft die wert gheloont
Wetter doot, dats openbaer
Want wie hier nu naer
Den vleesche cenpaer
Leuen, als men inde Schriftuere siet
De suicke en sullen Gods rycke beertie niet.
Dus wilt die wercken des vlees verlaten
Die openbaer sijn, en bekent
Als ouerspel, wilt ditte baten
En bronckendrincken v daer af went
Haet en nijt seer blent
En Afgoden vrent
Noetty verlaten, oft ghy sult steruen
En trjcke des hemels nemermeer verwerue.
Maer zint als knechten die daer wachten
Op haren Heere tallen stonden
Op als hy coemt in wat tijen der nachten
Dat ghy dan wakende zint gheuonden
So naert vermonden
Der Schrifts oorzonden
Suldy beurtij zint van swaer verkeeren
Dus weest nuchter, en wacht die toccoenste
des Heeren
Ist dat wy beghinnen te dincken
Die Heere vertoest nu ten tijden

En gaen metten bronckaerts sitten d'yncken
Die in haer snootheyt verbliden

Wy moeten mijen
Sulcke quadijen

Oft als God coemt en vint ons in sulc sneuen,
So sal hy ons veel metten Godloosen geuen.

Lietse broeders en wilt so niet dwalen
Dat ghy v van God laet leyden

Wie naden bleesche sonder faten
Leuen, die zijn van God ghescheyden

Maer wilt bereyden
U herte cleyden

Met saechtmoedicheyt naer Christum soet
Die voor ons ghestort heeft zijn roode bloet

Dunce God wilt ons ontfermen
Want ghy zijt ons medecijnen

Wilt ons niet uwen gheest berwermen
Want sonder v Heere wy verdwynen

In groeter pijnen
Whidts duyuels lijnen

Sijn wy ghebonden door ons misdaden
Dus bidden wy Heere wilt ons ontladen.

¶ Na de wyse. D radt van auontueren.
Hort na Paulus ghewaghen

Hy doet ons een schoon vermaen
Dat in de laetste daghen

Seer sozghelick sal gaen
Periculoos so wert den tijt

Dus mach elck wel neerstelick toe sien
Dat hem Sathan niet en verbijt

Door zijn subtijheyt en valsche bedien.
¶ An dese laetste tyden

Spreekt opentlick Gods gheest
Datter sulen af ghiden

¶ An tghelooue minst en meest
Aenhanghende de gheesten boos

En de leeringhe des duyuels stout
Die

1. Tim. 4

Die door gheneynffheyt lijflich loos
Lieggen sullen seer meenichfout.

1. Cl. 4.

Dock sullen sy verbieden
Te trouwen daer dit bediet
En niet laten gheschieden
Datmen nutten sal sonder verdriet
Spijse die God gheschapien heeft
En door zijn gratie daer toe bereyt
Om nutten die hy tgheloouue gheeft
Met bedinghe en met danckbaerheyt.

2. Cl. 3.

Daer sullender oock wesen
Die veel van haer selnen hoen
En gheerne zijn ghelesen
Gherich, stout, listeraers coen
Haer ouders onghelooftaem me
Houerdich ende schenders wreet
Piet vriendelick, maer vol onure
Oncuysch, verraders wijt en breet.

3. Cl. 4.

Stuer, spijlich, obgheblasen
Wildt onghestelick en ondancckaer
Piet sachtgedich, die wel asen
Haren buyck, neerstich eenpaer
Want sy beminnen meer dan Godt
De wellusten hebben eenen schijn
Van een Gods leuen door vrent rabodt
Maer zijn cracht sy versakende zijn.

4. Cl. 3.

Wacht v van sulcken hoopen
Doet Paulus voort ghewach
Van dese zijnt die door loopen
De huysen nacht ende dach
En leyden de brokens gheuaen
Die met veel sonden zijn beswaert
En gheleyt worden qualick beraen
In veel begheerten bliuende veruaert.

5. Cl. 3.

Altijts dees menschen leeren
En sy en comen neimmermeer
Tot die kennis ons Heeren

182
Dooz dese valsche leer
Maer ghelijck Moysen wederkonden
Jannes en Jambres opstinaet
So wederstaen met loose honden
Gods waerheyt dese leeraers quaet.

Exo. 7. 8.

3. Tim. 3.

Van ghebroken sinnen
Sijnt menschen dits openbaer
Die hem seluen beminnen
En tghelooie verwerpen maer
Sy en sullent tot inden ent
Niet connen houden en bliuen staen
Haer dwaesheyt sal worden bekent
En alle menschen sullense versmaen.

Dit en zijn byj gheen cluchten
Eick neem wel hier op merck
Den boom wort aen zijn vruchten
Bekent, en den mensch aen zijn werck
Eicken boom brenghet voort synen aert
Als men zijn vrucht proeft wort hy bekent
In de gracht vallen sy ghepaert
Als sy malcanderen leyen beyde blendt.

Mat. 7.

Mat. 15.

Ozlof eick wil hem wachten
Van alle leeraers ghemeen
Die met woorden en crachten
Aerwerpen Christum den steen
Waer op moet worden ghefondeert
Want gheen leeringhe en mach wesen goet
Die met Gods woort niet accordeert
Al is sy schoon schijnbaer en loet.

Ephe. 2.

1. Pet. 2.

Ma de wijse. Een ridder en een
Meyken ionck.

HDe wonderlick zijn de wercken Gods
Onbegrijpelic zijn zijn weghen
Hy leyt ter hellen en weder wt
Hy can slaen en ghenesen.

Seer onbekent is den vernuft.
Der godlicker sakes

Maer inden Heere set v gherust
Hy weet so wel te maken.

Verroep den Heere in uwen noot

In hem wilt v begheuen

Hy is alleen die daer slaet doot

En weder brenghet dieuen.

Int oordeel en zint niet ghereet

Int doemen en wilt niet raken

Want dat de Heere ghebroken heeft

Dat can hy weder maken.

Seer dom so is des menschen sin

Heel ydel is zyn hantieren

Maer laet den Heere v sorghe zyn

Hy salt so wel regieren.

Betrouwt den Heere al datter leeft

Reemt hope tot eender eruen

Want so seer als hy gheslaghen heeft

So can hy weder saluen.

Ghelooft dat daer gheschreuen is

Verstaghert tuswer leere

Dat by den mensche onmoghelijk is

Is moghelijk by den Heere.

Het was een vrouken van wesen slecht

Die Heere was haer herbeyden

Alleen aen hem houdt sy haer recht

Daer en wilt se oock niet af scheyden.

Ma de wijse. Adieu schoon

Janncken.

HDoort al te gaere, int openbaere

Ma Christus woort, en voert u naer

Elick dat be waere, geseyt int claere

Strijft by onuelick al sonder waer

Want Christus spreekt int openbaer

Joan. 10. Ick ben die doore die over a staet

By mijnen Vaere, een middelaere

1. Joan. 1 Coemt al tot desen Advocaet.

Sydi beladen, wilt v beraden

Met Christo want hy is goedertier
 Hy sal versaden, ende niet versnaden
 Als ghy begheert van hem ghenade schier
 Gheluck hy met barmherticheyt hier
 Vergaf den Hoordenaer al zyn misdaet
 Hy staet elck in staden, vol ghenaden
 Coemt al tot desen Advocaet.

Luc. 23.

1. Joan. 1
Luc. 7.

Magdalena vol rouwen, wil dit onthouwe
 Dotmoedelick is sy door Christum gheghaen
 Met vast betrouwen, sonder versouwen
 Sijn voeten wasshende met menighen traen
 Seer neerstich met haren hayz te dwaen
 Dies sy daer wtes dat Goddelick fact
 Haer wert ontbonden, den last van sonden
 Compt al tot desen Advocaet.

Gheen ander afgoden, na menschen ghe-
 boden

En heeft dat vrouwen van Canancen begeert
 Haer is geuloden, tot den Coninck der Jode
 Wolherdich door Christum den Heere weert
 Die heere ghy weet wel wat my deert
 Mijn dochter beseten is vanden vpyant quaet
 Hy was haer gedachtich, door tgelouue crach-
 tich

Mat. 25.

Coemt al tot desen Advocaet.

Wilt dit versinnen, die wil ghe winnen
 Gods eewich rijcke seer excelent
 Wilt duecht beghinnen, Christum beminnen
 Wt ganscher herten diligent
 Al en hebby ghelt noch gheen paeyment
 Coemt coopt om niet, spreeckt die Heer staet
 Gheen ander hoecken, en wilt versoecken
 Compt al tot desen Advocaet.

Esai. 50.

Elck wilt ontknoopen, zyn sondige hoopen
 Voor Christum hy sal v wel ontlaien
 Waer wildy loopen, oft elders coopen
 Als Christus v begheert te ontsaen

Hy spreekt coemt alle die daer zijt belaeu
Matheus int elfste dat gheschreuen staet
Wilt van hem niet scheydē, laet v niet vleyden

1. Ioan. 1. Compt al tot desen aduocaet.

Ioan. 14. Hy is de wech verheuen, waerheyt en leuen

Ioan. 10. Hy is der schapen rechte duer

Hy heeft zijn leuen, booz haer ghegheuen

Ghegaen is hy als een goet herder duer

Hy heeft ghebroken den sterken muer

Tusschen ons ende den helschen vyant quaet

Dus alle ghemeene, groot ende cleene

1. Ioan. 1. Compt al tot desen Aduocaet.

Ma de wijse. Alle vogelkens ghe-
bruycken haer natuer.

Hoe arch so is menschen herte
In Jeremias siet

Zeuen. 17 Vol qualen en vol smerte

Al niet een groot verdriet

Wen cans gronderen niet

Van allen duechden berooft

Maer salich is die gene die indē Heere geloof

Die Heere sach vander hoochden

Oft daer niet was egheen

Die na den goeden braechden

Maer daer en wasser oock niet een

Sy en waren int gheween

In sonden was haer ghedachten

Maer salich is die gene die op den Heere ver-
wachten.

Sy waren al af ghewecken

Ghereet om te doen quaet

O nature vol ghebreken

Siet doch hoet niet v staet

Reemyt hier op een veract

In sonden sydy ghechoopt

Maer salich is de gene die inden Heere hoeyt.

Enijn was onder haer tonghe

186
Haer kele ten open grat
Haren ganck vol onghesonden
Dits claerder dan den dach
Dits dat natuere vermach
Was segghen wy hier toe nu
Och salich maect hem, Heere die hem verlaect
op v.

O Heere alder Heeren
Ontfermt v schepfel crancks
En willet renoueren
Al ist in d'uechden swanck
In v is alle macht
So daer gheschreuen staet
Dat hy sal salich wesen die hem op v verlaect.

Maer die dit liedeken dichte
God gheue haer gracie en spoet
Te cmoen totten lichte
Gods gheest in haren moet
Sy en wunt gheen ander goet
Sy denckt so menichfout
Hoe salich is die gene die in den Heere betrouet
Ma de wijse. Het lusten willen wy singe
en louen dat Roomsche rijk.

Hoort toe ghy menschen op der eerden
Die van God gheschapen zijt Gen. 1. 2.
En wilt Gods woort aenuerden
Hout op van sonden tis meer dan tijt
Hooft wat Christus zijn iongerē ginck bediē Mat. 24.
Als sy begheerden te weten
Wanneer den Ioncksten dach sonde gheschien.
Hooft wat Christus haer bescheyde
En sprack met woorden betaem
Siet dat v niemant en verleyde Mat. 24.
Daer salder veel comen in in mijnen naem Mar. 13.
Segghende dat sy Christus zijn
Siet toe dat v niemant en bedrieghe
Sprack Christus tot zijnen apostelen sijn. Luc. 21.
Wanneer

- Wanneer ghy sult hozen
 Datter gherucht der oorloghen geschiet
 Dit spreekt ons Christus te hozen
 Siet wel toe en verschrikt v niet
 Want dit moet gheschieden verstaet wel my
 Maer verblijt v dan ghy wtuercozen
 Want v verlossinghe is na by.
- Mat. 24. Pestilencien en diere tijden
 Sullender wesen doet Christus vermaen
- Mar. 13. Deen Coninck sal teghen dander stryden
 Dat kint sal teghen den Vader opstaen
- Luc. 21. En die vader sal kint leueren in der doot
 Want sy sullen v benijden
 Om mynen naem spreekt Christus bloot.
- Mar. 13. Hooft wat ons Matheus laet weten
 Int vierentwintichste doet vermaen
 Hoe datter veel valsche Propheeten
 In die laetste tijden sullen opstaen
 Veel sullen verleyden soot is aenschijn
 Maer wie volstandich blijft wilt hozen.
- Mat. 10. Gotten eynde sal salich zyn.
 Den angelic des rijcx gheprezen
- Mat. 24. Sal die werelt ouer al
- Mar. 13. Den volcke vercondicht wesen
 Eer den dach des Heeren comen sal
 Maer veel valsche Propheeten sullen opstaen
 Om dat sy in dwalinghe souden leyden
 Gods wtuercozen doet Christus vermaen.
- Mat. 24. Die sonne en sal dan niet meer schijnen
- Mar. 13. Nocht die mans zint dies wel broet
 Die sterren sullen oock verdwynen
 Van den hemel vallen metter spoet
 De menschen sullen wenen voorwaer gheseyt
 Dan sal die sone des menschen comen
 Met grooter cracht ende heerticheyt.
 Als dan so sal hy scheidē

Die schapen wt die bocken doorwaer
 Dus eick wil hem bereyden
 Dat hem dien dach niet en valle te swaer
 Dus waect en bidt wie dat ghy zijt
 Ende wilt den Heere verheyden
 Want wy en weten vze noch tijt.

Ma de wyse: Ick was een clercken
 ick ghinck ter scholen.

HDe suyner is der liefden gheslachte
 Die liefde Gods is excellent
 Die wijsheyt woont in haer ghedachte
 Metten ghelouuighen is sy bekent
 Hebt lief den Heere wt al v crachten
 Soeckt uwen broeder v seluen niet
 Man eyghen liefde leert v wel wachten
 Want door die selue quam alt verduet.

Ansiet die liefde daer Christus mede
 Man bouen hier is neder ghedaet
 Eyghen minne en greep daer gheen stede
 Maer broederlike liefde heeft hem bestraelt.

Dit was een liefde van reynder nacie
 Door haer so zijn wy al verhuecht
 Hoe suyner is haer generacie
 Den gheest des leuens is haer vrucht.

Deser liefden zijt altijd ghedachtich
 Siet nu dat al door liefde geschiet
 Want al haddy schijnfel van diechde crachtich
 Hebdy gheen liefde so ist al niet.

Niet om gronderen en zijn Gods wercken
 Die hy door liefde heeft ghedaen
 O Heere wuit ons ghelouue stercken
 So moeghen wy die rechte liefde verstaen.

Maer die dit liedeken eerstmael dichte
 Door liefde was sy daer toe ghesint
 Die Heere wil haer den gheest verlichten
 Een vrolich liedeken druck verswint.

Ma de wijse. Mt den oosten sie
ick rijlen.

- H**oort alle die blijfchap rapen
In Gods woort delicaet
Hoe dat Christus sendt als schapen
Mt. 10. In zijn ghetrouwe cnapen
Luc. 10. Onder die woluen quaet
Haer gheuende troost en ract.
Mt. 10. Weest voorzicht als serpentes
En simpel als duyfkens soet
Wacht v van die boose regenten
Want sy sullen v in tormenten
Leueren en doen storten v bloet
Gheestelen in haer scholen onuroet.
Mt. 10. Voor u oosten ende Coninghen mede
Mar. 13. Sullen sy oock leyden dy
Om mijnent wille, nae haer sede
Luc. 21. Maer al haer nersticheide
Sal zijn tot een ghetuyghenis by
Haer en alle heydens waer dat sy.
Mt. 10. Maer als sy v leueren sullen
Mar. 12. En soecht niet hoe of wat
Lu. 12. 21. Te andt woorden die op v byullen
Al wes uaders gheest sal v veruullen
En selue spreken al dat
Ghy spreken sult, en woort niet mat.
Mt. 10. Deen brader sal doen verweruen
Mar. 13. Den anderen swaren noot
Luc. 21. En soecken hem te verderuen
Ja leueren en doen steruen
Den vader sal oock ter doot
Leueren zijn eyghen kint deuoot.
Totter doot worden doubers verknusen
Mt. 10. Van haer kinders quaet als senyn
Mar. 13. En ghy sult van alle menschen wesen
Luc. 21. Ghehaet om mijnen name gheprezen
Maer die volstandich sal bliuen sijn

Tot den eynde sal salich zijn.

Als sy v veruolghen oft taghen
 Wt een Stadt, bliet sonder veel gheschal
 Ma een ander sonder versaghen
 Woorwaer ghy en sult niet doozwaghen
 Die steden van Israel al
 Den sone des menschen comen sal.

Mat. 10

Den discipel en gaet niet te bouen
 Synen meester die hem leert
 Den knecht mach hem oock wel belouen
 Als hy heeft gheijckte prouen
 En is als synen heere gheert
 Waer dat hy hem went oft keert.

Mat. 10.

Hebben sy Welkebub gheheeten
 Den Vader van het huylghelin
 Hoe veel meer sullen sy dan veeten
 Syn huylghelin, en daer op bleeten
 Maer breeft dies maer te min
 Het wort v lieden groot gheswin.

Jo. 13. 15.

Daer en zijn gheen secreten
 Sy worden gheopenbaert
 Noch niet so heymelick men salt weten
 Maecht dat mijn woorden onghemeten
 Die ick v int duyster hebbe verclaert
 Woor alle menschen worden vermaert.

Mat. 10.

Predickt oock op de daecken
 Dat ghy nu in de ooren hoort
 Azeest niet die flichaem ontmaken
 Aen die siele en connen sy niet gheraecken
 Maer breeft hem die met een woort
 Siel en lijf in die helle versmoort.

Mat. 10.

Cooptmen niet twee musschen cleyne
 Om eenen pennintk en gheen van dien
 En ballen op deerde ghemeyne
 Sonder uswen Vader reyne
 Maer nu zijn ghetelt, ouersten.

Mar. 4.

Luc. 8. 12.

Mat. 10.

Luc. 12.

Die hayzen van v hoost wilt v verblien.

Mat. 10.

Luc. 12.

Hierom.

- Hieromme en wilt niet breefen
 No noch op gheenen tijt
 Mat. 10. Ick en sal v niet laten als weesen
 Luc. 12. Want ghy zijt beter dan sneesen
 Joaen. 13. Dan musschen dies seker zijt
 Hier met troost v ende weest verblift.
 Mat. 10. Ick sal belijden voor minnen Vader
 Luc. 11. Die inden hemel bouen is
 Apoc. 3. Die my belijden alle gader
 Voor die menschen, maer den misdader
 Die my verloochent, sal ick als mes.
 Mar. 7. Werworfen, en verloochenen expres.
 En meyn niet dat ick op deerde
 Matt. 5° Ben ghecomen om bringen vie
 Luc. 12. Maer ick ben ghecomen metten sweerde
 Om te verwecken tot onweerde
 Mic. 7. Kint teghen den vader oock me
 Dochter tegen moeder met ghelijcke ze.
 Mat. 10. Cloons wijf sal teghen haer mans moeder
 Luc. 12. Inghelijcx oock hebben gheschil
 Mic. 7. En hoe den mensche wert beter beuroeder
 Van zijn huysghesin hoet verwoeder
 Hem sal haten, en luyde oft sul
 Ende van hem maken seer groot ghedyl
 Mat. 10. So wie dat meer hout weerdich
 Luc. 14. Vader moeder oft eenich kint
 Dan my, en niet op en neemt voluerdich
 Sijn cruyce, en my volcht volheerdich
 Mat. 16. Die en is mijns niet weerdich, dit versint
 Joaen. 21. Sijn leuen verliest hy oock, so wie dat bint.
 Mat. 10. Maer so wie dat zijn leuen
 Mar. 7. Om mijnen wille verliest
 Luc. 9. Die salt binden want sonder sneuen
 Joaen. 21. Ick wil hem mijn ewich gheuen
 Wel hem die dat verliest
 En wee hem die op dees leeringhe bytelt.

¶ Een ander.

Het sweert is wter scheidē
Om te stozten donnoosel bloet
Die Phariſceen verleyden

Pilatū al metter ſpoet
Al is Pharao op ons verwoet
God can ons wel ghenesen
Wooz den onwetenden iſt dat ick hiddē moet
Al die mijn veruolghers wesen.

Alleen zyn ſy verbolghen
Om dat ick op Chriſtum wil ſtaen
Ende willen my veruolghen
Ick en weet waer henen gaen
Al ſoudenſe my mijn hooft af ſlaen
Die Schriſtuere ſal ick noch leſen
O Heere wilt haer ten beſtē beraen
Al die mijn veruolghers wesen.

Als ick ſadt in die tauerne
Daermen niet dan boosheyt en bzout
Doen ſaghen ſy my ſeer gheerne
Wijf en hint liet ick benout
Dit hebben ſy langhe wel aenſchout
Sy en ſtraften my noyt van deſen
O Heere v gracie op haerlieden dont
Al die mijn veruolghers wesen.

Egypten moet ick verlaten
Sy hebben mijns leuens beroemt
Gaen dolen mijnder ſtraten
En verbeyden den dach die coemt
Wie Chriſtum volghen wilt onbeſchzoemt
Wort van der werelt begreſen
O Heere en laetſe doeh niet verdoemt
Al die mijn veruolghers wesen.

Al iſt dat ſy begheeren
Hijn bloet ſeer onueruaert
Wie ſal my moghen deeren
Als ghy my o Heere beſwaert
Al heyllich ſwoort heb ick verclaert

Welck sy my verbieden te lesen
 O Heere en laetie doch niet belwaers
 Al die mijn veruolghers wesen.
 Doen ick onerspet hantcerde
 En leelde na des duyuels ract
 Int hoeren huys verkeerde
 Daermien alle vrechden versmaet
 Doen ick loonde quaet met quaet
 Die werelt heeft my ghepzezen
 O Heere vergheeft haerlieder misdaet
 Al die mijn veruolghers wesen
 Doen ick Schriftuere ghinck versinnen
 O mijn Heere ghebenedijt
 Wy moeten die werelt verwinnen
 Souden wy comen daer ghy zijt
 Ick wil gaen laten des werelts iolijt
 Al sou ick zijn verknesezen
 O Heere icheit haerlieder boosheyt quijt
 Al die mijn veruolghers wesen.
 Spon wilt vromelick stryden
 Wijnft volstandich tot in den ent
 Wven Hertooch heeft moeten liden
 Totter doot was hy in torment
 Dat deden die Schriftgheleerden blent
 Die de waerheyt hebben verwesen
 O Heere bewaerse doch ongheschent
 Al die mijn veruolghers wesen.
 Prince God wilt ons verstercken
 Door v goetheyt o Heere tent
 En na v behaghen in ons wercken
 So dat wy vreesen gheen torment
 Al sou het lichaem worden gheschent
 Als v licht in ons is gheresen
 O Heere maect haer vwen wille bekent
 Al die mijn veruolghers wesen.
 Ma de wyse. Werthuecht cleyn
 hoopken alle ghelycke.

Luc. 12.
 Matth. 10
 Mat. 27.
 1. Heb. 3

194
HET zijn nu de veruaerliche dagheit
Daer ons Schrijftuere af heeft voorseyt
Eenen droeuen tijt wel om te beclaghen
Het sal noch worden deerlick beschreyt
Want daer woxt veel verleyt
Ma dat vier der ewicheyt.

Wy waerschouwē ende seggent v te boozen
Het langhe doen wijt v vermaen
Wilt na ons waerschouwinghe niet hoozen
So suldy in v sonden vergaen
God de Heer die sal v slaen
Als hy Sodomā heeft ghedaen.

Gen.

Hierom ghy broeders al te samen
Die nu als Paulus zijt bedacht
En wilt v Deuangelium niet schamen
Maer spreekt daer af dach ende nacht
Daer staet het is Gods cracht
Wiet versmaect of wiet veracht.

Rom.

Al zijt ghy om die waerheyt verkeerct
En wilt daerom van God niet blien
Al wort ghy veracht van alle die weerekt
Bijtschap sal v hier na gheschien
Want God heuet so voorsien
Dat de syne hier moeten lien.

Het is wel noot dat Gods dienaren
Ter werelt zijn ghepersequeert
Hoe hebben die Propheeten al gheuaren
Die Gods woort hebben ghedeclareert
Sy zijn al ghemartelizeert
Van den boosen ghemineert.

Abel inden eersten beghinnet
Om dat hy was goet en sprecht
Sijn broeder dien behoorde te minnen
Die haette hem so Genesis secht
Hy nam teghen hem gheteucht
En sloech hem doot als een boos knecht.

Gen. 1, 26

Men sach die Propheet Helias verdrukken

Rij

19

Hy en wiste nau waer loopen noch gaen
 Dat deden die onuerstandighe bucken
 Die altijt teghen die waerheyt staen
 Sy sullen van dat Godlick graen
 Na haer wercken loon ontfaen.

Daer isser om die waerheyt by dypsten
 Ghedoot, nyemant en ghincker by
 Mat. 27. Christus Iesus die sy selue cruytten
 Dat deden die Schriftgheleerden sy
 Laet ons Christum binuen by
 Wy en zyn niet beter dan hy.

Ma die wijse. Rijck God wie
 sal ick claghen.

Hoort menschen al vol sonden
 Verhuecht in uswen gheest
 Uwen Bedecijn is bonden
 En zijt niet meer beureest
 Wy in Schriftueren lesen
 Die doot heeft hy ontfaen
 Ja dat meer is oock verlesen
 Albus hoor ons al boldaen.

Wat is daer meer te doene
 Om te weeren ons sondich ghepin
 Maer door Christus liefde groene
 So moet eick werckende zyn
 Hoor wijse en wel ghesinde
 Hy storte voor ons zyn bloet
 Ghelijck hy ons beminde
 Hem dicsghelijcx oock doet.

Die liefde na Paulus leeren
 Weert wel ons sondich verdziet
 Sy veruult die wet des Heeren
 Sy en soect haer seluen niet
 Hy en is niet ledich beuonden
 So wie Gods liefde draecht
 Maer hy werct tot allen stonden
 Een werck dwelck Gode behaecht,

Die liefde is sonder blamen
 Wel hem die Gods liefde oorboort
 Wet ende ghebot te samen
 Begrepen zyn in dit woort
 Ghelijck ghy wilt datmen v bede
 Dock desghelijcken doet
 Christus dit woort boorzede
 Tot synen discipelen goet.

Volcht Christum in zijn raden
 Wilt hoozen na zijn vermaen
 Al die belwaert zijn en beladen
 Comt tot wy ick sal v ontfaen
 Hy is den wech en dleuen
 Gaet tot hem sonder ducht
 Hy wil die sonden al vergheten
 Van hem die hertelick versucht

Mat. 11.

En leuende fonteyne
 Is hy, wilt tot hem vlien
 Door synen naem alleyne
 Moeten buyghen alle knien
 Gheen en anderen naem op deerde
 En mach ons maken goet
 Alle lof, prijs, eere en weerde
 Eick mensche hem gheuen moet.

Princelick God niet salich
 Wel hem wiens sonden berout
 Ghy maect alleene salich
 Eick die in v betrouwt
 So wie hier is gehuldich
 Tot synen naesten beleeft
 Al zijn wy heere v schuldich
 Om niet dat ghijt vergheeft.

Ma die wyse. Den lustelicken Hey.

HY is een blaeme in dat velt
 Een Lelie inden dale
 Gelijck een lelie onder die doornē gestelt
 Is mijnen vrient onder de smale

Cart. 1.

Rij Ghelijck

Ghelijck eenen goeden appelboom
 Daer de wilde af nemen haren goom
 Is mijn vrient onder die schoonen
 Nu laet ons by v woonen.

In den kelder leyde hy my
 En bercierde my met bloemen
 Liefde ordonneerde hy oock in my
 Laeft my het sal my vzoemen
 Want ick ben van liefde cranck
 Onder mijn hoofd licht zijn flincker hant
 De rechte sal my onnuanghen
 Na hem is mijn verlanghen.

Och dochter van Jerusaleum subiect
 Wyden ree en byden hinde
 Siet dat ghy mijn vriedinne niet op en weet
 Want sy is mijn beminde
 En dat is de stemme mijns vrients
 Hy coemt en helpt onuersiens
 Ouer houele en berghen
 Ghelijck den ree, auont en merghen.

Hy staet achter aen onse wandt
 En kijct door die traectien van verren
 Siet mijn vrient sprack te handt
 Staet op en coemt sonder merren
 Mijn vriedinne en schoone reyn
 Die winter is gheleden certeyn
 Die bloemen in ons lant verthoonen
 Den tijt des wijngaerts snijen is ghecomen.

Wy hebben een tortelduyue ghehoort
 Hier in onsen lande
 Den vūghboom brenghet zijn vūghen voort
 Die bloem des wijngaerts riet men gerhade
 Coemt mijn vriedinne schoon fier
 En vanght ons de cleyn vossen hier
 Die den bloeyende wijngaert bedern en
 En doen ons ionghe cnophens steruen.
 Mijn vrient is mijn, ick ben zijn

198
Die onder die Letten weydet
Beschermt ons doch van alle fentijn
Op dat uwen wech ons leydet
Dat bidden wy al door v doot
En staet ons by in alder noot
So moghen wy v alle louen
Ander eewicheyt hier bouen.

En ander.

A Doort toe broeders al ghemeyn
En laet ons byolick singhen
Ons is ghebozen een kindeken cleyn
Die den viant coemt bedwinghen
Wie hoorde oyt blijder mare
Hy heeft vertreden thoofst vant serpent
En heeft den viant ende de doot gheschens
Het desen nieuwen Jare.

God heeft de weerelt so bemint
Wt louter charitaten
Hy heeft ons ghegheuen zijn eyghen kint
Wt liefden bouen maten
Tot behulp van elck sondare
Heeft hy ghestort zijn dierbaer bloet
Dies nu elck wel verhuecht zijn moet
Het desen nieuwen Jare.

Dit is het serpent al van metael
In die woestijne verheuen
Coemt ghy ghewonde altamael
U wort confoort ghegheuen
Het is dlicht dwelck schijnt seer clare
Als middelaer voor den Vader hy staet
Alleen v holdoeninghe en Vuocaet
Het desen nieuwen Jare.

Den ouden mensche nu wt doet
En wilt den nieuwen aenueerden
Denmerct zijn beloften soet
Sijn woorden houdt in weerden
Coemt ghy benoude schare

Van Doff, West, en Hoort
En haelt alleen aen hem consoort
Het desen nieuwen Jare.

Die wercken des vleeschs nu wt roeyt
Die zijn des gheests partije
Als gulsicheyt ouerspel verfoeyt
Gramschap ende hoouerdije
Eick in duechden hem niet en spare
Maer eick loop nu vlijtich tot hem
Hy is ghebozen in Bethlems
Het desen nieuwen Jare.

Luce. 2.

Wemint uwen viant doet hem goet
Die v hier ter weereit benijen
God die Heere door zijn gracie soet
Die sal v namaels verblijen
Laet lichten v licht int openbare
Al heeft die duyfsternisse douerhant
Wetront in uwen hooruechter valliant
Het desen nieuwen Jare.

Prince alle die lydt hier noot
Wilt op den Heere betrouwen
Wenmerct dat Gods gracie is groot
Op desen hoeksteen wilt bouwen
Want zijn lock en is niet sware
Wilt alle gauen van hem in dancke ontfaen
Hy heuet ons wt liefde ghedaen
Het desen nieuwen Jare.

¶ Een ander.

Hoort toe alle Christen broeders sijn
Maet mijn vermonden
Verblift v en wilt n3 meer truerich zijn
De doot die is verlonnen
Want Christus door zijn liden groot
Heeft ons gheholpen wter noot
Van des duyuels verseeren
Wt zijnder ghenaden heeft hy ons beurtjt
Dus loeft ende danct altje
Den Heere der Heeren.

1196

Alft wt den slaep den nacht is boozhy
 Die daer rust in sonden
 Keert v tot God so wert ghy by
 Van uwen last ontbonden
 Legt af dijn boose wercken quaet
 En volcht voort na der schriftueren raet
 Wilt God altht prisen
 Om dat hy v dien tijt heeft ghespaert
 Doen ghy noch leuende waert
 Na de Heydenscher wijlen.

Alstedt die vleeschelicke lusten nu
 Die teghen den Gheest bechten
 Hebt van alle boosheyt ecnen grot
 Wilt wesen Christus knechten
 Want diet om hem niet al en verlaet
 Hays, acker alst gheschreuen staet
 Ja zijn eyghen leuen.
 Die en is niet weert dat hy soude sien
 So groote bruecht by dien
 Die ons God wil ghenen.

Die nu wil beeruen Gods rijcke soet
 Hy moet hier al verlaten
 En sweereits lusten onder de voet
 Creden die niet en baten
 Want alle datmen ter weerekt siet
 Is lust der ooghen en anders niet
 Ende hooghen moet der goede
 Dese sullen alle ghelijck hoy vergaen
 Dus wiltse al versmaen
 En doet als die broede.

En soecht gheen hulpe noch salicheyt
 Dan alleen aen Christum ghepresen
 Hy is den wech die totten Vader leyt
 Dooz hem zijn wy alle ghenesen
 Want hy heeft gheheel des byants macht
 Met zijn liden tonder ghebracht
 Nu hebben wy brede

Door Christum die is ons Advocaet
En voor den Vader staet
In hemels stede.

Prince God heer en koninck siet
Wilt v ledekens nō stercken
In uwer waerheyt o hoochste Princes
Uwen gheest laet nō wercken
In ons herte opperste regent
En maect ons uwen gheest bekent
So sullen wy recht louen
Al die daer boedt al dat daer leeft
Dus elck lof ende eere gheeft
Den heere hier boue n.

Madie wijse. Ick had een ghestadich
minneken.

HDe wordy aldus moede
Als v die heere proeft
Gedoocht zijn hant int goede

Sijn ryck is v beloest
Hy weet wat v behoest
Brenghet int ghedyncken
Wat hy v goets wil schincken
De heer sy hooch gheloest

Ghedynckt wie daer beloefde

Al gady crupel en manck

Te troosten die bedroefde

Daer is den rechten ganck

Man hem is mijnen sanck

Wie daer is beladen

Die heere wil hem beraden

Dies heb hy lof en danck.

Aenhoort doch die Propheten

Es clacder dan sonnensijn

Hy en sal ons niet vergheten

Hoe mocht dat socter zijn

Hy is die medecijn

Man allen creaturen

Dus

Dus seght tot allen hren
 Gheloest moet hy zyn
 Wtgaende wt den hooghcn
 So heeft hy ons besocht
 Liefde deet hem ghedooghcn
 Dat hy ons so dier cocht
 An hem staetter noch
 Dat hy door Christus bede
 Ons wil gheuen brede
 Dies sy hem danck en lof.

O Heere alder Heeren
 Alle gheesten zyn v cont
 Willet ons doch leeren
 O Heere maect ons ghesont
 Gheeft ons den rechten ganck
 Op dat wy v niet tot smerten
 Aloecken metter herten
 En louen metten mont.

Ma de wijse. Wilt nu helijcn
 met melodijen.

Het zyn nu so periculose tijden
 Het is wel recht dat elck toe siet
 Wilt v van valsche leeringhe mijden
 Het leefe noch dat Eva berriet
 Wacht v voor die ypocrjten
 Die Gods leeringhe vele schaen
 Schoon sprekende sullen sy v bijten
 En met listen sy v verraen.

Wenhet in alle uwe ghewercken
 Christus uwen exempel goet
 Schout leeringhe van valsche clercken
 Die leeren wat hen duncket goet
 Wacht v voor de ee.

Al schijnet datse vele leeren
 Sprekende woorden vol ghewichts
 Weet dat de duyuel hem can verkeeren
 In eenen Enghel des lichts

Wacht

Matth. Wacht v booz de .xc.
Sy sullen komen in schaeps kleere
Winnen werden sy woluen quaet
Wilby dese kennen leeren
Hoozt en doet na Christus raet
Wacht v booz de .xc.

Men kan van gheenen doornen lesen
Druyuen want hy gheenen draecht.
Noch van distelen vijghen gepresen
Dus siet wel toe als men v bzaecht
Wacht v booz de .xc.

Regum. Merckt hoe Amasa heeft genaren
Doen hem Joab schoon toespriack
Het een vriendelick ghebaren
Werraderlick hem doot slack
Wacht v booz de .xc.

Dien seluen Joab wylde spreken
Abner met een Judas swoort
Dwelck hy dede met loose treken
Want hy heeft hem oock vermoort
Wacht v booz de .xc.

Men siet by wat subtilen rade
Chamar wert ghenoleert
Van Amon diese berfmade

Regum. Doen synen swellust was gepasseert
Wacht v booz de .xc.

Laet v oock komen te voren
Hoe Sampson quam int ghepin
Doen zijn hayz wert gheschozen
Van Dalida seer listich fijn

Judicij. Wacht v booz de .xc.

Prince al is Judas in midden ghebozsten
Sijn gheslachte en is noch niet doot
Die Gods volck brengen booz heerē en bozstē
Die welck men dootdt met nijdicheyt groot
Wacht v booz die Jpocrijten
Die Gods leeringhe vele schaen

Schoon

Schoon sprekende sullen sy v bijten
En niet lissen sy v verraen.

Na die wyle. Bocht ick met
lust singhen

Help God my mach ghelinghen
Du edelen schepper mijn
Den selfsten te volbringhen

Ende loue den Heere sijn
Dat ick mach vrolich heffen aen
Van dynē woordē en ljdē te singen
O Heere wilt ghy my bystaen.

Wy v woorz willen wy bliuen

Na Esaias doet vermaen

In zyn boeck doet schijnen
Eer die weereit soude vergaen
En wat God opt booz ons gewozacht
Soude hy dat laten bederven
Het waer bouen natuer en kracht.

Clase.

Jelus dat woorz des Vaders

Is komen sy v bertelt.

Het groeter wonder vaders
Verkocht om snoode ghelt
Dooz Judam synen Jongheren een
Wert hy verkocht verraden
Jelus dat Lam Gods reen.

Na dat sy hadden ghegheten

Het namen dat Paelschlam
Christus en wilde niet bergheten
Dat broot in zijnder hant nam
Sprack etet het is dat lichaem mijn
Dat booz v wert ghegheuen
Tot verghiffenisse der sonden dijn.

Gaf hen daer oock te drincken

In wyn zyn bloet so root
Sijn doot daer by te ghedrincken
Soot is beschreuen bloot
Wie weerdich etet van dit broot

Ende

Ende van desen kelck mach drincken
En sal niet sien den doot.

Jesus die wiesch haer boeten
Als doen ter seluer stont
Leerde niet om verfoeten
Wt synen Godlicken mont
Hebt lief malcanderen tot alder tijt
Daer by salmen bekennen
Dat ghy mijn kinderen zijt.

Christus al inder gaerden
Doen hy ghebeden hadt
Die Joden hem daer waerden
Al op den seluen padt

Ende brachten hem voor den rechter daes
Daer hy ghegheesleit ende ghecroonet
Ende totter doot veroordeelt waert.

Noch aenden cruyce ghehanghen
Die hooghe ghebozen Doxt
Na ons dede hem verlanghen
Daeromme sprack hy my doxt
Het name nae onse salicheyt
Daerom heeft hy ontfanghen
Hier opter eerden die menscheyt.

Het synen hoofde gheneghen
Hy synen gheest op gaf

Joan.

So Joannes heeft beschreuen
Ende wert ghenomen af
Aenden cruyce int graf wert hy gheleyt
Aenden derden dach opstanden
Als hy voor hadde gheseyt.

Ende na den seluen daghen
Christus zijn tongheren heeft gheleert
Alleen zijn woort te draghen

Mat. vi.

Te preken in de weercit vermeert
So wie ghelooft en is ghedoopt
Die heeft dat eeuwighe leuen
Als hem door Christum ghecocht.

W. e. c. h. s.

Recht laet ons allen bidden
 Christus vooz douerheyt
 Wen wy schoon van hen liden
 Ghewalt ellendicheyt
 Dat haer God wil ghenadich zyn
 Hertz Henrick Holenaer ghesonghen
 Inder gheuanis zyn.

Ma de wijse. Broeders die nu
 gheroepen zyt.

Luc. 10

Hoozt al te samen een vermaen
 Wat wy in de Schriften binden staen
 Sal ick v gaen verclaren

Op dat ghy niemant en berdoemt
 Of van gheenen wercken en beroemt
 Also ons Lucas doet openbaren.

Twee zyn daer gegaen inden tempel hoorz
 Om te bioden spreekt Christus vstatet woort
 Een was een Pharizecus van desen
 En dander was een Publicaen
 Of een sondich mensche so wy verstaen
 Also wy int Euangclie lesen

Die Pharizecus sprack dit swel beuroet
 Heere ick gheef thiende van alle mijn goet
 Ende heeft hem seluen ghepzesen
 Ick en be ouerspeelder noch moordenar quaet
 Als ander menschen opstinaet

Ende heeft op den Publicaen gheswefen
 Haer lacen den sondighen Publicaen

En dorste zyn ooghen niet op slaen
 Haer badt met groot verlanghen
 O Heer almachtich ghebenedyt
 Wy arme sondaer ghenadich zyt

Die is rechtueerdich wten tempel ghegangen

Hier by maken wy een cleyn vermaen
 Dat niemant op zyn eyghen werckē sal staen
 Wen den Pharizecus neemt exempel
 Die hem opgheblasen ginck beroemen

En

En wilde den Publicaen verdoemen
Die daer achter hem lach inden tempel.

Een gheit ons wet of besnydens puere
Dan alleenlick een nieu creatuere
als Paulus doet vermonden
Den ouden Adā moet steruē met zyn natuere
soudē wy berrysen met Christus na scriftgaere
Onderdanich zyn niet meer der sonden.

Wat batet Schriftuere ghelesen syn
Als wy daer duere niet ghebetert en sijn
Hoe derren wy dat pont aenuerden
Sy en doen gheen profyt tot gheenen termijn
Dus wil hen naken die eewighe pijn
Sy begrauen tpont inder eerden.

Jacobus die beschryft ons bloot
Dat ghelooue sonder werck is doot
Maer het werck daer hy af wil spreken
Dat Godt van ons wil hebben ghedaen
Is dat wy weduwen en weesen bystaen
En den armen die hant toesteken.

Eē scriftgeleerde inder wet wilt dit beuroē
Sprack tot Christum wat sou ick doen
Din int rijke Gods te comen
Christus sprack hebt lief uwen heer v God
Doet uwen naesten dits sweetste ghebot
Als v seluen het sal v brouen.

Die scriftgeleerde sprac tot Christum sijn
Ick en weet niet wie mynen naeste mach zyn
Hoozt wat Christus ghinck ghewaghen
Het reysde een man van Jerico dit ghelooft
Na Jerusalem daer hy worde berooft
Onder de moordenaers half doot gheslaghen.

Eghebuerde in een corte tijt
Dat daer een Priester ende een Leijt
Den seluen wech quamen in den
Sy sagen hem aen maer zyn voorby ghegaen
Maer cortz daer na een Samaritaen

Wert

Wert ontsteken met barmherticheyt.

Die ende wijn in zijn wonden goot
En verbant hem zijn wonden tot liefde groot
Ende brocht hem op zijn peert sonder falen
Inder herberge, ende heeft den weerdt geleyt
Daer zijn. ij. penninge, wat ghy meer verleyt
Als ick weder come sal ick v betalen.

Christus sprac tot de schrift geteerde na dien
Wie mach die naeste welen van drien
Hy antwoorde Christo loot mach blijcken
Ende sprac tot Christo saen
Die barmherticheyt heeft ghedaen
Gaet doet dan die ghelycken.

Princelicke broeders wilt verstaen
Christum by desen Samaritaen
En soect gheen ander exploiten
Want hy olie der barmherticheyt in ons goot
Als wy laghen ghewont ter doot
Heeft zijn bloet voor ons vergoten.

Verander.
Dort al kame die met Christu wyl leue
Hoe dat Christus ghebenedijt (ichreuen

Om ons te verlossen so daer staet ghe-
Is ghegaent en eenen bitteren strijt
Also ons de Schrift uere belijt
Judas waren dertich penninghen ghegheuen
Dat hy Jesum soude leueren des soker zijt.

De discipelen seyden tot Christo, laet ons
Weten
Waer dat ghy wilt dat wy sullen gaen
Het Daeschlam bereyden op dat ghyt moecht
eten

Om dat al te samen soude zijn voldoen
Twee discipelen hoort myn vermaen
Ghynghen in de stadt dat Daeschlam bereyde
Also sy van Christo hadden verstaen.

Esauonts als sy ware aen die tafel ghesete

So dede Christus daer een vermaent
Doozwaer segg ick v ende laet v weten
Een van v allen sal my berraen
Een yghelick was met druck betvaen
Eick seyde hen tekt Heere latet ons weten
Ende waren seere daer in belaeen.

Iesus antwoorde wilt my hoozen spreken
Hy is hier mede int ghetal
Die met my zijn hant inde schotel sal steken
Die ist die my berraden sal
Ghelyck van hem gheschreuen is een booz al
Daer wec hem die coemt in sulck gebreken
Die de sone des menschen leuere sal.

Wen ict niet meester heeft Judas gesprock
Christus sprack, ghy hebbet gheseyt
Iesus nam dat broot en heuet ghebroken
Dat hy zijn discipelen bereyt
Neemt, eet, dit is mijn lichaem booz v ghes
spreyt
Ende hy nam den kelck danckende, schoon ons
loken
Des nieuwen testaments in mijnen bloede be
reyt.

Christus ginck na den berch van Oliveten
Om dat altelamen soude zijn volbracht
Hy sprack tot zijn Apostelen int secreten
Ghy sult my al versaken in dese nacht
Deeter sprack een woort seer groot
Al waer dat sy v altemael verlieten
So sal ick by v bliuen tot in mijn doot.
Iesus sprac, boozwaer wilt dit wel smake
Een is niet in dijn eyghen cracht
Doozwaer seg ic v, ghy sult my noch versake
Eer den haen craeyt bynael in deser nacht
Sijn discipelen heeft hy met hem ghebracht
Seggende wilt nu een weynich met my wack
De vze coemt daer ick na hebbe gheswacht.

Judas

Inde berch vā Diuētē is Christus getredē
 Aan ankte sweette hy wāter en bloet
 Daer heeft hy synē hemelschē vader aēgebedē
 Ghestrect op deerde met grooter oobtmoet
 Abba mijn hemelsche vader goet
 Aan my neemt desen kelck van bitterheden
 Waer vader uwen wille hier niet my doet.

Dit was de vze die Christus soude naken
 Syn apostelen die hy slapende vant
 Hoecht ghy niet een vze met my waken
 Den geest is gewillich, maer tblees is cranck
 Slaept ende rust nu by en vranck
 Het is ghenoech, de vze is ghecomen
 Dat ick sal gheleuert worden eer yet lanck.

Alous is Christus inden strijt ghecomen
 De persle heeft hy alleen ghetreden
 En heeft al der werelt sonden op hem genomē
 Ende synen vader ghestelt te vreden
 Dooz zijn bitter doot die hy heeft gheleden
 Laet ons op hem betrouwē het sal ons vromē
 En betoogē dat wy zijn een vā Christus ledē.

Ma de wijse. D radt van
 auontueren.

Hoort toe ghy Christen sinnen
 En wilt niet zijn beswaert
 Alle die Gods woort beminnen
 Hoe ons Joannes verclaert
 Int achste capittel beschreuen
 Hoe Jesus smorghens vzoech
 Ghecomen is inden tempel
 Leerende tvolck menich goet exempel
 Die Pharizeen haddens spijt ghenoech.

Joan. 8.

Die Pharizeen quaet van ghedachten
 Dooz Jesus op dat pas
 Een vrouken dat sy brachten
 Die in ouerspel beuonden was
 Sy leyden meester dees vrou is beuonden

In ouerspel met boosen gheschal
Dus wilt hier bonnisse ouer gheuen
In Moyles wet daer staet gheschreuen
Datmen dusdanghe steenen sal.

Om Iesum sachterhalen
Hebben sy desen list gheleyt
Want hy niet soeter talen
Altoos sprack van barmherticheyt

Om Iesum tondersoecken
Of hy soude hebben gheseyt
Datmense soude steenen
Dit was haerheder meenen
Dat en ware gheen barmherticheyt.

Christus de heere vol weerden
Die boogh hem neder saen
Ende schreef in der eerden
Wat sy selue had den misdaen
Sy saghen daer int ronde
Op malcanderen al ghemeen
Hooft wat hen Christus oorzonde
Die van v is sonder sonde
Die werpe denersten steen.

Hier by moghen wy bedieden
Dat een yeghelick wel verstaet
Sijn houeken supuer sal wieden
Eer hy in eens anders gaet
En wilt gheen bonnisse gheuen
Daer ghy selue in beschuldicht zijt
Want sy saghen daer gheschreuen
Haer misdaet die sy hadden bedreuen
Dwelck ons Denangelie belijt.

Die Pharizeen ghemeene
Sijn al tlamen wech ghegaen
En lieten daer alleene
Het vrouken voor Christum staen
Christus al sonder sparen
Die braechde t vrouken saen

Waer dat sy waren ghetuaren
Al die haer quamen beswaren
Ende haer beschuldicht haen.

Heeft v yemant verdoemt van desen
Heeft Christus dat vrouwen ghevraccht
Och niemant heere gheprezen
Sprack dat vrouwen seere versaccht
So en wil ick v niet verdoemen
Sprack tot haer Christus die Heer
En dient gheen breeinde afgoden
Gaet leeft na mijn gheboden
En sondicht voort aen niet meer.

Die barmherticheyt ons Heeren
Hoghen wy hier by verstaen
Elck die hem wil bekeren
Al is hy met sonden belaeen
Wilt hy voort duechdelick leuen
Hy wert met Christus heurijt
Maer en wilt gheen oordeel gheuen
Daer een ander om soude sneuen
Op dat ghy oock niet gheoorbeelt en zijt.

Gnade wijse. Te Burylwick
staet een hooghe huys.

Hoort al te samen bidt ende waect
Want wy na Gods beelde zijn gemaect
A ooghen wilt opheffen

Dat ons den dach des Heeren naect
Hoghen wy wt Christus woort belessen.

Deen volck sal teghen dander opstaen
En den vader sal zijn kint afgaen
En dat kint sal den vader verstecken
Ghelijck booz die diluue elck was belaeen
A eel booshepts ende veel ghebricken.

Aldus die boosheyt menichfout
Sal hebben spreekt Christus in ionck en oudt
Die ouerhant ghenomen
Die liefde wert in veel herten cout

Jeremias

Merct of dit niet en is volcomen
Daer en is gheen liefde ter werelt claer
Maer hermaledijnghe en lueghen swaer
Oncuysheyt en ouerspel regneren
Wy legghen deen sonde op dander eenpaer
Pa Jeremias propheteren.

Wat gullicheyt en wat overdaet
Wat hoouerdie is in elcken staet
In spijse in dranck ende oock in cleeren
So wtwendich dat tvolck nu gaet
Men kent gheen schamel luden wt heeren.

Wat doen wy al om deertsche goet
Dat in die werelt herrotten moet
Of dat die motten sullen eten
Of een dief macht comen stelen metter spoet.
Daer wy Gods liefde door vergheten.

Wat mach den menschen baten dat
Hy heeft (spreect Christus) alder werelt schad
Als hy zijn siele soude bederuen
Al waert dat ghy dupsent weereiden hadt
En helpt v niet als ghy moet steruen
Christus ginck voor ons tot inden doot
Waer helpen wy malcanderen wter noot
Al hooren wy Christus leden karmen
Daer en is compassie cleyn noch groot
Eick keert zijn herte vanden armen.

O Christen menschen wilt v spoen
Om die leden Christi bystant te doen
Wt liefden wilt die hant toe strecken
Van spijse en dranck, van cleeren en schoen
Daer sy af zijn in ghebreken.

Want God sal spreken ten oordeel saen
Wat ghy in mijnen naem hebt ghedaen
Den alderminsten hebt ghegheten
Dat heb ick altemael ontfraen
Coemt ghebenedijde int ewich leuen.

Daer na sal hy spreken sichter

Maty.

Gael

Gaet vermaleghde int ewighe blye
Want ick my noyt en verblide
In eenich ghebreck oft eenich dangies
Wersocht ghy my tot gheenen tijde.

Dus wilt hier op ghedachtich zijn
Gods woort dat moet warachtich zijn
Dus elck zijn herte hier toe keere
Wat ghy uwen naesten doet
Dat doet ghy God den heere.

¶ Een ander.

Hoort ghy alle in desen tijt
Ghy mannen ende vrouwen
Laet ons gaen met groot solijt
Handen ende knien vrouwen
Ghelijckelick tot God, en houwen zijn gebot
So worden wy niet herbozen
Al inden gheest, die niet en breeft
Want Christus heeft ons wtuercozen.

Schamen moghen wy ons wel
Die hier in sonden slapen
Ende zijn God dus rebel
Die ons heeft gheschapen
En dienē God Wel, die ons brēgt int gequet
Gods woort gaen wy verismozen
Och soect doch haet, eert valt te laet
Want Christus heeft ons wtuercozen.

Laet ons sachten vooz ons misdaet
Wilt God v herte schencken
Keert dan met berou van quaet
Gheen sonden en wil God ghedencken
Is dat met soet accoort, dat God spreekt sulck
Het is siet al te bozen (woort
Coēt spreekt hy lone excellēt, hy is onsen loon
Want Christus heeft ons wtuercozē (presens
Al ons leuen is eenen krijt
Spreect Job op deser eerden
Wy en hebben gheen respijt

Die doot coemt ons sennuerden
Dan coemt dat oordeel suel, dat brenge ons in
de hel

Dan ist doch al verlozen

Och soect doch baet, eert mozt te laet

Want Christus heeft ons wtuercozen.

Prince maect v van herten reyn

En wilt toch leuen na den gheest

Houdt in eeren Gods woort alleyn

So langhe ghy zyt in dit forseest

Stelt v hope alleen op God, hebt lief die met
v spot

Wilt alle ghenoechte verstozen

Doetmen v aen last, staet v by vast

Want Christus heeft ons wtuercozen.

C Ma de wijle. Ick weet een
vrouken amoreus.

H Dort Christus vermaen met woorden
loet

Tot synen Apostelen wtuercozen

Dreket woort Gods siet wat ghy doet

Mijn schapen loopen al verlozen

Syt simpel als een duyue int hoozen

Schalck als serpent

Wacht v ontrent

Aen siet den wolf al van te hoozen.

Hero en was noyt so wreet

Als nu die weereit ick moet vermonden

So wie d'woort Gods te rechte syt weet

Wert van die wolf verflonden

Sy ralen als verwoede honden

So wie nu ter tyt

Die waerheyt helst

Wert met Ananiam ghebonden.

Het licht der Evangelien claer

Wert nu ter weereit ontflecken

Aen sietet verduuen sy hier of daer

Dit zijn des weereelts ghebreken
 Eschaep wert banden wolf verstecken
 Ick hope men sal .men sal
 Noch ouer al
 Die waerheyt hooren preken.

Sy comen ten tempel om haertleden profijt
 Ghecleet met schaeps cloeren
 Zijn grijpende woluen vol haet en nijt
 Dat zijn die weereeltsche heeren
 Gods tempelen sietmen onteeren
 Den inneganck
 Wort een wisselbanck
 Wee v ghy Schrijuen en Pharizeen.

So wie een pont ontfanghen heeft
 Aan gheestelicke ganen
 Siet dat hijs twee wederom gheeft
 En willet pont niet grauen
 Helpt Christus met den cruyce slagen
 Al achtmen v saen
 Een Publicaen
 Laet sulcke woluen drauen.

Princelicke broeders doet Paulus raet
 Verblint v met den blijden
 Verint die duecht en laet het quaet
 Het den drauen hebt medeliden
 Helpt Christum byolick strijden
 Doet onderstant
 Des woen blant
 Verintle die v beniden.

Pa de wijse. D radt
 van auontueren.

Hort hoe Christus na Galileen
 Crack wt dat Jootsche lant
 Om dat hem die Pharizeen
 Beniden in eleken cant
 Door Samarien moest hy wesen
 Daer hy by een fonteyne quam

Joan. 4.

D v Die

Die Jacob also wy lesen
Sal Joseph synen soon gheprezen
Daer Jesus zijn ruste nam.

Sijn discipelen ghetrouwe
Shinghen spijle coopen al tot **S**ichae
Een Samaritaensche vrouwe
Quam om water te putten daer
Want Jesus bleef daer alleene
Ende hy sprack dat brotken toe
Gheeft my wt ionsten reene
Een bronckens waters cleene
Want hy was van gaen so moe.

Hoe begheert ghy van my dus **H**ere
Te drincken sprack t'vrouken gent
Want die Joden in gheenen keere
Samaritanen comen ontrent
De vrouken sprack Christus verheuen
Kende ghy Gods ghitten loet
Ghy soudt hem om drincken aendleuen
Ende hy soude v water gheuen
Dwelck eewelick leuen doet.

Wat water mach dit swelen
Sprack het vrouken goedertier
Sijt ghy bouen Jacob gheprezen
Want hy haelde zijn water hier
Christus sprack, hem sal noch dorsten
Die van dit water drinct
Maer in wien mijn water mach rusten
Hem en sal nemmermeer drincken lusten
Ewelck int eewich leuen sprinct.

Wilt my van dat water schencken
Sprack t'vrouken tot Christus dan
Christus sprack wilt v bedencken
Ende roept my uswen man
Tvrouken sprack na Joannes beschrijven
Gheenen man en heb ick so ghy liet
Christus sprack om duecht te verstaen

Ghy hebter ghehad tot bhien
Ende die ghy nu hebt en is v niet.

Heere ghy zijt een Propheete
Sprack vrouken hoorst dit vermaen
Ghy seght my wat ick int secrete
Winnen mijnen leuen hebbe misdaen
Waer moetmen God aenbeden
Op den berch te Jerusalem sijn
Seght my Heere vol wijsheden
Want hier die Joden vol onureden
Om die Samaritanen sijn.

Ghy en weet niet sprack die Heere
Wien ghy aenbidt oft vzeest
So wie God bidden wil tot zijnder eere
Woet hem bidden inden gheest
Doen sprack die vrouwe vol vramen
Ick ghelooue dat ghy Messias zijt
Mer dien sijn discipelen quamen
Meester eet seyden sy al te samen
Maer Christus hadde anderen appetijt.

Het vrouken is sonder sparen
Was na die stadt Sichar ghegaen
Sy liep al om te openbaren
Ende haer cruycke liet sy staen
Wat haer gheschiet was ginck sy outcnoopen
Als tvolck dit hadde ghehoort
Quamen sy met grooten hoopen
Peerskich wt die stede ghelooopen
En ghelooften aen Christus woort.

Ghy Christenen in alle hoecken
Betrouwt aen Christus woorden naect
Wilt in hem v salicheyt soecken
Dats die spijse daer hy na haect
Den oogst is nu boor ooghen, de vruchte staet
Wilt Christo liefde tooghen
En uwen naesten te helpen pooghen
So dat ghy sijn eewich rijck besidet.

(al wie

Een

C Een ander.

H Dort al te samen int ghemeene
Jonck en oudt, arm en rijck
Die in benautheyt en in weene
Light gheuallen van den dijk
Wilt niet verflaghen, laet scaen v claghen
Ghy salt noch rylen alle ghelijck.
Al is beroyt den ambachts man
En den huylbuyck int verdriet
Der fortunnen radt wel drayen can
Wilt daerom verflaghen niet
Wt onsen ghetruere, in corter bze
Sullen wy noch comen siet.
Houer die is wt ghelaten
Gheluyt der armoeden verre men hoorst
Verdriet en benautheyt in allen straten
Maken t'volck alomne verstoort
Maer wilt niet wanhopen, Gods gracie scaet
open
Widt den Heere al om confoort.
Den arbeyt die claecht nō leere
Ouer het ghelt zyn liefste soet
Maer int ghebruycken tzynder oncere
Onnuttelick hyt verdoet
Ous eyghen sonden, zyn die ons wonden
Diet te rechte wel beuroet
Ghewelt ende hoouerdie
Wrootdroncken woelde zyn bekent
Ouerdaet aen elcke sie
Regieren den tijt present
Dies men hoort luchten, in alle ghehuchten
Ouer des wreedten tijts torment.
Practijcke ende woeker t'sauren
Dominieren met dat ghelt
Al soudt arbeyt bat betamen
Sy houwen se al met ghewelt
Hy moet gedooghen, met weenenden ooghen

Door den tijt wort hy ghequelt.

Den toecomenden tijt met druck en pijn

Dreycht ons met benautheyt sel

Onser quaetheyts discipline

Dies wy moghen sichten wel

Die leste iaren, hem openbaren

En wilt niet ghelooouen el.

Prince alle minste en meeste

Remet in dancke wie ghy zijt

Van ons liehebbers ionck van gheeste

Laet doch baren alle berwijt

Wilt schouwen queste, wy doen ons beste

Ons factie is na den tijt.

Na de wijse. Ruck God wie sal
ick claghen.

Ick hoorde een maechden singhen

Met also schoonen gheluyt

Wy docht aen alle haer dinghen

Dat het was der Cantiken bruyt

Met grooter neerstichede

Drees sy haren bruydegom schoon

Sy seyde ghy zijt mijn vrede

Mijn troost, mijn toerlaet, mijn croon.

Als Antichrist dat verhoorde

Die dochter van Babels boel

Seer dat hy hem verstoorde

En zijn hert dat wert hem coel

Wilt daer af sprack hy swijghen

Ghy dochter van Syon

En voor ons stuypen en nighen

Wy sullen v wel orientichay doen.

Ich en sal hem niet laten

Mijn alderkiefste lief

Om al v hooghe staten

Hy heeft om my gheleden ongherief

Hy is mijn vrecht mijn letuen

Daer alle mijn hope op staet

Ich

Ick en sal hem niet beghenen
Niet van my met uwen valschen raet.

Wadet die sprack verbolghen

Tot Antechrist haeren vrient

Nb laet ons haer veruolghen

Om dat sy ons niet en dient

Veriaghden, vermoorden, verbranden

Leuendich aen eenen staeck

Alle die brenghen ter schanden

De leeringhe van onsen ozaeck.

Ick en ontfte gheen dreeghen

Ghy dochter van Wabel moy

Eze. 13. 22

Al b gheplacte Weghen

Niet quaden calck sonder stroy

Al condt ghy so swel callen

Sy en sullen niet bliuen staen

Al v' plaesteringhe sal af vallen

Dooz mijns buybegoms soet vermaect.

Hoe condt ghy hem beminnen

Die v so magherlick hout

Ghy hebt seer arme sinen

Apo. 17

Deniet mijn costelick gont

Beerlen en dierbaer steenen

Mijn cleet schaerlaken root

Wie mach my vercleenen

Mijn boel helpt my wt alder noot.

Al ben ick nu verstecken

Van uwen boel en van dy

Wy en sal niet ghebreken

Blijf ick mijn lief alcht by

Wy can my troosten ende stercken

In tijden ende verdriet.

Apo. 15

Wonderlick zijn alle zijn wercken

Wy en verlaet de syne niet.

Contrarie machinen aenschouwen

Den Coninghen en Princen sijn

Die my sonder berouwen

Dieners

Dienen midts dat sy den wyf
 Met my hebben ghedroncken
 Wt mijn gulden drinckvat reen
 En sy doodense die op my proncken
 Waer verlostet uswen druydegom een.

Dat en mach al niet schaden
 Maer ducht doetmen haer daer me
 Want sy worden ontladen

Wan druck, en sy trecken in bze
 En diet doen, sullent noch wel weten

Als sy vallen van haren stoel

En met v sullen zijn gheseten

In den heilschen vierighen poel.

Wou druyt hout uswen snater

En swijcht ons van sulcken vermaen

Of den draeck die sal van water

Eenen bloet na v schieten saen

En v daer in versmooren

Ghy en sulles niet ontulien

En wil dy na ons niet hoozen

Wy sullen v wel bespien.

Ghy en sult my niet doen betien

Met al v dreyghen quaet

Mijn lief heeft my ghegheten

Eghe v seer goeden raet

Wec bederen om te vlieghe

In die wildernisse bzeet

Ghy en condt niet doen dan lieghe

Hindernisse quaet en leet.

Sy sullent noch wel becoopen

Die ons ontuloghen zijn

Wy hebben noch groote hoopen

Die ons dienen met heylighen schijn

Wy sullense wel achterhalen

Die ons meynen te ontgaen.

Ick segt v sonder dralen

Wen salse noch leuende braen,

Apo. 19

Apo. 19

Apo. 12

Apo. 12

Apo. 13

Dochter

Apoc. 12
Apoc. 17

Dochter van Babel coene
Ghy zijt toornich ende gram
Het is wel van uwen doene
Te stryden teghen dat Lam
Maer ghy en sulles niet vernielen
Al waerdy noch so fier
Maer slechts byten in die hiel
En ghy sult trecken in dat helsche vier.

Made wyse. Alst al rust
mans en vrouwen.

1.09
1.09
1.09

Ik roep wt swaer benouwen
Mijns gheests sonder vermijen
Tot v o God vol trouwen
Dat ghy ons wilt beuynen
Van alle die ons benyen
Bewaert ons tot eicken keere
Laet ons met v verblijen
Al goetheyt wilt vermeeren
O ghenadighe Heere.

En laet my niet te schanden
Comen om mijn misdaden
En wilt dwerck uwer handen
O Heere niet versnaden
Verlost ons vanden quaden
Door v ghenade pure
Ontfanct doch in ghenaden
Al selfs creature
In eicker vte.

1.09
1.09

Ik hebbe buyter maten
Ghedwaelt tot allen sonden
Sheeren wech heb ick verlaten
Gheuallen ben ick in sonden
Mijn misdaet is quaet om gronden
Die ick dickmael heb bedriuen
Ewaer schande om vermonden
Dns boose sondich leuen
Heere willet verghenen.

O God

D God wilt niet ghebucken
 Ons misdaet daer wy in swelen
 Wilt ons b gracie schencken
 Door b goetheyt ghepreken
 Oft anders so wy lesen
 Sullen wy gantsch bedernen
 Wilt ghy ons niet ghenescen
 So moeten wy verweruen
 Een ewich steruen.

Wie sal staende bliuen
 Al door Gods aenschijn reene
 En hy ons wilt toe schrijuen
 Ons misdaden groot oft cleene
 Waer daer en is niet eene
 Sy en zijn al vol ghebreken
 Ja sondich al ghemeene
 En van der waerheyt gheweken
 Na Davids spreken.

God sach van hemels throone
 In al des weereits hoeken
 Offer yemant in persoone
 Was, die God wilde soecken
 Men sietse nu vercloecken
 Tot sonden is eick gheneghen
 Sy zijn in duylker broecken
 Ghedwaelt al van den weghen
 Int quaet ter deghen.

Prince God der heylscharen
 Wiens macht blijft sonder enden
 A schepsel wilt nu sparen
 Dwelck verdient heeft swaer amenden
 Wilt b tot ons waert wenden
 Ons boosheyt en wilt niet merken
 Maer wilt ons uwen gheest senden
 Op dat hy ons mach stercken
 Tot goede wercken.

Cha de wijsē. Een riddet ende
een meyken ionck, op een ec.

Ioannes roept beterr v tot alder frons
En wilt v boosheyt ouerdencken
Widt om ghenade sy wert v gheiont
God salse v minnelicken schencken.

God en beghert de doot der sondaren niec
Maer dat sy haer bekeerē
Doet penitencie, en van sonden bliet
Aenroept hem, tis een ghenadich heere.

Noch sprecet die heere tot sondaers cōfoort
Want hy een heere is vol ghenaden (smoort
Coemt tot my alle die daer licht in sondē vers
Coemt tot my, ick wil v ontladen.

Dat hemelsche gheselschap is meer verblif
Dus en wilt v niet bedroeuē
Als den sondaer zyn boosheyt belif
Dan van veel die geen berou en houeē.

Weliden wy ons sondē naer schrifte
En als wy ons tot beteringhe gheuen
God is ghetrou so Ioannes doet verstaen
Dat hy ons de sonden wilt verghueē.

Al hadde God totten sondaere gheseyt
Ghy moet inder hellen versinken
Laet hy zyn quaet, en doet gherechticheyt
Al zyn voozleden sondē en wil hy n3 gedincē

So verre als ghy doolste van dwalste siec
So Dauid ons wilt vermonden
So en ghedenet hy die boosheyt niet
Maer so verre laet God van ons de sonden.

Also hooghe als ghy derf hemel schout
Gherelen bouen der eerden
Laet God zyn goetheyt die op hem betrouē
Alle die Gods woort aenueerden.

Want ghelijck een vader ontfangt zyn kind
So en laet ons God gheen weesen
Also ontfemhertich is hy ghesint

Ouer alle die hem breeken.

God is lancmoedich dies seker sijt
En hy en wit de sondaers niet verrasschen
Tot zyn beteringhe laet hy hen den tijt
Hy denct wy zyn maer stof ende affchen.

Lietse broeders het is nu den tijt
Wilt v tot alle gherechticheyt gheuen
Schuyt bedroch, twist, haet en nijt
Wildy met God ewich leuen.

Doet vruchten der penitencien nu
Ende en wilt niet bepen tot mozghen
Den tijt ende vze segghe ick v
Is voor v lieden verborghen.

Maer die God houeerdelick versmaem
Hier in dit sterfelick leuen
Sullen als dreck en slijck bergaen
Als God zyn oordeel sal gheuen.

Want sulcke sullen deruen moeten
En Gods blijshap niet aenschouwen
Met den duyuel inder hellen woeten
En bliuen daer met rouwen.

Maer dat noyt ooghe en heeft ghesien
Noch herte en can ghedencken
Heeft God bereyt die hem ontsien
Als hy ons zyn rijcke sal schencken.

Want die gerechtige in swaders rijck
Sullen blincken als die sonne
En louen daer den Heere ewelijck
Die doot, duyuel, helle heeft verwonnen.

In de wijse. Ghy die Christus
hebt aenghedaen.

Ick claghe o Heere al mijnen noot
Aerlost my vander ewigher doot
O God my wort so vanghen
Helpt my nu stryden mijn Coninck groot
Neemt vleesch en bloet gheuanghen
Heer eer langhen.

Want sy hebben my gheswelt ghedaert
Daerom moet ick ten stryde wtgaen
Strijden sonder versaghen
Helpt my vernielen desen duyuel saen
Die als een leeu gaet om zijn behaghen
Alle daghen.

2. Pet. 5

Die lusten en die heghcerten quaet
Die hebben my ghedaen groot ouerbaet
Dat ick viel totter helle
O Heere hadt ghy my niet omuaet
So had ick vergaen seer snelle
Het ghequelle.

Math. 7.
4. Esd. 7

Den wech is enghe ende smal
So wy dat lesen ouer al
Die daer leyt totten leuen
Schiet v daer toe al in dit dal
Staet Lucas derthien gheschreuen
Sonder sneuen.

Maet hoort wat seyt ons Christus claer
Wie dat my wilt volghen naer
En zijn leuen wilt behouden
Wie dat verliesen sal hier en daer
Dat woort hem wel vergouden
So wy houden.

Mat. 16
Mar. 8.
Luc. 9

O Heere ghy zijt mijnen troost altoos
Sterct my o God swant ick ben broos
En wilt my nu ontfermen
Helpt my verwinnen den biant loos
U liefde laet in my verwerpen
Hoozt mijn kermen.

Ma wapent my Heere als een vroom man
Dat ick verwinne niet stryde dan
Egghen die ongherechtigeden
Doet my den helm der salicheyt an
Gheeft my den gheest des vreden
Ma v seden.

Ephe. 6

Hest op mijn hooft mijn Heere reen

Chp

Ghy zijt mijn toeblycht en mijn steen
Een levende fonteyne
Op v staet alle mijn hope alleen
W moetmen louen int ghemeyne
Groot en cleyne.

Psal. 18

Glorie sy God den Vader schoor
Die daer sidt in hemels thoon
Ghebenedijt moet hy wesen
Dat hy ons sandt synen eenighen soon
Door zijn wonden zijn wy ghelesen
So wy lesen.

1po. 19

Gal. 4.

En bzeest v niet o Jerusalem teer
Van tribulatie of van valsche leer
God sal v ruste gheuen
Onderhout zijn woort so lancx so mees
Ghy sult comen int ewich leuen
Hy salt v gheuen.

Als Israel in die woestyne lach
Sy hadden so menighen droeuen dach
Eer sy te ruste quamen
Also moetmen nu met veel gheclach
Lijden om Christus namen
En hem des niet schamen.

Joan. 16

Nu bidt den Heere excellent
Dat hy mach strijden tot inden ent
Die dit liedt heeft ghesonghen
O God uwen ghest al in hem prent
Dat hy mach spreken met nieuwen tonghen
Onbedwonghen.

Act. 2.

Ma de wijse. Het saten by Lans
knechten inden coelen wijn.

Iezabels priesters zijn opghelcaen
Het die valsche Propheete hoozt dit vermae
Sy bzinghen tholck in dolen
Sy leerenle tot houten tot steenen beeldē gaē
Gods eere wort door ghestolen
Ten blijt niet verholē.

Regum.

Sy segghen dat sy Gods stehouders zijn
Sy brenghen donnoole in swaer ghepin
Man die Gods woort vermondten (schijn
Sy verghen om ghelt door eenen heyligen
Den menschen haerlieder sonden
Ezijn valsche bonden.

Wort yemant oock met sietten ghequelt
Sy segghen gaet beuaert offert daer v ghelt
Brenghet eperen, vleesch, boter en koozen
Een wassen keerse die moet daer zijn gestelt
Och vrienden tis al verlozen
Alsulck oorbozen.

Dan stichten sy eenen ommeganck
Sy brenghen t'volck in sulcken bedwanck
Wildy in dees gulde comen
So suldy zijn beurt met v huys v leue lanch
Door t'ghebet van deser heyligher bloemen
Schout sulck verdoemen.

Dies moet ghy brenghen of sende alle tae
W offerhande op desen outaer
Tot onderstant van desen dienst en lichte
Die wy hier sechzeren booz ecken openbaer
Gheeft penninghen goet van ghewichte
Eis een quaet ghestichte.

Den offer vander beuaert tot alder stont
Walt Jezabels priesters inden mont
Alsomen mach aenschouwen
Niet tot profyt der armē, siet desen loosen vō
Maer sy gheuent den lichten vrouwen
Al dese houwen.

Hoe sonden de sulcke Gods stehouders zijn
Die niet en onderhouden Gods geboden sijn
Die ghiericheyt en dronckenschap hantieren
Hoererders, afgoden dienaers rehent. God is
nijn
Gheslachte der slanghen ghieren
En boose dieren.

Die daer bliuen en wandelen byden outaer
 Die moctē daer by louē dit seggē sy boozwaer
 Het staet oock so gheschreuen
 Der menschen gheboden leeren sy cenpaer
 Gods woort woort dooz verdreuen
 En wt gheueuen.

Den outaer daer ons schriftuer af seyt
 Is Christus den steen seer hooghe gheleyt
 Die handen wercklieden was verdreuen
 Hy is den rechten wech en oock de salicheyt
 De waerheyt en dat leuen
 Is ons ghegheuen.

Die by desen outaer wel leuen wilt
 Doe aen tghelouue tot eenen schermshilt
 Ter salicheyt wilt v beghenen
 Tenueert Gods woort van dongelouue stilt
 So suldy byden outaer leuen
 Soot staet gheschreuen.

Paulus die heeft by nachte gheswocht
 Dooz d'wert zijnder handē heeft hy dē cost ghe
 Jnden dach ginck hy preken en leeren (cocht
 Die niet en werct en sal niet etē ten helpt niet
 ondersocht

Al draghen sy langhe cleeren
 Cis d'woort des Heeren.

Och vrienden betrouw op Christus woort
 En wandelt in zijnder liefden woort
 Wilt v van alle boosheyt keeren
 Cis te vergeefs dat ghy afgeds diēst opboort
 Cis teghen tgebot des Heeren
 Schout sulcken leeren.

Den bal van Babylon sal comen schier
 De beeste wert ghegrepen dooz Gods bestier
 Met alle haer valsche Propheten
 En al diese dienen salmen worpen in dat bier
 In den poel van fenijngher beten
 Met haer bermenen.

T Na de wijse. Met eenen
doeten sanghe.

In bitterheyt der sielen
Claghe ick dir tanner groot
Datmen dus siet vernielen
Die Gods woort benijden bloos
Aert hebben themels broot
Betaelt met bloede root
Die Pharizeusche sielen
Brenghense meek ter doot.

Joan. 6

Een broeder goet van naturen
Heb ick na den gheest ghehadt
Die moeste den doot besueren
Te Ueren binnen der stadt
Gods woort beleedt hy pladt
Daer hy gheuanghen sadt
Grijck Gods sal my ghebueren
Want hy beldeft ons dat.

Mat. 10
Luc. 12

Hoe sy my trecken en teeken
En quellen met verbriet
En wilt daerom niet breeken
Die dat lichaem dooden siet
Mijn siele also God riet
Daer aen en hebben sy niet
God sal zijn arme weesen
Troosten wat haer gheschiet.

Sijn vrouwe die hy beminde
Trooste hy met woorden soet
Sy was betraen met kinde
Hy breeelde door haer ontspoet
En sprack mijn vlees mijn bloet
En acht niet warmen my doet
En ghy Gods gheest berkinde
Het waer met v al goet.

Den al zijn broeders t samen
Hy lieft u k oorlof nam
Hy en wilde hem dwoort niet schamen

Als hy t'schaaf op clam
Als een onnoosel lam
Dootmoedich dat hy quam
Maer die wouen die daer quam
Die bleuen al enen gram.

Mat. 7.

Met senen wreede slaghen
Heeft hy die doot ontfacn
Noch moestmen het hooft afflaghen
Eer die martelerie was ghedaen
Alle die dit saghen aen
Die worden al eenen traen
Hoe condy God verdraghen
Die uwen gheest dus wederfaen.

Sijn arme bevruchte vrouwe
Die maecte groot misbaer
Sy sterf van grooten rouwe
En doock de vrucht met haer
Dit bitter lijden swaer
Wochtmen aenschouwen daer
O God ghy zijt ghetrouwe
Ghy wicket wel hier naer

Heb. 10

Och broeders wtuercozen
Dit doet t'serpents fenijn
Sijdy van God ghebozen
En breekt gheen sulcx ghepin
Al toocht dat hellsche swijn
Op ons een toornich schijn
Dwoort Gods moet al bozen
Met bloede belegheit zijn.

Mat. 10

Al worden wy mispresen
Aeruoilght int eertsche dal
En moeten een gaepspel wesen
Eer weereit groot en smal
Als schaepkens wt den stal
Aerstroyt zijn ouer al
God die sal ons wel ghenesen
Al hem belien en sal.

1. Cor. 4

Broeders die t'woort betuyghen
 Den brede en t'nieuwe ghebot
 En wilt gheen knien buyghen
 Al ooz Baal den afgodt
 Al zijn wy des weerelts spot
 Gheheeten d'waes en sot
 Wilt troost in d'woort Gods sayghen
 Dat bid ick v int slot.

Ma de wijse. Manden Mey

Inden lustelicken mey den soeten tijt
 Als elck is int verblijden
 Sachmen Thantwerpen des seker zyn
 Twee Christenen waren in liden
 Sy beleden haer salicheyt
 Die alleen aen Christam leynt
 Also ghy noch sult hoozen
 Om Gods woort hebben sy haer lnt. verlornt.
 Den tweeden dach Mey's wilt verstaen
 Openbaer so wert daer ghewesen
 Barrabas soude quyte gaen
 So wy van Christus lesen
 De schaepkens werden verwesen ter doot
 Om Christus woort so leden sy noot
 Sy en condens niet ontganghen
 Om d'woort des Heeren waren sy gevangen.
 Sy begheerden te weten haer mildaet
 Waer af sy bonnisse hadden outfaen
 De Marckgraef sprack om gheen quaet
 Dan dat ghy teghen Skeyfers mandaet hebt
 ghedaen
 Dies nemen wy getuygen ouer de schepē seus
 Die bonnis ouer ons hebben ghegheuen
 Dat wy om gheen quaet en steruen
 Als wy Gods oorbeel sullen verweruen.
 Elanderdachs tusschen bieren en byuen
 Werden sy beyde vanden steen gheleyt
 Al na t'stadthuys om daer tontlyuen

Beernaert heeft totten boecke gheseyt
 O broeders en verwondert v niet
 Al en heb ick gheen crupce also ghy aensiet
 Ick draech een crups al in mijn herte
 Om Christus wille lydich gheerne smerte.
 Menich goet exempel hebben sy gheseyt
 Doen sy onder weghe waren
 De Schriftuere seer clacrliek worgheleys
 Welck te lanck waer om berclaren
 Dus zijn sy na de markt ghebrachte
 Van de Marckgraue en zyn d. r. macht
 Daer bonden sy de skellagie staen
 Beernaert is ghewillich vooz op ghegaen.

O broeders en segt doch niet van my
 Dat ick v van God hebbe ghekeert
 Oft vercondicht eenighe kettery
 Of valsche teeringhe hebbe gheleert
 Ick hebbe v vermaent des Heeren woort
 Ghelijck een oprecht Christen toebehoort
 Daerom so moet ick steruen
 Gods rijcke hoep ick dooz Christum te crut.

Heer Marckgraue heb ick v yet misdaen
 Om Christo willet my verghenen
 Ick vergheef v die doot die ghy my doet aen
 Ghewillich laet ick hter mijn leuen
 De Marckgraue sprack ick en doode v niet
 Dat weet die Heere diet al doozsiet
 Sprack hy met huesscher talen
 Hy badt ghenade den volcke int generalen.

Ontliet de Princen deser weerelt niet
 Al moghen sy v nemen het leuen
 So ghy met uswen ooghen aensiet
 Niet boorder en ist haer ghegheuen
 Waer breeft alleen des Heeren dach
 Die siele en lichaem verdoemen mach
 Was al schriftuere dat hy seyde
 Het haren capitelen dat hysse swt leyde.

Een in schaeps habijten daer was ghestaen
Den onnooselen sach hy nooden
Hy stiet den buel van achter aen
Dat hy hem rasch soude dooden
Hy strafte hem om de waerheyt soet
Weernaert sprack niet goeden moet
Wilby my anders leeren
Ick vercondige v dat woort des Heeren.

Als hy de schult hier hadde betaelt
Die wy alle moeten smaken
Den anderen hebben sy voort ghaelt
Hy was van minder spraken
Gheen audientie en mocht hy ontsaen
Vanden munnick die daer was gestaen
Hy benam hem altyt zyn sprake
Eick diet sach ianmer de de sake.

Wanneer den goeden Jan spreken soot
Dan boer hem den munnick inne
Om datmen hem niet hoorzen en soot
Dies sprack hy met droeven sinne
Wach ick niet spreken dat braegh ick by
So doeghet by uwen wille met my
Hy heeft hem oodtmoedelick ouerghegheuen
Al om te verlaten zyn leuen.

Als hem den rechter om genade bidde soot
Selfs viel hy neder op bey zyn knien
Mijn weerde broeder ick verghueet v
De doot moet my gheschien
Hy boodt hem oodtmoedelick synen mont
En culste den rechter tot dier stont
Het liefden was hy beuanghen
Ja Christus rijck was alle zyn verlanghen.
Als sy hem zyn ooghen verbinden souwen
Hy en wildes niet ghedooghen
Hy sprack laet my die weereit aenschouwen
Men en verbant God gheen ooghen
Doen hy sterfden bitteren doot

Hy heeft ons verlost wt alder noot
Hidus liet den goeden Jan zijn leuen
Synen gheest in des Aders hande geguen.

By der noenen zijnder quijt ghegaen
Twee lieden van feilen daden
Cleyne correctie hebben sy ontsaen
Men namse al in ghenaden
Dat eick riep tot dier tijt
Christus is ghedoot, Barrabas gaet quijt
Sy slopen martelaren ghelijcke
Pecuniam verlost de rijcke.

O Christen broeders wilt b verbljden
Hi doet b de weerelt ecnich verdziet
Om Christus wille wilt gheern lijden
En acht de tormenten deser weerelt niet
Want synen loon is onsprekelijcke
Die God heeft bereypt in Hemelrijcke
Dooz hen die ghetrouwe bliuen
Hi sictmense daghelicx ontlijuen.

Made wijse. Dooz Adams bal,
is gantsch en al.

I doots ghewelt lach ick gheuaen
Verloncken in Godes thoozen
Van verre sach ick een licht opgaen
Die waerheyt liet haer hoozen
Sy sprack ghelooft in my
Ick sal b maken vry
Verlossen wt des doodes banden
Des duyuels ghewelt
Heb ick ter neder gheueft
Het staet al in mijnen handen.

Heb. 2

1 Pet. 1

Joan. 1.

Dooz sulck gehooz heb ic t geloof ontsaen
En liefde tot die waerheyt ghecreghen
Doen wilde ick de waerheyt werde onderdaet
Die my wt ghenaden is ghegheuen
Niet om mijn gherechticheyt
Die onreyn is als een clept

Rom. 10

101

- El of ongherechtighepts betonden
 Maer alleen door zijn ghenade
 Hy my ontfermet na
 Eph. 2. Doen ick lach doot in sonden.
 Eph. 5. Hy reynichde my door t'waterbadt
 Apoc. 1. Int woorde in synen bloede
 Hy gaf my den beloefden schadt
 Tot troost in mijnen ghemoede
 Act. 2. Dat swas synen heylighen gheest
 Also ons zijn woorde berheest
 Rom. 8. Te roepen Abba lieue Vader.
 Hy moet ick door die sweerele
 Als een pelgrim ghestelt
 Och God weest mijn berader.
 Hy moet ick arm pelgrim henen gaen
 Mat. 16. En volghen Christum mijnen Heere
 Die sal my houden op de rechte baen
 Dat ick van zijn woorde niet en keere
 Ick wil zijn woorde volghen naer
 Psal. 129. Want het licht my also claer
 Als een licht tot mijnen voeten
 Ouer den enghen padt
 4. Esd. 7. Al na die rijke stadt
 Hope doet pijn verfoeten.
 Hy hoep ick arm pelgrim
 Op Gods beloften schoone
 Apo. 21. Te gaen na dat nieuwe Jerusalem
 Daer bouen in Gods throone
 Also my die Heere heeft gheseyt
 Ioan. 14. Dat hy die woenstadt bereyt
 Het moet daer seer lustich wesen
 Recht als die sonne schijn
 So verhuecht dat herte mijn
 Als ick ghedencke in desen.
 Na een so schoonen sonnen schijn
 Quam een duyster onweder
 Die sloznen deden mijnder sielen pijn

Een en draey wint Noech my ter neder
 Ouer deen syde sach ick een vier
 Ouet vander syde een water stes
 Helpt God my is seer banghe
 Als ick aensie den noot
 Ouer beyde syden die doot
 Helpt my o Heere dat ickt ontganghe
 Daer ick dus lach in desen noot
 In smerte niet commer beuanghen
 Syn siele verschriete tot in die doos
 Om troost was mijn verlanghen
 Doen heb ick haest ghehoort
 In mijn hert een troostelick woort
 En heeft my antwoorde ghegheuen
 Dat was die vaderlike hant
 Die my dede bystant
 En heeft my weder op gheheuen
 Nu hebt ghy my o Heere recht
 Geholpen op die rechte bane
 Sterct o Heere dijnen swacken knechts
 Dat ick mach bliuen stane
 O Heere maect my ghesont
 Reynicht mijn herte ende mont
 Ick worde also sieck beuonden
 Hadde v Goddelicke hant
 My niet ghedaen bystant
 Een en stroom had my verslonden

4. Gl. 7

Apoc. 12
Sap. 5

En laet die sonne der gherechticheyt niet
 ondergaen
 O Heere op mijne weggen
 Dat my die duyternissen niet en omuaen
 Daer die gantsche werelt in is gheleggen
 O Heere gheeft my dat licht
 Verclaert my mijn ghesicht
 Wilt my doch wijsheyt gheuen
 Waer sal ick anders gaen
 Dan op v woorden staen

Daer

Daer in blinde ick dat leuen.

2. Cor. 1
Zach. 13
1. Cor. 7.
Nō gac ick arm pelgrim bet doort
Als een schaecken oter die wilde heyde
Somsynen druck, somsynen confoort
Veel strydens dat ick verheyde
Als ick meyn dat is ghedaen
En in vreden doort te gaen
Doen ghincet eerst aen een stryden
Wyd dunct gheijck dat gont
Wepoest wort menichfout
Also moet een broom Christen liden.

Nō ben ick arm pelgrim gheracet
Onder die woluen handen
Haer herte so seer na myn bloet snacet
Seer bloedich zijn haer tanden
Maer die Heer heeft my ghesleit
In haerlieden gheswelt
Om te doen haer behaghen
Niet langher dan God en wil
Dan moeten sy houden stil
Minnen noot sal ick God claghen.

Math. 26
Och Heere hout my op den rechten ganc
Wilt my doch stercheyt gheuen (cranch
Minnen gheest is gewiltich, maer tbleich is
Dat doet my dicwils bruen
Och Heere dooz uswen gheest
Maect my heel onbeureest
Sterct dynen knecht van binnen
In noot biedt my dyn hant
A liefde in myn herte plant
Dat ick broom mach verwinnen.

Made wyse. A ist beghint.
Ick arm schaecken acnder heyden
Waer sal ick henen gaen
Ick moet van vriende en vā maghe schepde
En alleen op Christum staen
Ende my op hem verlaten

Dees woerelts tocht, in deser rijk
En mach mijn siele niet baten.

Die wolven wilden my verschueren
Ma mijn bloet hebben sy gheboort
Maer ten mach hen niet ghebueren
God die Heer heeft my verlost
En ghelept wt Pharaons handen
Dus so moet ick saen, als Abrahā heeft gedaē
Gaen dolen in vreemde landen.

Sy hebben een schaepken gheten
Sy en zijn noch niet verlaet
Dat wort haer al den dach verkweten
Daerom zijn sy dus quaet
So dat sy my hebben berdzeeuen
Wt mijns baders lant, met grooter schant
De Heer wilt haer verghueen.

Sy hebben hem dieuen benomen
En oock zijn leuen vercozt
Op dat rechtuerdich bloet, op hē soude komen
Dat van Abel af is ghestort
Sy vervullen haers baders maten
Sy bedecken haer saem, onder Christus naem
Maer ten sal hen al niet baten.

Siet aen van Abels tijden
Dgen Cairns nijdicheyt was groot
Woesten die rechtuerdighe liyden
Die Propheten werden ghedoot
Ja Christus seluer mede
Ghy brenge te ter doot, met pijnen groot
Dwelck Christus noyt en dede.

Keert doch van h quade wegghen
Als Paulus heeft ghedaen
Die de bzieuen hadde betcreghen
Om de Christenen te bringhen ghenaden
Te Jerusalem binneu der steden
Als hy heeft verhoort zijns baders woort
Heeft hy omghenade ghebeden.

Acto. 16.
12. 13.

M Ich

Ick bidde v ghy edel Heeren
Wilt v doch bekeeren
Want dat ghy hebt misdacn
Ghy brant Gods wtuercozen
Om een seker ghelt, datmen v telc
Wilt v Gods woorzt berlsnozen.

Maer die dit iudeken dichte
Ons Heere wilt hem by staen
Dat hy synen naesten stichte
En Gods woorzden mach doen bermacn
Al soude hy tot eenighen tijden
Den bitteren doot, met tormenten groot
Al bovz de waerheyt moeten lijden.

Ma de wijse. Soot beghint
Ick wii my gaen berhueghen
Werblijden in mynen moet
Ick weet ten is gheen iueghen
Dat luere so komptet soet
Den keick als roet
Die moet eerst zijn ghedroncken
Gods soon was goet
Hy is hem eerst gheschoncken.

Petr. 12.

Christus heeft wiltet baten
Al in den bleesche gheleen
Ons een exempel ghelaten
Sijn boetskappen na te treen
Wapent v ghemeen
Met dien sin al tsamen
Het moet zijn ghestreen
Wie Christus niet en wil schamen.

Marc. 8.
Luce. 9.

Wie hem schaemt seyt hy klaerlick
Woorz dit ouerspeleghe gheslacht
Die sal hy schamen waertlick
Woorz synen vader dit niet veracht
Weest wijsetlick bedacht
En ghedencht die eswighe smerten

Dat

Daer staet wee, hier op acht
Ouer die daer zijn dubbel van herten

Eccle. 2

292

Hierom so laet ons leuen
Wt den ghelooue alieyn
Habacuc heestet beschreuen
Also sal den rechteerdinghen pleyn
Nicht dat niet cleyn

Habacuc. 2.

Dat ghy gheueynst soudt wesen
Gods gheest die bliet certeyn
Den gheueynsten so wy lesen.

Sapten. 1

Nu laet ons in Gods weghen
Oprecht gaen alst behoort
Eblees is tot quaet gheneghen
Eick acht zijn nieuw herboort
Gaet int vleesch niet boort
Ghy die in den gheest hebt begonnen
Laet v siele niet versmoort
Die Christus heeft ghewonnen.

Collof. 3

Sijt ghy met Christus verresen
So soect dat daer bouen is
Daer Christus is ghepresen
In de heerlicheyt zyns baders fris
Die weerelt sal ris
Vergaen met haren lusten
Den ghelooouighen sal wis
Ingaen tot zijnder rusten.

Eghelooof sonder de wercken
Dat is doot seyt Jacobus siet
Op Paulus reden swilt mercken
Het is sonder die liefde al niet
Hier om niet bliet

Jacob. 2

1. Coz. 13

Wemint die een die ander
Als ons Christus ghebiet
Dat wy lief souden hebben malcander.

Joan. 13.

Ende alle menschen mede
So ons die Schrifture leert
Al moghelick houdt brede

Met eenen yeghelicken diet begheert
 Blijft ghefondeert
 Als dees weerelt en wilt v niet stellen
 Hoe sy ons persequert
 ¶ Is hier een weynich quellen.

¶ V bytenden alle gader
 Laet ons toch trecken een lijn
 Wy hebben so lienen Vader
 Laet ons dien ghehoorzaem zijn
 Om druck noch om pijn
 Hem gheensins te verstozen
 Woort laet ons sijn
 Eendrachtighe liefde oorbozen.

¶ Een ander.

I Onstich saluyt, sy v eick hier gheschoncken
 In v veruyt, ghy Criste broeders vā prijle
 ¶ A hier onsluyt in een vierich ontfoncken
 Het soete conduyt, van hemels paradijle

Des vaders liefde soete, die ons cōt te gemoete
 De kracht vā al zijn woordē, zijn deum accordē
 ¶ Oſwaert gemeyn, elc sy hier op boordachtich
 Legt groot en cleyn, lof eewich god almachtich

¶ Naer Adams val, duer tsvyants beueeren
 Sprac God ick sal, viantschap tusschē v stelle
 Die dat getal, van E serpent sal doen trueren,
 Int swerelts val, sal v een vrouwe quellen
 ¶ Couwen spijte vooz byinghen, al die v macht
 sal dwinghen

(vertiesen)
 Want tsmenschlick verkiefē, sult ghy daer by
 Des vaders woort is om ons bleesch bedegē,
 Met goet accoort, ons sonden al ghedweghen.

¶ Noch heeft belooft, God A brahā drij saken
 In liefden beschooft, vooz A brahās betrouwē
 zijt niet verdooft, ick sal v saet crachtich makē
 Des wert berooft, tsvyants macht sonder
 slouwen.

¶ Ick sal v om v verblijden, v saet gebenedijden
 Das

244

Dat sal ick oec v'sadich, op leerde zyn genadich
Sijt niet versaccht, ick ben tot v ghehuldich
W sy ghewaccht, v saet wert menichvuldich.
So daer noch staet, swel tonser confoorte
Dese woorden vaet, wt vaders godijcke
Noch sal v saet, besitten de poozte (Liefde
zijn t'sbiats quaet, ghy die mijn'woort gerieft
W onderdanichede, sal v brenghen in brede
Duer zyn deuyne rale, iont hy ons principale
Den heyligen geest, ons boor een goede ex'pel
Eck mensche eerst, maect: God oock eenen
Tempel. (Nachte

Noyt gheen so groot, boor t'menschelijc ge-
Die boor ons boot, siele ende lijf te pande
Die straf dē doot, als Christus de niet machte
Verres minuoat, als leude offerhande (minne
Hy selue om ons gewinne, bequaem was wt
Als lam vol van virtuyten, dat den boeck
mochte ontsuyten (den

Noyt gheē so reyn, noch van so grooter weer-
W oor ons ghemeyn, in hemel oft op eerden.

Den vader goet spreekt tot ons wuercoren
Met woorden soet, met goddelijcke ghedueene
Dees woorden broet, en die sult ghy aenhoorē
Cuwen boorspoet, dits mijn beminde sone
Christus die domineerde, daer hy t'ra'sfigureerde
duer zyn deuin berayē, wilde hy zyn liefde say
Als vader vry, wil hy zyn lijf ons ionnē (en
Nv is daer by, helle ende doot ouerwonnen.

Gods gracie ient, die is by ons ghebleuen
Seer excellent, singt hem nv aen met loue
Seer diligent, zyn vleesch zyn bloet gegenen,
Woor ons present, tot onser siele beschoene
Noch heeft hy tonser batē, ons eē gebot gelatē
Dat wy na ons vermoghen, malcander liefde
betoogen. Neempt hier af danck, ghy mannen
en wijuen, Wilt vry en vranck, in Christus
Liefde bliuen. D ij Eem

Den ander.

Ick roepe v o Hemelsche Vader aen
 Wilt mijn ghelooue stercken
 Op dat ick mach vromelick bliuen staen.
 Met v waerheyt aenghedacn
 Al sonder af te gaen och wilt in my wercken
 O Heere in den noot doet my bystant
 Gheeft my mont om spreken
 Ick ben hier in mijn vyanden hant
 In den wreeden leuwen tant
 Al heyligh woort playsant, doet my wt bryckē.
 Mijn kracht is seer cleyn v Heer bekent
 Wilt my doch aentuerden
 Al wen gheest der waerheyt in my sendt
 Ghy zijt mijn fondament
 Weest my altijt ontrēt, dat ick mach volherdē.
 Die Heere spreekt tot my en weest niet be-
 En wilt oock niet beuen (ureest
 Al bint ghy v hier in een wilt sozeest
 By den draeck en oock dat beest
 Ick sal v mynen gheest, tot trooste gheuen.
 Hoe kōt dat ghy v booz menschen vernuert
 Die toch moeten steruen
 Ick hebbe v wt herre landen vergaert
 Als mijn oochappel bewaert (bederuen
 Want ghy zijt van mynen aert ghy en sult niet
 Keert v tot my mijn leden teer
 So minrecht ghy salich wesen
 En vzeest noch en beest doort aen niet meer
 Ick ben alleen v Heer (gheproefn
 En wōekt niet van mynder leer, mijn volck
 Koemt alle tot my die hier arbeyt
 Belast zijt en beladen
 Een ewighe minrecht is v bereyt
 Al door ghenadicheyt
 Ick sal v met claer bescheyt, wt liefde verslādē
 Ghy zijt mijn vrienden ist dat ghy doet

1. Corin. 3
Ruce. 12

Joan. 14.

Zacha. 2

Matt. 11.

Joan. 15.

246
I dat ick v ghebiede
Ick laet door v mijn leuen goet
Och mijn wtuercozen broet,
At grooter liefden soet dat dit gheschiede.

O Syon om uwen wille hoorz
Heb ick so veel gheleden
Ick heb v ghegheuen mijn goddelick woort
Om te bringhen in accoozt
Als ghy daer laecht versindort in v boosheidē.

Esaiē. 23

O Syon mijn alderliefsste schoon
En wilt niet bzaelen
Wooz die lichaem persequeren oft doon
Ick sal v in mynen troon
Geuen des leuēs croon, en bzaecht vermeerē.

Matt. 13

Luce. 12

Apoca. 2

O Syon mijn alderliefsste bryt
Wouen alle vrouwen
Mijn goddelick woort in v herte sluyt
En latet van v niet wt
Mijn alderliefsste spruyt, ick sal v my trouwē.
Weent ende schreyt eenen weynighen tijt.

Joan. 16.

Ghy salt haest verblijden
Een ewighe bzaecht noyt sulcken iolijt
As wooz hem die my belijt
Wooz den menschen vol van spijt tot ewigē
Blinckende als de Sonne schijn

(tijden

Matt. 13.

Apoca. 19

Wouen alle claerhede
En kleederen wit van zijden sijn
Sullen die wtuercozen mijn
Zendoē en blijde zijn, en rustē van kwaerhede.
Een troostelick woort elck hoorzen sal

Die hier nu trozen
Als die basuyne sal gheuen gheschal
Coemt hier mijn lief ghetal
Ick sal v gheuen al, mijn rijck te bozen.
Gedenct den geuangenē als mede genaem
Ghy wtuercozen
En bidt den Heere dat hy my saen

A iij.

In

In ruste wil ontsaen
 En afwasschen al mijn traen, hy sal v verhoor
 Doxloof aen broeders ende susters gemeyn,
 Wy moeten nu scheidē
 Tot dat wy comen by Christus alleen
 Ons hooftman en anders gheen (den
 Wilt v daer toe bereen, daer wil ick v verbey
 Ma die wijse. Wous perbes
 tamps.

In desen tijt, Christen broeders bequame
 Eick gheest subijt, wilt gheē gelooue getien
 Maer wie ghy zyt, praect de geestē al tlamē
 Of zys in den stryt, van God bliicken beletē
 Wat daer zyn ongemetē, veel valsche prophetē
 als opgeblasē geestē, werckers boos vol tēpes
 Die hem beromt, wacht v daer af al bozē (ken
 Antichrist coemt, hy is van nu ghebozen.

Den gheest segt claer, dat ten ickē termine
 Sommige voorwaer, t gelooue sullen wijckers
 Volghende naer, souduels valsche doctrine
 Vol luegens swaer, een geneynde practijcke
 Hebbende seer behendich, een branttecken in
 wendich. Bloetghierich vol onrusten, min
 nende de wellusten, Die doort bedwanck sul
 len naer claer bedieden, Spijse ende dranck
 ende thouwelick verbieden.

Siet naer partie, v niet latende bedrieghen
 Door Philosophie, of menschelijcke instellen
 Die cōpaignie hoortmē moetwillich liegen
 Is vol enue, t volck sy lastelick quellen
 Dus laet v niet verwinnen, van vleeschelijcke
 sinnen (oft drincken
 Die segghen sonder mincken, wilt dat eten
 hebben een schijn, der wijsheyt sy in noden
 Welck niet en zyn dan der mensche gebodē.

Al lieden wacht van geneynde ppoerjten
 Dē mont die lacht therste is ter wrake hierich
 Wel

Wel daer op acht, sy gaen in schaepe habjten
Maer tzijn dach en nacht grijpende woluen
ghierich

Die tvolck lasten doen boeren, en selne niet
en roeren

Eere die sy soecken, tboorzitten tallen hoeckē
Bupten verciert, sy en zjn niet om bereenen
Winnen logiert, niet el dan doode beenen.

Wacht booz tgeboet, bā alle lucifers cnapē
Schijnende verwoet, als gestachte der slangē
Supghende d'bloet, van die onnoosel schapen
En de wolle goet, sy booz habijt aenhanghen
Hebbēde een schijn loyalich, bā een leuē God-
salich

Gods cracht sy versakē, en igheests keest niet
en smaken

Man sulcken v went, sy zjn vol ydel cluchten
Al siende blent, bekent aen haerlier bruchten.

Die selne zjnt, die de huyfen doorloopen
Ende ghepijnt, bronkens gheuanghen leyden
Het blijt soot schijnt, donnoosel moet becoopē
Want ghesenijnt, sy haer netten sprejden
Sy leeren bouen sommen, en nimmermeer en
commen

Tot kennissen der waerheyt, doende verlozen
Maer ghelijck sy, die Moyses wederstonden
Die waerhz by, wederstaē dese valsche vōdē.

Tzjn menschen al, van sinnekens gebroken
Dooz des bleeschs bal, int ghelooue versteken
Dit is tghetal, van wien dat is boozsproken
Tbolejndē sal, aen henlieden ghebreken
Want haer dwaelheyt gherelen, sal elck open-
baer wesen

Dus wilt van henlieden wenden, swant tzijn
leyders der blinden

Christus is dē steē, wilt daer op vast sonderē
In anders gheen, is der sielen salueren.

120
Ma de Wiſſe. Rijk God wte
ſal ick claghen.

Ick hoorde een maechdeken ſinghen
Het een ſo ſoeten gheluyt

Wy docht aen hare dinghen

Dat het was der Cantiken bruyt

Ick ſcont een langhe poolc

En hoorde na haren ſanck

Het een ſo liefeticken boofe

Sanck ſy haren bruydegom danck.

Lof, hoocheyt, prijs ende cere

Moet v van my gheſchien

Mijn bruydegom, mijn God, mijn heere

Dat ghy my quaeint beſien

Het een ootmoedich liden

Apoc. 17. Werwont ghy Bablyoen

Willen wy niet v verblinden

Wy moeten oock alſo doen

Die verholentheyt is Babels name

Die ooren heeft om te hoozen die hoozt

Sy is die werelt wel bequame

En op my ſo ſeer herſtoort

Mijn bruydegom ſal noch comen

En werpenſe inden gront

Hy ſal Bablyon verdomen

Hetten ſweerde van ſynen mont.

Sout ghy niet willen ſwijghen

Bruyt dochter van Syoen

Ick ſal v wel doen nijghen

Al waert ghy noch ſo coen

Ick ben van Saturnus gheſlachte

Den onnoofelen doen ick ongherief

Ick verandere den dach in nachte

Het Antichriſt mijn tief.

Ick ben verheuen totten hemel

Wouen alle Coninghen rijk

Apoc. 17. Ick ſitte op ecnen kemel

Die

Die den draecke is ghelijck
 Ghelijck eenen borſch opt water
 So is mijn beest ouer t'bolck regent
 Azou bruyt hout uwen snater
 Of ghy wort van Antichrist gheschent.

Ghy en derft v niet berommen
 Van ws bruydegoms groote macht
 Waer liet ghylse na hem drommen
 Hy is seer cleyne gheacht
 En ick hebse den wijn gheschoncken
 Van mijn fenijnghe melck
 Sy hebben al ghedroncken
 Met my wter sonden kelck.

Apoc. 17.

Wy sullen v wel verdrinuen
 Wilt ghy onsen wille niet doen
 Ick sal v wel doen ontlinuen
 Ghy dochter van Syon
 Ick sal v wel doen schenden
 Van Antichrist v party.
 Die sal het bolck verblenden
 Met lueghenen en afgodery.

Wie soude my doen laten
 Te singhen mijnen bruydegom prijs
 Die bouen alle staten
 Is rijck, machcich ende wijs
 Hy is die leuende God alleene
 Sijn beloften sullen wesen waer
 Al ben ick nu in weene
 Ick verwachte een so blijden nieumaer.

Ontrent die middernachte
 Hoorde ick so soeten gheluyt
 Staet op weest in de wachte
 Ontfanct die bruydegom ende bruyt
 Want Babel moet nu vallen
 En Antichrist haren boel
 En die valsche Propheeten alle
 In eenen dieghen poel.

Apoc. 12.

Een

Een ander.

Ick moet een Liedeken singhen
Die liefde doet ontspringhen
Ick en can my niet bedwinghen
Woort so moet ickt bringhen
Van myn alderliefte lief
Die dooz my ghelijck een dief
De dooz ghesmaect heeft en groot griel
Wanneer ick dat dooz zijn woort belief
Aruecht in myn herte verhief.
Want hy heeft dooz zijn steruen
Hy dieuen doen berwertuen
So dat ick niet en sal verderuen
Maer Gods rijke beertuen
Dooz zijn dierbaer roode bloet
Dwelck hy dooz zijn groot oodtmoet
Wt stozte ghelijck een bloet
Maer mede hy te nieten doet
De macht van al ehelsche ghebroet.
Als ick doozt vant ghescheuen
Dat Christus die is dieuen
Hem heeft ouerghegheuen
Dooz ons sondich suctuen
Dut dat wy dooz zijn liefde groot
Dns leuen van duechden bloot
Soude brenghen ter doot
So dede ick met arbeyt groot
E sondich leuen wederstoot.
Ende ick ghinck begrauen
De sonde die ons maect slauen
Op dat God my mochte iauen
Het gheestelike ghauen
Terstont schanck hy met blijde aenschijn
Hy synen gheest vol vruechden sijn
Die my dede blijde zijn
Maer doze ick vreesse gheen ghepijn
Doot, weereit, bleesch, noch heilich lenijn.

Ick en can niet verhalen
 Wt spreken met eenighe talen
 Hoe dat Gods vierich doorstralen
 Wech neemt allen druck en qualen
 Dooz der vierigher liefden byans
 Die te bouen gaet alle verstant
 Ongrypelic is want
 Ick en wiste noyt datmen vant
 Sulcke liefde en byuecht playlant.

Hoe en soude ick niet beminnen
 Het herte en met sinnen
 Die my dees byuecht doet winnen
 Ende verlicht van binnen
 Al ist dat lyden my verstaert
 En dat de weereit my beswaert
 Myn herte dies niet en truert
 Gods liefde my beuuert
 Ick dancke hem diet al labuert.

¶ Na de wyse. Myn siele
 loeft den Heere.

Ick sal v een liet verbzeyden
 Als Mattheus int byfde ons openbaert
 Die achte salichheyden
 So Christus ons selue heuet verclaert
 Ghelooft zyn woort allene
 Verblift dat herte dyn
 Salich zyn die ghemeene
 Die arm van gheeste zyn
 Hier na en sullen sy niet weenen
 Dat hemelryck behoort haer sijn
 Salich zyn die bedroefde reene
 Sy sullen vertroostet zyn.

Luc. 6.

Christus die sprack noch ter stede
 Dat sy zyn salich hoorz zyn belijt
 Al die saechmoedighe mede
 Sy belitten dat verdryck in vreden altyt
 Salich zyns die hongher lyden

En

En dorsten na Godes woort
God sal haer noch verblijden
En hy salse versaden hoort
Salich zijne in desen tijden
Die barmhertighen hoort
Barmherticheyt coemt haer bezijden
Een ewighen daghen aent hoort.

En bedroeft v niet te samen
Ghy die datz hout Gods ewich verbont
Christus heetse salich by namen.

Matth. 5. Die supuer van herten zijn inden gront

Sy sullen God aenschouwen
Dit zijn Gods woorden claer
Salich zijne wilt dit onthouwen
Die vriedemakers booswaer
Al die dees reden behouwen
Ende volghense vromelick naer
Dat zijn Gods kinderen vol trouwen
Spreekt Christus int openbaer.

Matth. 5. Salich zijne ende wtuercozen

Luc. 6. Spreekt Christus tot synen gheloontgen ract

Die om de gherechticheyt wilt hoozen
Veruolcht werden ende versmaet
Salich zijne wt ghenaden
Die daer doen een rechte boet
Als v die menschen versmaden
Om Christus name goet
Sijn beloften laet v versaden
Dat hemelrijck behoort haer soet
Ghy Christenen laet v raden
Sijt dese reden vroet.

Matth. 5. Te recht mocht hy hem wel verhueghen
Daermen van is sprekende boosheyt

En dat met valsche lueghen
Het gheschiet al tot der salicheyt
Sijt in vrechden en blijfchap gheseten
Het sal v wel werden gheloont

254
1. Cor. 2

God sal v zijn rijcke wt meten
Schoonder dan hnt heeft verthoont
Want alle Gods Prophten
Sijn niet in lyden verschoont
Die weerelt heeftse verbeten.
Dacrom zijn sy ghecroont.

CMa de wijse. Wy minde een
rupter dat was waer.

ICk bidde v Heer dat ghy my bystaet
Helpt my so en vrees ick niet hoet gaet
Al bersteect my die werelt quaet
Wijn toeuverlaet, so sult ghy zijn
Op elck termijn

Verlost my Heere dooz v Goddelick aëschijn.
Ander weerelt waert ghehaedt oock ghy
Wie v oprecht volghen sal wie dat sy
Van sweerelts haet en is hy niet vry
Dus segt elck sy, en wiltse blien
Tot allen termijn
De weerelt en die in haer berblien.

Gods rijck en is van deser weerelt niet
Hy belooft de syne hier swaer verdziet
Maer namaels sullen sy een vrolick liet
So ons bediet, schijftuere schoon
Dooz haren loon
Singhen mettē Lamme inden hoochste trod,
Hoe mach yemant wesen so dwaes
Dat hy om een berganckelick aeg
Verliessen wilt deewich solaes
Ghelooue is schaers, in hem diet doet
Kiesen onuroet

Sweerelts ghenoechte dooz dat eewich goet.
So wie dat ghelooue heeft oprecht
Dwelck dooz Gods liefde vromelick becht
Hy en sal niet achten wat de werelt seght
Maer als goet knecht, God volghen naer
Sijn woort dooz waer

Belijden

Wesden den menschen by sonder haer.

De liefde is ter werelt cout
Dat machmen mercken aen tonck ende oudt
Die sonde regneert nu menichfout
Int quaet seer stout, in duechden bloot
Luttel denoot
Helpen haren naesten wter noot.

Die werelt is nu in boosheyt gheselt
Den eenen mensche den anderen quelt
Dat hy niet en weet wat menich reit
De liefde smelt, aen elcken cant
De menschen swant
Dordeelen elck na haer verstant
Wy benyden deen des anders gheluck
Deen iaecht den anderen inden druck
Int quaet befeghen wy menighen truck
Wy gaen seer cuck, groot ende cleen
Fraey int verleen
Dorlof aen elcken als ick moet scheen.

¶ Een ander.

- I**ck hoorde de basuyne blasen
Apo. 8. Heer verre hoorde ick tgheschal
Apo. 19. In Jerusalem in Edom basen
Die boden roepen ouer al
Haer gheluyt gaet in mijn versinnen
Mat. 23 Maect v ter buyloft ghereet
Al die den Coninck beminnen
Ioan. 10 De poozte is open gaet binnen
Meruert v doet aen dat buyloft cleet.
Heb. 13. ¶ Syon wtghelefen
Hebt ghy haer stemme niet ghehoort
En wilt niet omhoozich wesen
Apo. 9. Maer wilt ontfanghen des Heeren woort
Ghy hebt ghenade ghecreghen
Apo. 9. Neemt waer het woort v gheleyt
Waseh maect v op die wegghen
Mer ghy niet Babylon woort ghesleghen
Maect

Maect v seere niet en verbeyt.

Dat teecken wort v ghegheuen
Dat Ezechiel int neghenste staet
Des heeren knechten worden beschreuen
Die daer volbrēnghen des Heeren raet
O Syon besiet uwen verclaren
A ghetal is schier veruult
Man die haer leuen niet en sparen
Ghecocht zijn sy vander eerden
Clam heeft betaelt hoor haer de schult.

Ezech. 9
Mat. 21
Luc. 28.

O ghy Jacobs woornkens wtuercoelen
A vergulden ros coemt nu met macht
Wilt nu v hoeft op boeren
Dat ghy des Heeren toccoemst verwacht
Wat wilt ghy een ander aenuanghen
Of ghy den Coninck niet crēghen en sout
Dat wee heeft v beuanghen
Hieromme is v verlanghen
Als een vrou int baren menichfont.

Apoc. 14:
Esa. 41
Apoc. 22:
Joan. 10

Staet op Syon wapent v leden
Maect v totten strijde bereyt
Eenen anderen wech moet ghy in treden
Maer eens menschen voetstapen vreyt
Varen inganck licht in mijn vermeerren
Daer ghy v erfdeel sult outfaen
En vrees niet al zijt ghy teedere
Hoor den Trent met syne bederen
Hy sal v met zijn clauwen slaen.

Luce. 11

Den draeck is comen opder aerde
En is gheuanghen met grooten nēt
Want die vrouwe diet manneken haerde
Is haer benomen des heeft hy strēt
Om teghen haer saet te bechten
Sijt goets moets en twijfelt niet
Onsen leyfman coemt hier te rechten
Ordeel honden met syne knechten
Hy salse verlossen wt al haer verdriet.

Apoc. 12
Apoc. 12

O wachters op Syons tooren
Ghy dunct dat sweert is bereypt
Laet v basuynen noch hoozen
Of yemant in Syon in ruste leys
Dat sy moghen ontwaken
Van haren slaey opstaen
Dat sy haer onschult niet en maken
Als die Heer sal comen ter waken
Hy sal de wederspanninghe slaen.

O booslen aert ghy en wilt niet hoozen
Ghy maect v onschult al ghelijck
De wachters segghent v wel te hoozen
Maect de doot seer iammerlijck
Den vrede Gods spreect ghy incluyten
Maer tbloet coemt op v hooft
Den Doostier beghint te sluyten
Ende ghy sult binuen buyten
Dat ghy de waerheyt niet en ghelooft.

O moordadich laet wat gaet ghy maken
Gheslachte van Cain ghy brenghet ter doot
Des Heeren schaepekens sonder snaken
Wert dobbel betaelt in uwen schoot
Die doot coemt nu te peerde
Wy hebben v eynde ghesien
Dat sweert gaet ouer deerde
Daer ghy mede ghedoot sult sweerden
De helle en sult ghy niet ontulien

Den tijt is hier om te mayen
Want de boosheyt heeft hier douerhant
Daer en is schier gheen plaetse om te sayen
Dat oncruyt dat vult dat lant
Den somer is schier gheleden
Men hoort des trompetten ghepuyt
Die spotters berachten den vreden
Tis tijt die perste te treden
Slaet aen v seysen den oogst is rijp. Creyden
Den Heere sal den boghelē een machtijt be-

Mat. 13

Pet. 15

Apoc. 14

Es

Hebrallen in E dom so tek las
 Want tegens der Princen der Coningē beyde
 Coemt alle ghy vōghelen verlaet v ras
 Wilt vanden Lansheeren vleesch v boeden
 So sy deden so wert haer ghedaen
 Ende ghy knechten weest vroom van moede
 Wascht v boeten inden goddeloosen bloede
 Desen loon sullen ons rooiers ontfaen.

Staet op Jerusalem wilt v bereyden
 Ontfanc v croone aenschout v rijk
 Wilt v tenten swijt wt bereyden
 Ontfanc v kinderen alle ghehijk
 Woen Coninck coemt om te bereyden
 Dijnen loon brengt hy booz haer pleys
 Hy sal hem in v berbleyden
 Wy sullen in zijn glorie weyden
 Verlijt v Sion met Jerusalem reyn.

Verlijt v met tvechden met vzechden
 Speelt op de harpe een nieu liet
 Wilt v in onsen God vertvechden
 Ghy alle die dese wrake siet
 Die Heere coemt om betalen
 Om te wreken ons alder bloet
 Zijn granschap beghint te dalen
 Wy verwachten de laetste schalen
 O ghy bruyt gaet vwen bruydegō te gemoet.
 Na de wile. Ontspringht ghy
 gheestkens nu ter tijt.

Ick ben seght Christus de wech, de waer-

Joan. 14

heyt claer
 En al die my willen volghen naer
 Moeten dees weereit geheel verlaten
 Want hy spreect wat soudt hem mogen baten
 Die hadde al dees werelts rijkdommen
 En dat ghy schier, int eeswich vier
 Soudt moeten comen.

Gelijc God sprack tottē rijckē wel verstaes

R ij

Gedencx

Ghedenct sone dat ghy goet hadt en Lazarus
quaet

Hy heeft hy troost, en ghy hebt lijden
Want tusschen ons beyde is groot verscheyde
Wie daer is en coemt niet hier bouen
Noch van hier daer, tuycht Lucas claer
E is al toe gheschouen.

Dus en wilt niet achten op tijdelick solaest
Op dat ghy die maechde niet en slacht die wa-
ren dwaes

Die gheen olie en hadden in haer batens
Dat is die liefde vol charitaten
Sy en gingen metten bruydegom niet binnes
Al stonden sy, en clopten by
Men liet se niet innen.

Wanneer de huywoert sal zijn oghestaert
En als hy zijn diere sal toe hebben ghedaen
En v daer buyten vint ghesloten
En dat ghy dan coemt, Heer doet ons open
Maer hy en sal v dan niet verhooren
Al roept ghy seer, tot hem o Heer
E is al verlozen.

Als ghy Abraham, Isaac, en Jacob me
En alle die Propheten siet trecken in v
En ghy daer niet sult moghen comen
Maer als v die Heer sal daer verdomen
Hoe sult ghy meenen zijn thooze tontblijden
Een traetter niet, daet dit bediet
E sal so gheschieden.

Salich zijn de menschen, sprack Christus
Die hy also vint doe de als hy weder come sal
Hy sal se al in zyn rijcke leyden
En daer een maeltijt haer gaen bereyden
En hem op schoyten, en diemens berhoyden
Wooz dat sy tent, tot inden ent
Sijn by hem ghebleuen.

Ma de wijse, Maria staert.

Jesug

Iesus tsaert, Godliker aert
 Man God den Vader gheboert
 Ghy hebt met macht, weder bracht
 Dat langhe was verloert
 Door Adams val, troost was ons al
 Man God den Vader ghesproken
 Op dat niet en woort ghesproken
 Onse sonde ons schult, verwoort u hult
 Want gheenē troost en is, daer du niet en bist
 Barmherticheyt te verworuen
 Wie dat niet en hoeyt in d'urghenade
 Die moet doch ewelick steruen.

O Jesu mil, ghy hebt ghekill
 De oude baders haer verlanghen
 Die laer en dach, in wee en elach
 Die gheuanchen is hiel gheuanghen
 Wt dieper noot, riepen sy tot God
 Doet op des hemels poortien
 Doet op aen allen oortien
 Sepnt ons d'ijn hint, dat dar ons nint
 Dese sware pijn, diwelick moet gheschien
O Christus door dijne liden
 Daerom dy hout, eenen heer stont
 De weereit tot ewighen tiden.

Jesu sijn, d'ijn woort gheeft schijn
 Ende lichtet claer ende gheswiltie
 Het helpt wt pijn, die arue d'ijn
 Die daer sitten in d'uyfsteruise
 Gheen rust noch rast, en hebben sy vast
 In alder menschen leeren
 Helpt hen d'ijn woort vermeerren
 Helpt hen doch saen, op die rechte baen
 En gheeft hen troost die ghy hebt verlost
 En de weereit al ghemeyne
 Alleen in dy, heer hopen sy
 Niet in haer wercken onreynne.

O Jesu Christ, waer God du bist

In dy en zyn gheen ghebreken
Daer en is gheen man, die mach of can
Dijnen lof te vollen wt ghespreken
Dijn hochste eer, wort altoos meer
Dy is alleen ghegheuen
Wat eewelick erijcht dat leuen
Alle creatuer, o Coninck puer
Alst daer toe coemt, dat mynen mont
Aerstrommen sal, den doot sal moeten lijden
Dan helpt doch my, dat bid ick dy
Dat ick in dijn woort mach verscheyden.

O Jesu goet, helpt my wt noot
Seer goetelick aen allen enden
Hoe gantsch ghenadelick, heer hebby my
Wederom tot v laten wenden
Wt deser noot, mijn siele die leet moort
Al by die valsche Prophten
Die my bedroggen hadden
Op menigherley ypoocrisie
Op wercken ick hoeppe en meynde bulck
Ghenade daer doot te verweruen
En ick verliet dy, o Heere recht niet
Mijn onweten verderuen.

O Jesu weert, so dijn woort keert
Van my en hem afscheyde
So coemt tot my, dat bid ick dy
Op dat my niet en berleyde
Der menschen leer, wort altoos meer
Wie can haer list ghekennen
Sy laet haer heyllich noemen
En ten is doch nicht, van menschen ghedicht
Alleen dijn woort, al hier na hoort
Ja by dat leuen ghewisse
Dat spijse my, dat bid ick dy
Ter eewelicker seesten

O Op de wijse. My docht dat ick is
roode rooskens lach.

K Inderkens in Christo sijn
 Ter werelt hier versterken
 En wilt doch niet verwondert sijn
 Door t'vier des lydens treken
 Want daer staet claer beschreuen
 De zijne wilt hy castijden
 Die Christo sijn ghegheuen
 Moeten ter werelt lyden
 Maer wilt v dies verblijden
 In alder stonden wijt
 Dat ghy zijns lydens weerdich beuonde zijt,
 Sijdy van elck behaet, versmaet
 Alleene om Christus name
 So sidy salich (my verstaet)
 Weerijt voor swiants blame
 Want al Gods wtuercozen
 Heeftmen oyt sien verdouwen
 Ja Christus selue almozē
 Heeftmen oock sien benouwen
 Dies ghy mans en vrouwen
 Verblijt v in desen tijt
 Dat ghy zijns lydens weerdich beuonde zijt,
 Anders weest cloeck en wel ghemoet
 Schept int cruyce een verhueghen
 Want desen tijt ter werelt broet
 Heeft hier een cleyn bermueghen
 Al wilt v de Heere proeuen
 Ghelijck tgout inden biere
 En wilt v niet bedroeuē
 In allulcken dangiere
 Met herte goedertiere
 Danct Christus ghebenedijē
 Dat ghy zijns lydens weerdich beuonde zijt,
 Al werdy veroordeelt ter doot
 Weyst tis v so boorsproken
 En schaemt v niet in sulcken noot
 Al wojt het lijf ghebroken

Joā. 1
 1. Joā. 3
 Esa. 48
 1. Pet. 1

Joā. 17
 Joā. 16
 Mat. 5.

Mat. 10.
 1. Tim. 4.
 1. Pet. 4.

Genes. 4.
 2. Par. 24.
 Mat. 23.
 Luc. 13.
 Actu. 7.

Heb. 11.
 1. Thess. 2.
 Apoc. 2.
 Matth. 5.
 Actu. 5.

4. Efd. 16.
 Matth. 5.

1. Pet. 4.
 Matth. 10.

1. Pet. 4.

- Gaet voort, laet vast int goede
 Heijpt Christus name pynen
 Aen seghheit metten bloede
 Gods woort, breeft gheen afgrijsen
 Strijt cloeck sonder heroyfen
 Gods goerheyt claer beijst
 Dat ghy zijns lijdens weerdich beuonde zyt.
 Depst mijn alderlieffte certeyn
 Dat ghy door Gods ghenade
 Onder so menich dapsent reyn
 Ghecozen zyt wt tquade
 Tot een eswich regneren
 Met God in hemels thronne
 Dits groot berconsoleren
 Voor die in swerelts woone
 Crighen de doot ten loone
 Hier in slichacms berijst
 Dat ghy zijns lijdens weerdich beuonde zyt.
 Kinders tis grooten troost voor waer
 Zijns lijdens deelachtich zijne
 Want daer door tuycht den gheest eenpaer
 Dat hy tallen termijnne
 A reept tot hemels eruen
 Door sulck trouwlich berclaren
 Tot een bruechdich berwernen
 Door dit drucklich beswaren
 Als al Christus dienaren
 Verhuecht inden gheest subijt
 Dat ghy zijns lijdens weerdich beuonde zyt.
 Op dat ghy inden tijt bekent
 Sijnder toecomste reene
 Verhueghen muecht met blyschap gent
 In Christo alle ghemeeene
 Kust op zyn woort gheprezen
 En acht gries noch dolueren
 Waer weest verblijdt in desen
 Almen v doet al bueren

Act. 15

Eph. 2

Tit. 3

4. Col. 2

Joan. 15.

Eph. 1

2. Tim. 1

1. Pet. 4.

Heb. 12

Rom. 6

2. Tim. 2.

Act. 5

1. Pet. 4.

Act. 5.

1. Pet. 4

267
Om Christus name crueren
In als weest dan verblift
Dat ghy zijns lijdens weerdich beuoudt zijt

Preest den Heere.

Da de wijse dat ick om een schoon
brouwe moet steruen.

Kerck van uwen boosen weghen
D ghy menschen opstinaet
Bekeert v alle tot God te deggen

Want nadelen tijt verstaet
En is gheenen tijt desolaet
Om boet te doene dit aenkleefe
Ghelijck de Enghel met groot behenghel
In Apocalipsis gheswozen heeft.

Apoc. 10.

D ghy menschen quaet van gheeste
Die Gods wille altijt wederstaet
Dooz den raet al van de beeste
En dooz valscheyt van zijn dienacys quaet
Die altijts leeren onuertuact
Teghen die gheboden van God den Heere
Met alle haer crachten, en groote machten
Aerlmadende altijt Gods eere.

D ghy arch ghelachte der slangen
Hoe sult ghy Gods oordeel ontgaen
Want v boosheyt en al v ganghen
Sijn totten hemel toe ghecome laen
En ghy sult dobbel vergheldinghe ontfaen
An al v boosheyt en ouerdaet
Hy sal v betalen, en wel achterhalen
Waer dat ghy bitet, of henen gaet.

Matth. 3.
Luce. 3.

Dobbel vergheldinghe sal hy v schencken
En weder gheuen in uwen schoot
Om dat ghy spreect niemant mach my kreene
Ick en sal sien oock gheenen noot
Ick sitte als een koninghinne groot

Apoc. 18.

Is v En

En ick en sal gheen sweduwē zyn
Daerom sullen v plaghen, en groote saghen
Op eenen daghe komen sijn
Die sondaer en derf niet spreken

4. Esd. 16

Dat hy niet en heeft ghesondicht voorwaer
Want men sal vierighe colen ontficken
Al op zyn hooft vergaderen dits claer
Die daer sprekende is eenyaer
Ick en hebbe niet ghesondicht quaet
Al teghen den heere, noch syne leere
Oft teghen zyn woorden delicaet.

3. Esd. 16

O boose weerelt wat sult ghy maken
Als die heere v besoeken sal sijn
Hoe sult ghy met v sonden ontraken
Voor God ende die Engelen sijn
Als ghy sult aenschouwen zyn klaer aelschijn
Siet God is de rechter ouer al
Wilt hem aencleuen, so suldy met hem leuen
En van die doot hy v verlossen sal.

Zachar. 1

Wilt v aetsamen tot my bekeren
O ghy menschen wie dat ghy zyt
So wil ick my doek tot v heeren
En v gheuen al sonder respyt
Mijn rycke den ewighen tyt
En v verlossen al metter spoet
Van die ewighe doot, en tormenten groot
En ick wil v gheuen mijn ewich goet,
Noch sal ick v gheuen sonder sneuen

Apoca. 3.

Te sitten met my op mynen stoel groot

Apoca. 2.

En ick wil v doek te eten gheuen

Joan. 4.

Al banden verborghen hemelichen broot

En drencken v met claer water minoot

Ende v my trouwen inder ewicheyt

Wilt hier op dencke, niemant mach v krecken

Betrouw op my so ick v heb voorseyt.

Medict ende laet oock weten
Al van den gherechtighen schoon

Dat

Dat zijt goet hebben want sy sullen eten
 De vruchten van haerder handen loon
 Maer die wercken der goddeloosen coen
 Die sal hy vergheiden met thoornicheyt
 Hier en woorme, sal hy haer genen met storme
 Dat sy bernen en gheuoclen in ewicheyt.

Judt. 16
 Elait. 5.

Hoort na my spreek die Heere gheprelen
 Ghy die de gherechticheyt begheert met blise
 En die den Heere soecken te bresen
 Menschout die steenrootse die booz v srijt
 En daer ghy oock wt ghehouwen zijt
 Ick ben v trooster weest niet beruaert
 Ick sal v verbliden, en booz v srijden
 En brest gheen toornienten hier ofte sweert.

Elait. 5.

Merckt op my mijn volck al ghemeyne
 Ghy die de gherechticheyt kenneer wel
 O ghy volck die mijn wetten reyne
 Al in v herten draghet snel
 Verlaet v niet al verstaetmen v fel
 Noch van lasteringhe der menschen boos
 Want die motten, sullense doorrotten
 Maer mijn gherechticheyt die blijft altoos.

Imos. 5.

Soeckt den Heere so sult ghy leuen
 Verkieft het goet al booz het quaet
 So sal hy v belchermer wesen
 Ende v basticheyt zijn verstaet
 en weest niet bedroeft noch desperat
 Al valt v dat liden dick wils swaer
 Wilt v in duechden, altyts veruruechden
 Hebt lief de gherechticheyt volchtse naer.

O Princelicke Heere der heeren
 Al sy lof prijs eere en maectheyt
 Die ons gheeft v rechte leere
 Ende uwen geest al ouer ons breyt
 Wy willen v diene in gerechticheyt
 Want ghy zijt alleen onse lofsanc k loet
 Ons ewighe vader, ende bewaerder

wa

Wel hem die vberheydet met ootmoet
Op de wyse, Enter vons
cuer fideles.

Eph. 6.
Collof. 3.

Let ons ghebenconen
Met dicht en lanck
Den heere tallen tijen
Ons leuen lanck

Sijn liefde vranck
Heeft ons wilt dit aenhooren
Wenrjdt vooz Pharaons thoozen
Dien hellchen vyant vranck
Wonderlick zijn syn krachten
Die hy oozhoort
Al wt de zee met machten
Sijn wy gheschoort
Pharao verfloort
Die heeft ons meenen volghen
De zee heeft hem verfloighen
En isfer in verfloort.

Wt Pharaods diencken hierick
Sijn wy gheleydt
Dooz Christus doot manierick
So schryftuer leydt
Sijn heerlick feidt
Heeft zijn ghe wetdt ontbonden
En ons in alder stonden
Sijn eeswich goet bereydt.
- Kinders wilt v verbljden
Groot ende cleyn
Wilt den heere beljden
Alle ghemeyn
Ghy gheesten reyn
Wilt v verubileren
Met sangk wilt exelteren
Sijn wonderbaet certeyn.
Ghy hemelen ghy eorden
Ghy mane soet.

Ghy

Ghy Enghelen vol weerden
 Ghy sterren vroet
 Prijst oueruloet
 Die heerschapende Heere
 Singt hem toe prijs en eere
 Voor weldaet die hy doet.

Ghy dieren ghy reuieren
 Danct hem eenpaer
 Wilt synen naem verchieren
 Ionstich eerbacr
 Ghy berghen kwaer
 Wilt hem oock lof toewijfen
 En syne goetheyt prijfen
 In gheest en waerheyt claer
 Laet ons sonder ophouwen
 Hem maken groot
 Den Prince vol van trouwen
 In hemels conroot
 Ghy scharen bloot
 Wilt alijt sonder sparen
 Sijn weldaet openbaren
 Volstandich totter doot

Joan. 4

Azeest den Heere.
 O Pa de wyse, O priens
 nons tous courage.

Let ons by met corage
 Verhueghen in den gheest
 Al liyden wy domage
 Dwoefheyt en kwaer tempeest
 Den druck sal weynich dueren
 Die wy al hier besuieren
 Deynde is gheopenbaert
 Dan sullen ons dolueren
 Ons schreyen en ons trueren
 In vruucht worden verclaert
 Een vrouwe in barens pijn
 Verkrjcht grief en doluer

Actum. 9
 Matt. 10
 Actu. 14
 2. Tim. 3
 Mat. 24
 Roma. 8.
 1. Cor. 4.
 Elai. 19
 Maer Joan. 16.

- Esaie. 26** Waer als sulcks is ten sijne
 beruericht sy haers ghetrues
Esaie. 54. Also sal ons droefhede
 Bedect zijn door den brede
 Die Christus heeft bereyt
 Want zijn belofte en rede
 Is waer op elcker stede
 Die ons is toegheseyt
Num. 23 Sijn beloften zijn warachtich
 Door alle tijt ghelien
Matt. 16 Dies laet ons vleesch bedachtich
 Om Christus name bren
Ezcc. 36. Want ons berrot lichaem
 Dat sal in synen name
 Verkeeren glorieus
1. Coz. 15. In een wesen bequame
 Een heerrlichheyt eerlame
 So Paulus tuycht Joyeus.
 Ghelijck den natten dauwe
 Wilspruyten doet het kruit
 So sal ons vleesch in trouwe
1. Coz. 15. Vercrijghen nieuwe virtuyt
 Verchiert in een nieuwe leuen
Ephes. 2. Dwelck ons Christus sal gheue
Rom. 5 Diet ons verwozen heeft
 Daer op wy hopen beneuen
 En hope soer staet gheschreuen
Joan. 12 Laet niemant beshaemt die leeft
 Het graen ghesaeyt in deerde
 Verrot somen aenschout
 Daer na bzenghet met weerde
 Sijn vruchtken menichfout
 So sullen wy verrijlen
Apoca. 6 Door vruchtken lof bewijlen
 Christus den sayer klaer
 En ons vruchtich afgrijlen
 Dat sal dan verrijlen

Heerlich in bruechden gaer.

Mat. 22.

Verhuecht O kinders cleyne

Christus is opghestaen

En wy zijn leden repne

Verwachten tselue opgaen

Want daer thooft is gheresen

1. Cor. 11.

Daer moeten de leden welen

Sou lichaem zijn volmaectt

2. Cell. 4

Dies weest ghetroot in desen

O lieue kinders gheprezen

Want ons t rumphe naect.

Prince ghy Godes kinders

Die hier verworpen zijt

Matth. 5

Strijt bij weest ouerwinders

Leghen bleesch en bloet alrijt

Joan. 12.

Merckt de belofsten schoone

Die ons door Godes soone

Gheschoncken zijn ter bruecht

1. Cor. 19.

Denckt hoe wy sullen ten loone

Verweruen sleuens kroone

Dooz Christus louter bruecht.

Weest den Heere.

En ander.

Liet ons hebben onder malcander repne
Liefde soet

1. Jo. 3. 4

Also ons Joannes beschrijft ghestadich

Want de liefde coemt van God ghenadich

En die liefde heeft die is wt God ghebooren

Wijs en bract

En kent God in alle dinghen sweladich

Maer die niet lief en heeft die is seer schadich

En hy en ket God niet, wát de liefde is God

Dus blijft hy onuerstandich simpel en bot

Gheloof en hope van ons int eynde scheyt

1. Cor. 13.

Maer de liefde blijft ons by tot inder ewichz.

1. Petr. 10

Maect reyn v sielen segt Petrus in synen

eersten brieu

In den

In den gheest booz de ghehoorzamichede
Tot onghetuynde broederlicke vrede
En hebt v onder malcander hertelicke lief
Wt reynder herten weest ghenadich mede
Als wedergebozen na Christus sede
Wt gheen verganckelick maer onuerganckelick
laet

Als wt dat leuende swoort Gods dat ewich
Ghelooft en hope van ons int eynde scheyde
1. Cor. 13. Waer die liefde blijft ons by tot ind ewich.
Weest nchteren en swaket in een snel vresich
ghebet

Laet onder malcanderen booz alle dinghen
Een bernende liefde neerstich ontsprings
Set de liefde die doot al os listich boos en quaset op
En sy en laet ons gheen sonden volbringhen
Dies wy van vrueden vrolicken singhen
Die liefde so ons Petrus schoone vertreckt

1. Pet. 4. Die menichuidicheyt der sonden bedeckt
Ghelooft en hope van ons int eynde scheyde
1. Cor. 13. Waer die liefde blijft ons by tot ind ewich.
Collof. 3. Wilt aentrecken segt Paulus de bernende
liefde Gods

Den bant der volcomenheyt hooch gheprezen
Die allen druck en lyden doet ghencken
De hoofsomme en deynde des ewige gebots
Dat sal liefde van reynder herten welen
1. Tim. 1. Met een goede consciencie na desen

En een onghetuynt ghelooft daer me
Van welcken wie dat dwaelt cricht groot os
Ghelooft en hope van ons int eynde scheyde
maer de liefde blijft ons by tot inder ewich.

In tribulatie verhuengen en verblinden wy
Dooz die liefde die ons heurijt van snouen
Van den gheest in onsen herten ghegheuen
De liefde maect ons bā alle druc en vreesen
1. Cor. 13. De liefde en can suchten noch beuen

Roma. 8. Dooz

Dooz liefde worden wy seer ghebrenen
In alle goede wercken God aenghenacm
Als kinderen tot Gods dienst bequaem
Gheloof en hope van ons int eynde scheydt
maer de liefde blijft ons by tot inder eewichz.

1. Cor. 13.

Al had ic boue alle menschē wt nomēde tael
Ende met Enghelicken tonghen spzake
En dat my de liefde dan noch ghebrake
So waer ick als een klinckēde belle of metael
Al konde ick Propheeten met ghemake
Ende wiste wel alle verborghen sake
Al konde ick dooz ighelooue seer crachtich siet
Werghe berletten, ten baet my al niet
Gheloof en hope van ons int eynde scheydt
maer de liefde blijft ons by tot inder eewichz.

1. Cor. 13.

Al gaue ick mijn goet en haue de armē men-
En liet mijn lichaem verbranden (schen al
Sonder liefde koemtet my alle tot schanden
De liefde saechtmoedich en vriedelic wezē sal
De liefde en brenge dooz nist niemāt in bandē
Noch sy en verschalct gheen simpel verstandē
De liefde haer tot gheender tijt op en blaest
De liefde niet oneerlick en raest
Gheloof en hope van ons int eynde scheydt
maer de liefde blijft ons by tot inder eewichz.

1. Cor. 13.

De liefde haer niet en verbittert, sy en denct
gheen quaet
An ongherechtigeden sy haer misdet
Ende in de waerheyt sy haer seer verblifdet
De liefde en seect haer seluen niet, sy gheeft
elck goeden raet
Sy hoept gheloofst verdraecht al in lijden
De liefde tot gheender tijt en verglijdet
Al hielden tonghen op en Propheeten
Kennis en wetenschap ten diuerschen tijen
Gheloof en hope van ons int eynde scheydt
maer de liefde blijft ons by tot inder eewichz.

1. Cor. 13.

**Wincerste Christus reyne Heere wotuerco-
ren bruyt**

Wilt uwen bruydegom althijt beminnen
Wt gheheelder herten en wt al v sinnen
En hoort althijt na zyn soet en lieflick gheluyt
Wntet met luste in v herte binnen
En soect met zyn pot althijt neerstich te swinne
En schept van zyn reyn liefde oock niet
Maer alle bedrieghelicke leere bliet
Ghelooft en hope van ons int eynde scheyde
maer de liefde blijft ons by tot under eewichz.

Matth. 25
Luce 19

1. Coz. 13.

**Ma de wijse. De lustelicken Wey
is nu inden tijt.**

Lofhoochste duecht, door v zyn wy vblift
En beschermt door thelsche ghetrueren
Lof God die ons behoeder zijt

W moet noch lof ghebueren
Ghy zijt toch ons tocuerlaet
En hebt verwonnen al ons quaet
Doot, duyuel, sonde elck moet belien
Lof God in eewighen tijen (schien
Lof God almachtich v moet noch lof ghe-

Die ons roept om duechts verclaren
Comt alle die doot en wilt van my niet blien
Comt dzinct en wilt niet sparen
Comt dzinct alle mijn roode bloet
En eet van mynen vleesche soet
Om niet sal hijt ons gheuen
Lof Heere der Heeren verheuen.

Lof Jesus Christus die ons allen hebt ge-
W met de leuende fonteyne (laect
En hebt ons alle om niet rijckelick begaest
Ghestelt net supuer en reyne
Ghy hebt ghestelt van sonden bloot
Ende leuende die waren doot
Door v doot ende verrijlen
Dies wy v louen en prijsen.

Loft Princelick God die ons mensche hebe
 Soot claer blijckt int aenschouwen (so lief
 Sy zijn beschermt vooz alle ongherief
 Die bast op v betrouwen
 Ghy sult haer gheuen des leuens broof
 Man hongher en sal hy niet inden noot
 Inder eewicheyt en sal hem niet dorsten
 Looft hem ghy heer en ende borsten.

Ma de wijse. Laet ons den Kant
 man louen.

Let ons dat woort Gods prisen
 Ghy Christen al ghemeyn
 Want het doet die siele herrijen
 Het maect die sinnen reyn **Joan. 18**
 Door ongelouichede, de geest beswaren doet **1. Petr. 3**
 Dwoort Gods brenge ons brede
 Dat edel graetken soet, daert al by leue moet. **Ruce. 1**
 Dat woort Gods is so crachtich **Matth. 13**
 Man machte also groot
 Wie dat ghelooft warachtich **Joan. 11**
 Hy leeft al waer hy doot
 Verlozen so sal hy wesen, so wie des niet en **Acto. 16**
 Ghelouue moct ons ghenesen **(doet) Gala. 3**
 Dat edel graentken soet, daert al ec. **Matth. 13**
 Het is de moeder herbozen
 Spreekt Christus zijt dit wel broet **Joan. 9**
 Daer wy door worden herbozen
 In alle duechden goet (en bloet **Gala. 5**
 Om alle wellustē te versaken van eygē biecs
 Dus can ons dwoort Gods maken **Matth. 13**
 Dat edel graentken soet, daert ec.
 Daer staet claerlick gheschreuen **Matth. 4**
 Verstaget cleyn en groot **Deute. 8**
 Dat die menschen niet en leuen **Sapt. 16**
 Alleene by den broot **Matth. 13**
 Maer by alle leere, die wt Gods monde vloet
 Dus moet ons al regieren dat edel graen. ec.

Hoe souden wy anders leuen

Als daer gheschreuen staet

En waert ons niet ghebleuen

Wat Goddelike laet

Als Sodoma wy versoncken, al in des dups

Maer nu is ons gheschoncken (uels broet

Dat edel woort Gods soet daert &c.

Christus de heer gheprezen

Sprack tot synen iongheren kleyn

Warachtich so wy lesen

Dooz d'woort so worden wy reyn

Niet dooz ons eyghen wercken, noch verdien

Ghy Christenen wilt aenmercken (ken groot

Dat edel woort Gods soet, daert &c.

Het is een sweert van krachte

So Paulus doet vermaen

Des boosen byants machte

Daer dooz wy al ontgaen (der de boes

Sijn macht woort hem benomen, getreden ons

Het is tot onser byomen

Dat edel woort Gods soet, daert al &c.

Het is een harnas van weerden

Het brenge ons wt der noot

Sy moeten daer booz ter eerden

Helle duyuel ende doot

Het can die pylen schutten, al van den byant

Het is onser siele nutte (onuroes

Dat edel woort Gods soet, daert &c.

Om dat wy ewelick leuen

Wy ghelooighen alle ghemeyn

Dat doet Gods woort verheuen

Dat Goddelicke greyn

Om dat wy vast betrouwen, met herten sin

en ghemoet

Ten laet ons niet verflouwen

Dat edel woort Gods soet, daert al by leuen

moet.

Esai. 1

Gene. 19

Roma. 8.

Matth. 4.

Joan. 15.

Luce. 17.

Philip. 2

Matth. 4

Ephes. 6

Hebre. 4

1. Co. 2. 19.

Hebre. 11

1. Joan. 1

Matth. 4.

Ephes. 6

Matth. 4

Joan. 1

Matth. 4

Joan. 12

Roma. 8

Matth. 4

In de Wijsse, Tribulatie en verdriet.

Liet ons den Heere singhen
 Hy doet so wonderliken dinghen
 O Heere machtich hoe wonderlick is u
 wen naem Esaie. 25

Ghy gheloonighe wilt ontspringhen
 Ende na v rick berlinghen (saem
 Laet v niet verschrickē al verliest ghy goet en
 O Christe Jesu maect ons hier toe bequaem
 Sonder v wy niet en vermoghen te volbrin- Joan. 15
 gen wat ghy ons ghebiet

Troost ghy ons niet, so blijuē wy int verdriet
 Wan God onghetroost te syne
 Waer vint men meerder pijnē
 Hope van salicheyt, die doetet al vergaen
 O Heere claer van aenschijne
 Gheeft onser herten medecijne (mogen ontfae
 Want wy gheē salicheyt doorpemat anders en
 Weel druck en lijdens wort ons nu aengedaē Actos. 4
 Wan die hoer van Babilontien die v kinderen
 so noode siet Apoca. 17

Troost ghy ons niet so blijuē wy int verdriet Esaie. 9
 O Koninck des vreden
 Alle aertrijck moet v aenbeden
 O Heere der Heeren wie is doch uwes gelijc
 Verhoort ons toch hier beneden
 Wt uwer hepligher steden
 Ouer al die v aenroepē zyt ghy een heer rick Roma. 10
 O Heer ghy zyt onse vader onse schepper en Esaie. 54.
 wy dat slijck (ghelick van ons bliet
 Wilt v hantwerc niet versnide want een pe-
 troost ghy ons niet, so blijuē wy int verdriet
 O Heere wijs van rade
 Hoe onmetelick is uwe ghenade
 Ouer die Israelsche schare dwelck v wtuer-
 In kostelicken ghewade (cozen zyn

1. Petri. 1

Wt den ontterganckelicken sate
Is sy wedergeboze v bruyt v koninginne
Wlinckende als de sonne door wven goddeli-
ken schijn (gheest toech ouer ons giet

Matth. 6.

O Heere wilt ons oock heyllich maken uwen
Croost ghy ons niet so blijuē wy int verdriet.

O Hemelsche vader
Aerhoozt ons toech alle gader
Wy legghen ons ter neder voor dijn koninck-
like Maesteyt

Apoca. 15

Matth. 11.

O heerliche wonderdader
Ghy zijt alleen onse ontlader

Al of prijs ende eere moet v alrijt wordē geleyt
O koninck der goden, o Heere der ewicheyt
Aerhoozt v arme kinderen want wy singhen
A een klaechlick liet

Croost ghy ons niet so blijuē wy int verdriet.

O Princelicke Heere
O Keeraer vander rechter leere

O leytman hooghe Priester bouen Moses
ende Aaron

O bruydegom vol alder eere
Sterckt v liefste want sy is teere

Coont v welbehagē aen der dochter van Syō
O edelē hooch verheue ewigē koninck Sa-

Apoca. 12.

helpt v bruyt v koninginne tot dat (Iomon
haer haringhe is gheschiet

Croost ghy ons niet so blijuē wy int verdriet

O Ma de wyse. Laet ons den Lants-
man louen.

L Oest den vader hier in dit leuen
Synen sone ghebenedijt

Die hy ons heeft gheghenen
Wy moghen wel zyn verblint

Wy waren door Adam verlozen
Al weerdich thelsche gloet
Maer Christus is ons ghebozen

Hy verwozt ons deeswiche goet
Want hy de sonde wech doet.

Adam heeft de sonden ghedraghem

Den vader daer voor voldacn

Woor ons is hy gheslaghen

Naer Esaias vermaen

Sijn lichaem is ghebroken

En stozte voor ons zijn bloet

In hem so is beloken

Des vaders oeneien moet

Want hy de sonde wech doet

De ghesonde niet en behoeven

Der sielen medecijn

Die in haer misdaet bedroeven

Dien ghiet hy olie en wijn

In haer stinckende wonden

Door zijn barmherticheyt loek

Als Samaritaen ghesonden

Woor ons sondich ghebroet

Want hy de sonde wech doet

Doot helle is verflonden

Man Christus alleen dats waer

Den duyvel heeft hy ghebonden

Glorieus verrees hy klaer.

De Prophecien doen vernulden

Wie anders leert raest oft woet

Hy nam op hem ons schulden

Sijn gracie ouerbloet

Want hy de sonden wech doet.

Alle menschen zijn logenachtich

Dus houdt v aen Christum alleen

Hy is vaders woort warachtich

En betrouet op anders gheen

So wie v tot anderen wijlen

En stelter niet eenen boet

Daer en kan gheen salicheyt rijlen

Dan Christum dien loeft en groet

Want hy de sonde wech doet
Wat sullen wy de Prince schincken
Voor al zijn bitter leet
Ong beste wercken voor God blinken
Als een maentlicke vrouwen kleedt
Onnut en kan niet steipen
Ter salticheyt weest des broet
Maer Christus is reedt om helpen
Ghelooft hem ghy krijcht voor spoet
Dat hy de sonde wech doet.

Schinckt hem een supuer ootmoedich herte
Met een vast ghelooue recht
Want hy droech ons smerte
En was onser alder knecht
Dus wilt hem wt liefden bresen
Deyt den behoeuenden van v goet
Helpt altyt weduwen en weesen
Draecht voort op Christum moet
Dat hy de sonde wech doet.

¶ Een ander.

Let ons gaen verbliden
Christen menschen goet
Met Jesus besnijden
D'alder eelste bloet
Hebt goeden moet
En leuet sonder bare
Wat dat ghy doet
Met desen nieuwen iare.

Wie sou droeuich wesen
In desen blijen tijt
Want wy zijn ghenesen
Man dallendich ghekrijt
Denghelen maken volijt
Met een groote schare
Dus vrolick zijt
Met desen nieuwen iare
Om ons by te komen

Dat

Dat alder edelste greyn
Ons menscheyt aenghenomen
Heeft hy in dit pleyn
Wy wetent nu certeyn
Het blijct int openbare
Dat kindeken cleyn
Het desen nieuwen iare.

Den dach schijnt nu seer schoone
Den nacht heeft ghedaen
Wat des hemels throone
Hebben wy een kint ontfacen
Laet ons tot hem gaen
En valt ons niet sware
Maan stonden aen
Het desen nieuwen iare.

In Bethlehem ghebozen
Windy hem terstont
Dry Coninghen wtuercozen
Custent aen synen mont
Want die sellen hont
Herodes volcht hem nare
Door practijcken en vont
Het desen nieuwen iare.

Princen en eel heeren
In dit eertsche dal
Helpt ons dit kindeken eeren
En Coninck bouen al
So moghen wy tgheschal
Hoozen van Davids schare
Hoe dat swelen sal
Het desen nieuwen iare.

Een ander.

L **Laet ons al met God verbliden**
Laet ons al om Gods woorden striden
Winnen onsen tijden, wy lyden
Swager verdriet

S b

Ons

Ons bleesch is cranker dan een ries
Alsomen siet.

Christus gebiet, geen spijse tonderscheyden
Wy en wistens niet

Sy ghinghen ons verleyden

Het sal ons qualick ghereyden, vermeyden

Die buyle criot

Sy steypent al in haren pot

Sy maken ons sot.

Haren spot, die ghingen sy met ons hondwen

Eenen houten afgodt

Deden sy ons betrouwen

Daer op so gingen sy hondwen, en trouwen

Met haesten groot

Wy arme schaepkens worden verstoort

Al om Gods woort.

Al hoor, wat Matthens heeft beschreuen

Eenen grooten moort

Die wort daer noch bedreuen

Den vader sal ouer gheuen, den euen

Sijn eyghen kint

So wie Gods woort niet en beint

Die wort heel blint.

Merflint, die leeringhen der Doeten

Wacht v als vrint

Woor die valsche Propheten

Sy zijn seer hooghe gheseten, bermeten

In swerelts ghetal

Sy roepen, sy krijten, sy krijghent al

Al by gheual.

Heel mal, so gingen sy ons vermuyten

Den afaets bal

En wilde niet meer stuyten

Sy setten ons groote tuyten, gelijck stuyten

Met schaleker list

Dan setten sy ons een afaet list

Als elck wel wist.

Eenen

Eenem grooten twiſt
 Die ſal daer noch ghebueren
 Ghelyck den miſt
 So ſullen haer leeringhen ſchueren
 Het haren valschen lueren, ter cueren
 Sy ſullen vergaen (vermaen.
 Deen volck ſal legē dander opſtaē, hoort mijn
 Princersſelick graen.
 Wilt ons toch wel bewaren
 Van sonden ontslaen
 Ende in duechden ſparen
 Gods ſwoort ſullen wy berclaren, bermaten
 Hier ontrent, het was een broed int fondamēt
 Diet heeft gheent.

Ma de wiſe. Een yzeel bol riec-
 kende rooſen.

L Aet ons met ſanghen nō gaen verbliden
 Den heer beijden, ghy volck vā Iſrael
 Hoort mijn gebodē, ſeyt God t' alle tijden
 Ick ſal v beurijde, ick be v God en niemant el
 En ſoect gheen ander Goden, ick ſeght v wel
 Alle ander Goden, die heb ick v verboden
 Ce doen omayge met ſanghe ende met ſpel.
 Iſraelsche kinders wilt my aenbeden
 En v beſteden, in mijn ghebor balliant
 Ick ben v hooft, ghy zijt mijn leden
 Leeft met vreden, mijn volck ſo playsant
 Ick heb v ghebrocht al wt Egypten lant
 Condijt beſeffen, ghy ſout my verheffen
 Bouen alle Goden oft costelicke pant.

Dits mijn gebot wilt hier na bierich haken
 Bouen alle ſaken, ghelooft die woorden mijn
 Ghy en ſult gheen vzeenide Goden maken
 Om hoor v te waken, ben ick de Heere dyn
 Paulus ſegt dat al der afgoden dienacrs zijn
 Die de weerelt aenhanghen, met ghiericheyt
 beuanghen

Schous

Schouwet sulc vstragē, gelijc ghy sont sennij
De weereit met haren wellusten wilt aen-
schouwen

Die op haer betrouwē, sullen a's stof vergaen
Ghelijck sy quamen in doots benouwen
Die met Madians vrouwen teghen my heb-
ben misdaen

Dus op mijn woort alleene wilt staen
Wooz druck en lijden, wil ick v beurijden
En met v stryden, hout ghy mijn vermaen.

Ick ben v Vader, ghy moet by my leuen
Hoe sou ick v begenē, mijn kinders al gemeyn
Wie in my ghelooft, hy en sal niet snenen
Ick sal hem ghetien, mijn rijcke certeyn
En sal wercken door tghelooue reyn
My eere bewijlen, ick sal hem prijlen
By mijnen Vader in des hemeis pleyn.

Ick ben de skeen, daer ghy al wt moet vrin-
ken

Ick wil v schincken, wt liefde mijnen gheest
Om dat ghy sont mijns naes ceuwich ghedinc-
ken

Niemant mach v crincken, smaecht mijnder
woorden keest

Hoe ghy sult spreken, weest doch niet beureest
Alsmen v sal stieren, vooz Coninghē en Dint-
cieren

Ick sal v mont regierē, om tantwoorde minst
en meest.

Ick ben een Prince wilt my behaghen
En wilt niet versaghen, hebt gheenen vaer
Ghy moet mijn cruyce helpen draghen
In alle laghen, al ballet v dickwils swaer
Al v lijden dat gaet my also naer (vooghen
Als de appel mijnder ooghe, dus willet al gea
Ghy sult aenschouwen, mijn liefelick aeschijn
claer.

150
284
Da de wijse. In water vloes
den Babylon.

Mijn God v willick prijfen seer
Ghy Coninck alder gheslachten
En dynen name louen Heer
Alrijt met reynder ghedachten

Psal. 147

Daghelick wil ick louen dy
En dynen name roemen dy
Ewich en tallen tijden
De Heere is groot, machtich en louelick
En zijn grootheyt onswtspichelick
Wie sal zijn cracht belijden.

Ints kinderen sullen dijne werck
En dijn groot wonder prijfen
En dijn ghewelt vertellen sterck
En dynen naem lof beswijfen
Vertellen wil ick dijn heerlicheyt
En schoon triumphen uwer matesteyt
En dijn wonderbaer daden
Dijn heerlicheyt boozt elck vertellen sal
En dijn hochdaden ouer al
En dijn groote ghenaden.

Op datmen prijse dijn goetheyt seer
En dijn gherechticheyt romme
Goet, en bermhertich is de Heer
Sijn daden strecken alomme
Aichdelick hem de Heer oorboozt
En erbarmet sich boozt en boozt
Ouer al syne wercken
Alle dijne daden sullen dy louen Heer
En dijne heylighen met aller eer
Sullen dijn goetheyt mercken.

En sullen oock dijn cere en prijs
Dijnes Coninckrijckes rommen
En van de grootheyt dijns crachten wijfs
Vertellen omme ende ommen
Op dat het menschelick gheslacht

Vercon=

Vercondicht werde dijne cracht
En den prael dijner eeren
Dijn ruycke is ewich na dijne woorde
En dijn ghewelt duert voort en voort
So ons de Schrifren leeren.

Al den die vallen, behout de heer
En verheit den neder gheslaghen
Aller ooghen wachten op dy heer
En voete in alle daghen
Ghy doet oecr dijn milde hant
En veruullet watter leeft int lant
Het dijnen wel gheualle
De heer is recht ueerdich voor waer
En zijne wegghen gantsch en gaer
Sijn reyn en heyligh alle.

De heer is na by alle den
Die hem met crachte aenroepen
En doet wat den Godbruchtighen
Van hem begheeren en hoepen
Al die hem lieuen, bewaert de heer
Maer den Godloosen (tzijnder eer)
Sal hy met cracht beschamen
Dijn mont den heere lof segghen sal
En alle vleesch loue ouer al
Gewelick synen name.

Preest den heere.

Na de wise, Van dy
Wagghelighen.

Psal. 103. **M**ijn siele loeft den heere
104. Want hy heeft so heerlick ghedaen
Cob. 13. Loeft ende prijst hem seere
Die b in zijn ghenade heeft ontsaen
Die b dede zijn woorde verstaen
Die b leyde op die rechte baen
Tot den ewighen lieuen aen.

Cant. 3. **I**ck socht hem in duysterheden
Die mijn siele so seer bemint

286
Ick en vant hem tot gheender steden
Doen ick bleesschelic was ghesint
Als ick was der weereit vrint
Ende volchde den leyders blint
Na den wille vant verlozen kint.

Rom. 8
Mat. 15.

Och waer sal ick hem gaen soecken
Die my so lief heeft ghehadt
Ick en vinde hem in gheenen hoecken
Wander Babylonische stadt
Want haer herders zijn droncken en mas
Sy verlaten den rechten padt
Ende soecken al der weereit schadt.

O ghy hoochste herder verheuen
Bouen alle herders sijn
Wilt my doch te kennen gheuen
Waer v wellustighe sweyden zijn
O hemelsche medecijn
Lauet my met uwen claren wijn
Plant v liefde recht int herte mijn.

Joan. 10.
Ezer. 34.

Math. 9.

Tot der schrift dat ick my keerde
Sier verblint was mijn verstant
Maer den gheest Gods die my leerde
Die leyde my metter hant
Tot in des vaders lant

Daer ick Christum den Heere vant
Een so lieffelicken ionghelinc playsant.

In Eldre vant ick gheschreuen
Hoe dat desen ionghelinc sijn
Op Spons berch verheuen
Croonde die wtuercozen sijn
Doen dacht ick o soet aenschijn
Wocht ick oock deelachtich sijn
Dat goet der wtuercozen dijn.

1. Eld. 1

Soect my ghy sult my binden
Wt dese woorden berstont ick dat
Die Gods woort doen dat zijn zijn vbinden
So ick lag in een ander blat

Mat. 7

Joan. 15

Elders

Apoc. 21 Elders stont van die heylighe stadt
Sach. 2 Die den Enghel metter maten mat
Maer dese woorden en verfont ick niet plaet.
Wat stadt mach toch dit wesen
Dacht ick menichmael in mijn ghemoet
Het is Gods ghemeynte gheprezen
Dit leerde my die gheest Gods goet
Maer sy is ouerdect met v loet
Dooz het liden datmen haer doot
Om tghetuyghenisse van Christo soet.

O ghy schoonste onder den wijuen
Hoe staet ghy hier dus milmaect
Waerom wiltmen v dus verdujuen
Daer ghy altijt na brede haect
Weten sy niet dat die v ghenaeft
Dat hy den ooghappel ghoraeft
Sach. 2 Wanden Heere die v heeft ghemaect:

Ick heb sprack sy die schoone
Wooz die weerelt gheuoont die rechte leer
Maer die wachters van Wabels throone
Die wonden ende sloeghen my so seer
Nochtans en swinghe ick nemmermeer
Te vercondighen den lof ende eer
Van mijnen bruydegom God ende heer.

O ghy schoonste onder den vrouwen
Hoedanich is toch uwen brint
Och mocht ick hem eens aenschouwen
Cant. 5 Die mijn siele so seer bemint
Doen sprack sy o lieue kint
Wanden hemel hemels ghesint
Een sodanighen is mijnen brint.

O ghy schoonste onder den binden
Cant. 5. Die my v liefde hebt gheioent
Mocht ick v daer buyten binden
Ende cussen aen uwen mont
O Heere maect mijn siele ghesont
En verlaet my tot gheender stont

Want ick begheer v van herten gront.

Doen ick hert hadde gheuonden
Den Heer der ghelouigher sijn
Doen begheerde ick te wesen ontbonden

Van alle den valschen schijn

Al wat menschen leeringhen zijn

Die schoude ick ghelijck fenijn

Ende hielt my aen den rechten wijn.

Hoe wonderlich zijn uwe wercken

O Heer almachtighe Godt

Wilt my in uwer waerheyt stercken

Wapent my door v ghebodt

Weest my een valke borcht en sloe

Teghen al der weereit spot

Want sy achten v kinderen sot.

Gods edele volck ghepresen

Is ter weereit in groot gheween

Veruolcht ter doot verwelen

Ghelijck den verwoyenen steen

Mijn lenen moet worden ghemeen

Het desen lieden cen

Want het is Gods volck en anders gheen,

Ab doet na Paulus rade

Hy doet ons een schoon vermaen

Dat wy des Heeren ghenade

Niet te bergheefs en souden ontfaen

Lieuwe broeders en wilt v niet berllaen

Als v alie menschen berllaen

Want so hebben sy alrijt ghedaen.

Het moet doch also wesen

Hier op des weereits termijn

Dat die quade worden ghepresen

En Gods kinderen veruolcht moeten zijn

Maer o alle ghy ghelouighe sijn

Creest v niet vooz druck en pijn

Want het sal noch eens al beter zijn.

Loeft den Heere der heyzscharen

Apoc. 15

1. Cozint. 4o

Joan. 16

Act. 4

Num. 23o

2. Cozint. 6

6

1500

Van zyn groote barmherticheyt
 God die quam int vleys hem openbaren
 Dats een groote verholentheyt
 Syn schapen heeft hy selue gheweyt
 So hy hadde toe gheseyt
 Loect den heere inder ewicheyt.

Da de wyse. Veruibileert.

Mijnen gheest die heeft altoos verlangen
 Om van dit vleys verlost te zyn

Want my die sonde neemt gheuanghen
 Dies lydt mijn herte een groote pijn

En hoe dat ick altoos moet strijen
 Dat weten sy wel diet hebben ghezoekt

Ich worde bestorint van alle zynen
 Waer door ick dick ben seer bedroeft.

Ich heb wel dick eenen goeden wille
 Maer het holdoen en binde ick niet

Daerom moet ick hier af swynghen stille
 Want van my seluen en mach ics niet.

Maer als ick dan Gods goetlyc aenschouwe
 So wort minnen gheest wederom berweert

Dat ick zyn woort vast betrouwe
 Hoe seere my tquaet oock daer af treet.

Syn woort en sal ick nemmermeer laten
 Want het gheeft my so stercken moet

Dat ick niet recht vbleesch moet haten
 Al ballet alle sinnen hart en onsoet

Wocht my Gods goetheyt altyt geburen
 So leefde ick by sonder verduet

Mer blinden sou ick tot allen zynen
 Want sonder hem en can ick niet.

Maer die dit liedeken eerstmael stelden
 Sy conuerteerden in haren synen

En veel vianden haer daghelic quelden
 En God seynt haer altoos zyn gratie in.

Da de wyse. Myn lief
 heeft my 66.

Mijn lie f heeft my ontboden
Wat hy my heeft misdaen

Dat ick van hem ben gheuloden

En by een ander ghegaen

Want hy heeft om mijnen wille

Hemel ende eerde ghemaect

Och ick ben gheworden als Samsons dille

My seluen bedroghen en hem verfaect

Mijn lief heeft my laten weten

Door zijn boden in menighen bysc

Hoe ick hem dus mach vergheten

Daer hy my heeft so lief

Want hy heeft my swtuercozen

Al na zijns selfs raet

Al ben ick in sonden ghebozen

Ende van mijn kintsche daghen quaet.

Mijn lief heeft my vermaent de trouws

Die hy my heeft ghedaen

Ick ben een ouerspelighe vrouwe

Eylacen ick hebbe misdaen

Hy gaf my die weerelt te bozen

Al door zijn liefde groot

Maer ick hebbe de weerelt berecozen

Al door ewich leuen den ewighen doot.

D lacen wat heb ick bedreuen

Ick mach wel braghen dat

Mijn lief berooft zijn leuen

Wuyten Jerusalem die stadt

Sijn cleeder zijn hem wtghetoghen

Hy is ghecroont niet eenen doornen hoet

Sijn herte gheopent, zijn haost gheboghen

Om my te gheuen zijn ewich goet

Och ick lach in swerelts wellusten

Hy gheboot die wakers ouer al

Dat sy my soude laten rusten

Got dat ick selue de wakers lach

Den hootpueluswe is my benomen

Judicium

Job

Daer ick so faecht op lach
 Nu bestae ick eerst te doomen
 Ick en can gherusten dach noch nacht,
 Nu sie ick dat ick ben bedroghen
 Ick binde my seluen alleen
 Sy hebben my al gheloghen
 Die my wesen op houdt oft steen
 Sy seyden daer was cracht ghebleuen
 Ick ben ghe worden tswereelts dil
 Ick socht aen den doode n tieuen (Wijf.
 Ic gaf haer mijn herte daer mijn lief in rusten
 Mijn lief heeft my den strjt ghewonnen
 En is ghecomen in zijn rijck
 Michol is my ontronnen
 Haer man die strjt seer deerlijck
 Mijn lief heeft my verghueen
 Al dat ick heb misdaen
 Saul is al verdzeuen
 Daud heest dat rijck ontsaen.
 Wil Absalon teghen Daud strjtes
 Joab sal hem verstaen
 Wil Esau Jacob niet lijen
 So sal hy ghiften ontsaen
 Chamar is van Judas ghepzeles
 Bersabea is Dauds wyf
 Joab is in eeren verheuen
 Baals esel die maect ghekyf.
 Die ons souden bergaren
 Die hebben ons meer verstroyt
 Hy salse castijen sonder sparen
 Die ons maken dus beroyt
 Sy hebben my ontnomen
 Mijn eere ende al mijn goet
 Och hoe sal ict moghen ontcomen
 Alanden wakters worde ick gehoet.
 Mijn lief heeft my sweder doen soecken
 Door zjn boden ouer al

Regum.

Genesis

Genesis.

Regum.

Met bysetten ende met boecken
 Hier en daer int eerdtische dal
 Alsche nyders willent keeren
 Te leeren zijn liefde groot
 Den knechten toe te schynen als den heeren
 Och ick ben ghewoont tot in die doot

Mijn lief heeft my hoozen kernten
 Hy en sal my niet versmaen
 Als hy my wilt ontfermen
 Wie can hem wederstaen noot
 Heeft hy my niet vercozen, en gheholpen woter
 Hy en sal hem niet langher stoozen
 Sijn liefde is stercker dan den doot.

Wt liefde heeft hy my vercozen
 Wt liefde heeft hijt al ghemaect
 Wt liefde is hy ons ghebozen
 Wt liefde heeft hy den doot ghesmaect
 Wt liefde is hy verlesen
 Wt liefde wert hy ons ghelijck wesen
 Wt liefde heet hy my zijn kint zijn suster te
 Wt liefde gheeft hy my zijns Vaders rjck.

Ma die wijse. Ey out gnylaert.

Mijn siele looft den heer goet
 En alle bynecht wilt nu voort bynghen
 Mij herte boecht v met sinnen broet
 Om Gods lof altijt te singhen
 En bergheet niet die goede dinghen
 Die v door den heer zijn gheschiet
 Want hy heeft door zijn ghehinghen
 Al boosheyt wt gheweuen liet.

Al cranchept gheneest hy altijt
 Met bermherticheyt wilt hy v croonen
 Alanden doot v leuen betrijt
 Al herte veruult hy niet om berschoonen
 Bermherticheyt so sal hy rhoonen
 Die hier zijn sonden rouwen quaet
 Die onrecht lijden sal hy loonen

Bermhertich is hy vdoech en laet.
Ghenadich en lanckmoedich bekenet
Hy en straft ons niet als dwase sondaren
Saechtmoedich is God omnipotent
Sinnen thozen wil hy sparen
Met ons niet en handelt vaet die verclaren
Naer onse sonde en boosheyt fel
Daer in wy allendighe eertsche scharen
Gheswandelt hebben door tbleesch rebel
So hooch den hemel perfect is sijn
En vast tijft bouen der eerden verheuen
Also strect die goetheyt Gods dijn
Tot die zjn vzeese hier aenclen
So verre den morgen vandē anōt is bleuen
Werpt God van ons onse sonden blint
Als een goet Vader zjn kint coemt benen
Ontfermt hem God en ons bemint.

Want hy weet hoe wy zjn ghemaect
Wt stof, en is ghedachtich
Dat de mensch als hy is ghesaect
Eenen cleynen tijt wat machtich
Hy bloeyt hier als een bloeme warachtich
Dyt belt in coxter stonden eenpaer
Maer als den wint daer ouer waeyt crachtich
Niet meer wort geuondē haer schoonhē daer.

Maer des Heeren bermherticheyt minioot
Sal bueren inder ewicheyden
Duer kints kint zjn gherechticheyt groot
Die God beminnen sonder afscheyden
Ghy Enghelen wilt Gods lof verbruyden
En Gods dienaers al ghemeyn
Sijnen name wilt eere bereyden
Doet oock so mijn siele wt liefden reyn.

¶ Een ander.
Mijn Heere mijn God
Mijn hemels vader wtuercozen
Van al v ghebot

294
En houdt ick niet een achter noch bozen
Maer Wader slacct toch uwen thoren
Mijn crancheit aensiet
Ick en twijfel niet
Ick sal noch ewich met v bruecht oorbozen.
Weuechtinghe ende aensboot
Moet ick lyden van daghen tot daghen
Wiant, weereit, helle, sonde en doot
Legghen na my lissen en laghen
Maer Wader in v hebbe ick behaghers
Gheeft my de macht
Dach ende nacht
Dat ick v crups mach helpen dzaghen
Int Babylonsche lant
Hout my die doot ende die sonde gheuanghen
Maer Heere ghy hebt den bant
Ontdaen met uwer hant niet om verstrangen
Dies ic wt rechter liefden v moet aenhangen
Die weereit loog
Is wt altoos
Om my te brenghen in haer bedwanghen,
Sondich ende cranch
Is mijn nature ghecomplexoneert
In swants bedwanck
Was ick door Adams bal ghemessuseert
Maer Wader ghy hebbet al ghereferceert
Adams misdaet
En Euaens raet
Hebby voor uwen Wader ghepayleert.
Wermherticheit ydoon
Wegheer ick Heer maer niet v recht
Hadde ick na minnen loon
So waer ick een arm verwoeten knechte
Wan trijcke so ons de Schriftuere secht
Ghy zijt alleyn
Die ons maect reyn
Wan al ons sonden suuer en oprecht.

Lof eer en prijs
Moet v toebloeyen God van Israel
Dats mijn adujs
Want ghy ons hebt gebrocht wt groot gequet
Dus ick v wil aenbeden en niemant el
Want dooz v cracht
Hebby die macht
Babylon ghenomen met haren raet seer fel.
Prince van Juda
Alle leden moeten booz v beuen
En roepen aen v ghena
So ons die Propheten te kennen ghenen
Salicheyt wt v moet elck aencleuen
Dierbaer pant
Seer triumphant
Ghy zyt die wech waerheyt en tleuen.

Ma de wyse. In een priceel
bol rieckende roosen.

Moyses leer dierich in alle zijn wesen
Is op gheresen, leer stranghe gegaen
Tot Sinay den berch ghepresen
Also wy lesen, naer sheeren bermaen
De thien gheboden heeft hy van God ontfacen
Daer stont in gheschreuen, hoe wy soudē leuē
Naer Gods beuel schijftuerlick beraen.

Laet ons met sanghe nu gaen verblijden
Op alle zjden, ghy volck van Israel
Aaron die heef ten desen tijden
Om ons beurnjden, geblust ons groot ghequet
Hy heeft een calf ghegoten dooz ons beuel
Een God der Goden, elck wert nu gheboden
Te doen omayge met sanghe en met spel.

Leuende kinders niet om bedwinghen
Laet ons nu singhen, gheestich triumphant
Desen nieuwen God die wy hier bringhen
Wilt dat wy springē, met bruechde so playzāt
Hy heeft ons gebrocht al wt Egypten lant

296
Als wy beselken, moeten wy verheffen
Ons gulden kalf als kostelicken pant.
Moses ons boocht is achter bliuen
En heeft begheuen zijn kinders al ghemeyn
Wie weet bescheet of hy mach leuen
Hy laet ons leuen al sonder capiteyn
Dies wy een dierbaer beelde van gonde reyn
Seer exalteren, als God adozeren
Bouen alle Goden al in des weercelts pleyen.

Dit Princelick kalf moet ons behaghen
Dat wy hier draghen op onsen pylaer
Om dat wy Moses niet en saghen
In heertich daghen het viel ons veel te swaer
Dus willent wy gaen setten op eenen outaer
Dat elck met brande sal doen zijn offerhande
Dit gulden kalf met schoonen lichte klaer.

God is een kender van allen saken
Met snelder sprakē braechde hy Moses bloot
Laet my v volck brenghen ter wraken
Ick sal v maken, een Regeerder groot
Een kalf hebben sy ghegoten van goude root
Hy ter oneeren, ghy moet haest afkeeren
Ei is een misdaet bouen alle sonden knoot.

God scheen doen gram in dit verklaren
Doen ghinck hem varen Moses metter spoor
Heere ghy moet mijn volck noch sparen
Sonder beswaren, tempert uwen moet
Sy sullen my beschamen ist dat ghyt doet
Ist so gheschepen, willet my wt strepen
Wt den boeck des leuen duncket v goet.

Als Moses langhe hadde ghebeden
God was te vreden, Moses doen vertrack
Comende daer den berch beneden
Die quade seden hem ter herten stack
Om dat sy thalf aenbeden den beestelickē sack
Crefuys van beelden, sy dansten sy speelden
Hy werp zijn steenen tafel datse brack.

C v Moses

Moses seer grammich van dien dangiere
Dat half seer diere, werp hy in den brant
Hy stroeyde tpuluer menighertiere
In de reuere, lancx henen den kant
Eck moest pauer drincken na zyn berstant
Dranch van ellenden, met grooter amendent
Om dat hyle tkalf aenbedende vant.

Prince van Lem wt dien gheslachte
Seer groot van machte, die Gods kinters zijt
Ghy sloecht doen met boozsinnich ghedachte
Dooz Moses klachte, naer Bibels belijt
Dyentwintich dapsent bleuer laer subijt
Ewert al versleghen, dat Lem quam teghen,
Dit gulden half was cause van den strijt.

¶ Een ander.

Mect nu tolijt, die zyt van Christus herte
Als die bekende wt rechter liefde weest
verblijt

Discoort en nijt, floreert onder de blende
Eis groot ellende, booz Christus schaepkens
eenen strijt

Die hier zyn verlicht, die zyn al bet gesticht
De schaepkens Christi slicht, op dwoort zyn sy
Eghelouf doet haer verwachten (gherichts
Gods beloften groot van krachten

Die de hope hier berpachten
Dat doet die liefde diet al verwint
Sulck herder sy groot achten

Die niet dees huerlincks slachten
Sy doen den gheest versachten (hent
Want een trouw herder goet zyn schaepkens

Een herder trou die ka de hree boort bringe
Discoort verdzinghen, t'woort seer begheert in
dit sozeest

Den tijt is nu, die doet ons brotlick singhen
Auecht moet wt springhen want ons ghes
naecht een blijde seest,

23
Hy blijft gheert, die alst duecht vermeert
Sijn schaepkens Christelick leert, den wolf
van haer keert

Maer door de schaepkens leuen
En haer ter duecht begheuen
De dolinghe wort berouen
Door d'woort dat van de schaepkens wort be-
mint

Gods gheest koemt haer beneuen
Die spreekt en wilt niet beuen
In mijn kerck sydy verheuen
Als schaepkens gheirou ws herders stemme
kent

Wees herders stem, die door den geest moet
preken
Wilt niet verstecken, maer gheeft ghehoor als
schaepkens goet

Hoorz toch na hem, hy kent al v ghebreken
En tsbyants treke, hy maect ons reyn al door
zijn bloet

Cromme serpent, dat Adam had gheschent
Heeft hy betreden ient, gheset int hellsch toz-
ment

Op dat hy sou ontfermen
Het opgheloken crmen
Sijn schaepkens die hier kermen
Want die zijn op de rechte stam gheent
Sijn woort seer soet van termen
Doet liefde gans verwormen
Dies hy na ons koemt swermen
Want een getrou herder goet zijn schaepkens
kent.

Wt Dawis stam is ons een Dins gefonden
Hy heeft verblonden, doot duyuel hel met haer
gheswelt

Dwarachtich lam, dat draecht der werelt son-
neest by onbonden, zijn schaepkens onder
scrays ghevelt

Hy

Sy en achtens niet, al s'nden sy verdyet
Nochtans menich schapken bliet, den wolf
die breefe bliet

Maer die volstandich bliuen
In liefde niet verstryuen
Christus die salse schryuen
Int boeck des leuens reeu, diet wel verliet
Neemt danckelick ons slecht bedryuen
In liefde wilt beclijuen
Hooft naer Schriftuers motijuen
Als schaepkens ghetrouw ws herders stem-
me kent.

Ma de wijse alst
begint.

MEnsche misdadich, vol sonden smadich
Wilt gheensins wesen desperaet
Christus ghenadich, wert v beradich
En ghy wt gront des herten tot hem gaet
Suchtende weent voor v misdaet
God sal bergheten v sondich sijn
Ons sonde schadich, dyoecch hy gestadich
Coemt al tot desen medecijn.

Int openbaer, van elck sondaer
Heeft hy veel lieuer sleuen dan die doot
Coemt alle gaer, tot dien outaer
daer muechdy vinder troost in alder noot
Aerfoeckt zijn bloedighe wonden root
Dat is den troon der gracen sijn
Hy is klaer, ons middelaer
Coemt al tot desen medecijn.

Christus verlesen, gelont maect desen
Die tot hem komt met een gelooue vast
Hy heuet bewesen, also wy lesen
Den Centurions knecht leer belast
Christus die heeft hem acnghtast
Die hy ghenas van synen ghepijn
Christus gheprezen, wilt hem gheneken

Coemt

Coemt al tot desen medecijn.

O Christus almachtich, hebt lof eendrachtich
 Die selue ons noot tot v gracie soet
 Dit bleecck warachtich, ghy swert ghedachtich
 Den blinden ghebozen daer hy stoot
 Hy riep tot v den schamelen bloet
 O Godlichheyt deet ghy hem aenschijn
 Hy was deelachtich, in v gracie krachtich
 Coemt al tot desen medecijn.

Desen blinden ghebozen, htet ghy al bozen
 Hem wasschen tot eenen water gaen
 Daer heeft hy verlozen, so ghy moecht hozen
 Sijn verblintheyt daer hy mede was beuaers
 Wy desen water mach elck verstaen
 Sijn bloedich wonden claer als wijn
 Daer moechdy versnozen, v sondich tozen
 Coemt alle tot desen medecijn.

Wit sonder vermijden, God tallen tijden
 So volchdy trouwen van Cananeen naek
 Groot was haer lijden, in allen zijden
 Haer dochter zijnde in lijden swaer
 Sy riep op Christum door tghelooie eenpaer
 Al weygherde hy haer, een lanck termijn
 Alsteck belrijden, wert haer verblinden
 Coemt al tot desen Medecijn.

Hooft zijn oorzonden, men sal die honden
 Niet gheuen sprack God der kinderen broot
 Dats waer beuonden, was haer hermonden
 Haer onder die tafelen vanden Heeren broot
 Die hondkens eten crupkens ter noot
 O wijf groot is tghelooie dijn
 Dweck heeft ontbonden, v kint van sonden
 Coemt al tot desen medecijn.

Laet ons des Heeren, lof vermeerren
 En singhen ewich zijn bermherrichye
 Hy wisse eeren, die tot hem keeren
 So Christus selue heeft gheseyt

Lof hebbe zijn goedertierenheit
Hy gaet te bouen al die wercken zijn
Na Dauids leeren, met uwen leeren
Coemt al tot desen medecijn.

Hy heeft zijn leuen, voor ons ghegheuen
Al waer hy doot so wie in hem betrou
Wert leuendich bescuen, ons sondich sneuen
Heeft hy versoent aent cruyce menichfout
Al en hebby schat, siluer noch gout
Coemt al tot hem hy en eyscht v niet eē swijn
Die hem aenleuen, werden verheuen
Coemt al tot desen medecijn.

Ons sondige wichtē, o God wilt verlichtē
Ghy hebt ons lieuer dan een moeder haer kind
Helpt ons beuichten, des byants schichten
Want v licht oock ouer de sondaren schint
Als ouer den goeden so men beuint
Die v gracie diuijn
Haer sinnekens stichten, sullen niet swichten
Ghy zijt ons wapen ende medecijn.

Ma de wyse. Treet aen myn brome
Lantsknecht.

NA hessen wy een nieuw liet aen
Van den Antechrist willen wijt be
God wil hem openbaren (staen
Ende met den gheest zijns monts
verslaen

Dat wil ick v verclaren
Dyt rechte duyts is synen naem
Die altijt sal teghen Christum staen
Met leeren ende met wercken
Dit heeft die Hous so langhe ghedaen
Dat machmen nu wel mercken.

Christus ghinck preken alle daghen
Hy en reet op rossen noch op waghē
Die Hous heeft so heylighe boeten
Die aerde is hem niet weerdich te draghen

Alle keyfers zijn boeten kussen moeten
 Christus die leefde in groot verdriet
 Also veel eyghens en hadde hy niet
 Daer hy zijn hooft op rusten mochte
 Sint Peter hy selfs visschen hiet
 Als hy de zynspenninck brochte
 Hier teghen is de Paus so rijk
 Ter weereit vintmen niet zyns gelijck
 Van steden ende van sloten
 Die heeft hy ghekreghen met practijck
 Dat heeft God nu eens verdruten
 Nu siet aen Christus die Gods soon,
 Hy heeft ghedraghen een doornige kroon
 Men mocht niet by hem gheraken
 Want op den berch is hy ghenoen
 Als men hem koninck wilde maken.
 Hem seluen heeft die Paus ghestelt
 Bouen alle koninghen met gheswelt
 Hy draecht dzy croonen van goude
 Veel kercken biets stort hy int veit
 Dit moetmen booz heyltcheyt houden
 Sijn leer gheit meer dan Gods gebod
 Met Christus woort houdt hy zijn spot
 Sijn doen is niet dan lieghen
 Sijn tongeren gaen gheschoze ghelijck eenem
 Om den armen te bedrieghen (lof
 Christus die heeft den doot ghelmaeckt
 Hier wt heeft de Paus een kracm ghemaect
 En aflaets brieuen gheschreuen
 Op datter niemant aen en raecht
 Hy moeder veel ghelts om gheuen.
 Van die misse maect hy een offerant
 Daer ons saltcheyt aen hangt
 Is dat niet seer gheloghen
 Die men doch alleen door Christum ontfaent
 Dus heeft hy ons bedrogghen.
 Christus waer noch vermaedijst

Hadden hem die missen niet betroude
Als sy haer Canon lesen
So bidden sy God den vader altyt
Synen soon ghenadich te wesen
Hier wt heeft hy gemaect dat Maghebies
Daerin maect hy de sielen vuer
Als men hem ghelt wil toe dregen
Dus heeft hy de heele werelt schier
Met valscheyt in gekreghen
Ja Christum heeft hy nu vast gheleys
In yseren sloten so men seyt
Als men hem ghelt geeft met hoopē
Doet Christus altyt zijn bereyt
De sielen te laten loopen
Hy seyt God heeft ghemaect die oore blechs
Daer hy doch valschelick aen liecht
Hy heeftse self gheuonden
Want hy die menschen daer door bedreacht
En om dat ghelt vergheeft haer sonden
Sijn boosheyt heeft hy hier door gewrocht
En menighe vrouwe ter schanden gebrocht
Want sy klaghen haer ghebreken
Och dochter ick heb my also bedocht
Ick moet v alleen wat spreken.
Dese sonden acht de Paus so slecht
Daerom verbiet hy zijn geschozen decht
Dit is de mensche der sonden
Daer sint Pauswels af heeft gheslecht
Dat wort nu wel beuonden.
Dit is den rechten Ante kerst
Die sweet en bloet den armen wt perst
Met bannen en met iaghen
Nu is hy gheuallen dat hy berst
God en wil hem niet langher verdraghen.
Ick bid v vader ghebenedijt
Dat ghy hem doch ghenadich sijt
En wilt hem gracie gheue

Op dat hy zyn sonden eens belijft
 En ewich met h mach leuen
 Die die siecken tot liet gaen
 Met inden swaer zyn herte beuacn
 Bidt booz hem al ghelijcke
 Dat hy op Gods swaort mach bliuen staen
 En daer af niet en wycke.

Ma de wijse. Alous perdez
 temps.

Niet alle ghelijck, die roepen Heere Heere
 En vallen int ryck der hemelen gaen na
 Gods leere.
 Maer die klaerlick mynen Vader bewijzen
 Synen wille autentick, volbringhen tot ele-
 ken keere
 Want in dien dach salder vele roepen met lay-
 der kele

Matth. 7

Heere Heere versame, wy hebben in uswen
 Ghepropheteert, ende die dunnelen verbruenen
 Want myn vader, wort haer tot anderswoorde
 gheghenen

Die hoosheit werckt, gaet in die hellsche
 Wan my betreect sal God segghen ten dien

Matth. 7, 25

Dus eick wel merckt op Gods woorden des
 En b'berstrecht al metter sielen medecyne
 Welck is Christus alleene, gheloofft dees
 woorden reene
 En pijn h haest te spoene, om oock daerua te
 doene

Want daer en ghelt ghedoodt ghebraden ghe-
 loden

Wie onghetuelc wilt zyn moet houden Gods
gheboden

Joan. 14

Joan. 5

Dit klaer beschiet die Apostolische schare
Hebt ghy God lief, ghy sult zyn geboden be-
waren

Joannes brief, kan v den dien bevelaren
Den naect groot gief, die inder liefde niet
hoort en baren

Galat. 5

Want sy tot alle monde zyn in de doot beuonde
Hierom en gheft warachtich, niet dan tgheloo-
ue krachtich

Galat. 6

Het welck dood, die liefde wretke tallen tyden
Ofte een nieuw creatuer, dat gheft bouen swet
ofte besnyden

Christus heeft klaer Nicodemus geswozen
Doo, waer bod, waer, ten sy dat ghy zyt nieuw
herbozen

Joan. 3.

Ghy en sult niet daer, met alle Gods kotner-
oren

Comen by haer, in den hemel het is verlozen
Ghelooft dees woorden lichte, want ten is
gheen ghedichte

Wan menschelike wysse, maer kostelike van
prijse

Esaie. 11.

Joan. 12. 14.

Die niet verstant, Gods setue heels ghesproke
En hout stant, Gods woort blijft ewich on-
ghebroken

Christus die leert ons swoort van synen
vader

Hi haest bekeert, of ghy sult vergaet alle gader
Ghy wort verleert met elken quade misdader
Dit duccht vermeer, ende ick werde v sonden
ontlader

Want de bijle op trouwen, is nu ghestelt om
houwen

Matth. 3.

Luce. 3

Men de wortel der boomen, doo, waer ten zyn
gheen droomen

En

En elck boom hier, die niet boort brengt goets
de vruchten

Sal God int hier, wech werpen int ewich
verluchten

Dus nu ontwaecht, ghy die daer ligt in slas **Ephes. 5**
pen

Niet meer en baecht, ontspringt nu wt des
doodts betrapen

Gods rijk naect, betert v ghy Christus knapē **Matth. 23**
Die waerheyt smaect, volcht den herder als **Joan. 8, 10**
goede schapen

Es nu den tijt so ick wane, van slapen op te **Roman. 13**
kane

Na d'woort van die Schriftuere, den rechter **Jacob. 5.**
saect voor die duere

Es heel te lanck in doots sonden gheleghen
Clacste gheklanck, van die basupne is nu ge
sleghen.

Een ander.

Nu hondt ons Heer by dynen woort
En keert den Daus en Turcken moort
Die Jesum Christum dynen soon
Stooten willen van dynen troon

Bewylt dyn macht Heere Jesu Christ
Ghy die Heer alder Heeren bist
Beschermt dyn arme Christenheyt
Dat sy v louen inder ewicheyt.

God heylighe gheest die trooster weerd
Gheeft dyn volck eenderley sin op eerds
Staet ons by inder lester noot
En leyt ons int leuen wt den doot

Haer aenlaghen hier te niete maect
Laet op haer treffen dese hoose saect
En stootse in de graven yn
Dese maken voor de Christen dyn
So sullen sy bekennen doch

U ij **Da**

Dat ghy onse God leueft noch
Ende helpt geweldich dyne schaer
Die haer op dy verlaten gaer.

¶ Een ander.

NA d'ijuen wy den Paus heraus
Wt Christus kerk en Godes huys
Daer in hy moordelick heeft gheregeert
En ontallick veel siecken veruoert.

Haest v hier wt ghy verdoemde sone,
Ghy roode bruyt van Babylon
Ghy zyt den grouwel en Antechrist
Al loghenen moort, en ergheist.

Dynen aclaets brief bullen en decreet
Light nu verseggelt int secreet

Daermede staect ghy der weeret haer goet
En schendet daer doot oock Christus bloet

Den Roomschen God is wiggedaect
Den rechten Paus wy nemen aen

Dat is Godes hoocksteen en crist
Op dien dat zyn kercke getimmert ist

Hy is den hoochsten priester saert
Venden cruyce dat hy gheoffert waert

Sijn bloet doot onsen sonden vergoot
Rechten aclaet wt zyn wonden bloot.

Sijn kerck hy doot zyn woort regeert
God vader selvs ons instrueert

Hy is dat hooft der Christenheyt
Hem sy lof prijs inder eewicheyt.

Ons koemt eenen frayen somer toe
Merleen ons Christus brede en verhoet

Merleent ons heere een salich iaer
Woot Paus en Torcken ons beswaer

¶ Na de wise het daghet wt den
Doffen.

NA koemt die sonne op d'inghen
Sy verlicht den dach so blaer
Die cleyns wout voghetkens singhen

Sp

Sy verkondighen dat boozwaer

Sy singhen en sy trecken

Met haren soeten sanck

So menich mensche sy wecken

Die gheslapen hebben so lanck

Die wlen daerom piypen

En maken so groot misbaer

Haer regimenten moeten duylen

Daeromme zijn sy so swaer

Die Exter des ghelijcken

Haer klappen wort nu veracht

De kockmeuwen moeten wijcken

Die nachtraue wort nu belacht

Sy ghinghen haer versellen

Al aen den Arent stout

Ende sy ghinghen hem vertellen

Haer verachtentheyt menich stout

En edict dedemen schijuen

En lesen int openbaer

Dit is Conincx belteuen

Op een cozzexie swaer.

Die singhen wil moet singhen

Als wlen en Exteren doen

Gelijck kockmeuwen en nachtrauen klingen

Conueren na haer fatsoen

Dit mandement mispijfen

Die siere Pachtegael

Die knucterkens ende die Sijssens

Die woutboghelkens altemaer.

Want sy en willen niet sneuen

Sy en laten haer singhen niet

Daerom so worden sy verdoemen

En komen int swaer verdoet

Kijck God wilt doch verlichten

Den Arent in zijn verstant

dat hy den soeten sanck wil stichten

Aooz der schauyten ghesanck.

Na die wijse alst beghint,
Hooft een goet nieu liet
Grootte gracie is ons geschiet
Omēsche en acht ghy dit niet
Hooft op v hooft en liet
Wy zijn verlost wt kwaer verdriet
God heeft zijn volck vercozen
Wy worden nu nieu ghebozen
Laet ons te Bethleem gaen
Als ons die Engheleken doen vermaen
Waracht ghe woort ontfacen
En bidden dat wijt mogen verstaen
En latent ons niet ontraen
Laet ons malcanderen daer leyden
En laten die heesten aender heyden.
Den Enghel heeft zijn wiecken gheslegghen
Ick sie stof van de Schriftuer wegghen
Die leecken hebbeme oock verkregghen
Sy doet haet herten leer bewegghen
Die vroukens neersticheyt plegghen
Den gheest verwondert ons al te male
Eick hooft zijn eyghen tale.
Den os is wt ghelaten
Hy loopt in alle straten
Hy wil hem tonswaert saten
Wilt hem trouwelick aen baten
Hy koemt ons oock te baten
Hy stont so langhe ghesloten
Dat heeft den heere verdooten.
Den Leeuw hem openbaert
Weest daer niet af veruaert
Al wort hy wijt vermaert
Hy is van sulcken aert
Die verrisemis hy ons verclaert
Siet dat v niemant af en keere
Warachtich het is die heere.
Den Arent heeft hoch gheulogghen

Gods

Gods gracie heeft hem ghehoghen
 Hy wil ons de liefste toghen
 Hy thoont wat hy heeft ghesoghen
 Al en moghen zik niet ghehoghen
 Wilt by Gods woorden bliuen
 En laet die gheleerde knien

Dit schenck ick v dooywass
 Tot desen nieuwen laen
 Susters ende broeders alle gae
 Het belieft den Heer dat's klaer
 Al reest niet cleyn noedighe schae
 Want wil God niet ons stryden
 Wat schade til dat wy tyden

¶ Ben ander.

Nal hebben wy een nieu lic aen
 Heer groot wonder hebby ghedaen
 In hollant in den Haghe
 Daer heeft bekent v Godli k woort
 Al knecht al sonder verlaghen.

Een Christus man heeft daer ghewoest
 Van God begaef met den heylighen gheest
 Van woerden was hy ghebozen
 Seer heyligh van leuen en wel gheleert
 Een vat Gods wtuercozen.

Waer waren vergaert met felle moet
 Die meesters van Lueuen heel verwoest
 Met Honicken en met Dapen
 Sy zyn veruolghers des Godli k woorts
 Sy en konnens niet missaken.

Stephanus moet heeft hy ghehadt
 Gods woort heeft hy vast aen gheuadt
 Hy en wilder niet af scheyden
 Die dulle Dapisten en vreesde hy niet
 Wat sy grunden oft wat sy seyden.

Dit saghen de Dapisten met eenen nijd-
 ghen moet

Sy wouden slozen dannoosel bloet

2. Doffe
 17. milt
 1. Jody
 21. 01. milt
 7. 01. milt
 8. 01. milt
 12. 01. milt
 17. 01. milt
 21. 01. milt
 27. 01. milt
 31. 01. milt

Maer schande also te wjeken
Maer hy was beleyt ende hy loofde God
Met singhen ende met pjenen
Hy sprack zyn broeders so lieflick aen
Ick ga v bozen boicht ghy my na
Sy antwoorden met ghesanghen
Och broeder seijt broom en vrecht v niet
Christus sat v ontfanghen.

Hy stont so blijdelick aen den staect
Hy gheuoelde van binnen der liefde smact
Hy sprack niet eenen moede
Heer Iesus ontfanckt mynen gheest tot v
Ende verghenuect hen die my dooden.

Die weerliche Heeren som wiffen wel het
Maer dwert hen van den Scrijben helet
Sy ghinghen Pilatus ganghen
Sy leuerden de woluen donnoosel bloet
Ma allen haer verianghen.

Suypt op ghy woluen der martelare bloet
Suypt op en veruult uwen njdighen moet
Calt toe snijt vant ghebraden
Is Cain van Abel zyn broeders bloet
Nemmermeer te verladen.

Ma de wijse, Een Ridder en een
Meyken ionck.

Colloff. 3
Psalm. 51
Ephel. 2
Joan. 10. 13
Matth. 7
Roma. 8
Matth. 22
deute. 20. 30
Leuit. 19
Roma. 13
Psalm. 51
2. Cozm. 6

NW willen wy singhen een vrolick liet
God bidden om zyn ghenade
En volghen dat hy ons ghebiet
So komet ons te stade.
Hebt lief, hebt lief, v Heere v God
Hebt hem lief tot al v krachten
W naecten oock tis zyn ghebot
Wilt als v seluen achten.
Alsuicken hert, alsuicken gheest
Die wil ons God verleenen
Dat wy in liefden aldermeest
Met malcanderen hier vereenen

Als elck nu in zijn hert wil gaen
Daer bindt hijt claer beschreuen
So hy begheert hem sy ghedaen
Dat hy oock so moet leuen.

Esa. 4.
Gal. 5
Mat. 6
Luc. 11.
Marc. 11
Jo. 13. 17.
Galat. 5
1. Coz. 3.

Hielden wy dees leer in onsen sin
Het sou ons allen baten
Ten siel, aen goet, t'waer ons gheswin
Dat wy niemant en haten.

Psal. 37
1. Coz. 13
Gal. 5. 6.
1. Coz. 2
1. Ioan. 3
4. 5.

Willen wy dan nu in vreden zijn
So laet ons liefde hanteeren
Liefde is cen rechte medecijn
An allen twist te keeren.

Gheen dinck is God so aenghenaem
Dan dat wy liefde draghen
Gheen dinck en maect ons so bequaem
Daer wy hem me behaghen.

Laet ons dan bidden al ghelijck
Dat God ons liefde wil schencken
En ons wil gonnen zijn ewich rijck
So en mach ons niemant krencken.

Rom. 8

T Ma de wijse. Wy zijn al sotttekens
en sottinnekens.

N laet ons vrolick singhen
So ons Christus heeft gheseyt
Int huys Gods willen wy springhen
Dwelck hy ons heeft bereyt
Hier so moeten wy lijden
En strijden int jammer dal
Als wy ten hemel comen
Dan ist vergheten al.

Hebt God de Heer lief almachtich
Want hy is onsen vader goet
Hy helpt de syne warachtich
Daerom hebt goeden moet
Hier so moeten se.

Wat souden wy meer begheeren
Dan kinderen Gods te zijn

Wie soude ons moghen deeren
Met dreyghen of met pijn
Hier so moeten se.

En laet ons niet versaghen
Maer barmhertich strijden aen
Op Gods woort willen wij toegae
By sal ons wel bystaen
Hier so moeten se.

Hebben wy deksel en spijlen
Wat hoeuen wy dan meer
Laet ons God liefde bewijlen
En dancken onsen Heer
Hier so moeten wy lijden
En strijden int iammer dat
Als wy ten hemel comen
Dan ist vergheten al

Ma de wijse. Den Hey staet nu
schoon in figure, die elck

O ghenadich God wilt ons bstercke
Int gelooue dat van v coemt
En uwen gheest laet in ons wercke
Wat ee gelootie soude werc is doets

Door v alleen can ick versmaen
Des weerelts raen, zijn ons bekend
Dat Goddelich woort is fondament.

Wy hebben gheueest so langhe in dwalen
Verdoelt al vanden rechten wech
Maer Gods sone is comen halen
Dat verloren schaep wt groot belech
Van hem ghereynicht dat is waer
En claer beschreuen seer excellent
Dat Goddelich woort ist fondament.

O goedertieren God wilt doch aenmercken
Die allendicheyt groot daer wy in staen
Wy staen al wel op onse wercken
Maer ghy hebt selue voor ons voldae
O God toont ons nu v ghenade groot

In deser noot zyn wy gheschent
 Maer v Goddelick woort is fondament
 Princelick God wilt ons ontfermen
 En wilt aenmercken ons crancheit swaer
 Tenhoort ons roepen ende allendich kermen
 Want sonder v blyuen wy in vaer
 Als doch also dits openbaer
 Ende dock boozwaer ons testament
 Want v woort is o heer het fundament.

Ma de wijse. Almen schreef duy sent
 vyfhondert vierentwintich
O Chriстенe broeders wilt nu in vrechde
 Aenmerct ws scheppers goethz eerbaer
 Door Christus zyn wy alle ghenezen
 Verlost van souyuels banden swaer
 Sijn liefde staer, maect sonder vaer
 Sijn goetheit duert tot allen tijden
 Sijn wercken maken ons openbaer
 Dat wy met Christus sullen verbliden.

Sted hoe dat ons God heeft wtuercozen
 Want niet veel wijse tot gheender stont
 Niet veel rijke die hooghe zyn ghebozen
 Maer den simpelē maect hy zyn woort cont
 Dit is den gront wt Christus mont
 Hy roept ons sondaers sonder vermijden
 Ende toont dat hy ons zyn gracy tont
 Dus sullen wy met Christus verbliden.

God die toocht ons lieden zyn liefde groot
 Die hy tot ons draecht wt rechter minnen,
 Dat hy de wijse vander weereit hzoet
 Sijn woort niet en laet bekennen
 Dmoosel sinnen, gheeft hijt binnen
 Dat sy zynen naem souden belijden
 Ist dat wy hier ter weereit druck winnen
 So sullen wy hier na met Christus verblide
 Hoe liefelick beschict die heer alle dingen
 Sijn woort wert vercondicht verre en naer
 Door

412
Dooz de simpele wilt hi zyn woort vor dingge
Dat stietmen alle daghe, maer
Gods woort so claer, maect openbaer
Datmen om zyns naems wille moet in den
En breeft dees weereit niet een haer
Want met Christus sullen wy verblinden

Mala. 4.

Die God breeken na Malachias schrijver
Sal die sonne der gherechticheyt oygaen
Daermit met ghesontheit in sal bliuen
Noch met gheen droefheyt en sal zyn beuaen
Dooz Christum saen; wilt dit verstaen
Sullen wy vrecht hebben sonder vermijden
Want hy heeft Gods rechtuerdichz holdaen
Mer Christus sullen wy verblinden

Prince God wilt ons uwen trooster sende
Heere opent ons verstant als nu ter tyt
Beswaert ons dooz v goetheyt tot int eyden
Want dieuen der menschen is hier een stryt
Des viants nijt, heeft grooten spijt
Laet ons om Gods woort bromelich striden
Wy zyn vromdelinghen ter weereit wyht
Maer met Christus sullen wy verblinden

Ma de wijle. Se tay pour vous
mon anoir dependue.

O Goddelick schijn, en mensche sijn
Op elcx termijn, sdy den medech
Aan v bassalen

Grootst alleyn, moghon wy tot v halen
O v cruyce reyn, beurtjt ghemeyn
Alle sondaren
Ous aduocaet, hoeft en vrelaet
Als wy zyn desolaet, ghy zijdet toerclaet
Wilt ons bewaren.

Messias claer, sdy voor waer
Die ons oock allegaer, verlost hebt openbaer
Aan dheilsche bruyne
Verlosser soet, van ons allendighe pijn

A woorden broet, my open doet
Wilt ons verlichten
Want ghy die doot, stoekt pynlich bloot
Dit soete erploot, ons sonden groot
Dede alle swichten.

M d'heilsche cracht, en sweereits macht
Onwijs bedacht, & tropus pacht
Hebby onder boeten
Dch sleerich cas, wilt aen my wat verfoeten
So mach ick ras, die dyuckich was
In v verbliden
Wijn sonden vrent, bid ick v temt
Daer tbleesch noch inne swemt
Eer my dat lnt ontcremt
Eis noch in tijden.

Salich Princier, ewich roster
Al mijn last byteterier, wilt slaken schter
Eer ick berdole
Helpt my balliant, wt der fortynnen schote
Heere playlant, biedt my die hant
Wilt grief beweeren
Niemant dan ghy, en staet my by
Als ick misroostich zy, die ick betroude by
Die zijn al in mijn deeren.

O Heere almachtich, mijn eenich Advocaet
Al mijnen troost en raet, mijn toeblicht
en mijn vruecht

Psal. 31.
Psal. 54.

Door dynen ooghen, bid ick mijn reden vaet
Helpt my wt desen staet, mijn herte wort ter
duecht
Want ghijt alleen bermuecht
D God door dijn der cracht
Hebt vaderlike acht
Op my dach ende nacht
Want herte verwacht.
Al ionken openbaer

Actes

Allet en woerter ghevozacht

En zijn v gauen clare.

Mijn herte verhet ick tot dy o Heere gen

Psal. 17 Maect my den wech bekent, boordert mijn gē
ghen bloot

Psal. 31. Ghy zyt mijn hope, mijn troost, mijn fonda-
ment

Psal. 121. Laet my doch niet gescheut, noch vallen, indes
doot

Psal. 109 Om dijns naems wille groot

Psal. 25. Weest mijns ghenadich Heer

Psal. 119 Prezant my dijn leer

In mijnder herten teer

Dat ick meer en meer

Dy prijsen mach certeyn

Op dat daer door v eer

U vermeerdert worde alleyn.

Psal. 18 Wilt my onnegorden, met stercheyt en ghe-

walt

U goetheyt altyt helt, tot uwen dienaer clees

Psal. 26 Supuert mijn meren, den zin ter waerheyt

stelt

O God mijn reden melt, door dijn ghenaden

reem

Psal. 71 Wilt gheenlins van my scheen

Maer my altyt gheleen

Want ghy en anders gheen

Psal. 28 Sijt my en schilt en steen

Die my van sojuxer gheweem

Uerlost in mijnder noot

Gheeft dat ick mach verbeem

U woort tot inder doot

U wen gheest ghetrouwe, boer my opt effen

O God biet my de hāt, wat cracht in my fact

giert

Psal. 41 Dies roep ic o Heere, ontfermt, en doet bylās

Dijn arm dienaer wat, het quaet in my logiert

S bleescht

Bleefch's lust heb ick ghehantiert

En v'woort wederstaen

Dieere wilde gaen

Mer a'wen dienaer saen

Din naer dijn recht tontsaen

Wie macher salich zijn

Want noyt vleesch heeft ghedaen

Yer goers voor dijn aenschijn.

Richt my na dijn trouwe, en vermberticheit

Bebect met claer bescheit, mijn sonden menich

Bicht my na dijn trouwe, en vermberticheit

Mer dijn cracht my aenschout

Sterct my in deser stont

So worde ick ghesont

Van mynen boosen gront

En stiert my mynen mont

Eot dynen lof perfect

Want dien ghy tgoede iont

Dieere der heylscharen, nu is gheenling

Het willen mijns persoons, mijn loopen noch

Maer dien ghy hebt verhoer, door dynen armen

Ter heerlicheyt dijns soons

So wijt wt d'woort beuroen

Op dat in gheen saysoen

Eenich vleesch dencken liet

Dat sy door haren bliet

Sonden vermoghen yet

Dch laen selste is niet

Dat den ons wort ghewracht

Dwel die sulcx hantiert

Den liet ghenade en cracht

Psal. 149

Psal. 72

Eph. 5.

1. Pet. 3.

Ier. 17. 31

Eph. 2

Iere. 30.

Rom. 9

Rom. 8.

Eph. 1.

Titum. 3

1. Cor. 1.

1. Cor. 10

Dijn

Princelike Coninck, sendt dinen geest se-
paer

Op dat ick v danckaer, blijue in alder tijt

En dat elck bekenne, dat mijnen wandel claer
Joan. 14. Dat ick in dy boorzaer, en ghy in my doozijt
Werseghheit dit belijt

In my dooz dinen gheest

Op dat ick onbeureest

In mijnder siele meest

Met ruste in dit sojceest

Acto. 20. Woleynde mijnen loop

2. Tim. 4. Wel die ruste soest

Apoc. 19. Gheest wort inden hoop.
Wreest den heere.

Ma de wylse. Waert met
Paris wt iaghen.

Psal. 35. O Heere der heylscharen
Strijt teghen mijn vianden
Die my dooz druck beswaren

En willen my met schanden

Werdzinken oft verbranden

Al om dijn Goddelick woort

Wolt my wt haren tanden

Gheeft mynen gheest confoort

Met sterckheyt en ardoort

Sijt mijn beschermers staet

Steeckt wt v handen doort

Mijn siele op v betrouwt.

Aenhoort v dienaer cleene

En spreekt tot my al bozen

Ik ben v God alleene

Psal. 35. W salicheyt verkozen

So mach ick troost oozbozen

En bertreden haer boos fenijn

Die my willen dorfmoyen

Al sonder cause of schijn
Want haer bloetgherich sijn

Strijts

Clare. 59.

Streke teghen mijnen gheest
Dies helpt my God dijn
Lof my wt haer tempeest.

Matth. 23

Wee v ghy pprochten
Die v boozuaders maten
U cruult tot ws verwijten
In steden en in straten
Had ick doch niet ghelaten
Al mijn boos weghen swaer
So haddy my mogen haten
En veruolghen hier en daer
Maer nu so tooghdy clare
Dy nen gheueyden tijt
Den Gods kinders boozwaer
Dat ghy wt den duyuel zijt.

Yoc. 3

Wilde tquaet des rueren
En beletten sondich sneren
So hadt mijn quaet vseren
Hier boozmaels dan verdreuen
Hier tooghdy int aenclietien
Dat ghy de boosheyt gheert
Waerdy wt God verheuen
Ghy hadt my doen ghedeert
Want was al twist en sweers
Dat ghy doen van my saecht
Maer om Gods woort expeert
Hoet ick nu zijn veriaecht.

Wanneer ick triumpheerde
Solaes en vruucht hantierde
En nachten lanck boeleerde
En valsch bedroch versterde
En als ick oock logierde
In alle dronckenschap quaet
En mynen naesten schoffierde
Doen leefde ick ongheschaet
Maer nu als ick den raet
Der Schyften hebbe ontsaen

BER

Ben ick behaet verfmaef
Van Babels dienaers saen.

Wanneer ick tupschte en spreids

En street en keef warachtich

En my dwerck Gods verueelde

En swoer Gods crachten crachtich

En als ick tquaet boordachtich

Wedreef seer menighertier

Was ick ter weereit machtich

Gehouden een gheestich dier

Maer als ick soupuels ghier

Hebbe ghelaten wel

Ben ick beruolcht schier

Van dypocrjten snel

Prince bliet dit gheslachte

Sy zijn ergher dan slanghen

Want sy al volck met crachts

Leiden in soupuels ganghen

De boom in zijn aenuanghen

Bekentmen aen de vrucht

En wiltse niet aenhanghen

Sy doen de siele sucht

Adieu nu neem ick vlucht

Bidt voor my alle ghemeen

Dat my by sonder ducht

Den Heere wille gheleen.

Creest den Heere.

Ma de wyse. Il estoit vne
fillette, genty. &c.

O heylighe kinders gheseghende vaten

Warachtighe ambassaten in Christo sijn

Tempelen des Heeren, vercozen legaten

Gheeycht wt alle staté, door dwoort dijn

Laet ons nu verhueghen, en vrolick zijn

Eewighe vrucht is ons door Christum iens

Onse verclaghers die ons aen deden pijn

Sijn heel verstroyt, ontrooft, en ooc geschent

Maer

Matth. 23

Matth. 7. 12.
Loutic. 6

Joan. 2
2. Cor. 3. 5
2. Cor. 6
Eph. 1

Mat. 12
Joan. 13

Daer berdoemen hoogh en stont
En verdoemen menichfout

Daer verclaghen
Callen daghen

Heeft aen ons gheen macht
Want onsen bozst die domineert met cracht
Duer den doot, en soupuels quaet gheclach
Ih moghen wy, by spreken dach en nacht
Wie isser nb, die ons berdoemen mach.

1. Cor. 15
3ce. 13
Rom. 8

Wie wulter verclaghen Gods wtuercozen
In Christo nien herbozen, dooz deewich saet
Erecht is ghestreken, Gods strangen thooze
Heeft den strijt verlozen dooz Christus daet
En leuen nb, dooz des ghelooues raet
Ous can van sonde noch helle niet messchien
Want wy nb zijn ghestelt in Christus staet
En daer hy is, daer zijn wy oock ghesien

Roman 8
1. Pet. 1
Abacie. 2
Galat. 3
Heb. 10

Allegader, wel bekent
By den Vader excellent
Al so crachtich
En so machtich

Joan. 17

Als zijn eenich soon
Want dat de wet iesch in onsen persoon
Dat heest ons Christus boldaen dooz zijn ber
drach

Rom. 8

Dies weest verblijt, en singht met clarē thoon
Wie isser nb, die ons berdoemen mach.

Ih is dat hantschrift, dat ons aen was ghe
welen

Collof. 2

Tot ons drucx ghenesen, in twee gheschoort
En zijn so eruen in Christo ghepresen
Wy die nieuw zijn verlesen, dooz terachtich
woort

Roman. 8

Wy zijn in Christo, Christus ons toebehodze
In eenen ihue, vereenicht talder tijt
En zijn so borghers in Syon voort en voort
Gewich verkozen, tot zijn eerlick iolijt

Ephe. 2
Roman. 8
Sap. ten. 18
Ephe. 10

Sijn verdiensten te triumphant
Is ons eyghen onderstant
Sijn berrysen
Weert om pnylen
Is ons troost en nod
Wy zyn, zyn kinders, en hy ons eenich God
Die ons ghebrachte heeft totten claren dach
So dat wy segghen by wt tot souyuels spod
1. Thessa. 5. Wie isser nu die ons berdoemen mach.

Die duysent ponden die wy schuldich war
Ouer so menich iaren, zyn gantsch veruult
Niemand mach cyslichen, noch ons beswaren
Wy konnen verclaren in betaelder schult
Matth. 18. Ons beswozen bycud, door Christus groot
ghedult

Matth. 28 Die hy ons teenen onderpant heeft gheselt
Wrecht ouer dy sy, want ghy ous wijckes
sult

Dier. 12. O Israel der doot, b kausse hebby vertels
1. Co. in. 25. D ouerwinnen ons gheschiet
Stelt de sinnen wt i verdrikt
Christus trouwen
Can ons houwen
Woor den heilschen gloet
W roemen wy op ons gheschoncken goet
Door Godes gheest verlegheit, als hy plach
Dies sweest ghetroost, en segt met goedē moes
Wie isser nu, die ons berdoemen mach.

Roma, 9. Prince o kinders, met wrecht in eider tijde
Woghen wy wel verblijden, van herten waes
Hoe wy verlost zyn wt doots ghesmijden
En souyuels bestrijde, door Christum eerbaes
Na zijnder Godheyt, is hy ons Wader claes
En na den vleesche, is hy ons broeder reen
Wie sal verclaghen, zyn kinders allegaer
Daer ons God bearijt, van doots gheswees
Ous vanden groot en cleyen

Sijn

Sijn tot schanden al ghemeyn
 Die ons placchden
 En verclaechden
 Voor Gods inatseeyt
 In Cristus lichaen zyn wy door hwoort geleet
 En heeft os brocht in z hē in sruchtsge wach
 Dies wy als boozen seggē wet claer bescheyt
 Wie isser nu, die ons verdoemen mach.

Creest den Heere.

En ander.

O Mensche wilt v wachten
 Voor den deessent der Hartzreen
 En hoor die Gods woorz verachten
 Sijn gheboden dus ouertreen
 Het zyn al grūpēde woluen
 In haren gheueysden staet
 Gods woorz hebben sy gbedoluen
 Al om haer eyghen baet
 Die verleyders quaet, zyn van Balaams saet
 Die Gods woorz verismaet, haer vals ghelaet
 Wort nu gheopenbaert.

Luc. 12
 Matth. 8.
 Matt. 16
 Marc. 12.

Wetet wat bruchten van haer wassen
 Die draghen gheueyst abijt
 Scheppen ende brassen, dat prisen sy altijt
 Sy door eten der weduwen hupfen
 Seyt Christus, door haer langhe ghebeen
 Van haer Synagoghen
 Maken sy moortcuylen gemeen, geloofster geē
 Groot noch cleen, van deser een
 Want sy verleen, die simpelen alle ghemeen.

Esai. 28.
 Matth. 23
 Matth 24
 Marc. 12.

Sy maken bedrieghelike secten
 Gheboden na haer ghenoech
 Recht of sy met God gheeten
 Ende hy niet en waer ghenoech
 Met valscheyt en met lieghen
 Hebben sy de menschen verleyt
 Laet v niet meer bedrieghen

Matth. 15

¶ ¶

Si

Sy verachten Gods moghe n theyt
Daer niet en beyt, waer datmen v seyt
Niet die waerheyt, maer v bereyt
Sheringhe van daer scheyt.

Esa. 44. 16 En breeft geen beelden noch gheen afgoden

En doctse oock gheen eer
God heuet doorz Woyfen verboden
Hy is alleen de heer

Exod. 20 Tis oock werck van menschen handen

Jerc. 10. Sy en doen doch gheen boet
Baruch 6 Haren loon sal wesen schade, al diese eere doet
Om doueruloet, van schat en goet
Worzen sy bchoet, hier mede so boet
Hien alle dat valsche gebroet.

1. Tim. 3 En om dat wijs niet en wisten
So doetet ons Paulus vermaen
Dat veel valsche Chyste, int leste sallē opstaen

1. Tit. 4 Sy sullender veel verleyden
Van tghelooue soot is gheschiet
Laet v niet meer verleyden

1. Pet. 2 Doet alleen dat God ghebiet
Jud. 1. Dat slanghen ghediet, en hoorstse niet
Matth. 7 Waer ghylse liet, maer van haer bliet
Want haer seujn nu schiet.

1. Tim. 4 Dees ouerspelighe nacie

Het houwelick dat sy verbien

In haer tempels houden sy stacie

Maer oncuysheyt dat sy plien

Die ouerbleuen Sodomiten

Dienaers van Iesabel

Haer leuen sy verlijten

Int hoereren met ouerspel

Eze. 13. 23 Leest Ezechiel, daer hoorstse wel

Al haer opstel, hoe sullen sy dat oozdel

Ontulien die slanghen sel

Sijnt met valsche slanghen

Die de menschen doen verstaen

326

Dat sy Gods gheest ontfanghen
Dooz haer langhe scholen gaen
Dit zyn al valsche Propheten
Op haer woorden seer weynich acht
Sy verbien ons te eten
Dat God noyt en heeft ghedacht
Hier om v wacht, booz sulck gheslacht
Hochten sy met macht, gebruyckē haer cracht
Gods woort dat bleef versuacht.

Waer is hy nu ghebleuen
Het al synen grooten schat
Die de sonden woude verghen
En hem Gods woort vermat
Synen loon heeft hy vercreghen
Sijn rijk neemt nu een ent
God danck hy is versleghen
Gods mont heeft hem gheschē
Dat serpent, zyn regiment
Is God bekent
Onsen druck in bruechden went
Want het licht is ons ghesent.

Lof vader inder ewicheyt verheuen
Lof moet hebben v Godelick woort
Int licht laet ons nu lenen
De duysternisse verstoort
Dat wyse kennen moghen
Die ons dus valschelick hebben gheleert
Al gracie ons ontoghen
En ons wt v rijk gheweert
Sy hebben uwen lof verneert, uwen naem
ontceert

Heer na dijn begheert
Uwen lof in ons vermeerert.
De Prince die dit dichten
In die weerelt socht hy solaes
Die heere wil hem verlichten
De weerelt houdt hem booz dwaes

De sonckheyt doet hem dolen
Den gheest is in hem cranck
O Heer v licht verholē, seynt in hē eer yet lāe
Den gheest hem dwanck, dat hy dit sanck
Tot lof en danck, in duechdē neem eick ganck
En peyst om Gods oordeel cranck.

Ma de wijse. Dat ick om een schoon
vrouwe moet steruen.

Esate. 59

O Waerheyt hoe zyt ghy nu betreden
Op die straet ghy gheualen zyt
So wie afftaert zyn quade seden
En Christum belijt sonder respit
Versteken, verlaecht, en oock benijt
Is hy van alle menichē opstinaet
Die al tijt verachten, met alder crachten
Dat ewich Goddelick saet.

Maert ons niet gheseyt te boozen
Ick soude so seer verwondert zyn
Dat sy die alle boosheyt oozboozen
Mit spouwen moghen haer fenijn
Merleyden, bedyeghen, hoereren sijn
Dobbelen, tusschen, sweeren onbeurcell
Versequeren, en tribuleren
Al die leuen na Gods gheest

Die stelen, roouen ende moorden
Die zyn op eenighe plaetsen hy
Maer wie belijt Gods soete woorden
En die daer na leuende sy
Ouer die so roept die weereit sy
Hy moet hem verstcken en dicwils blien
Merghens wesen, en mach hy onbecnesen
Van alle die de waerheyt beuen
Turcken, Joden, en Sarasynen
Ende heydens een groot ghetal
Die sietmen hier en daer verschijnen
En gaen met vreden ouer al
Gemenschap hanteren bzeet en suat

328
Wilt dat sy gheuende zijn tribuyt
Maer daer en is ter weerreit expres
Geen vrydom voor Christus buyt.
Wilt dit in v herte vesten

Ghy die betuolcht zijt hier en daer,
Dat die boghelkens hebben nesten
En die boskens hoolkens dat's openbaer
Maer Christus die sone des menschen voor-
waer

Matth. 8
Luce. 9

En hadde niet om te rusten zijn hooft
Wolcht desen herder men vint gheen weerder
Hy maect elck salich die in hem ghelooft
Maer die ghemeynschap willen maken
Met desen herder excellent

Joan. 10.
Jo. 3. 6. 11

Die moet hem seluen eerst versake
En draghen zijn cruyce tot int end
So sal hy wesen altijt present
Maer gheleyden in synen maicstept
Maer lieden loonen, en vrolick kroonen
Door zijn groote barmherticheyt

Maer. 1.
Luce. 9

Die dit liedeken eerst heeft ghesonghen
Die en weet niet te seggen waer dat hy woont
Seer nau so was hy bedwonghen
Die weerreit hem cleyn vrientlichap thoont
Maer op den heer hy bromelick stoont
Die hem kan helpen wt allen dangier
En beware, booz die boose scharen
Die hem betuolghen met list hier.

Ma de wise. O bloeyende tucht
notabel wis van sinne.

O Christus kercke soet
Wilt v betubileren
Hebt goeden moec
Al wilmen v persequeren
Al is u wer dyanden groot ghetal
Al capiteyn domineert bouen al
Hy sal wel oytincen

En brenghen zyn byanden in den val
Al maken sy noch so groot gheschal
Sy moeten reculeren.

O dochter van Syon
Maecht vruecht wilt triumpheren
Want v vrome campisen
Die koemt v assisteren.

Hy koemt sacchtmoedich en soet ghesint
Die wijse koninck die v bemint
Wilt v tot hem waerts keeren
Want al dat hy heeft zyn vleesch en bloet
Coemt hy ons schencken wt liefden goet
Om te ghenesen onse seeren.

Marc. 8.

Luce. 9

O roose van Jericho
Ghy zijt Christusbruyt eerlame
Verhuecht en weest nu vza

Want goet is uwe fame

Ende die v beuijt coragiens

Ende van v seer amozens

Want gheheel zyn lichame

Heeft hy vooz ons te pande ghestelt

Wy en zyn ghekocht met gout noch met ghere

Maer met zyn bloet bequame.

O Lelie die inde doornen staet

En wilt v niet verlaghen

Al zyn die dozens quaet

En wilter niet na vraghen

Al doen v die menschen gheen onderstant

Ons koninck sozcht aen elcken kant

Vooz alle die zyn beladen

Want ghelijck een moeder is ghesint

Om te bewaren haer eyghen kint

So sal hy sorghe vooz ons draghen

O Prince van Israel

Jerusalem van Gode bercozen

En sozcht vooz gheen ghequel

Want v koninck sal v aenhooren

Roep tot hem als ghy zyt beswaert
 Wát gelijck een hinne haer kieckkes beswaert
 Al hoor der wouswen spozen
 Also heeft hy ons dicwils benijst
 Voor al die ons hebben benijst
 Alst blijet in Pharaons vermoert.

Na die wijse. Ach ick ongheluck niet
 wederstaen.

O Godt aenhoort desen droeven sang
 Mij hert is bang
 Om Jerusalem wilt hooren
 Na haer staet alle mijn verlang
 Ick ben seer swang
 Om Syon wttercozen
 Och mocht sy mijn, nu trost en sijn
 Want ick hier niet, hoor dan verdziet
 Van die mijn siele verstozen.
 Coempt heer aenhoort, mijn droefheyt groot
 In mynen noot
 Mijnen gheest die is so banghe
 Hoe soude ick dy een liet niet moet
 Nu singhen soet
 Van dees bruyt Syons sanghe
 Als ick op haer, denck openbaer
 So sucht ick siet, met swaer verdziet
 Als een in doncker gheuangen.
 Singhe ick o heer van d' goddelick woort
 Gewort niet gehoozt
 Waer bespot van dese scharen
 Hoe en sou minen geest niet zyn verstoort
 Van dit discoort
 Ick ben in noot van baren
 Had ick doch een wt Syon reen
 Met welcken ick hier, God danckē mocht sies
 Hoe sou ick blijschap bergaren
 Ghetrou sing ick met David siet

Hoe sou ick yet
Daer droefheyt is vooz handen
Den heere nu singhen zyn lies
Hoozt dit bediet
So verre in vrecnde landen
En daer Gods leer, niet en is in eer
Daer zyn stem voozt, niet en is verhoort
Maer wozt vermoort, met schanden.

Psal. 136

O Jerusalem hoe sou ick dijn
Vergheten sijn

Ik dat ick v verghete
So moet die rechte hant van mijn
Vergheten zyn.

Hier bouen hoch gheheeten
Want ghy zyt reyn, Gods huylt terteyn
Ghy hebt oock pleyn, Gods woort alleyn
Dat muecht ghy v wel vermeten.

Psal. 136

Die tonghe die moet my kleuen aen

Mijn swanghen saen

Ik dat ick niet en ghedencke

Op v O Syon hoozt mijn vermaen

Ik wou eer gaen

Mijn lichaem vooz v schencken.

Eer ick sou dijn, vergheten sijn

Want ghy doch zyt, mijn vnechde altyt

Niemant en mach v krencken.

Croost my mijn God mijn prince blij

Want ick hoozt my

Gantsch droeuich ven van gheeste

Met v moet ick eens rechten dijn

Waerom hebby

Mij hier ghesonden meeste

Want ick vooz soet, krijch bitteren roet

Wooz blijschay meest eenen droeuighen gheest

Es nu eylaes mijn feest.

En ander.

O God

O God hoe ydel zijn alle menschen
 Haer voor hem die den Heere betrouwe
 Gheen meer der salicheyt en cannen wesen
 Dan dlicht zijns aenschijns dwelck niet en
 flout

Als ghy menschen misdaden aenschout
 Wel straffinghe wilt ghy hem kastijen
 Wel hem die in den Heere kan verblijuen.

Ghy hebt den stuctel des leuens en des doots *Apoc.*

Ghy muercht ons alleene maken salich
 Ghy zijt ons sterckste in den tijt des noots
 Die op v betrouwen en zijt ghy niet salich
 Haer v goetheyt wil ick zijn verhalich
 A gramschap duert eenen cleyenen tijt
 A goetheyt is ewich sonder respijt.

Al doode my God seyt Job al bozen *Job.*

Noch so sal ick al tijts hopen in hem
 Hy proeft het ghelooue zijnder wuercroen
 Dooz ljdscamheyt maectt hy de syne tem
 Salich zijns die stantuaestighe ick seker ben
 Ende die stantuaestich bliuen tot inden ent
 Wiens betrouwen op God den Heere is ghes
 went.

Ghy ljdscamighe weest sonder smerten
 Betrouw op God sonder afgaen
 Want hy is by den bedrucken van herten
 So die Psalmitte doet vermaen
 Al laet een moeder haer kint seer saen
 God en sal v niet laten int ghepijn
 In den dach des druck sult ghy gheholpē zijn. *Psalm.*

Wat ghy begheert van God almachtich
 Ghelooft ende het wort v ghegheuen
 Hy sal veranderen v tranen klachtich
 In blyschap dus zijt vrij van sneuen
 Laet v herte tot God zijn verheneu
 Looft ende danckt den Heere in uwen Gheest
 En

En hoor de menschen v niet en breeft
 Princelick God ick arm gheuanghen
 Tijper in banden hert ende stijf
 Met Hannasses roep ick boet mijn verlanges
 Mer gheeft o God mijn sondich bedrijf
 In sonden van moeder ontfing ick dijs
 Ghenade roep ick met den Publicaen
 Och God wilt my in skaden staen.
Ma die wijse. **T**e Mey als alle die boghes
 len singhen.

Ost waecht ghy menschen ouer al
 Siet wat v Christus gheuen sal
 Rijst wt den slaep der sonden
 Op dat wy moghen groot en smal
 Vrome kampers zijn beuonden.
 Wilt v bekeeren wt liefden soet
 En bidt alijt met groot oetmoet
 En wilt lanckmoedich wesen
 Hoozt na Christus woorden goet
 So wert v siele ghenesen.

Ghy zijt ons trooster ons tgenertlaet
 Dus wille wy doen na uswen ract
 En ons van v niet keeren

Matt. 25. Op dat wy niet en comen te laet

Mat. 55. Met die dwalen in veel oneeren.

Joan. 7. Hy roept ons alle groot ende cleyn

Coemt totten leuenden water reyn

Om niet sal ickt v gheuen

Ghy zijt versoent door my alleyn

Joan. 14 Waer hoor so wilt ghy beuen.

Van hem koemt alle salicheyt

Hy is den wech en die waerheyt

Die daer leyt totten leuen

Coemt al tot my so Christus seyt

Ick en sal v niet beghenen.

Wilt v sonderen op Christus woort

En wandelt in zijnder liefden voort

En wille daer niet afscheyden
Laet ons houden eendrachtich accoort
En laet v niet verleyden

1. Cor. 12.
Ephs. 4.

Hy heeft ons gheroepen tot een lichaem
Als kinderen tot synen dienst bequacem
So Paulus schryft warachtich
Totten Ephesien bintment staen
Sijt di althijt ghedachtich.

Eeng. jelooue een doopsel eenen heer
Wacht v van verkeerde leer
Die daer niet en komen
Met Christus woorden ouer een
Want God salse verdoemen

Ephs. 4.

Wy moeten se schouwen ghelijck kensse
Willen wy van Christus schapen zijn
Die hooren zijn stemme krachtich
Dus volcht hem na verstaet wel mijn
In zijn weghen stantualtich.

Sijn tock is soet synen last is licht
Siet dat ghy uwen naesten sticht
En wilt van Gods woort vermonden
Op dat ghy niet en woort verplicht
Onder het tock der sonden.

Matt. 11.

Christus heeft ons so seer bemint
Meer dan een moeder haer eyghen kind
Also men mach aenschouwen
Hy en laet oock niet dit wel versint
Al die op hem betrouwen

Looft den Princelicken Heere ient
Die ons die waerheyt maectt bekent
Dooz synen gheest van bouen
Die ons Christus nu heeft ghesent
En wilt hem althijt louen.

Ma die wijse. Ick was een klerck
ken ick lach ter scholen.

Handwritten text at the bottom left.

O Heere weest doch mijns ghenadich
 Want teghen stryden sij mynen moe
 In mijnder noot, weest mijns beradich
 Alleen dooz v verwacht ick tgoet.
 Ghedenct dat woort ws monts warachtich
 Op dwelck dat ghy my hope gaest
 Dat was myn troost zijt des ghedachtich
 Hoe wel ghy my nu aldus straect.
 Wijn pynen zyn in my ghesicken
 U hant is op my beswaert
 Herten dooden ben ick gheleken
 Ghelijck die ghene de onder vaert.
 Hoe langhe wilt ghy ommekeerens
 Hoe langhe tijde ick tsvants smaect
 U wen naem wilt toch gheuen eeren
 Dock hebby recht op die misdaect.
 Ghy zijt doch selue die my op hiel
 En van den slijck op nam
 Mijn salicheyt ick van v besief
 En weest doch alrijt niet so gram
 Castijende straft ghy mijn misdacs.
 Mijn schoonheyt is te mael verteert
 Heel ydel is al tsmenichen raet
 Maer Heer v plaghe doch van my weert.
 E is al een woort in mynen beenen
 Dat my mijn vyant dus bespot
 Daghelic spreect hy met bereenen
 Daer en is gheen hulpe aen uwen God.
 Mijn siele hoe muechdy aldus dolen
 Ende wesen so onrustich in my
 God heeft v sdaechs zyn goetheyt beuolen
 Enachts set hy zyn ghesanck by dy.
 Het was een vrouken van herten bliden
 Sy badt den Heere vooz al dat leest
 Noorde oft Suyde West aen allen ziden
 Want hy ist alleen die voetsel gheest.

Een ander.

Ontwaect

Oerwaecht ghy herders van Israet
 Die in den Heere v verblift
 Al schaepkens weyt na Gods beuel
 Wt rechter liefden met iolijt
 In gherechticheyt regeerte wel
 Beschermte booz discoort en nist
 Op dat gheen schaepkens bliuen verlozen
 Door v onarsaemheyt verblent
 Want God salt eyschen hy heuet gheswozen
 Al an uwer hant seer pertinent

Wilt v schaepkens niet bewaren
 Maer bewaren booz alle verdriet
 Eyghen baet laet ymmers varen
 En kleedt v met haer wolle niet
 Want het zyn dieuen en moordenaren
 So Johannes ons klaer bediet
 Waer als goey herders waecht v leuen
 Al siele booz v schaepkens stelt
 En wilt niet als den huerlinck beuen
 Die booz die woluen bliet int velc.

Als den wolf aen allen hoecken
 Sijn stricken spreyt met veel gheschans
 Wilt v dan met Gods woort verkloecken
 Te striden teghen die leeringhe vals
 Te verlozen schaepken wilt neerstich soecken
 Nemet bliftich op uwen hals
 En brenghet ter rechter kopen binnen
 Als Christus onsen herder minst
 Die booz zyn schaepkens wt minnen
 Ghestreden heeft tot in den doot.

Christus is den herder vaphant
 Sijn siele hy booz zyn schaepkens set
 Hy heeft ghebonden der liefden bant
 Doen wy met sonden waren besmet
 Te seruen verwonnen met zijnder hant
 Dat ons hadde bracht in slopants net
 Hy is den wijnstock wy de rancken

Hy is den rechten olifboom soet
Een middelaer is hy hoor de krancken
De wech der waerheyt het leuen goet.

Ghy Princelike schaepkens reyn
Sijt oock niet rebel maer met accoozt
Vc mint v herders in swerelts gleyen
Die v leeren trechte Gods woort
Gheeft hem ghehoor tly groot oft cleyen
Int goet voor alle quaet verfmoozt
Hier met oorlof en wilt ten besten keeren
Dns A raengierken siecht bebyst
Al zijn wy ionck wy sullen noch leeren
Wt rechter liefden is ons motyf.

Da die wijse. Alle mijn ghepeys
doet my so wec.

Daniel. 13.

Och wec des anckst die my omuangē heest
Die werelt doet my so menich verdyet
Het vleesch dwelck altijt hoor ljdē beest
Maect droefheyt en clage als hē duc geschies
Dch waer sal ik blieden mijn kracht is niet
Die vyant wil my heel vernielen
Duc wil ick singhen een droeflich liet
Tot den bruydegom mijnder sielen.

Och weere wilt mijns ghenadich zyn

Psalm. 5.

Want ick verheffe mijn siele tot dy

Psalm. 25

Als ick v aenroepē o schepper mijn

Psalm. 28

Och heere so en gaet doch niet verre van my

Psalm. 44.

Ontwaecht heere hoe langhe slaect ghy

Ontwaecht en verfoot ons niet teenen male

O heere der heeren slaect ons nu by

Dy dat ons ghelooue niet en sale.

Psalm. 44.

Gelic sachtschapien worden wy verwocht

Psalm. 70.

Om uwent wille so maectmen ons bloot

Roma. 8.

O heere nu weest my doch een vaste hoocht

Gheeft my nu sterckheyt in deser noot

Wie sal ons scheidē van Gods liefde groot

Druk anckst of tribulacie

Deets

Sweet hier noch water is noch den doot

En mach ons scheidē door zjn gracie

Die Heere is met my ick en vreesle niet

An alle dat my de mensche doet

Die Heere is met my om te helpen siet

Ic sal sien mynē lust aē mijn vbandē verswoet

Eis beter betrouwen op den Heere goet

Dan hem op menschen te verlaten

Eis beter te hopen op den Heere soet

Dan op die Princen hooch van staten.

Alle Heydenen omringhen my

Waer inden naem des Heeren wil ickle ver-

laen

Sy zjn my al om ende om ghekonien by

Waer door den Heer sullen sy worden verdaē

Die Heere siet hoe sy ons vermaen

Ghelijck die bien sy my omringhen

Sy zjn geblyst gelijc hier in doornē saen (ge-

maer inde naē des Heere wil ickle al tonderbyn

Wen siet my dat ick soude vallende zjn

Waer de Heere hielp my door zjn machticheit

Die Heere is alleyn die sterckte mijn

Mynen loff anch ende mijn salicheit

Daer is een stemme van vrolickheyt

Int huys der opzichter loot is beschreuen

Die rechte hant des Heeren bewijst stercheit

Die rechte hant des Heeren is hooch verheue.

Heerē wie is onder de goden ws ghelycke

Wie is so machtich inder heerlichheyt

Wie is de kracht ende dat rijcke

Wan den beghinne tot inder ewicheyt

Ghy hebt v volck in dijn der bermherticheyt

Werlost van Pharao tot onsen exempel

Ende hebtse in v sterckheyt

Ghebrocht tot uwen heylighen tempel.

Jes en sal niet steruen maer leuen altijt

En vertellen dat werck des Heeren verheuen

338
Psalm. 118

Psalm. 118

Psalm. 118

Exodt. 15
Matth. 6.

Exodt. 15

- Psalm. 118** Die Heere heeft my wel ghecastijt
 Maer hy en heeft my de doot niet ouergegeuen
 Al worden wy nu aldus verdreuen
 Meynt niet dat God ons heeft verlaten
 Christus seyt selue men vintet gheschreuen
 Om mijn woort sal v de werelt haten. (heyt)
- Matth. 10. 24** Doet my open die poorten der gherechticheit
 Dat ick daer mach ingaen den Heer aenbeden
Matth. 7 Dat is die enghe poorte die totten leuen leyt
Luce. 13 Christus heeft selue daer voor ghestreden
 Eenem wech van weynich menschen becarden
 Hy is seer enghe nau ende banghe
 Op desen wech hebben so vele gheleden
Psalm. 118 Die Christus na hebben gheganghen.
Matth. 21 Den steen die den timmerlieden verwoyden
Marc. 12 siet
 Is ghesworden tot eenen hoeccksteen
 Dat selue is van den Heere gheschiet
 Dweil groot wonder door onsen oogen schein
 Het is van Christo gheschreuen aileen
 Hy was ghesonden van synen vader
Luce. 20 Tot in zijn eyghendom maer so achtmen hem
Joan. 1 Sy dooden hem als een misdader. (kleen)
- Psalm. 118** Nu prijst den Heere o Jerusalem
 Die synen gheest op v heeft wtghestort
 Ghy liefhebbers Christi nu volghet hem
 Credet hē na met dat sweert des geests dogors
 O volck dat door den Heere salich wort
Ephel. 6 Wilt nu bromelich stryden
Deute. 33 Onsen druck is cleyn, ons liden is coyf
 Aloor een so grooten verbliden.
 Desen dach heeft den Heere ghemaecte
Psalm. 118 Laet ons verbliden en vrolick daer in zijn
 Heft op v hooft ende siet onse salicheyt naect
 Laet ons nu vallen door des Heeren aenschijn
 O Heere helpt, o Heere latet gheleuen sijn
 Ghy zijt mijn God verhoort mijn bede

240
180
Och Heere ontfaecht doch den gheest mijn
In uwen eeuwighen vrede.

Een ander.

O Dochter van Syon lief bercozen
Fracy edel blinckende Diamant
Schoon roose onder den dozen
Heer vruchtbaerlick van my eerst gheplant
Siet nu hoe triumphant
Si metter minnen brant
Ick als bruygom uwer sielen hier
Come wt mijns vaders lant
Om v te doen bystant
Want liefde is ons rechte banier.

Door domloopen der stadt mijn bare
En sloecken met v wijsheyt seer cleen
En wort ghy my gheenlins ghe ware
Maer koe mit door den wachters in ghe ween
Dan in v ruste reyn
Ghelatentheyt certeyn
Want ghy my saen met trooste bereyt
Want ick moct zijn alleen
Die leyt den eersten steen
Van de stadt v hoochste salicheyt.

Hierom segt my mijn davye schoone
Waer ghy weydt oft rustende zijt
Op dat ghy van my krijcht te loone
Mijn trouwe onser sielen volijt
Want siet des winters tijt
Des byants macht en tijt
Is door my al schier heel vergaen
Den somer diet al bijt
Dats mijn ghenade wijt
Is ghecomen en sat blijuen staen.

Den vighboom heeft knoppen ghekreghen
Mijn gauen heb ick ghestort seer soet
Den wijnstock is bloeyende bedeghen
Mijn woort door reyn leeringhe vvoet

Al wyf al tot goet
Op dat heel v ghemoet
En herre sou hanghen vast aen my
En wy saen metter spoet
Door liefde diet al doet
Wochten woonen te Engedy

Coemt laet ons de bossen vanghen
Die hier teghen zijn dach ende nacht
Die de winderberghen door loofse ganghen
Dick verberuen benemen haer kracht
Dit boos slanghen gheslacht
Het sbleefschs vernuft bevracht
Secret bedrieghelick in haer bozskel
Die althijt onbedacht
Mijn woorden goet en sacht
Doch veruolghen en zijn rebel.

Princesse ghy schoonste der vrouwen
Wiens siele mijn herte beuint
Stelt alleen v hope en betrouwen
Op my uwen alderleefsten vrient
Dat zijn de bozskens kint
Die van my zijn belint
Aen v my lieflick en aenghenaem
Den Hardus onghelichint
De Wirre reyn gheint
Daer ick na hake met luste bequaem

En ander.

O Al leech quaet van manieren
Ghy balt my althijts rebel
Qualick kan ick bestieren
Al torment en v gheuel
Waer ick gae ghy met my gae
Mynen wille wederstaet
Al boos begeeren en valschen raet.
Soude ick althijt ghedooghen
Dat ghy my booz ooghen lecht
Ghy soudt my doen verdooghen

Dyck

Dunct v dat wesen rechte
 Mij gheoechte ghy benijde
 Mij keraen is v solijde
 Ghy bekijft my als ic ben verblifde
 Ghy en kondt niet ghevroeden
 Dat des werelts lust verdwijnt
 En dat al haer goden
 Niet en zijn dat wesen schijnt
 Want waer ist dan hooghen moet
 Lust der ooghen die verdoet
 Die smake van dat eewighe goet
 Sy en zijn niet verloren
 Al die rijck hebben gheweest
 Abraham eerst al nozen
 Was rijck alsomen leeft
 Isaac en Jacob man
 David hadde rust en vye
 Wie triumpheert so Salomon de
 Dat waren al figueren
 Van dat toecomende was
 Die nu nieten wilt trueren
 In dees weerelt broos als glas
 Het Christusum liden verdoet
 Die en sullen singhen niet
 Dat eewich ghenoechlick liet
 Machmen niet blijde wesen
 En God behaghende zijn
 Moeten sy zijn verknusen
 Druck liden swaer ghepin
 Die Gods rijck sullen ontfaen
 Dat en can ick niet verstaen
 Hoe soude niet de werelt van gaen
 O bleesch met uwen ooghen
 Gods werck ghy niet mercken en kondt
 Ghy moet v anders poughen
 Dat synen gheest in v woont
 Daer niet v naecht swaren noot

Blijden en tojmenten groot
Thelsche vier en die eeuwige doot
Ghy soudt my wel doen rasen
Het uwen droeuighen sanc
Het schijnt het zijn al dwalen
Die tbleesch niet en maken kranck
Secht Paulus niet wilt verblijen
Het den blijden tallen tien
Waerom mach dan gheen vruecht gheschien
Dat en moecht ghy niet trecken
Tot uwen boozdeel hoorwaer
Men mach niet dwoort niet gecken
Want tis louter ende klaer
Blijde zijn is Gods consent
Maer niet met de weerelt blent
Want sulcke blijshap neemt quaden ent.
Ick en kan niet begriffen
Al tghene dat ghy my preecht
Als mijn ooghen lijpen
Hopen dancken my ontbreect
Maer als mijn herteken verhaecht
Al mijn leden zijn veruuecht
Ick dancke God dan wel van zijn duecht.
Ghy en kondt God maer dancken
Alst na uwen wille koemt
En sy dat ghy die rancken
Af snijt daer ghy v af roemt
En dat uwen lust versterft
Al natuere en sin verderft
Gods rijck ghy nemmermeer en verwerft.
Wilt ghy my nu doen steruen
Als mijn leuen my wel lust
De doot sal wel doorkeruen
Mijn herre dus weest gherust
Als die koemt ick moeder an
Steruen sal ick ynnimers dan
Daer en ontgaet wijf kind noch man.

Steruen

Steruen dat moet ghy leeren
 Eer de doot v oneruult
 Want tis tghebot des Heeren
 Wee hem die daer teghen kist
 Swijcht snoo bleesch stinckende mes
 Christus die dat leuen es
 Sterft selue om onsen wille expes.

Mach mijn claghen niet baten
 So wil ick rusten mijn hooft
 Ende mijn beroemen laten
 Want mijn machte vindick berooft
 Egaet met my anders dant plach
 Dat ick wille, ick niet en mach
 Dus kiese ick voor best een goet verdrach.

Roms. 7

Ma de wijse. Ick sal v met byuech-
 den openbaren.

Osion wilt v vergaren
 Doet blinckende cleederen aen
 Werbeyt den Heere der heylscharen
 Siet hy sal comen saen
 Dat eynde alder dinghen
 Is nu ghecomen by
 Ontwaect, wilt wt den slaep ontspringhen
 So maect v Christus vry.

Apoc. 19.

1. Apo. 22.

1. Pet. 4

Hoozt ghy zijn stemme heden
 So en verhart v herte niet
 Als sy inder woestynen beden
 Daerom datse die Heere verliet
 Sy en quamen niet inder rusten
 Dit is geschreuen tot onsen vermaen
 Op dat ons gheen quaet en soude lusten
 So alst Israel heeft ghedaen

Eph. 5.

Heb. 3. 4

1. Cor. 10

1. Cor. 5.

En wilt niet mormureren
 Teghen den Heere dijn God
 Laet ons oock Christum niet tempter en
 Waer onderdanich wesen zijn ghebot
 Wy zijn ghesworden deelachtich

y v Christus

- Heb. 3** Christus in des Vaders schoot
 Houden wy zijn wesen warachtich
 Volstandich tot inder doot.
 Weest danckaer broech en spade
Col. 3. Doet den bant der liefden aen
Heb. 12 Versluynt niet die groote ghenade
Joan. 16 Die v Christus heeft ghedaen
 Die weercit sal haer verblijden
 Maer ghy sult trueren en droeuich zijn
2. Ti. 3. Want iy moeten al veruolghinghe lijden
 Die in Christo gheleouende zijn.
Jacobi 4 O broeders weest lancmoedich
 Staet int ghelooue, bidt ende waect
 Al ralen v bianden beruoedich
Apoc. 1. Die toecomeft des heeren die naect
 Siet hy coemt inden Wolcken
 Alle ooghen sullen hem sien
 Dan sal onder alle volcken
 Groot weenen en claghen gheschien.
 Al naect een bitter claghen
 Ghy veruolghers ouer al
 Wat sult ghy doen in dien daghen
 Als v God besoecken sal
 Ghy meynt ons te beswaren
Psal. 50 Waer v straffinghe naket schier
 Onsen God sal haest openbaren
 Woor hem gaet een verflindende bier.
 Hy sal zijn vianden legghen
Psal. 110. Tot zinder voeten banck
Sap. 5. Dan sullen die quade legghen
 Heer swaer was onsen ganch
 Dan sullen die gherechtiche sijn
 In grooter volstandicheyt staen
 Teghen die daer ongherechtich zijn
Sap. 5. En haer verdruckinghe hebben ghedaen.
 Dan sullen die quade luchten
 Groot beclaghen sal daer gheschien

346

Dit sijn sy die wy deden blinckten
Ende nu in glorie sien
Och wy ontsinnighe dwaesen
Hebben ghemist den rechten padt
Wy leyden dese lieden rasen
Maer sy hebben recht vooz ghehad.

Dan sal haer de moet ontsincken
Als sy sullen sien der sonden loon
Maer de gherechtighe sullen blincken
Ghelijck die sonne in haers Vaders thron
O ghy verstroyde Israelyten
Weest bymoedich totten eynde sijn
Al wilt v nu dat beest verbiten
God die Heer sal v rechter sijn.

Mat. 13.

Apoc. 12

Daer sult ghy hoozen allegader
Als Christus v bruydegom seyt
Ghy ghebenedijde van mijnen Vader
Dat rijck is v bereyft

Mat. 25

Maer tot zijnder sincker zijde
Sal hy spreken met woeden moet
Gaet wech ghy vermaledijde
An my inder hellscher gloet.

Siet daer worden sy verdyeten
Die ter weereit waren leer groot
Maer die gherechtighe sullen ewich leuen
Want sy leden ter weereit noot
Maer der Goddelooser ghevachten
Sullen sy haer oordeel ontsaen
Die den rechtueerdighen verachten
En sijn vanden Heere ghegaen.

Sap. 5.

Sap. 3

O Heere weest toch onse tocuerlaet
Aenker ons lyden om dijnen naem
O Christus weest doch onse Advocaet
Maect ons uwen vader bequaem
O Vader God ende Heere
O Princelicke maetsceyft
Al sy lof prijs en cere

1. Joan. 2

Apoc. 1

Jud. 10

Ab

Ab en tot inder rewichcyt.

O Na de wijse. Hoozt al flamen
bidt ende waect.

O Heere aensiet toch al mijn lijden groot
Gheeft my nu stercheyt in deser noot

Op dat ick niet en beswijcke

Maect my volstandich tot inder doot

Dat ick van v waerheyt niet en wijcke.

Mat. 10

34

Op God staet alle mijn hope alleyn

Maect my van alle mijn sonden reyn

Luc. 17

Wilt mijn ghelooue vermeerren

Van v coemt alle mijn hulpe ghemeyn

O almachtich Heere der Heeren.

O Vader vergheeft my alle mijn schuld

Ick weet dat ghy my niet verlaten en sult

Mat. 6.

Maect my doch los van mijnen sonden

Ghy hebt my met uwen gheest vervult

Wie can v goetheyt doorgronden.

O Heere van v coemt alle mijn salicheyt

Psal. 62

Wilt my berlossen, niet langhe en beyt

Mijn stercte mijnen steen verheuen

Psal. 18

Mijn toculucht heb ick op v gheleyt

Ghy en sult my nemmermeer begheuen.

O God mijn siele is my bedroeft

Psal. 42

U Goddelicke hulpe sy behoeft

Mijnen steen waerom hebby my verlaten

Helpt my o Heere niet en vertoeft

Mat. 10

Want vele zijnder die my haten

Psal. 43

Wat bedroeft ghy v siele mijn

Waerom wilt ghy in my so truerich zijn

Stelt v betrouwen op den Heere

Ghy sult noch aenschouwen zijn claer aenschijn

U wen druck sal in blijshap verkeeren

Joan. 16.

Ghy gheloouighen weest nu verblift

Al ist dat ghy cleyen van ghetale zijt

Luc. 12

Wie can v deeren ofte letten

Rom. 8

Alst dat God den heer voor ons stryft

Wie

Wle wil hem teghen ons dan setten.

Die Heere is stercker dan casteel of slot
O Heere weest my een beschermende God
Teghen allz mijn boose vianden
Ghy zijt o Heere mijn deel en lot
Aerlost my vander ieruwten tanden.

Psal. 16
Psal. 22
Psal. 24
4. Esd. 16

O Heere machtich inden strijt
O hoofman Israels die ons beurgt
O God na v heb ick verlanghen
Awen dienaer die hier veruolghinghe ljt
Wilt hem toch in v rijk ontfanghen.

Na de wyse. Laet ons den
Lantman louen.

O God al banden thzoone
Sijn sy niet sot en dul
Den Wel beluyckende schoone

Den goeden betten smul
Haer costelicke tresoren
Al teghen Gods ghebot
Hoe hooghe hoe edel ghebozen
Bedrjuen sulchen spot
Want tziyn sotten meer dan sot.

Die meester maect een beelde
Na swinckels maten ees
Hy brenghet hem tziinder weelde
Al tziinder baten vrees
Woter keese en eyeren
Dat is des smakers God
Al zint ter wecreit vleyeren
Sy bedrjuen sulchen spot
Want tziyn sotten meer dan sot

Sy hebben nuelen om riecken
En voeten sy en connen niet gaen
Men verloectse vooz die siecken
Sy en hebben gheen haet ontsaen
Sy staen begout bepeereit
Al zyn sy voxt en ras

Psal. 113

De

Hy zijn schoon al hoor die weereis
Maer walghelick voor God
Want tzyn sotten meer dan lot.

Het zyn gherekent lichten
Die binnen der sonnen schyn
Gaen ontfleken lichten
Voor die ghene die niet en siec
En spijse draghen om teten
Die noyt en hadden beschoot
Noch hebben sy haer barmhertich
Te houden sulcken spot
Want tzyn sotten meer dan lot.

Baruc. 6 Die haer te cruppen pooghen
En voeten hebben om gaen
Stuypen, nighen en booghen
Voor blocken die daer strom staen
Hout steenen sy berleyden
Sy ontrecken den armen slot
Die weereit sy berleyden
Het haren valschen spot
Want tzyn sotten meer dan lot.

Als sy in quellagie leuen
En haecken na den tijt
Al tot beuarden sy lincen
Al om te worden quijt
Al tot die stromme afgoden
Int Babylonische cot
Eis teghen Gods gheboden
Schout ghy alsulcken spot
Want tzyn sotten meer dan lot.

Den Psalm hondert vijftiens
Diemen ten propooske leest
Ghy wils van engiens
Al siel hier by gheneest
Leest Baruch in zyn leste
Daer bindy tbeste slot
En Daniel in zyn leste

Schont ghy alsulcken spot
Want zijn totten meer dan lot.

En na de wyle. Ick hadde een
ghestadich minneken.

O Heere al inder ewicheyt
Hoe zijn wy dus verstoot
Wát het al in v booztenicheyt

Moozsten is cleyn en groot
Wander gheboorte tot inder doot

O Heere almachtich **W**ader
Leert ons allegader

W behyden in onsen noot.

Mat. 10

Wy zijn so seer sozchfuldich

Ni in dit eertche pleyn

In lyden ontarduldich

Wy en weten niet certeyn

Wan dat ghelooue reyn

O alder ghenadichste Heeren

Willet ons toch leeren

Want ghy hebt die macht alleyn.

Mat. 9

Dat gelooue is groot en machtich

Dat segghe ick voorwaer

Het maect den lammen crachtich

Den blinden siende claer

Het is Gods gate voorwaer

Eph. 2

O Heere van alder weerden

Leert ons toch volheerden

Int ghelooue voor ende naer.

O ghelooue sonder mincken

Wel te recht sidy vermaert

O Heer wilt ons ghedincken

Int ghelooue na uswen aert

Ons int ghelooue bewaert

O **W**ader tot allen vren

Ghedent v creaturen

Ni in der henen vaert.

O ghy gheue van alle goeden

En

En verlaet ons nemmermeer
Maer wilt ons toch behoeden
Van alle valsche leer
Na v staet alle ons begheer
O Christus alle mijn bede
Ist dat ghy ons gheeft vrede
Dooz tghelooft aen onsen Heer.

Ma de wijse. Een Crist heb
ick van binnen.

Psal. 101 **O** Heer wilt Spon ontfermen
A liene ghetrouwe bruyt
Zenhooft doch al haer kermen
En wiltse verlossen wt
De handen van haer wederparty

Psal. 97 **O** Heere God der Goden
Verloft ons en maect ons hly.

Psal. 97 **G**hylieden die den Heere
Van herten beminnet bloot
Wilt haten dat boose seere
Wat teghen die siele stoot
Want die Heere die bewaert seer wel
Die sielen zijnder knechten
Van der hant der booser ghequel.

Psal. 97 **D**en gherechtighen is op ghegaem
Een licht int duyster clae
Want hy is vanden slaep op ghestaem

Ephe. 5. **E**n verresen vander doot voorswaer
Hier om wilt maken groot den Heer
Ghy alle die verlichtet zijt
Van Christus rechte leer.

Psal. 89 **O** Heer hoe langhe wilt ghy heele
A aensicht verberghende zyn
Want daer zijnder so vele
Die teghen ons sponswen sijn
O Heere die versmaetheyt aenhoort
Van alle die v na volghen
Die sy draghen al om v swoort.

O Heere wy hebben verlanghen
Al na v ewich rijk
Wilt ons ghebet ontfanghen
Die tot v roepen al ghelick
O Heer wilt senden uren gheest
Op dat hy mach vertroosten
Die v verwachten minst ende meest.

Priest den Heere syne knechten
Ghy die zijn welbehaghen doet
Want die Heere sal den oprechten
Seer ghenadelick en soet
Hantieren en vertroosten sijn
En niet goets en sal ghebreken
Die sonder smette leuende zijn.

Wel den volcke tot allen daghen
Diens die Heere een God is
Want die Heere heeft goet behaghen
Aen alle zijn knechten expres
Maer aen den Goddeloosen sel
Sal hy die wrake betalen
En doodense met ewich gheuel.

Loeft den Heere o Jerusalem
Spon priest dynen God groot
Die v bekeert heeft dooz zynder stem
En dooz zijn ghenade bloot
Ende heeft v oock ewich beurt
Dus willet hem aenbeden
En louen en prisen tot alder tijt.

Ma die wylse. Het sweert is
wter scheyden.

Oft waect springht wten slape
Al die in sonden ligghen versmoort
En doet aen der Christen wape
Op dat ghy Gods gramschap ghestoort
Moecht ontulien, en ontfanghen confoort
En dat ewich rijk gheprezen
Die getrou sal wesen totter doot.

352
Eclase. 30
Psalm. 103

Psalm. 84

Psalm. 33. 144

Ecclesi. 12

Psalm. 148

Diens

Apoc. 2

Diens sal die croone wesen.

Cob. 13

Hierom sondaers wilt v bekeeren

Van uwen boosen weghen quaet

En wilt soecken God den Heeren

So suldy zyn verlaet

En hy sal zyn v toerlaet

En v lyden sal hy ghenesen

Apoc. 21

Die ghetrou sal wesen totter doot

Apoc. 2

Diens sal die croone wesen.

Mat. 6

Laet ons den Heere gaen volghen

Mat. 8

Want hy is ons vooz ghegaen

Als is Sathan op ons verbolghen

Als wy vast op Christum staen

En hem oock niet af en gaen

So en deruen wy niemant breeken

Die ghetrou sal wesen totter doot

Apoc. 2

Diens sal die croone wesen.

Psalm. 125

Die op den Heere betrouwen

Die sullen vast bliuen staen

En van zyn woort niet en verflouwen

Dooz lyden en dooz verfmact

Want sy die cracht van hem ontfacn

En zyn licht is in haer gheresen

Die ghetrou sal wesen totter doot

Diens sal die croone wesen

Apoc. 2

Hoe soet is o Heere v woort

Psalm. 191

Die oprecht van herten zyn

Meer dan honich gheuet haer confoort

Die stelen der armen dyn

Doet Syon wel op dit termijn

O Heer wilt haer sonden berghen

Die ghetrou sal wesen totter doot

Diens sal die croone wesen.

Apoc. 2.

Wt den ghenen die daer setten

Psalm. 40

Haer hope al op den Heer

En niet en keeren totten besmetten

Noch totter valscher leer

Maer gheeft God alleen lof prijs en eer
Die en sal niet worden verwesen
Die ghetrou sal wesen totter doot
Diens sal die croone wesen.

354
Apoc. 2

Het is een salighe offerhande
Gods gheboden te mercken aen
En wech te gaen van alderhande

Ecc. 25

Ongherechtigheden saen
Dat sal den Heere seer wel aensaen

Dat wy van quaet scheyden in desen

2. Cor. 6

Die ghetrou sal wesen totter doot

Apoc. 2

Diens sal die croone wesen.

O Princelicke Vader

O Heere der Heeren groot

Luc. 17

Sterct ons ghelooue allegader

Die v van herten soecken bloot

Want die weereit doet ons so menighen noot

Om dat wy v woorxt volghen en lesen

Die ghetrou sal wesen totter doot

Apoc. 2

Diens sal die croone wesen.

Ma de wijse. Nienpooxt hont v bass.

Paulus dat wtuercozen bat

hy sach in sweereits heyl

Wel op ghy borgers van Syo der stads

Stelt v bromelick ter weyl

Hier en gaet ons gheen slapen aen

Ick sie die valsche weereit

Het alle onse vianden staen.

Paulus.

Wel op alle Gods ruyters knechten

Siet dat ghy v bromelick weert

De weereit coemt ons benechten

Grijpt Gods woorxt dat sweesnijde weert

Om v vianden me te slaen

Wie totten eynde broom sal bliuen

Die sal goeden loon ontsaen.

Weereit.

Paulus met alle Gods knechten sijn
Waer in sdy dus wel ghemoet
Wilt onder my Weereit gheuanghen zijn
En leuen na bleesch en bloet
Ick sal v gheuen der wellusten spel
Het grooter schatien en rydommen
Sal ick v dienen seer wel

Syon.

Hoe soudē wy ons gheuanghen gheuen
Wy en zijn noch niet vermaert
Wy berbeyden een ander leuen
Weloest door Christus vermaert
Hy gheeft ons sijn knechten goeden moes
En daer toe noch gheschoncken
Sijn costelicke dierbare bloet.

Weereit.

Syon laet af v vermeten
Of ick sal v bestormen seer fel
Ghy wert van my verbeter
Door persequeren en veruolghen snel
En dat nu met menich valsche engien
Sal ick v gaen beschieten
Ghy en sult my niet connen ontulien

Syon.

Weereit laet af v rasen
Het al v quaet nijdich ghespays
Wy kennen seer wel v blasen
Het al v valsche aluys
Te berghheefs toocht ghy aen ons v crachs
Christus ons alder Heere
Heeft benomen v macht.

Weereit.

Syon ghy hoopken cleene
Al vianden zijn een groot ghetal
Ick en bestorme v niet allene
Al vianden zijn oock binnen v ouer al
Ghy en contse al ghekennen niet

Maes

Maer comet so ick meene
Ick sal v bzinghen int berdziet.

Syon.

Christus ons alder capiteyn
Och wilt v stede Syon bystaen
En bewaertse int ghelooue reyn
Door v Goddelick woortz vermaen
Want tis om u wer eeren strijt
Dat wy hier dus zijn benijt.

Christus.

Hoozt mijn poorters van Syon
Die int ghelooue znt gheplant
Wilt v haestelick ten strijde spoen
En blyft in myns woortz berstant
Gotten int vanden hemelschen vader besed
Dan sal ick in mijn heerlicheyt comen
Ende v lieden dan doen ontfet.

La de wijse. Laet ons met sans
ghe nu gaen verblinden.

Rijst wt den slaep wilt nu bruecht be
dringen
Mannen en wijnen, al door de Wey
seer soet

Laet nu Gods woort oprecht in v beclijuen
Wilt by Christum bliuen, hi is den Wey seer
vroet

Die neder is ghecomen met snelder spoet
Van den Vader gemeene, want hy heeft ons
allcene

Van sonden verlost al door zijn dierbaer bloet
Wilt v in Christum veruabileren

Sonder cessen, en wilt van hem niet gaen
Maer wilt in zijn woort vrolich triumpheren

Nicht gheen persequeren, Christus sal v bystaen
En met zijn heyligh woort wt liefden saen

Wilt hy v verladen, wandelt in zijn paden
Hy is minnelick in alle zijn vermaen.

Jij

Coem

Mat. 11

Coët alle tot my spreect Christus verheuen
Dus wilt hem aenleuen, in alle uwen noot
Want hy wilt v om niet wt liefde gheuen
Het ewich leuen, dus wilt cleyn en groot
Synen naem bejden in alle wederfoot
Maer wilt op Christum dencken, v en mach
niet creckken

Mat. 10

Duyuel noch helle sonde noch die doot
Hy is voor ons ghestoruen wt caritaten
En tot onser baten, is hy verlesen claer
Dus wilt zijn woort oprecht wt liefden bate
En dat oock niet verlaten, om gheen toyment
swaer

Mat. 27

Want hy heeft ons gheschoncken van herten
eenpaer
Sijn woort wt minnen, om dat ghy soude ver
winnen

Die v daerom verdrjuen openbaer
Prince wilt den mey wt liefden ontfangen
Sonder verstranghen, tis Christus excellent
Maer wilt zijn woort wt liefden aenhangen
So en can v niet pranghen, toecomede toymet
Want hy wilt v bewaren int eertsche couent
Dus wilt tot hē keere, en zijn liefde vermeer
Heiten coelen Hey God recht bekent.

Ma de wijse. Die Lupaert boers
de roolen root.

Rijst wt den slaep, nu niet en baect
Maer vzechde haect
Crjck Gods ghenaeft
Doet op v ooghen, liet ende smaect
Wonder moecht ghy beschouwen
Gods gheest in vierigher tonghen blaect
Dooz dwoort volmaect, bidt ende waect
Licht is gheresen, den duyster schacft
Wilt nu den acker behouwen
Gheheeten dast betrouwen.

De

De waerheyt heeft nu haer blijegels ontdae
 Om ons te ontfach, coemt laet ons gaen
 En soect anders ghee weghen noch vreedde paē
 Dooz menscheliecke droomen
 Maer wilt alleene op Christus staen
 Die heeft voldaen hooft zyn vermaen
 Vreest duyvel noch hel, ten mach v niet schae
 Ic hebbe haer macht benomen
 Tot my alleene wilt comen.

Ick ben dat licht der weereit clær
 Sprack Christus daer, coemt volght my naer **Joan. 8**
 Want ick klem op tot mijnen hemelschē vaer
 Om v den wech te bereyden
 Dus blijft in mijnder liefden eerbaer
 Eendrachtich eenpaer, en vrees niet een haer
 Ick sende v eenen trooster boozwaer
 Die salt al verbreyden
 En laet v niet verleyden.

Ick ben die wech die waerheyt vleyen
 Een clær fonteyn, coemt al ghemeyn
 Drinct van dat leuende water veyn
 Om niet sal ict v ghenen
 Ghy zijt versoent dooz my alleyn
 Ende anders gheyn, ick ben dat greyn
 Hoe sydy in uwen ghelootie dus cleyen
 Daer staet van my gheschreyen
 In hem ist ewich leuen.

Al ist dat v die weereit verlaet
 Weest niet desperaet, smaect datter staet
 Sy hebben my om niet ghehaet
 Nochtans ick haer beminde
 Ick quam saeyen dat Goddelick saet
 Sy hebbent versmaet, wacht v die daet
 Met recht op mijnen weghen gaet
 Volstandich rotten inde
 En waeyt niet met allen winde.

Al hebby ghehoort dat soete accoorst

Des Vaders woort, gaet Suyt en Noort
Ende leert ten rechte mijn volck woort
Dat sy my leeren kennen
Staet op die ligghen in sonden vermoort
Blyschap oorwoort, den nest is gheswoort
Dat helsche serpent leyt nu vermoort
Wilt v tot God omwenden
Synen gheest sal hy ons senden.

Prince ghy in doorenbloemkens sijn
Smaect desen wijn sonder fenijn
E wort v gheschoncken wilt vrolick zijn
Hout mate in allen dinghen
Leest niet ghenoechten op dit termijn
Creect een ijn, so en machmen dijn
Wernerer blameren in gheenen schijn
Maer lof sal van ons springhen
So moghen wy vrolick singhen.

¶ Een ander.

140
Rijst wt den slaep ghy herders ghemeyn
Die Christus schaepkens hier regiert
Fondeert v op de liefde reyn
En slacht niet den wolf denoort
Oft die kudde vrolicert
En straffelick ouer haer domineert
Om eyghen baets ghewinne
Maer als goede herders baylant
Wzeect niet doort dack of doort de want
Gaet doort die doze recht inne.

Weyt v schaepkens sonder bedwanck
Na Christus exempel recht woort
Gheeft haer gheenen bitteren dranch
Werkondicht haer het Godlick woort
Hest op die in sonden leet vermoort
Niet als den huerlinck Suyt oft Noort
Om eyghen baets ghewinne
Maer als goede herders baylant
Wzeect niet doort dack oft doort de want

Gaet

Gaet door die doze recht inne.
 Hondt v schaepkens wel ghesicht
 Eendrachtighen brede met haer verpacht
 Op dat sy alle worden verlicht
 Inden gheest door God gheswacht
 Van tvertreden gras v cudde wacht
 Om eyghen baets gheswinne
 Haer als goede herders baylant
 Breeckt niet door dack of door de want
 Gaet door die doze recht inne.

Die rechte doze al sonder verlaet
 Is Christus ons herder goet
 Door hem men totten Vader gaet
 Hy is alleen die open doet
 Aldus niemant en sy onuroet
 Om eyghen baets gheswinne
 Haer als goede herders baylant
 Breeckt niet door dack of door de want
 Gaet door de doze recht inne.

Dynche neemt in danck ons slecht booz-
 stel

Wt rechter liefden ist ghedaen
 Als goede schaepkens zyt niet rebel
 De herders die na Gods vermaen
 A leyden op die rechte baen
 En wilt gheen breeemde weghen in gaen
 Om eyghen baets gheswinne
 Haer als goede herders baylant
 Breeckt niet door dack of door de want
 Gaet door die doze recht inne.

En liedeken op de wyse, Vlaender-
 lant hooch ghepreken siet na v deel.

S Gaet op die licht gheualen
 In sonden swaer
 verlaet v boosheyt met allen
 Bidt God eenpaer
 Also sal v ghenade gheschien
 Wilt tot hem blien

3 b

Hy Psalm. 5
 Deuts. 5.

- Den. 5.** Hy doet barmherticheyt aen heel dyn sent lier.
Ezech. 33 God en heeft gheen behaghen
 In des sondaers doot
 Dus wilt beweenen en klaghen
 Al boosheyt groot
Joel. 2 God is lanckmoedich somen siet
Psal. 103 Maect mijn bediet
2. Pet. 3 Hy en begheert de doot der sondaren niet.
 Al spraeck God ghy moet steruen
Ezech. 18 En zijn verdoemt
 Noch suldy troost verwerven
 Al hoor hem kromt
Ephe. 5. Verlaet dat oude leuen quaet
 Volcht dien raet
Sapt. 11 God sal vergheuen al v misdaet.
 God sal ontfermen dijnderen
 Want hijt vermacht
 Hy siet met ons door den dijnderen
 So menighen dach
 Du dat wy vander boosheyt soen staen
 En tot hem gaen
 So sal hy ons in genaden ontsaen.
Psal. 104 God verblift hem in zijn wercken
 Dat is gheuis
 Hy heeft lief so wy mercken
 Al datter is
 Hy en haet der dinghen gheen voorwaer
 Die hy schiep naer
 Sijn eyghen beelde dats openbaer.
Joel 2. Dus keert v tot den heere
 An herten reyn
 Als hebby ghenallen seere
 God ist certeyn
 Die ons mach helpen in koxter stont
 Wie nu is ghewont
 Anroept den heere so wordy ghesont.
 Dus en wilt niet meer luchten

Maer betert v
En doet oprechte bychten
Der beteringhe nu
Bekeert v totten Heere soet
Die al zijn bloet
Woor ons ghestort heeft wt liefden goet
Eick keer van zijn quade wegen

Math. 2

Luc. 1.

Wie dat ghy zijt
Daer ghy in hebt gheleghen
Want het is tijt
Also suldy ontgaen den bal
Als God komen sal
Dordeelen oner die weerekt al.

Prince wilt ditte sommen
En neerstich wacht
Want dien dach sal kommen
Als een dief inder nacht
Salich is hy die hy wakende bint
Dit wel berlint
En hy sal hem sparen als zijn kint.

Ma die wijse. Wy hebben ghenade
berkregghen weer.

Siet toch wat armer schapen zijn wy
O ghenadighe Heeren
Wy zijn wacharmen knapen onbrij
Aenhoozt toch my want ick veij
Dat wy niet en begheeren
Eenich rijckdom ofte schadt
Maer wy soecken alleen den rechten padt
Om te gaen op Christus baen
En hem alleen te aenklenen
Om dese saeck alleen en anders gheen
Hoozt ons ghemeen, willen wy veen
Aelaten goet en lenen.

A Heeren soet, wy bidden met ootmoet
Wilt v sweert op honden
Ghy sloztet Christus bloet, so seer berwoet

Siet

Siet wat ghy doet, Gods kinderen goet
Gaet ghy benouwen
Hebt toch menschelike beweghenheyt
En doozoeckt wel onse gheleghentheyt
Want wy zijn siet, verstaet dit lier
Die God alleen aenkleuen
Om dese saeck alleen en anders gheen
Hoozt ons ghemeen, willen wy reen
Arlaten goet en leuen.

My n Heeren verstaet, onse reden hoozt
Want wy zijn ghebozen
Aan een saet en ouders hoozt
Blijst niet verstoort, oft ghy verstoort
Gods wtuercozen

Eccles. 2. Wy zijn oock menschen so wel als ghy
Wy hebben enen Ader pepnst dit vry
Die niemant en verstaet, die tot hem gaet
Hem willen wy aenkleuen
Om dese saeck alleen en anders gheen
Hoozt ons ghemeen, willen wy reen
Arlaten goet en leuen.

1. Petr. 4 Als moordenacs sel, of dieuen rebel
En willen wy niet steruen
Maer dit is Gods beuel, en oock gheen el
Dat wy leuen wel, ghelooft dit snel
Oft het rijk Gods moet ghy deruen
Wy en hebben niemant quaet ghedaen
Dan dat wy Antechylls leeringhe verstaen
Als ketterije, ende afgodeije
En willen wy niet aenkleuen
Om dese saeck alleen, en anders gheen
Hoozt ons ghemeen, willen wy reen
Arlaten goet en leuen.

Dus bidden wy, v ghy Heeren ghemeen
Wilt Gods woorden doozlesen
En soeckt doch vry, in zijn leeringhe reen
Oft hy eens pleyn, ghebiet certeyn

Afgoden

364
Afgoden te werken

Oft sulcken grouwel alker nu gheschied

Besit oft God sulcx niet en verbiert

Alle menschen leer moctmen schouwen seer

Also daer staet ghescheuen

Om dese saeck alleen en anders gheen

Hooft ons ghemeen, willen wy reen

Verlaten goeten leuen.

Als God ons Prince sal komen te rechte

Den vromen Hertoghe

Dan sal v menschen dit overlegt

Worden ghesecht, dat ghy hebt verplecht

Den appet zonder ooghen

En vrgoten zijn dierbaer bloet

Ja vermoort zijn lichaem goet

Om dat wy na God, en zijn ghebot

Hebben bedreuen

Om de e saeck alleen, en anders gheen

Hooft ons ghemeen, willen wy reen

Verlaten goet en leuen.

¶ Na die wijse. Ick hoor die
baloenen blasen.

Siet en smaect en wilt Gods kracht beles-

Die na zijn beelde gheschepen zyt

Wilt v swaermoedich hooft op heffen

Maect op want tis nu meer dan tyt

En hooft toe alle gader

Na een blijde maer playlant

Die God den hemelschen vader

Door Christum ons eenich beradet

Van bouen heeft neder ghesant

Hier in dit eertsche lant

Ghy ouden Adam ghy moet steruen

Verlozen hebt ghy v eerste rick

Van ouertreden dede v dat verwerpen

Ghy zyt eertsch al vander eerden slyck

Den nieuwen Adam is ghecomen

Hemelsch

Matt. 16

Sacha. 2

(ten Gene. 1.)

Gene. 2.

1. Cor. 15. Heme lsch den Heere selfs dit ghelooft
Den ooden Adam heeft hy benomen
Sijn kracht, ende als den vromen
Vertreden der slanghen hooft
En al haer macht berdooft.

1. Pet. 3. Den waren Noah is komen bouwen
Sijn Arcke, Den inganck en is niet wijs
Creet tot hem met een vast betrouwen
Ghy wert van allen druck en noot beurgt
Ghy moet treden sonder sneuen
In dees arcke wilt ghy ontgaen!
Den straf, want daer en is ghegheuen
Gheen salicheyt, dan die met Noe leuen
In die arcke, na Petrus vermaen

1. Pit. 3. Wilt dit voorbeeld wel verstaen,
Math. 27. Den waren Isaac ghepriesen
Is ghecomen, zyn offer heeft hy ghedaen
Verworpen is Esaus rouwe wesen
Jacob die heeft den seghen ontfaen
Van Silo is ghecomen wilt hoorzen
Den Hertoghe lost was vermeld
Juda heeft synen scepter verlozen
Onswaect en merct ghy wtuercozen
Den dach is nu bestelt
Die een yeghelick nu ghelt.

Joan. 6. O Israel en leeft niet meer so banghe
Verladighet v met hemels broot
Siet aen de metalen slanghe
Sy heelt v vanden beet ende doot

1. Cor. 10. Wilt oock vanden water drincken
Dwelck sprinckt wt Christum den steen
Aenschout sonder vermincken
De druyue die v God wil schincken
Sy coempt wt beloofde lant reen
Costelijcker en vintmen gheen

Math. 7. Israel wilt met neersticheyt treden

Heb. 13. Door die enghe poorte int beloofde lant

Daer

Daer toe sterck ons die God des vreden
 En leyde ons met zyn stercke hant.
 Roept voor Jericho sonder trueren
 Welcke Babilon is bekant
 Haer macht die sal heel schueren
 Wallen sullen oock haer mueren
 Quact is haer fundament
 Haest so sal comen haer ent.

Den ghesalfden Coninck en Heere
 Is ghecomen, Saul heeft verloren zyn croon
 Gollas is berooft van zyn eere
 Met zyn selvs sweert gaf David hē zynē loon
 Die Whiliseen moeten wijcken
 Mt dat beloofde lant sijn
 Des lās macht en sal niet beswojckē
 Verwinnen salt alle rijcken
 En verlossen wt alle ghepyn
 Die in hem ghelouende sijn.

Apoc. 17:

Ma die wijse. Van Hunster, oft
 Joncker focx.

Tweet aē gy chriſtenē alle wte gy zijt
 Wereyt b ten strijde tis meer dā tijt 2. Cor. 6
 Den dach is nu ghecomen
 Dat ghy Chyſtum belijden moet Col. 1.

Sijn Woort dat sal b vromen. Ephe. 4

Ghy hebbet eenen hooptman goet
 Ielum Chyſtum dat edel bloet
 Willet byjlick met hem waghē
 Want alke die onder zyn vandelijn sijn
 En laet hy niet verſlaghen.

Creetaen tgheloonich typh metter ſpoet Ephe. 6
 En den creeft der ſalicheyt voor eenen hoet

Ende willet vromelick ſtrijden
 Al met dat ſweert zyns Godlijcx woorts
 Dat aen beyden zijden moet ſnyden.

Ghy, en hebt te ſtrijden teghen vlees noch Ephe. 6
 bloet

Maect

Maer teghen de Princē der weereit vermoes
Die Gods woort willen verdoouen
Die wederstaet alht met Gods woordē soet
Het vastelick te gheloouen.

1. Petr. 3. **Beijde Christum met blijden moet**
Al zijne rasende ende verwoet
Als zy na v ghelooue vraghen
Of Christum allerne v salicheyt is
Spreekt ia, tsal den vader behaghen.

Ephes. 6. **Al sydy slecht en onghelcert**
Om Christum te beijden bint v bereet
Wilt niet dencken wat ghy sult spreken
Hy salt v ingheuen door synen gheest
En woort en sal v niet ghebreken

Mer werpt haer leere en valschen waen
En doet haer met Godes woort vermaen
Roma. 3. **Dat wy alle salich moeten worden**
Wt ghenade sonder de wercken des wets
Door Christum alleen die de perisse heeft ghes-
toorden

En vrees niet, sy en hebben gheen macht.
Al zijn sy groot voor de weereit gheacht
Sy en kunnen v niet verdouen

Mal. 4. **Want sy sullen zijn den hoy ghelick**
Als den dach des Heeren sal komen.
Staet vast op dwoort des vaders goet

Om te striden teghen Antichrist bloet
Wilt in v slachtoorden terden
En strijt als een broom Campioen
Beschaemt so sullense werden.

Wat sal haer baten haer hoomot groot
Die v hebben ghebracht ter doot
Als sy sullen moeten hoorzen
Gaet ghy vermaledijde int heilsche exploot
En belit mijns vaders ewighen thoozen.

Siet de Stercke beloften aen
Die v God den vader heeft ghedaen

Op zijn woorden willet mercken
 Al sydy kranck al na den vleesch ontaert
 Het synen gheest sal hy v stercken
 Als ghy om kampen zyt int belt
 Ghedenckt dees woorden en smaect se wel
 Die Christus spreekt tot uwer baten
 Al verliet een moeder tkint haers lichaems
 So en sal ick v niet verlaten.

Hooft wat Christus belouet daer
 Die my belijdt int openbaer
 Woor die menschen quaet van daden
 Die sal ick oock bejnden klaer
 Woor mynen vader vol ghenaden.

Noch spreekt Christus dees woorden daer
 Die zijn siele wilt winnen verliest se klaer
 En wilt suchten noch beuen
 Diese om mynent wille verliest boozwaer
 Die saise vinden int ewich leuen.

Matth. 23

Als Christus sal spreken int openbaer
 Coemt ghy ghebenedijde volcht iny naer
 Ghy die by mijn woort zyt bleuen
 My gheluyt, ghedeckt, en ghelaest eenpaer
 Coemt besit dat rijk tis v ghegheuen

Daer staen noch gheschreuen dees woorden
 Die Cristus spreekt tuswē troost certeyn (rein
 Wilt dese woorden wel sommen
 En breeft niet ghy hoopken al sydy kleyn
 Die weercit heb ick verwonnen.

Niet alleene des weercits gheswelt
 En heeft hy ver wonnen verstaet dit wel
 Ende al om ons ghenesen
 Maer Duyuel, Sonde, Doot ende Hel
 Dus laet ons vrolick wesen.

Dus danckt Christum alle ghelijck
 Dat hy ons ghemaect heeft van arm rijk
 En als ghy wilt versmaen
 Dat doet tot synen lof prijs ende eer

En singhet van herten, Amen.

Dy de wijse. D' tijt seer lustich
vol Melodien.

Verblift verhuicht Gods weerde knecht
Die Christus mindt, tē rechtē sonder baek
Weest cloeck gesint, in dān aenuechten

2. Timo. 2.

Joan. 13

1. Cozin. 15.

Niet breefende sweereits tozimenten swaer
Want Paulus schrijft ons met woorden claer
Wilt wel versinnen
Dat vleesch noch bloet Gods rijcke boozwaer
En sal gheswinnen

Matth. 10

Psalm. 118.

En breeft gheen grief, druck noch dangieren
Al willen sy v dooz haer versieren
Dooft oft quartenen, aen allen zinden
Staet vast op den steen, wilt niet salgieren
Int lyde ws vleesch, sal uwe geest verblinden

Matth. 5.

En acht gheen breegen noch persequieren
Aeruoighen, banden, laster oft sweert
Maer Paulus schrijuen, wilt wel gronderen
Hy castijt den ghenen die hy begeert
Al lydt ghy dan grief dat lichaem deert
Aan sweereits kinders

Matth. 5

Achter booz breecht zyn crupce aenueert
Als broom verwinders
Cleyn is den druck die wy besuren

Sapien. 3

Groot wert de breecht in alder vren
Die ons sal ghebueren sonder bermijden
Weest niet versaecht in v dolueren
Int liden ws vlees, sal uwen geest verblide.
Al dooden sy lichaem met grooter pijnen

Matth. 10

Weest wel ghemoet in v torment
Al moet ghy gheluck Christum verschiuen
In sweereits wesen bespot gheschent

Acto. 10

Weest strydbaar tot dat ghy den loop volens
Al hier met vreden

1. Cozin. 15.

Dat sleuen Christi in v werde bekent
In hemels gleden

Al willen sy v billen blaen of branden
 Al lijt ghy ghewelt kercker en banden
 Tot ws mishanden wilt vrolick strijden
 Al wordy begheekt met schaemte en schanden ^{2. Corin. 4.}
 Int ljdē ws blees sal uwen gheest verbljdē. ^{2. Tim. 2.}

Al wort ghy beproeft als Job vercozen
 In uwen lichaem met smerten bloot
 Al lijt dñn vleesch, griel leedt en thozen
 Door haer ghewelt tot inder doot
 Dynen gheest verwacht triumphe groot
 By God verheuen
 Want desen tydtlicken druck en wederstoot
 Can swaerlick gheuen ^{2. Corin. 4.}
 Een heerlickheyt by Christo schoone
 Strijdt met ghedult verchiert dñn kroone ^{Matth. 10.}
 Wilt smenschen soon ghebenedijden
 Staet wel gherust in d'woort idoone
 Int ljdē ws blees sal uwen gheest verbljdē.

Princelick groyn Gods lieue vaten
 Al moet tbleesch liden wilt gheensins blien
 Want Christus spreekt tot s'zux verlaten
 Erijcke Gods moet ghewelt gheschien ^{Matth. 11.}
 Noyt ooghe en heeft sulcke vruecht ghesien
 Als daer sal wesen
 Noch mēnschen mont, en soude bedien
 Als God gheprezen
 Den bereit heeft, die hem verknāpen
 Al wert ghy gheschickt ter doot als schapen
 Wilt den troost rapen, in s'woorts belijden
 Al d'wingt v Babel met al haer papen
 Int ljdē ws blees sal uwen gheest verbljdē.

Meest den Heere.
 Een ander.

Verbljgt nu alle ionck ende ondt
 Wilt danckbaer wesen
 Want die oude wet als winter koudt
 Is nu verdzeuen

Al door den Hey vol ruecken soet
Die ons beloofst was door den Propheten
Van den vader bouen
En tlant bermult met zijnder duecht
Ende oock verhuecht dus wilt hem lonen

Wy laghen al in duyfsterneisse fel
Door Adams best eren

Maer den Hey met synen ruecken wel
Zoecht ons wt sdoots duwieren
Sonde duyuel ende doot

Matth. 27.

Heeft Christus verwonnen als Hey aet cruy
Door zijn wtuercozen (ce bloot

Op dat wy menschen in dit dal
En souden al, niet zijn verlozen.

Den iustelicken Hey Christus playfant
Wilt eick versinnen

Die wt liefden heeft bayliant
Ghebloeyt wt minnen

Aent hout des cruyts bloot ende naeck
Heeft hy ghehanghen bloedich mismaeck

Matth. 27.

Met synen wonden

Apocal. 1.

En afghewasschen supuer en klaer
Met zijn bloet dierbaer, ons onreyn sonden.

Wt desen Hey veel vruchten groeyt
Seer edel en diere

Ende wt hem soet water bloeyt
Coemt al tot dees reuiere

Wie daer af drinckt met gheloof oprecht
Van dien sal bloeyen als schijftuer secht

Leuende water reene
Hy sal berblinden den ewighen tijt

Joan. 7

Ende zijn beurijt van alle gheweene.
Dus blijft ghy verkozen dierkens reyn

Aen desen Hey ghenadich
En breeft gheen wilde dieren vleyen

Wt den wilden bosch moordadich
Al komen sy stout en wiltse niet ontsien

Christus

Christus den Hey die sal ons wel bevrjen
Wilt hem aenkleuen
Die kroone van glorie sijn
Sal v zyn, int ewich leuen.

Apoca. 3

Prince desen mey int herte pzent
Die neder quam ghesoncken
Wt zyn glorie als mey pzent
En wt liefden ons gheschoncken
Sijn bitter passie bloet ende sweet
Die hy ootmoedich als een lammeken leet
Wilt desen dranck nu drincken
Het een heyligh gheloof ghy sult met virtuyt
Als Christus buyt, glorieus blincken.

En ander.

Vleesch en bloet komen my nu bestrijden
En maken in my swaer tempeest
Dooz v gracie heere wilt my verblijden
Stort in my uwen goddelick en gheest
So sal ick worden onbeureest
Ende niet achten wat my de weereit doet
O God beschermt bewaert my in allen tijden
Want v barmherticheyt is ewich goet.

Psalm. 136.

Al die mijn vrienden na der weereit hieten
Hebben my ghelaten inder noot
Sonder v heere het sou my verdrieten
Want sy eodemneren my al ter doot
Maer wie op v hoept en slaet niet bloot
O God met krael der liefden wilt my doot=
Want v barmherticheyt ec.

Eccles. 3
Eclate. 65
Psalm. 136.

(schieten

Uwe woorden heere bliuen ewich krach
tich

Het moet so geschit wāt ghy hebbet hoorseyt
Wie volghen sal uwe weggen warachtich
Persecucie moet haer lieden zyn bereyt
Ghy gheestelt hem eerst die v best greyt
Maer de weereit dat niet en beuroet
O God wilt mijns alijt wesen ghedachtich

Matth. 16
Hebze. 12

Ja ij Want

Psalm. 126. Want b barmherticheyt is ewich goet.
Matth. 10. So wie zijn cruyce niet en neet volueerdich
Op synen hals en my wilt volghen naer
Die en sal ick my niet houden weerdich
Sprack Christus die waerheyt int openbaer
Den knecht moet den meester bijn sonder baer
Volghen son hy ontfanghen gracie soet
O God mijn tribulacie wilt maken herdich
Want b barmherticheyt is ewich goet.

Psalm. 126. Als al de weercit wesen sal in buechden
Joan. 16. 6. Dan sullen Gods kinderen droemich zyn
Het sal die sommighe dancken een swerck van
buechden

Psalm. 126. Dat zijse sullen brenghen in gheyn
Maer God kan verkeeren in korten termijn
Blischap in rouwe, en druc in buechde bloet
O God wilt helpē ter werelt de misweechde
Want b barmherticheyt is ewich goet.

Psalm. 126. Dorlof valsche werelt van b so wil ic sehey
Entrecken na mijns baders lant. (den
Wilt ghy heere ghy muecht my bereyden
Joan. 6. mijn hope mijn troost mijn toenerlaet playfat
1. Cor. 15. Ghy hebt verwonnen de woerelt triuphant
Doot duvel helle met alle haer ghezoet

Psalm. 126. O God wilt gracie op mijn buolgers sprepedē
Want b barmherticheyt is ewich goet

Vade wijse. Hoort broeders altesamen.
Vechuechi kleyn hoopken alle gheleijcks
Dat hier van God vercozen is
Sbaders belofte is autentijcke
Ons nu een kint ghebozen is
Gheblust des baders thoozen is
Dwelck seer soet ons om hoozen is
Woor onse smerten hy heeft gheleden
Als een salich onnoosel lam
A vant helle door voor ons bestreden
Onse misdaden hy op hem nam

374

Dit is tsaet der vrouwen lossans
Dat booz ons ter weerekt quam
Dat Serpent heeft hy verdozen
Dat ons hadde gherockt verdriet
Onsen broeder is hy hier gheworden
En heeft ons al verlost om niet
Wt ghenade ist gheschiet
Al na des Schriftes bediet.

Jacobs belofte is nu volcomen
Ous is eenen sone ghepresenteert
De wet die ons bracht in verdomen
Is booz den gheloonigen gecasseert
Dus kleyn hoopken triumphheert
Dat met Christo vnieert.

Wt Jacob is een sterre gheresen
So Baalam dat wel hadde booz seyt
Die ghewont was quam hy hier ghenesen
Al dooz zijn groote bermherticheyt
En heeftse al trjcke bereyt
Die de waerheyt hier verbruyt.

Ghy herderkens wilt nu ontwaken
Gheeft nu ghehoor des Enghels woort
Wilt u na Bethleem ras maken
Uwen verlosser die Sathan verstoort
Is nu ghebooren rechte boort
Loopt al met een accoort

God de heer, en Prince verheuen
Is gheworden een kind boozwaer
Om ons alle te brengen int leuen
Verloende hy Adams misdaet seer swaer
Dus verbljft alle herre ende naer
Al in dit salich nieuwe saer

¶ Een tiedeken op de wijse. Dou bien
cela belle.

Verheft God alle ghelijck
Die van hem troost verwachten
En versmadet al als sijck

Ja tij Dat

Dat die woerelt groot wilt achten
Want tis een afgrijselichheyt
Wooz God also wy lesen
Dat hier so Christus seyt
Wooz den menschen wert gepresen
Wzeest niet wooz eenich leyt
Hy mach en wilt ons ghenesen
Coemt die daer dozkende zyt
En sterft niet van ghebricke
God en is tot gheender tyt
Niemant ter noot besweken
Al ist dat hy verbeyt
Wan uwen commet te stelpen
Hy is nochtans bereyt
Om v subtytelick te helpen
Dus en bzeest wooz gheen leyt
Noch wooz der Leuwen swelpen,
Wan valsche leeringhe went
Herte, sin, ende v ghedachten
Sy maken v herte verblent
Na Jeremias klachten
En gheeft geen gehooz spzeect God
Den Leeraers die v leeren
Die pzeken haers selfs ghebot
Niet wt den mont des Heeren
Sy belouen haer het beste lot
Die mynen name blameren.
Die na haers herten lust
Wandelen haer quade ganghen
Segghen sy, v wert gheblust
Wwer pijn groot verstranghen
Want die heere selue spzeect
W en sal gheen quaet ouercomen
Dus werd ick nu begheekt
Dooz haer versterde dromen
Wijn woort houden sy suspect
Wijn macht die willen sy kronen

Keert v al tot den steen
 Die in Syon is gheleghen
 Want hy ende anders gheen
 Heeft ons last ghedreghen
 Want desen steen balliant
 Is Christus na Paulus talen
 Die van God is ghesant
 Om te draghene ons qualen
 Die dat verlozen schaepken weder bant
 En bracht ter hoogher salen.

Prince wilt Gods woort
 Al in v herte prenten
 Want der sielen confoort
 Staet in des woorts adrenten
 Op niemant el en wacht
 Want vermaledijt ten sonden
 So is hy snoot gheacht
 Na des Propheten vermonden
 Die inden mensche stelt zijn cracht
 Die selue in boosheyt zijn gheuonden.

Ma de wijse. Waer machse zijn die
 my doorstraelt sin ende moet.

V Erhuccht met my
 Die door Christum troost beghcert
 Weest vro en hly
 Al wen paeps is gheconcludeert
 Werneert, casseert
 Den druck in allen sonden
 Want Christus is nu
 Ghestozen voor ons sonden
 Dus anxt en gru
 Weert verre van v
 Maer weest der werelt schy,
 Der basynnen gheclanck
 Is ghehoort in allen landen
 Al ry sonder bedwanck
 Ontlaet hy onse banden

Sijn bloet, seer soet
Heeft ghenesen ons allen
Van des duyvels macht
Beurijt vooz weder ballen
Sijn groote cracht
Heeft hy tonder bracht
Ous lijden gheheel verslacht.

Siet dat ghy zijt
Dancbaer van zijn ghenade
Denmerct den strijt
Widt waect vracch ende spade
Als kint, bemint
Al biant tallen stonden
Al doense v groot leet
En zijt doch niet beuonden
Wracchghierich en woect
Om waken bereet
Haelt in Gods woort bescheet.

Prince valliant
Christus die coemt stellen
Ter rechter hant
Ontfleghen vander hellere
Ous gheest, tempeest
Om vreden name wilt slaken
Onse boosheyt quaet
Een nieu herre wilt ons maken
Van mijn misdaet
My Heere ontslaet
Sterckt my God al come ick laet.

Op de wijle. Na tcaeste
van Bisteruelt.

Mat. 23
Luc. 11

Vree v ghy ypocriten, snoo guypen
Ghy die Gods woort duyn
Ja wilt tot ons berwyten, toe sluyten
Wooz alle menschen sijn
En wilt daer buyten sijn

Math. 23 Ghy die der weduwen buyten

Doort

Dooz cet, breeft b van dien	Marc. 13.
Het b ghebeden en schijn lanck van abuylen	Luc. 20
Hoe meyndy doordeel tontulien.	2. Tim. 30
Wee b ghy blinde leyders misprezen	Tit. 1.
Die den hoochmoet begheert	Marc. 12.
En zyt Gods woorts afscheyders ten desen	
Dooz laster, druck en sweert	Luc. 20
Wee b die Christum deert	Jacob. 5
Ghy die als witte grauen	Mat. 23
Wat schijnt hier int aensien	Luc. 16
En binnen zyt ghy als stinckende nauen	
Hoe meyndy doordeel tontulien.	
Wee b ghy Schriftgheleerde moordadich	Mat. 23.
Ghy ghychelachtich saet	Luc. 11
Ghy die als de verkeerde, onghestadich	
Het uwen valschen raet	Esa. 10
Het volck zyt laende quaet	Mat. 23
Dooz ingheselde lasten	Luc. 11
Seer swaerlick int bespien	Act. 15.
Daer ghy den vingher niet en swilt aen tasten	
Hoe meyndy doordeel tontulien.	
Wee b die onueruleten, beneuen	Mat. 23
Verheft, verciert, en bondt	Luc. 11
De grauen der Propheten verheuen	
Die b boozbaders stoudt	Act. 7
Hebben verdruet benoudt	1. Cell. 8
En seght met woorden crachtich	Apoc. 20.
Hadden wy dat ghesien	
Wy en souden int bloet niet zyn deelachtich	
Hoe meyndy doordeel tontulien.	
Dies spreect dit moechdy sweten al boozen	Mat. 23
Die wijsheyt Gods boozwaer	Luc. 11
Ick sal van mijn Propheten verkoozen	Mat. 10
Got b lieden senden claer	Luc. 10
Dien suldy doon cenpaer	Joan. 16
Op dat het bloet sou strijden	Act. 7
Geghen b boos gheschien	Hebz. 11

Dat

Gen. 4 Dat ghestort is sichten Abels tijden
Luc. 11 Hoe meendy doordeel tontulien.
Heb. 11 Prince veruult de maten seer vierich
Math. 23 Ws baders ganghen snoot
In steden en in straten bloetghierich
Apoc. 6 Tot dat tghetal mijnnoot
Veruult sal wesen bloet
Verdruct in al b ganghen
Gods wtuercozen tien
Math. 12 Ey balschen aert, en ghebroetsel der slanghen
Math. 23 Hoe meendy doordeel tontulien.
L Pa de wijsse. Dandzo vol van
trouwen.
Rom. 13 **V**ilt wt den slaep ontspzringhen
Eph. 5 **E**lck die in sonden leeft
1. Tessa. 5 **E**n wilt b vleesch bedwinghen
Er b den tijt begheeft
Den dach die naect, daert al booz beeft
Alomme
Siet toe weest op b hoede
De wapen des lichts aenleest
Mat. 24 **E**r b den grooten dach met **lust aencomme.**
Eph. 6 **Den dach des Heeren vierich**
Zohel. 1 **Sal comen onbedacht**
Mat. 24. **Ghelijck eenen dief ghierich.**
1. Pet. 3 **Is comende inder nacht**
2. Thes. 5 **In welke de hemelen sullen met crache**
Apoc. 3 **Bederuen**
ende 16 **De elementen fallen**
1. Pet. 3 **Dan smelten seer ontsacht**
Esa. 13 **Door den anxt die elck dan sal verdueren.**
Wanneer dien dach sal wesen
Dat Christus comen sal
Sullen de stercke ruelen
Sepho. 1 **Dan schreyen ouer al**
Esaie 13 **Want desen dach wert een gheschal**
Der tranen

Eenen dach der teinpreeste
En eenen duysteren val
So Johels prophecien ons bermanen.

Amos. 5
Johel. 2
Seph. 1
Esa. 13

De menschen sullen weenen
Dooz vzeese ionck en ondt
Haer bloet sal dooz tberenen
Verstozten menichfout
Haer vleesch sal zyn als dreck bedout

Seph. 1

Man drucke
Niet en sal haer beschermen
Siluer goet nochte gout
In desen vzeeden dach der onghelucke.

Al dees eerdtische landouwen
Moeten dooz tbiert dooz waer
Sijnder ieloescher trouwen
Uerteert zyn openbaer
Want hy salt al ten eynde claer
Beschicken

Seph. 1

Met al die inden lande
Leuen hier ende daer
Dooz synē grāmē moet, en kwaer verschyckē.

Nieu hemel en nieu eerde
Verwachten wy dijn
Die hy met grooter weerde
Ous sal aenbiende zyn
Daeromme lieue broeders sijn
Wilt waken

Esa. 65
ende 66
2. Pet. 3
Apoc. 21
Mat. 24.
1. Pet. 5

Op dat ghy wert betonden
Al dooz zyn wyzet aenschijn
Een wtuercozen badt in alle saken

Keert v nb twert v boetsel
Wt uswen sondighen ganck
D ghy onsalich broetsel
Eer v dat oordeel stranck
Aencome met een listich benanck
Des Heeren
Soect hem nb inder eerden

1. Pet. 4

De daghen was leuens lanch
Op dat ghy moecht ontulien, alsulck onteert,
Azeest den heere.

Ma de wyse. E herte vol rouwen
gheperst door douwen,

Vat swaer benouwen
Het vast betrouwen
Roep ick tot v heer sonder vermyden

Deniet ons vianden nu ten tijden
Hoe sy raet houwen, sonder verflouwen
En stellen stricken op alle zijden
Om ons te byenghen in druck en ijden
Wilt ditte schouwen

Het uswen ooghen wt hemels throns
En ons van rouwen
Verlossen door v liefde schoone
Gheeft ons v rijk te loone.

Sy legghen iaghen
Van daghe te daghen
So wy bemercken in dese stonden
Ghelijck een hert die van den hondens
Aeremoeyt doort iaghen

Om dorsts verflaghen
Haect na een water seer diep van grondens
Also zijn dese oock nu beuonden
Om wt te daghen

Gods wtuercozen in alle ghehachten
Sy roepen en claghen
Maer God sal in blijfchap keeren tfluchten
Als wy tot hem vluchten.

Es om beweenen
Dat sy als beenen
Merhart met nyde so zijn ontfleken
Want diemē nu vā Gods swoort hoozt spreke
Wt oprecht meenen
Dien salmen vercleenen
Soot openbaer nu is ghebleken

Maer

Maer Heer ghy sweet al haer loofse treken
 En anders gheen
 Ghy moecht haer boornemen haest verpletten
 Certejn niet eenen
 En isser die ons mach schaen of letten
 Wilt God hem booz ons setten
 Heere verheuen

W wil ick aenclenen
 En mijn betrouwen alleen op v stellen
 Al zinder veel die ons nu quellen
 Willet bergheuen
 Die nu ons leuen
 Het ghewelt ter neder willen bellen
 Al hoorjmen haer nu veel wonders tellen
 Cis al bedreuen
 Dooz onwetentheyt Heere der Heeren
 Lacen sy sneuen
 D ghenadich God wiltse bekeeren
 Ende haer v weggen leeren.

God der heylscharen

Die v dienaren
 Noyt in haren noot en hebt verlaten
 Coemt ons o God nu voock ter baten
 En wilt ons sparen
 Haer openbaren
 Al wen wille seer soet bouen maten
 Op dat wy v woorden moghen baten
 En hoozt verclaren
 Al goetheyt die ghy ons quaemt bewijfen
 Die ons sondaren
 Wter doot in dat leuen hebt doen rijfen
 Dus wilt God alyt pryfen.
 Prince God machtich
 Die ons erfachtich
 In v rycke dooz Christum wildet makers
 Op v so wil ick al mijn hope staken
 Maect ons deelachtich

Al wen

Uwen gheest crachtich
Want na v goetheyt Heere wy haken
U liefde die doet alle droefheyt slaken
Sijt doch ghedachtich
U creaturen in haer allenden
Wy roepen claechtich
Tot v om hulpe, Heer wilt tot ons wenden
Ende ons uwen gheest senden.

¶ Na de wijse. D. Croylus
edel Prince.

Vat dieper noot roep ick Heer aenhoort
Want acht ghy op onse sonden naer Das
uids schrijuen
Of ist dat ghy v rechtueerdicheyt op ons oorz
boort
Wie salder o Heere booz v staende bliuen.
O Heere en wilt niet met ons in dijn oordeck
niet gaen
Want gheen mensche en sal ontschuldich zijn
booz v aenschijn
Maer wilt v ooghen van bermherticheyt op
ons slaen
Weest ghedachtich dat wy maer stof, aschen,
en eerde zijn.
In sonden zijn wy ontfanghen, en in sonden
ghebaert
Ende vleeschelick hier onder vercocht tot alle
sonden
Dus zijn wy der ydelheyt onderworpen sy v
berclaert
Maer by v o Heere is vergeuinghe der sonde.
Dooz Adam zijn wy so leere ghecorropeert
Dat wy van ons seluen niet goets en konnen
ghedincken
Maer Heere ghy hebt v seluen tot ons vneert
Ende ons eenen nieuwen sin willen schincken,
Maer

Rom. 8.

Maer noch bestrijt ons de weerelt, met ha-
ren listighen raet

Ende die sonde overualt ons lieden noch wel
also seere

Dat hent niemant en can beroemen dat hy is
sonder misdaet

Maer wy hopen op v barmherticheyt Heere,
Mijnen geest die is in my met grooter droef-
heyt beuaen (presen

Als ick mijn sonden otterdincke, o Heere ghe-
Dacró roep ic tot v wilt my inder noot bystaen
Want van v so moet Heere mijn salichz wesen
O God vader ick bid v door Christum ghe-
benedijt

Onderloect mijn herte, wilt my v wege leere
Bewaert my dat ic nzen dole tot eeniger tijt
Aeyt my op de ewigē wech Heere der Heere
O Heere ghy hebt ons van stof der eerde ge-
maect

En wilt dat were uwer haden niet versmadē
Want ghy zijt voor ons ghestoruen door v lief-
de die vierich blaect

O Heere wilt ons verlossen van allen quade.
O Christus ghy hebt ons met uwen bloede
ghecocht

U ontfermherticheyt en is niet om gronderen
En hebt de doot, duuel en helle tonder brocht
Dus sullen wy met v in ewichz triumphere.
Verbljdt v mijn siele, weest niet meer met
droefheyt belaeu

Noch en wilt niet vreesen voor det sonden be-
swaren

Want hy heeft die sonde int vleesch verdoemt
wilt dit verstaen

Dat moet de bloeck dragē, en inder eerde vare
Maer en wilt om ws vlees verghaen niet
stepmoedich zjn

Wb Want

Wat God die salt op swecke, dus wilt bryecht
baren

Dan suldy met v lichaem aenschonwē Gods
claer aenschijn

En also sflamen den lof des Heeren verclaren.

¶ Na de wyse. Wat sullen wy
gaen beghinnen.

VWy sullen nu gaen beghinnen
Ende scheppen een nieuwe bryecht
Gods woorden leeren kinnen

In onser iongher iuecht

Willen malcanderen beminnen

Gods woort is neder ghesent

Ine spijt aller fenijngher spinnen

Die liefde is tfondament.

Al heuet ghelegghen in mayten

En is daerom niet doot

Het beghint wederom te spruyten

Dooz Gods ghenadicheyt groot

Wy willent te rechte ghebruycken

Hier onder des hemels tent

Dus laet ons alle boosheyt duycken

Die liefde is tfondament.

Wt liefden ist ons ghegheuen

Wt ionsten ist ghesticht

God wil ons zyn gracie gheuen

Dat wy daer dooz werden verlicht

En wilt ons doch behoeden

Al dooz dat helsch serpent

o God vol alder ootmoeden

Die liefde is tfondament.

o Heere laet v liefde groeyen

Dooz ws heylichs swoorts gheluyt

Wy willen ons iuwaerts spoeyen

Den ouden Adam werpen wt

Al woort willen wy hantieren

hoement keert oft hoement went

En

En al die weert doo? crapieren
Die liefde is t'fondament.

Wt liefden heeft ons God ghegheuen
Een costelick nieu ghebot
Joannis int derthienste gheschreuen
Hebt de liefde dat is t'lot
Wilt liefde maecanderen bewijzen
Wt liefden heb ick v ghekent
Want naer der schriften adunken
Is de liefde t'fondament.

O God en wilt ons niet verlaten
Ghy die zijt smenschen soon
Al woort willen wy aen baten
En houden v booz ons patroon
Wy en willen ons niet verslaghen
Maer leuen in patient
Tot in ons leste daghen Want die liefde. &c.

O Prince en laet ons niet berleyen
Al van des duyuels cleyne macht
Wy willen v woorden verspreyen
Dach auont ende nacht
Al woort willen wy bewaren
Al walt by nae gheschient
En willent openbaren
Al liefde is t'fondament.

C Na de wijse. Hoe lighdy
nb en slaept.

V Naer lighdy nb en slaept
So balt in schijn van droomen
Eer v die doot betraept
So bliet der sonden toomen
Verlicht ws leuens staet
Nerment in gheest en leuen
Coemt tot den Aduocaet
Die ons God heeft ghegheuen
Hy is selue boozwaer
Die versoeninghe onser sonden

Den hocksteen of pilaer
Die vast blijft onuerflonden
En booz hem en staet gheen macht
Eghewelt moet booz hem wicken
Hy verwinnet door zijn cracht
Des dypuels boes practijcken.

Hy sal v wel ontfaen
Wildy al tot hem comen
Van allen last ontlaen
Hy heeft op hem ghenomen
Onser schulden groot ghetal
Naer Estias schrijuen
Hy heeft ons groot en smal
Ghemaeckt met siele en lijuen.

Die nu den mensche maect
Sal hem oock boetsel gheuen
Dus alle sorghe slaect
En zijt doch eerst ghedreuen
Na Gods gherechticheyt
Sijn rijcke soect tallen sonden
Wat v dient ter behoeflicheyt
Sal v toe zijn ghesonden

Widt God om broot, hy sal
U dat broot vzwillich gheuen
Dat ons hier in dit dal
Gheeft dat ewich leuen
Dat en is dat Hanna niet
Datse inder woestynen aten
Want sy slozen oock stet
En moesten de doot smaken.

Want die dit broot wel smaect
Dat oock Christus sal gheuen
Is bander doot ontwaect
Want hy sal ewich leuen
Widt God om v behoet
Die sal de siele spijlen
Al met zijn woorden soet

Daer

380
Daer in wilt verholijfen
Der valscher leeraers broot
En mach ons niet versaden
Want tis wt door boosheyt groot
Als cas vol onghenaden
Dat woort Gods is boozwaer
Een bier dat sal bederuen
Dat cas der leeringhen swaer
Daer die siele door moet steruen.

Want hy en wilt die doot
Des sondaers niet, noch tsnen
Maer dat hy bekeere bloot
Tot God, en hael daer tlenen
Want hy is neder ghedaelt
En ghebacken tonser bramen
Met tbier der liefden doorstraelt
Aent cruyce booz ons al tlamen.

O Prince Goddelick keest
Wilt ons wt liefde schencken
Awen heylighen gheest
Wilt ons vianden crencken
Dat niemant ons en mach
Letten in gheender zijden
Want v hoocheyt vermach
Ong te ghebenedijden.

O Ma de wijse. Laet ons op dit termijn
genoechte hantieren, Tauten wil.

V Wilt v te mywaerts keeren
Die ick hier booztijts sochte
Ende bracht v wt groot verseeeren
Met mijnen bloede ick v cochte
Want al dat ick vermochte
Dede ick al om haer
Tot dat ickse my brochte
Int eewich leuen claer
En wilt doch niet meer snenen
Hoozt na dit bescheet

Wilt dy eefwich leuen
So bewaert v cleet.

Wit cleet sal moeten wesen
In als perfect gheuonden
Door de liefde hooghe berheten
En breeft niet te syne verflonden
Het is hoorz mijn vermonden
Des Vaders wille goet
Dat hy v vast wilt gronden
Al in zijn rijke soet
En wilt doch. &c.

Neemt een man zijn vrouwe
By hem tot eenighe stonden
Die hy eens ontrouwe
By anderen heeft gheuonden
En soudemen niet vermonden
Dat hy in sotheyt sneeft
En prisen hem goet van gronden
Dat hijt verghen heeft
En wilt doch. &c.

Ghy gaet v tot boeleren
Met herders menigher handen
Noch en liet niet v hoereren
Met dwerck van menschen handen
En onteerdet my met schanden
Nochtans ben ick ghestaen
Om v van desen banden
Gheswiltich te ontsaen
En wilt doch. &c.

Wilt v te mywaerts keeren
Mijn edel bruyt vercozen
Weest by van allen zeeren
En willet al oorbozen
Of anders gaet al verlozen
Die trouwe delicaet
Die ghy my hebt gheswozen
Dus van dat quaet aflact

En wilt doch niet meer sneuen. ꝛc.
Coemt danck al hier beneden
En wilt nu droncke werden
Al van den wijn van vreden
En wilt hier vrolick in terden
Doorwandelt al met scherden
Tot uwen luste hier
Siet aen Libanis gherden
Ende Jacobs soeten rosier
En wilt doch niet. ꝛc.

Neemt al dat my is bleuen
Al van mijns baders cruen
Dit wil ick v al gheuen
Dus en wilt niet bedernen
Al spyd vroosch als seheruen
Ick en wil v niet versmaen
Want ick quam hier door v steruen
Dus wil ick door v staen
En wilt doch niet meer sneuen. ꝛc.

Prince wilt aenhooren
Mijn stem in allen hoecken
En wert nu doch herhooren
Neemt waer dat ick gae soecken
Coemt in die Cedar broecken
Bedrijft daer v solaes
Bedect v hooft met doecken
Ende en zijt niet meer so dwaes
En wilt doch niet meer sneuen. ꝛc.

Da de wijse. Waer ick een wilde Malcke.

Vlaecrom zijt ghy so droete
Die met lijden zijt belae
God spreect tot onsen behoete
Ick castijde al die ick wil ontfaen.
God spreect tot zijn ghemeypnte reene
Ghy die mijn wtuercooren bruyt zijt
Ick ben v bruydegom en anders gheene
Ick dat ghy volstandich met my strijt,

Wb liij

God

Heb. 12.
Apocal. 30

- God spzeect en sent zyn **Woden**
 Tot allen menschen dit **wel aensiet**
 Waerom diert ghy **bzeemde Goden**
 En mijn leeringhe en acht ghy niet
1. Petri 1. Ick heb v **wt liefden crachtich**
Met mijnen dierbaren bloede ghecocht
1. Petri 5. Ick ben v **Heere v God almachtich**
Die v ter salicheyt heeft ghebrocht
Ick ben dat Lam verheuen
Dat daer gheslaghen was
Ick heb v sonden wtghewozen
Al veel claerder dan eenich glas.
1. Joan. 2. Ick ben v **Advocaet bequame**
Die hoor mijnen **Vader staet**
Alleene door mijnen name
Soo zyn v sonden wtghedwaet.
Joan. 14. Ick ben den **wech de waerheyt en leuen**
Die niet dolen en wil come tot my
Ick en salse nimmermeer begheuen
Die my volghen en bliuen my by
1. Saie 55. Ick ben die **leuende fonteyne**
Die met dorste zyn ghequelt
1. Marci 12. **Coemt alle groot ende cleyne**
1. Matth. 11. Ick sal v **lauen sonder gheit.**
Ick ben den hooecksteen schoene
Die daer verwozpen lach
Sondeert v op mijn woorz coene
Want ict alleene vermach.
Waerom blijfuy dus onghetrouw
Ghelooftuy noch niet in mijn woorz
Wie liet ick oyt in rouwe
Die tot my quamen om confoort.
1. Matth. 7. **Wacht v hoor die valsche Propheten**
Die Gods woorz niet en willen verstaen
1. Phil. 3. **Sy en soecken niet dan drincken en eten**
En met lueghenen sy omme gaen.
1. Matth. 23. **Onder tshijnsel van lange ghebeden**

352
So Christus ons klaer verhaelt
Sy der weduwen huysen verteerden
En hebben den recht en wech ghesaelt.

En zijn ouerghebleuen Sodomiten
Die daer staen teghen de waerheyt klaer
Haren tijt dat sy verlijten
In ouerspel en oncrayshoyt swaer.

Ghy Christen wilt kloecklick strijden
Wilt broom voer de waerheyt staen
En latet in gheenen tijden

Blijft Gods woorden altijt onderdaen
Ma die wijse. Een ridder een
meyken ionck.

V Al dy wesen een oorloochs man
Een ridder een kamper des Heeren
So laet v teekenen doet wapenen aen
Strijden en bechten moet ghy leeren.

Want wy en hebben hier gheenen strijt Ezech. 9.

Teghen ons bleesch en bloet alleene
Maer teghen de hoocheyt des weerelts wijt Ephe. 6.

Moeten wy bechten int gemeene.
Tegen Ceyfers Coningē en Woesten groot

Al die de dupsterheyt regieren
Moeten wy bechten tot inde doot
Opzichten broom Christus banieren. Ephe. 6.

Teghen die schalckheyt quaet als fenijn
Der gheesten die inde locht wercken
Moeten wy oock oock wel ghewapent zijn Ephe. 6.

Haer loosheyt en bedroch aenmercken.
Sy sullen teekens en wonder doen Matt. 23.

En door een schijn der waerheyt lieghen 1. Tim. 4

Die haer niet vast aen Christus en hoen
Die sullen sy alle bedrieghen.
Maer hopen moeten wy niet goet verdrach
En laten onse quad cmanieren
Op dat ons God inden quaden dach
Door synen gheest mach wel bestieren.

- In een lichaem der sonden subiect
 En woont niet Gods geest by van geschilte
 Noch in gheen siele hy en treckt
 Onghehoorsaem ende quaet van wille
 Maer die Christum loecken broech en spag
 Om dienen sonder cesser en
 Sal hy ontfanghen, en byjen van schacp
 In dien sy hem niet en tempteren.
 Aendoen sal hy haer zijn wapen sterck
 Waermede hijt al heeft verwonnen
 Ende moet gheuen, want tis zijn werck
 Victorie sal hy haer tonnen.
- Stact kloeck weest broom in al v ghetuecht
- Eph. 6.** Omgozt v lendenen metter waerheyt
 Doet aen dat pantsier, goet en oprecht
 Die gherechticheyt al sonder swaerheyt.
 En weest gheschoeyt aen v boeten wel
- Eph. 6.** Het Detangelium des breiden
 Om te loopen als een bode snel
 Bootschappen Gods ghenadicheden.
- Eph. 6.** Neemt dat ghelooue tot eenen schilt
 Teghen die duyuel onmanierich
 Waer me ghebluscht wort, en ghesilt
 Alle zijn scherpe pijlen vierich.
 Den helm der salicheyt, die wilt noch boork
- Eph. 6.** Dock kloeckelick op v hooft stellen
 En grijpt dat sweert des gheests, dwelck is
 Gods woort
 Om v byanden mede te vellen.
 Draecht Christus teecken dat roode crups
 Crecht willich wt met hem te beide
 Lijdt smaet, druck, noot, ancxst doot, confus
 Neemt so zijn rijck in met ghewelde.
 Loopt broom ghemoet met verbuldicheyt
 Lijdsaemlick sonder verlanghen
 Jnden strejt die v God te hooren leyt
 Danct, looft, prijst hem met blijde sanghen

Wilt roepen smecken bidt inden gheest
En houdt goede waeck tot allen sonden
En blucht om druck lijden noch tempeest
Een oprecht Ridder wort ghy beuonden

Ephe. 6.

392

Die wt desen strijde wijcken al
Die en sullen God niet behaghen
Maer die volstandich vechten sal
Tot in die doot sonder verlaghen.

Afwaschen salmen zijn tranen swaer
Sijn lijden dat wort al ghelesen
Wlinckende kleederen wit en klaer
Sal hy aendoen en blijde wesen.

Apo. 7. 21

Apo. 3. 19

4. Efd. 2.

Apo. 2.

Een kroone met grooter melodije
Wilt Christus op zijn hooft noch gheuen
Dat wort synen loon en zijn soudije
En met Christo sal hy eewich leuen.

Da de wijse. Ontwaect nu Israel doet ec.

V Waect op ghy Christenē gy kleyne schare
Waect op het is nu den rechten tijt
Die schrift spreect klare, hier vā tis ware

Ja Christus selue ghebenedijt

Datmen v sal dooden sonder respijt

Diet woort beluen v roech ende spa

Ghy schaercken vñ troost v weest blij

Want v verlossinghe die is seer na.

Joan. 16.

Ghy klein vergaderinge wilt toch n3 vzeze

In dees perikels tijden quaet

Al is het cruyts in desen, hooch opgherisen

Met bloet verghieten sonder eynde oft maet

Ecruys is rondtom v ouer al wat baet

In landen in steden, waer ghy v went

Al teghen dit lijden, wilt bromelick strijden

Die kroone is v bereyt in hemels tent.

Luce. 12

Gods kinderen sietmen branden en blaecckē

Als lammekens worden sy ter doot gheleyt

Aen palen aen staken sietmen se ghenaken

Een spijse der beesten so Dauid seyt

Apoca. 2.

Maer

Maer ghy kleyn hoopken v handen wtspreykt
Inden hemel te roepen met helden gheluyt
Want inden nieren sal Christus stieren
Synen gheest tot v als zyn ghetrouwe bruyt
Antiochus wreetheyt enmachmen gelycke
By dees twee beesten seer wreet en fel
Eghenaden rijcke, O Heere doet bliicken
Die van dees beesten zyn in dit ghequel
Ghy schaepkens soet lydt v in dit ghestel
Roept Christum aen v medecijn
Hy koemt v te bate, vroech ende late
Om v te verlossen wt deser pijn.

3. mach. 6

Hoozt ghy potentatē ghy hooghe Prelaten
Die Christum Iesum veruolcht te gaer
Al om v hooghe staten stoot ghy wt haten
Al teghen den prikkel tvalt v te kwaer
Als ghy veruolcht dees kleyne schaer
Datse blien in holen ouer al.

Acto. 9

Luce. 12.

O Heere der Heeren, wiltse bekeeren
Die daer onwetende zyn in haren val
Al is die Heere nu so lanckmoedich
Dat hy zyn schaepkens so verstroeyen laet
En is so goedich, teghen v ghy bloedich
Caims ghebroet ghy baos serpente saet
Als hy sal komen in syne maestaet
Sult ghy bekennen dees boosheyt wel
Dus laet v raden, ghy Caims saden
Tot rechte boete, zyn koemste sal wesen snel.
O ghy hoopken moecht oock wel klagen
Ouer desen tijt vol lydens groot
Hoe moecht ghy verdragen die loose laghen
Der valscher gheesten tis meer dan noot
Die onder v opstaen ick segghe v bloot
En berleyden die sielen menichsout
Wacht v ghy schaepkens, hoor dese knaepkens,
An haer vergift eer dat v berout,

Matth. 7

Al in schaeps kleeren komen sy loopen

Ona

Onder v schaepkens o Heer siet neer
 Die gaen sy stroopen, met grooten hoopen
 Aan v vergaderinghe seer kleyn en teer
 Die secten zijn veel met kettersche leer
 Daer dees gheesten hen verweeren mee
 Houdt goede wachte, sy staen onfachte
 Al int cleyne schaercken sy doent so wee.

Prince ghy schaercken moet altijt lijden
 En vander weereit wesen seer veracht
 Hoe sietmen v bestrijden aen alle zijden
 Aan die vorsten des weereit macht
 En vā dees gheesten oor, dus weest bedacht
 Te bidden den Heer int firmament
 Synen gheest sal hy v gheuen, al in dit leuen
 En v verlossen wt dit regiment.

¶ Een ander.

Vilt onderhouden Gods gheboden
 Siet aen oock eick sijn
 En kleeft aen gheen vzeemde goden

¶ Is Baruchs Propheetie

Laet alle die afgoderie

Baru. 6.

Heel van v zijn verdreuen

Dagon seer sel, en zijn opstel

1. Cori. 5.

En wilt dat niet aenkleuen

Sijn dienaers hier, sy sponwen bles

Op den onnooselen onbesenen

En brenghense in swaer dangier.

Dant. 13.

Men siet nu veel gheseten

Meer dan men noeyt en de

God is so seer vergheten

Dat een kalf staet in zijn ste

Daeromme leet Daniel onbje

Exod. 32.

Het mach God wel verdrieten

Want sy seer qaaet en opstinaet

Fenijnighe pijlen schieten

In uswen wijn, klaer ende sijn

Daer sietmen buyl swater in ghieten

Ende

- Ende menghen al met fenijti.
- Baru. 6.** Men fiet nu sonder verlagheit
 In Babylonien stont
 Al op die schouderen draghen
 Steenen ende daer toe hout
 Ja Godkens van siluer en hout
 Bieden sy lof en eere
 Maer als ghyt sult sien ten seluen tiem
 En verlaghet daer af niet seere
 Stont onbeureest, smacct wel den keest
 Wilt aenbeden God den heere
- Joan. 4.** En inwendich al in den gheest.
 Pharaos koemt hem strozen
 Tegen Gods gheest inden lesten tijt
 Antichrist is nu ghebozen
 Die de waerheyt seer benijt
 Want hy veruolchtse bzeet ende wijt
 Die vander waerheyt spreken
 En bzenchtse ter doot met loghenen groot
 Al door zyn valsche treken
 Efenijnich Serpent, heeft nu gheschent
 Den onnooselen onbeswoeken
 En ghebrocht in kwaer torment.
- Gene. 3**
 Wilt nu den heere lonen
 Dat Princelicke greyn
 En laet v niet verdouen
 Van valsche leeraers bileyn
 Al saecht ghy eenen Enghel reyn
- Galat. 2.** Al wt den hemel sincken
 Die het ghebot, gaue anders dan God
 En wilt hem niet gedincken
- Esaie. 55.** Die dorstende zijt in deser tijt
- Joan. 7.** Coemt tot my om te drincken
 Spreekt Christus ghebenedijt,

FNIS.

53
Een liedeken op de wijse, O Lucas
ghy zijt valsch in uwen
gront.

O Weereit ghy zijt valsch in uwen gront
Dat ghy so wel bedrieghen kont
Die v alhier aenkleuen

Die moeten bergaen in korten stont
Al ist dat ghy haer hier boosspoet iont
Ghy brengt haer siele in snenen
Hier nammaels derven sy deewich leuen
Die uwen troost al hier verweruen
Och weereit loos die v hercoog
Die moet bederven.

Den rijcken man daer ons Lucas af ghes
waecht

Die is nu hier onnersaccht
Ghevolghet in zijn affeeren
Al hoortmen datter een van hongher klaecht
Daer en wert doch niet na gheuraccht
Om den noot van hem te weeren
Men siet nu anders niet begheeren
Dan hoocheyt in des weereits palen
Die soect dit lot, die moet van God hier nam
maels falen

Hoe overuloedich is nu de waerheyt bloot
Nochtans wert seer weynich den noot
Des naesten nu verdreuen
Diesmen siet dat in helen cleyn ende groot
De liefde is koudt, den haet ende nijt snoot
Is nu seer hooch verheuen
Na dat wy klaer vinden belchreuen
So moet ons Gods toekouste naken
Daerom dan hier, doch ons Dinchier
Want in der swaken
En laet ons herte doch niet belast

399
Met sorghe der neeringhe zijn ontpast
Maer altyt meer verblinden
Al ist dat ons God door tribulacie tast
Wy moeten doch in zijn rijke bast
Ghesfelt zijn door groot lyden
Al ist dat ons nu hier bestryden
Die bloetghierich zijn en wreet int schouwē
Laet op den steen groot ende kleen
Ous seluen bouwen.

Wiefer haer niet spreekt de heer siet
Die dooden mach v lichaem vleesch en bloet
Maer wilt hem vrese gheuen
Die mach na dat hy met oeuelen moet
Dat vleesch heeft ghedoodt oock inder hellen
gloet

De siele mach doen sneuen
En brengt de syne int ewighe leuen
Die om synen naem hier zijn in tijden
Sullen hier naer, vry openbaer
Gewich verbiyden.

Wincbe God die de uswe hier kastijds
Hier namaels met v seluen verbiydt
Wilt ons ghenadich wesen
Dat wy v behaghen inden lesten tijt
Want ons leuen is hier eenen strijt
So wy in Job wel lesen
Maer wilt ons helpen heer gheprezen
Die hier met stricken zijn beuaghē
Maer v goetheyt is hier bereyt
Al ons verlanghen.

A.M.S.